

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

4

İÇİŞLERİ KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

03 Temmuz 2014 *Perşembe*

İÇİŞLERİ KOMİSYONU
GÖRÜŞME TUTANAKLARI

03 Temmuz 2014 Perşembe

----0----

K O N U

Sayfa

**Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin
Güçlendirilmesine Dair Kanun Tasarısı (1/941) (Devam)**

1:101

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:18

Önerge

1

Mehmet ERDOĞAN

(Muğla)

1:4

Faruk BAL

(Konya)

4

Oktay VURAL

(İzmir)

5:6

Madde 1

6

Oktay VURAL

(İzmir)

6:11

Sinan OĞAN

(İğdır)

11:14

Reşat DOĞRU

(Tokat)

14:18

İKİNCİ OTURUM

19

ÜÇÜNCÜ OTURUM

20:63

Emin ÇINAR

(Kastamonu)

20

Altan TAN

(Diyarbakır)

21:22

Mehmet ERDOĞAN

(Muğla)

22:23

Mehmet METİNER

(Adıyaman)

23:26

Ayla AKAT ATA

(Batman)

26:27

Seyfettin YILMAZ

(Adana)

28:31

Faruk BAL

(Konya)

31:34

Ali SERİNGİ

(Gaziantep)

34:36

Mehmet Naci BOSTANCI

(Amasya)

36:40

Cuma İÇTEN

(Diyarbakır)

40:43, 53:54

Tanju ÖZCAN

(Bolu)

44:46

Zühal TOPCU

(Ankara)

46:47

Hasip KAPLAN

(Şırnak)

47:50

Cemalettin ŞİMŞEK

(Samsun)

50:53

Binnaz TOPRAK	(İstanbul)	54:55
Sinan OĞAN	(İğdır)	55:56
Birgöl AYMAN GÜLER	(İzmir)	56:57
Sırrı Süreyya ÖNDER	(İstanbul)	57:60
Beşir ATALAY (Başbakan Yrd.)	(Kırıkkale)	61:63

DÖRDÜNCÜ OTURUM

64:101

Önerge		64
Gerekçe		64
Önerge		64
Mehmet ERDOĞAN	(Muğla)	64:65
Önerge		65:66
Gerekçe		66
M adde 2		66
Mehmet ERDOĞAN	(Muğla)	66:69
Birgöl AYMAN GÜLER	(İzmir)	69:70
Sinan OĞAN	(İğdır)	70:72
Alim IŞIK	(Kütahya)	72:75
Önerge		75
Mehmet ERDOĞAN	(Muğla)	75:76
Önerge		76:77
Gerekçe		77
Önerge		77
Gerekçe		77
M adde 3		78
Sinan OĞAN	(İğdır)	78, 79:84, 86, 86:87, 96:99
Alim IŞIK	(Kütahya)	84:85
Sırrı Süreyya ÖNDER	(İstanbul)	85:86
Birgöl AYMAN GÜLER	(İzmir)	87:88
Ali ÖZ	(Mersin)	88:90
Seyfettin YILMAZ	(Adana)	90:93
Mehmet ERDOĞAN	(Muğla)	93:95
Beşir ATALAY (Başbakan Yrd.)	(Kırıkkale)	95:96, 96:99
Önerge		99
Mehmet ERDOĞAN	(Muğla)	99:100
Önerge		100
Gerekçe		100

Açılma Saati: 11.42

Kapanma Saati: 01.28

3 Temmuz 2014 Perşembe

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 11.42

BAŞKAN: Mehmet ERSOY (Sinop)

BAŞKAN VEKİLİ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

SÖZCÜ: Alpaslan KAVAKLIOĞLU (Niğde)

KÂTİP: Gülay SAMANCI (Konya)

----- 0 -----

BAŞKAN – Sayın Bakanım, sayın milletvekillerimiz, sayın basın mensupları; İçişleri Komisyonumuzun 24'üncü Dönem 25'inci Toplantısını açıyorum.

Terörün önlenmesi ve toplumsal dayanışmanın güçlendirilmesi kanun tasarısının görüşmelerine kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Dünkü çalışmamızda geneli üzerindeki görüşmeleri tamamlamıştık. Şimdi bir Anayasa'ya aykırılık önergesi var, okutup işleme alacağım.

Değerli basın mensuplarımız ile kameraman arkadaşlarımız görüntülerini aldılarsa onlardan da müsaade istiyoruz. “İyi çalışmalar.” diyorum.

Okutuyorum önergeyi:

Türkiye Büyük Millet Meclisi İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 Esas Sayısı ile komisyonumuza sevk edilen kanun tasarısı başta Anayasamızın başlangıç hükümleri olmak üzere Anayasamızın 2., 3., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 14., 81., 87., 125. ve 137. maddelerine aykırılıklar içermektedir. Görüşmekte olduğumuz kanun tasarısının tümü Anayasa aykırıdır. Bu tasarının İçişleri Komisyonunda reddedilmesini arz ve teklif ederiz.

Mehmet Erdoğan

Muğla

BAŞKAN – Mehmet Bey, gerekçe ya da konuşmak...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Konuşacağız.

BAŞKAN – Buyurun.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekilleri, basınımızın değerli temsilcileri, Komisyona misafir olan, gelen değerli kamu görevlileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle, sözlerime başlarken, Komisyonun çalışma usulünü kınayarak başlamak istiyorum. Dün sahura bile yetişmekte zorluk çektik, iki buçuğa kadar burada çalıştık, on bir buçukta toplanmak üzere dağıldık. Şimdi on beş dakika geç başlıyoruz. Eğer zaman sizin için bu kadar kıymetliyse gece bizi sahurumuzdan bile etmek için bu kadar gayret ederken sabah niye verdiğiniz saatte buraya gelmediniz? Önce onu da sorgulamak isterim. Dün oruç ağzımızla on altı saat çalıştık. Bu kadar acelemiz nedir? Bunu, eğer bu kadar aceleyse niye geçen hafta getirmediğiniz? Bu ramazan mübarek günde on altı saat çalışmak da insani bir şey değil, bir Müslüman'a bir insana yakışacak bir şey değil. Bu tavrı da tekrar kınayarak sözlerime başlıyorum.

Sayın Başkan, biraz önce kanunun başlığını yanlış okudunuz. “Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin Güçlendirilmesi”

BAŞKAN – Düzeltiyorum.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Kendiniz bile demek ki buna çok alışmadınız. Onu da dikkatlerinize sunmak isterim.

Görüşmekte olduğumuz kanun tasarısı zaten buraya bir dayatmanın sonucu olarak, Cumhurbaşkanlığı seçiminde birilerinden medet umarak ortaya gelmiş bir şey ve bu kanun tasarısı o kadar acele hazırlanmış ki nereden gelip nereye gittiği konusunda kimsenin çok fazla bir bilgisi ve çalışması olmadığı anlaşılmakta.

Bir kere, bu kanun tasarısı Anayasamızın başlangıç metnindeki “Türk Vatanı ve Milletinin ebedi varlığını ve Yüce Türk Devletinin bölünmez bütünlüğünü belirleyen” kısmına aykırıdır.

Yine Anayasa'mızın 2'nci maddesi: "Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir." Yani burada toplumun huzurunu sağlamak için teröristlerle masaya oturmak gibi bir anlayış Anayasa'mızın 2'nci maddesinde yoktur.

Anayasa'mızın 3'üncü maddesi: "Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Dili Türkçedir. Bayrağı, şekli kanununda belirtilen, beyaz ay yıldızlı al bayraktır. Millî marşı 'İstiklal Marşı'dır. Başkenti Ankara'dır." Şu anda masaya oturmaya çalıştığınız kişiler bu Anayasa'nın 3'üncü maddesindeki Türkiye'nin bölünmez bütünlüğünü, dilimizi, bayrağımızı, millî marşımızı, başkentimizi bile tartışmaya açma gayreti içerisindeyler.

Anayasa'mızın 6'nci maddesi: "Egemenlik, kayıtsız şartsız Milletindir. Türk Milleti, egemenliğini, Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili organları eliyle kullanır. Egemenliğin kullanılması, hiçbir surette hiçbir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamaz. Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz." Bu kanunun 3'üncü maddesiyle de bu kanunla ilgili Medisin yetkileri Bakanlar Kuruluna devredilmektedir. Bu da oldukça yanlış, tehlikeli bir şeydir ve burada gene devirle ilgili de ciddi bir problem vardır. Anayasa'mıza göre hükûmetlere kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verilebilir ama bunun süresi, şekli, zamanı vardır. Burada devredilen yetkinin ne süresi vardır ne içeriğinin sınırlamaları vardır. Bu şekilde Türkiye Büyük Millet Meclisi yetkisinin Hükûmete ya da herhangi birisine devredilmesi Anayasa'mıza aykırıdır.

7'nci madde: "Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindir. Bu yetki devredilemez." Burada da Hükûmete Meclis adına birçok konuda karar alma... Ki bunların nasıl alınacağı, bu kararların Resmî Gazete'de yayınlanıp yayınlanmayacağı bu kararların içeriğinin ne olacağıyla ilgili yani Meclise ve kamuoyuna bilgi verilip verilmeyeceğiyle ilgili de bu kanun tasarısında hiçbir açıklayıcı hüküm bulunmamaktadır. Bu bakımdan da Anayasa'mızın 7'nci maddesine aykırıdır bu.

Anayasa'mızın 8'inci maddesi: "Yürütme yetkisi ve görevi, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından, Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir." Yani herkesin kendi istediği gibi bir yürütme yetkisi kullanma hakkı yoktur. Dün burada İçişleri Bakanı dün sorulan soruları cevaplarken, Hükûmet adına cevap verirken aklımız durdu. İçişleri Bakanı dedi ki: "Anayasa'yı değiştirmiyorsunuz, bu kanunları değiştirmek zorundayız." Biz öyle algıladık. O tutanaklar da çıkmamış, ben biraz önce tutanakları da istedim. "Bu Anayasa'yla bu ülke idare edilemez." Bu Anayasa'yla bu ülke idare edilir-edilmez, onu ayrıca tartışırız ama şu anda bu Anayasa'mız yürürlükte ve bu Anayasa'mız Hükûmeti de bağlar, Medisimizi de bağlar, Türkiye'deki bütün kurum ve kuruluşları, kişileri de bağlar. Bu Anayasa'yla ilgili, yeni bir Anayasa yapılıncaya kadar, yeni bir uzlaşma sağlanıncaya kadar herkes buna uymak zorunda olduğunu çok iyi bilmek ve hatırlamak zorundadır.

Anayasa'mızın 9'uncu maddesi yargı yetkisini düzenlemektedir: "Yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır." Yargı yetkisi tabii Türk milletine adına bağımsız mahkemelerce kullanılır ama kanunun 4'üncü maddesinde bu kanunu uygulayan kamu görevlilerine ve Hükûmet yetkililerine bir koruma zırhı getirilmektedir. Bunlar yargının denetiminden kaçırılmaktadır. Bu da Türkiye'de ve dünyanın hiçbir medeni ülkesinde kabul edilebilir bir şey değildir. Herhâlde bu... İşte dün de konuştuk, 12 Eylül yönetimi geçici 15'inci maddeyle kendisine dokunulmazlık getirmişti. 12 Eylül yönetiminden sonra yani ona itiraz eden, 12 Eylül yönetimini yargılamak için, Anayasa'nın değiştirilmesi için referanduma götüren ve 12 Eylül yönetimini yargılayan bir iktidarın kendisinin de şunu çok iyi bilmesi lazım ki: Yarın bu kanun kendilerini kurtarmayacaktır.

Anayasa'mızın 10'uncu maddesi: "Kanun önünde eşitlik" Bu çok önemli bir konu tabii ki. "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir." Yani Anayasa'mızda zaten bunun hepsi belirtilmişken bu kanunda birtakım insanlara, Hükûmet yetkililerine, dağdan inenlere herhangi bir şey yapılmadan ayrıcalık, pozitif ayrımcılık getirilmektedir. Bu bakımdan bu kanun Anayasa'mızın 10'uncu maddesindeki "Kanun önünde eşitlik" ilkesine de aykırıdır.

Yine Anayasa'mızın 11'inci maddesi: "Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır. Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz." Dolayısıyla, bu kanun Anayasa'nın birçok bölümündeki çok değişik hükümlerine aykırılık içerdiğine göre, kanunlar Anayasa'ya aykırı olamayacağına göre bizim bu kanunun görüşmelerini bugün burada bırakıp, bu kanunu geriye gönderip Anayasa Komisyonunda öncelikle görüşülmesini sağlamamız lazım ve Anayasa'ya aykırı bir kanunun, bu kadar aykırılık biline biline Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında görüşülmemesi lazım.

Yine, Anayasa'mızın 14'üncü maddesi: "Temel hak ve hürriyetlerin kötüye kullanılamaması: Anayasada yer alan hak ve hürriyetlerden hiçbir, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı ve insan haklarına dayanan demokratik ve lâik Cumhuriyeti ortadan kaldırmayı amaçlayan faaliyetler biçiminde kullanılamaz. Anayasa hükümlerinden hiçbir, Devlete veya kişilere, Anayasayla tanınan temel hak ve hürriyetlerin yok edilmesini veya Anayasada belirtilenden daha geniş şekilde sınırlandırılmasını amaçlayan bir faaliyette bulunmayı mümkün kılacak şekilde yorumlanamaz. Bu hükümlere aykırı faaliyette bulunanlar hakkında uygulanacak müeyyideler, kanunla düzenlenir." Yani Türkiye'de herkesin temel hak ve hürriyetlerinin güvence altında olduğu bellidir, bunu kötüye kullanmaya kimsenin hakkı yoktur.

Yine, Anayasa'nın 81'inci maddesine göre, biliyorsunuz, seçimden sonra hepimiz milletvekili olarak yemin ettik. Bu yemindaki hükümleri de burada herkese tekrar hatırlatmak istiyorum. Niye yemin ettik ve şimdi neyi tartışıyoruz? "Devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü, milletin kayıtsız ve şartsız egemenliğini koruyacağıma; hukukun üstünlüğüne, demokratik ve lâik Cumhuriyete ve Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı kalacağıma; toplumun huzur ve refahı, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerden yararlanması ülküsünden ve Anayasaya sadakattan ayrılmayacağıma; büyük Türk milleti önünde namusum ve şerefim üzerine andıçerim." Ben burada bütün sayın milletvekillerini, bir kere, Anayasa'ya sadakate davet ediyorum öncelikle ve sonra da bu ülkenin bölünmez bütünlüğünü tehdit eden eli silahlı bazı kişilerle, bazı terör örgütleriyle yapılan görüşme sonucunda böyle bir kanunun burada görüşülmesi konusunda herkesi bir hassasiyete, duyarlılığa davet ediyorum. Aksi takdirde herkes yarın bu ettiği yeminle ilgili olarak hem bu dünyada hem öbür dünyada hesabını verecektir.

Yine, Anayasa'mızın 87'nci maddesi: "Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri: Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri, kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak; Bakanlar Kurulunu ve bakanları denetlemek; Bakanlar Kuruluna belli konularda kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermek; bütçe ve kesinhesap kanun tasarılarını görüşmek ve kabul etmek; para basılmasına ve savaş ilânına karar vermek; milletlerarası andlaşmaların onaylanmasını uygun bulmak, Türkiye Büyük Millet Meclisi üye tam sayısının beşte üç çoğunluğunun kararı ile genel ve özel af ilânına karar vermek ve Anayasanın diğer maddelerinde öngörülen yetkileri kullanmak ve görevleri yerine getirmektir." Şimdi, bu maddeye göre de -başta da söyledim- hükûmetlere kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verilebilir ama bunun hem süresi hem de sınırlarının çizilmesi lazım. Burada sınırları ve süresi belli olmayan ve Hükûmete kanun hükmünde kararnamenin de ötesinde keyfî düzenlemeler yapma yetkisi veren hükümler içermektedir bu kanun.

Yine, özel af ilanı nitelikli çoğunluk gerektirir. Burada şimdiye kadar yapılan görüşmeleri, o görüşmelere katılan kamu görevlilerini ve siyasetçileri ve bundan sonra bu görüşmeleri yapacak olan kişi ve kuruluşları baştan, peşinen affeden hükümler içermektedir. Dolayısıyla, bu kanunun nitelikli çoğunlukla kabul edilmesi gerekmektedir.

Yine, Anayasa'mızın 125'inci maddesi bizim idari sistemimiz açısından oldukça önemli bir hüküm içermektedir. Anayasa'mızın 125'inci maddesi: "İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır. Kamu hizmetleri ile ilgili imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinde bunlardan doğan uyuşmazlıkların millî veya milletlerarası tahkim yoluyla çözülmesi öngörülebilir. Milletlerarası tahkime ancak yabancılik unsuru taşıyan uyuşmazlıklar için gidilebilir. Cumhurbaşkanının tek başına yapacağı işlemler ile Yüksek Askerî Şûranın kararları yargı denetimi dışındadır. Ancak, Yüksek Askerî Şûranın terfi işlemleri ile kadrosuzluk nedeniyle emekliye ayırma hariç her türlü ilişik kesme kararlarına karşı yargı yolu açıktır. İdarî işlemlere karşı açılacak davalarda süre, yazılı bildirim tarihinden başlar. Yargı yetkisi, idarî eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlı olup, hiçbir surette yerindelik denetimi şeklinde kullanılamaz. Yürütme görevinin kanunlarda gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idarî eylem ve işlem niteliğinde veya takdir yetkisini kaldırarak biçimde yargı kararı verilemez. İdarî işlemin uygulanması halinde telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ve idarî işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi durumunda gerekçe gösterilerek yürütmenin durdurulmasına karar verilebilir. Kanun, olağanüstü hallerde, sıkıyönetim, seferberlik ve savaş halinde ayrıca millî güvenlik, kamu düzeni, genel sağlık nedenleri ile yürütmenin durdurulması kararı verilmesini sınırlayabilir. İdare, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlüdür."

Şimdi, Hükûmet dün burada olağanüstü hâl dönemlerine bir sürü eleştirilerde bulundu ama kendisi olağanüstü hâl dönemlerinde geçerli bir hükmü hem bu Komisyonda hem de şu anda devam etmekte olan Plan ve Bütçe Komisyonunda tartışmaya açmış bulunmaktadır. Burada idarenin her eylem ve işleminin yargı yoluna gitmesini kapatan hükümler içermektedir, öbür taraftaki

komisyonda da gene yargı yoluna başvuran kamu görevlilerinin aldığı mahkeme kararlarının uygulanmasının durdurulmasını konuşmaktadır.

Eğer -dün de söyledim- yargıyla ilgili bir sorunuz varsa bu sorunu 2010 yılında yaptığınız Anayasa referandumuyla siz oluşturdunuz. Yargıyla ilgili probleminizi gidin yargıyla çözün. Orada kanuna uymayan, kitaba uymayan, Hükümeti sabote eden hâkimler varsa bunlarla ilgili gerekli tahkikatları, soruşturmaları yaparsınız, bunların hâkimlikle ilişkisini kesersiniz ama siz birtakım hâkimlere güvenmiyorsunuz diye devletin temellerini oynatacak, insanların temel hak ve hürriyetlerini belirleyen Anayasa hükümlerini askıya alarak böyle bir düzenleme yapma yetkiniz yoktur; bu yanıltan lütfen vakit geçmeden vazgeçiniz.

Yine, Anayasa'mızın 137'nci maddesi kanunsuz emir konusunu düzenlemektedir. "Kamu hizmetlerinde herhangi bir sıfat ve suretle çalışmakta olan kimse, üstünden aldığı emri, yönetmelik, tüzük, kanun veya Anayasa hükümlerine aykırı görürse, yerine getirmez ve bu aykırılığı o emri verene bildirir. Ancak, üstü emrinde ısrar eder ve bu emrini yazı ile yenilirse, emir yerine getirilir; bu halde, emri yerine getiren sorumlu olmaz. Konusu suç teşkil eden emir, hiçbir suretle yerine getirilmez; yerine getiren kimse sorumluluktan kurtulamaz. Askerî hizmetlerin görülmesi ve acele hallerde kamu düzeni ve kamu güvenliğinin korunması için kanunla gösterilen istisnalar saklıdır."

Şimdi, bakınız, burada, bu kanun kapsamında, kanunun 4'üncü maddesinde "Verilen görevler ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca ivedilikle yerine getirilir." Yani emir kanunsuz olabilir, emrin konusu suç teşkil edebilir bunların hiçbirinin önemi yoktur; böyle bir yasa getiriyorsunuz. Bu kanun, açıkça Anayasa'nın 137'nci maddesine aykırıdır ve kamu görevlilerini suç işlemeye mecbur kılan hükümler içermektedir. Kimse konusu suç teşkil eden bir emri ne verebilir ne de bu emrin uygulanmasını kimseden bekleyebilir. Temel olarak biraz önce açıklamaya çalıştığım Anayasa hükümlerine bu kanunun tamamı aykırıdır. Dolayısıyla bu kanunun görüşmelerinin burada kesilmesi ve Hükûmete geri iade edilmesi gerekir.

Tabii dün, Sayın İçişleri Bakanının yaptığı konuşmada, işte biraz önce de söylediğim gibi, Anayasa'yla, bu Anayasa'yla Türkiye'nin idare edilemeyeceği mealinde sözler söyledi. Eğer bu Anayasa'nın değiştirilmesi konusunda böyle bir irade varsa, bu Komisyonu da zaten ilk olarak iktidar partisi terk etti; o komisyonun yeniden çalışmasını iktidar partisi başlatır, önce, anayasa konusunda bir uzlaşma sağlanır ve kanunlar yeniden yapılan anayasaya göre hep birlikte oturulur yeniden yapılır.

Ben bu duygularla bu kanunun görüşmelerine burada son verilmesini arz ediyor ve hepinize teşekkür ediyorum.

Sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Erdoğan.

Sayın milletvekilleri, önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler...

SİNAN OĞAN (İğdır) – Sayın Başkan, konunun üzerinde görüşmelerimiz başlamış değil.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, aynı konuda bizim de...

BAŞKAN – Affedersiniz sayın milletvekilleri, Komisyon çalışmalarında önergeler üzerinde sadece önerge sahipleri, önergede imzası olan milletvekillerine, madde üzerinde de söz isteyen milletvekillerine söz veriyoruz.

Şimdi, maddelere geçtiğimizde sizlere söz vereceğiz.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, bu kanun tasarısı Türkiye Cumhuriyeti devletinin kuruluş felsefesine aykırıdır, Kuvayımilliye ruhuna aykırıdır, Kurtuluş Savaşı'nın özüne aykırıdır; o çerçeve içerisinde kurulmuş Türkiye Cumhuriyeti devletinde hükümlerlik paylaşımıdır. Hükümlerlik, Türk milletine aittir, iktidar partisi bunu tek başına paylaşamaz. Parmak çoğunluğuyla önergelerdeki İç Tüzük hükümleri uygulanmak suretiyle bu büyük değerler yok edilemez.

BAŞKAN – Estağfurullah.

FARUK BAL (Konya) – Dolayısıyla izin vererseniz bu konudaki düşüncelerimizi paylaşmak, zabıtlara geçirmek ve tarihe not düşmek istiyorum.

BAŞKAN – Efendim, maddelere geçtiğimizde isteyen bütün milletvekillerine söz veriyoruz ve istedikleri kadar konuşuyorlar ama İç Tüzük'ün hükümleri önergelerin oylanmasında, görüşülmesindeki usulü böyle belirlemiştir. Müsaade ederseniz...

FARUK BAL (Konya) – İç Tüzük kalacak mı Sayın Başkan? Yarın Türkiye Cumhuriyeti devletinin hükümlerlik hakkı paylaşılırsa, bu millet bütünlüğü bozulursa, bu toprak bütünlüğü bozulursa İç Tüzük kalacak mı, Anayasa kalacak mı? Sizi Anayasa'ya davet ediyorum.

BAŞKAN – Estağfurullah.

FARUK BAL (Konya) - Anayasa'ya uymaya, yemininize uygun davranmaya davet ediyorum.

OKTAY VURAL (İzmir) – Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Vural.

OKTAY VURAL (İzmir) – Sayın Başkan, bu konuda milletvekillerinin söyleyecekleri var. Maksat maddeler değildir, maksat bunun ruhudur. Dolayısıyla bu konuda milletvekilleri müsaade edin de hiç olmazsa kendi görüş ve düşüncelerini bu istikamette ifade etsinler. Bunda usule uygun olarak “Vardır yoktur” demek yerine, eğer gerçekten bu konuda milletin vekillerinin düşünceleri alınmak isteniyorsa, müsaade edin de bu konudaki görüşlerinin Anayasa çerçevesinde neler olduğunu iletelim; belki de siz de bu konuda ikna olacaksınız, umarım ikna olursunuz. Yani bundan kaçınmanın bir anlamı yok çünkü Anayasa’yla ilgili, temel Anayasa’yla ilgili yapılan bu oylama bir parmak oylaması değil Sayın Başkan, parmak oylaması değil.

BAŞKAN – Eştâfurullah Sayın Vural.

OKTAY VURAL (İzmir) – Bunlara gerek yok.

BAŞKAN – Aynen öyle.

OKTAY VURAL (İzmir) – Milletvekilleri bu konuda görüş ve düşüncelerini tümü itibarıyla yapsınlar Anayasa’yla ilgili, ben de bu konuda müsaade ederseniz son sözlerimi kullanmak istiyorum. Dolayısıyla tümüne geçmeden önce bu konuda Anayasa’yla ilgili, korunan bu temel değerlerle ilgili milletvekilleri görüş ve düşüncelerini söylesinler ve milletvekillerinin de sabrını da rica ederek tahammül edilmesini istiyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Vural.

Sizden de şöyle bir konuda yardım istiyorum: Bugün bu konu bu yönüyle önemlidir yarın başka konular yine aynı şekilde önem atfedebilir ama gerek Meclisimizin çalışma usulleri gerek Komisyonumuzun çalışma usulleri bakımından bugün bir istisnaya başlarsak bu işe bundan sonraki bütün çalışmalarımızda başka milletvekilleri de başka gerekçeyle, çok önemli olduğunu izhar edebilirler.

OKTAY VURAL (İzmir) – Bugün 11.30’da toplantıya çağırıdınız, gelmediniz.

BAŞKAN – Efendim, çok özür diliyorum.

OKTAY VURAL (İzmir) – Gelmediniz, gelmediniz ama.

BAŞKAN – Çok özür diliyorum, on beş dakika geciktim.

Efendim, lütfen...

SİNAN OĞAN (İğdir) – Olur mu? Akşam “Gece ikide bitireceğiz.” dediniz mi? dediniz.

BAŞKAN – Evet.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Niye bitirmediniz ikide? İşte, bunları bilecektiniz. Madem İç Tüzük bu kadar sizin için hassas bir konu, bu kadar hassas. Akşam sözünüzde durdunuz mu? Durmadınız, durmadınız sözünüzde.

BAŞKAN – Müsaade eder misiniz.

Şimdi, eğer böyle konuşacaksak, sayın milletvekilleri, şimdi meseleye böyle bakacaksak, dün gece saat 2.30’a kadar söz isteyen bütün milletvekillerimize hiçbir sınırlamaya tabi olmadan, Milliyetçi Hareket Partili milletvekillerimizin hemen tamamına yakını kırk dakika ve üzerinde konuşarak bu konudaki hassasiyetlerinizi zaten dinledik, bundan sonra da dinlemeye devam edeceğiz. Maddelelere geçtiğimizde de “Bu maddeyle ilgili konuşun” falan dediğimiz yok zaten, süreç devam ediyor.

OKTAY VURAL (İzmir) – Ama eğer İç Tüzük’e uyuyorsanız “Madde üzerinde konuşun.” demeniz lazım!

BAŞKAN – Hayır efendim, demiyorum, demiyorum.

OKTAY VURAL (İzmir) – Demiyorsunuz işte.

BAŞKAN – Demem.

OKTAY VURAL (İzmir) – Yani İç Tüzük’e uymamız gereken bir konuda İç Tüzük’e uymayacağız.

BAŞKAN – Hayır, orada sayın milletvekilinin İç Tüzük’ten doğan hakkını takdire bırakıyorum ama burada lütfen siz de beni anlayışla karşılayın.

OKTAY VURAL (İzmir) – Sayın Başkan, bu hususta milletvekillerinin söz taleplerini kısmayın.

BAŞKAN – Kısmıyorum.

OKTAY VURAL (İzmir) – Milletin sözünü kısmayın.

BAŞKAN – Hayır, hiç kısmıyorum. Kısmadığımı dünenden iyi...

MEHMET ALTAY (Uşak) – Yani kısmadı, gece saat 2,30’a kadar dinledik; Anayasa’ya aykırılıkları da dinledik zaten.

BAŞKAN – Arkadaşlar, ama önergeler üzerinde bunu başlatırsam...

OKTAY VURAL (İzmir) – Bir milletvekilinin bu konuyla ilgili konuşması ve bunlarla ilgili değerlendirmeler, müsaade edin de milletvekilleri bu konuda görüşlerini paylaşsınlar.

BAŞKAN – Çok özür diliyorum, müsaade edemeyeceğim efendim.

Ben önergeyi oylarınıza sunuyorum arkadaşlar: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Tasarının maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Maddelerine geçilmesi kabul edilmiştir.

1'inci maddeyi okutuyorum:

TERÖRÜN SONA ERDİRİLMESİ VE TOPLUMSAL BÜTÜNLEŞMENİN GÜÇLENDİRİLMESİNE DAİR KANUN TASARISI

Amaç ve Kapsam:

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı, terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesi için yürütülen çözüm sürecine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz almak isteyen sayın milletvekillerimize söz istem sırasına göre söz vereceğim.

Sayın Vural, sizin talebiniz varsa, önce size söz vereyim.

Buyurun.

OKTAY VURAL (İzmir) – Sayın Başkan, tabii bu oylamalar, bunlarla geçiyorsunuz; geçseniz ne olacak geçmeseniz ne olacak? Yani önemli olan burada, bu konuda bunları geçirmek değil. Bunlar, bu tavırlar, millî iradenin tecelli ettiği Komisyonda milletvekillerinin sesini kısmak ve basit bir oylamayla İç Tüzük'le ilgili... Birazdan İç Tüzük'ün nasıl olduğunu göstereceğim size, onunla ilgili göreceksiniz ama burada önemli olan, eğer gerçekten çok önemli bir meseleyse, bu konuda itirazlar varsa bu itirazlar konusunda milletin sesini kırmazsınız, milletin vekillerinin sesini kırmazsınız. Yani bu Meclis bu dayatmalarla çalışmaz.

Onun için, bugün burada milletvekilleri yüreğinden gelenleri konuşmak istiyor, söylemek istiyor. Efendim, madde... Neyin maddesi yani? Yani bunda ne irade var önce bunu ortaya koymak lazım.

Sayın Başkan, öncelikle şunu ifade etmeliyim ki kanun, kanunun adı “Terörün sonlandırılması” ve siz de işte “toplumsal dayanışma” dediniz ama “bütünleşme” dediniz, aslında toplumsal dayanışmanın güçlendirilmesi diye bir kanun tasarısını görüşmüyoruz “Toplumsal Bütünleşmenin Güçlendirilmesi” diye bir kanun tasarısını görüyoruz. Bu kanun terörü yapanların amacı ve hedefi doğrultusunda hazırlanmıştır. Terörü yapanların amaç ve hedefleri doğrultusunda yapılan bir iradenin siyasi bir meşruiyeti yoktur. Dolayısıyla bu irade doğrudan doğruya teröristbaşının daha önce mahkûmlarla yaptığı konuşmada “Çözüm sürecinde yapılan işlerin hepsi kanunsuzdur. Ben başta söyledim ‘Parlamento izni olmadan hepiniz vatana ihanetle yargılanırsınız.’ dedim. Bizim silahımız bu. Dolayısıyla benim elimde daha güçlü tezler var. Ben bunları söylerim iş bitecek. Sen kanunsuzluk yapıyorsun, derinleşecek. Adım adım bu olmaya gidiyor, adım adım Yüce Divana gidiyor. Bu çok tehlikeli. Hayret ediyorum yani.” demek suretiyle, bir terör örgütü kendi silahıyla “silahın” dediği hususu Türkiye Büyük Millet Meclisine getirmişse bu bir dayatmayla gelmiş demektir. Türkiye Büyük Millet Meclisi milletvekilleri olarak, kim olursa olsun böyle bir dayatma sonucunda ve talep doğrultusunda gelmiş bir iradenin siyasi meşruiyeti yoktur. Ne olursa olsun. Kandil'deki bir teröristbaşının “1 Temmuz'a kadar bununla ilgili yasal süreçte adım atarsınız atar, yoksa çatışma başlar.” tehdidi ve bu tehdide pabuç bırakan bir anlayışla terörle mücadele edilmez, terör sona erdirilmez, kimse kandırılmasın.

Değerli milletvekilleri, biz buradayız. Partilerimiz farklı olabilir, millî iradeyi temsil ediyorsunuz sizler. Bu millî irade bugün size oy verenler değil, bu millî irade bizi buraya getiren iradedir, varlığımızı kılan iradedir. Nasıl Cenab-ı Hakk'ın insanları yaradılış gayesi varsa bir milletin var oluş temelleri, bir devletin kuruluş temelleri vardır. Millî irade işte bunları dikkate alarak meselelere bakmayı gerektirir. Millî iradeyi korumak budur; yoksa bugün sizlerin çoğunlukla “Ben bunu istiyorum.” demeniz millî iradeyi bu tarihî, kültürel eksenden kopartmak gerçek anlamıyla bir millî iradeyi ifade etmez arkadaşlar. Bizim sorumluluğumuz var. Tarih huzurunda sorumluluğumuz var. Bugün attığımız adımların ne için atıldığını, hangi amaç için kullanılacağını bilmek durumundasınız, neye yetki verildiğini bilmek durumundasınız. Birilerine bir yetki verdiniz, aldığınız yetkiyle eğer hepinizin vicdanınızı yaralayacak bir adım atılmışsa burada “Milletin vekilleri millî iradeyi temsil etmiştir.” diyebilir misiniz? Kabul edebilir misiniz?

O bakımdan bugün burada terörün sona erdirilmesi adı altında ortaya konulan bu iradenin arkasındaki siyasi irade nedir arkadaşlar? Ne yapmak istiyor? “Süreç, süreç, süreç” Bu sürecin sonunda çözüm nedir? Bu çözüm ne? “Anayasa devleti yönetmeye kâfi

gelmiyor. Milletin adı rahatsızlık verici. Bayrağın adı rahatsızlık verici.” Ee, bütün bunlarla birlikte geldiğimiz bu noktada bu siyasi iradenin bu kanun tasarısının arkasındaki çözümü nedir? Çözümü hâlen bilemeyen ve maddede de “Atılabilecek adımları belirtir.” demek suretiyle ucu açık, terör örgütünün siyasi amaçlarına ulaşmasını, terör örgütünü tatmin ettiği müddetçe onun istek ve arzusuyla bir noktaya gelebileceği konusunda bir teslimiyet anlaşmasıdır. Bu zihniyetle terör bitirilmez. Hangi çözüm süreci, hangi terör? IŞİD’in Türkiye’yi hedef gösterdiği terör örgütü mü, DHKP-C’nin siyasi amaçları mı, TİKKO’nun mu? Hangi terör örgütü? Terör örgütlerine meşruiyet tanıyan bir zihniyet. Hangisi? Hangi terör? El Kaide’nin, El Nusra’nın istekleri mi, IŞİD’in istekleri mi, PKK’nın istekleri mi? Bütün bunlar terörü sona erdirmek amacıyla değil, aslında terörün siyasi amaçlarına ulaşmasını sağlamak hedefi vardır, siyasi amaç ve hedef budur.

Değerli arkadaşlarım, bugün varız, yarın yokuz ama şunu unutmayalım ki bugün millî irade olarak bizim mücadelemiz, millî mücadelemiz ve milletimizi var eden değerler, bunlar üzerinde çok oyunlar oynandı değerli arkadaşlarım. “Şark meselesi” dediler, Osmanlı’yı bitirdiler. Yine aynı oyunları Sevr’de getirdiler “Türkiye’nin bir Kürdistan meselesi vardır.” dediler, bunları Lord Curzon getirdi. Bunlarla ilgili Türkiye’nin bir Kürdistan meselesi olmadığına ilişkin bundan yüz yıl önce doğu ve güneydoğunun ileri gelenleri Türkiye Büyük Millet Meclisinde haykırdı “Türkiye’nin bir Kürdistan meselesi yoktur. Biliniz ki Kürtlerin kaderi Türk milletiyle birlikte olmaktan geçmektedir.” diye irade beyanı oldu. Dün Kürdistan meselesini milletimize kabul ettiremeyenler, devletimize kabul ettiremeyenler bugün “Türkiye’de bir Kürt meselesi vardır.” diyerek, acaba nasıl bir çözümü öngörüyorlar, hangi çözümü öngörüyorlar?

Değerli arkadaşlarım, Wilson prensiplerinin ilgili maddesine bakın. Bu konuda bu coğrafyayı bize dar getirmek isteyenlere karşı beraber, birlikte olmuş milletimizi bölerek, etnik ve mezheplere dayalı özerk bölgeler oluşturmak Wilson prensiplerinden biriydi. Dolayısıyla bugün geldiğimiz noktada aslında siyasi iktidarın beraber, birlikte çözüm ve barış süreci ortağı olduğunu söylediği PKK, bölücü, Marksist, Leninist bir örgüttür ve nihai amacı, açıkçası bu coğrafyada emperyalist amaçlar doğrultusunda etnik kimliklere göre milleti ve devleti ayırıştırma çabasıdır. Bunu teröristbaşı kendisi söylüyor, diyor ki: “Taşeron kullanır, ben de taşeronluk yaptım.” Bunları söylüyor.

Değerli kardeşlerim, işte burada videosu var. Yunanistan’da Yunanistan televizyonuna verdiği demeçte “Ben mücadeleyi sürdürdüm. Siz Türkiye’yi işgal etmediniz, siz bu mücadeleye destek olmadınız.” diyerek Yunanistan’dan destek isteyen bir zihniyet Kürt kökenli kardeşlerim ne temsilcisidir ne de açıkçası meşru bir Hükûmetin muhatabı olabilir. Tarihî gerçekler bunlardır.

Onun için bugün geldiğimiz bu safhada Anayasa’yla ilgili ortaya koyduğumuz irade, sadece bugünkü Anayasa değil arkadaşlar, bu Anayasa’yı, bu devleti kuran irade, bu milleti beraber, birlikte yaşatan iradedir asıl olan. 1 Kasım 1920 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi bir karar alıyor “Selçuklunun kurucusu da Türk millettir, Osmanlının kurucusu da Türk millettir ve Türk milleti içeride ve dışardaki düşmanlara karşılık millî mücadeleyi başlatmış ve millî iradeyi tesis etmiştir.” diyor 1920 yılında ve altında Diyarbakır mebusu, Siirt mebusu, Mardin mebusu, herkesin imzası var.

Değerli arkadaşlarım, onun için bugün emperyalizmin ve oynanan oyunların bize dayattıkları aslında bu coğrafya içerisinde siyasi, kültürel, jeopolitik denge arayışlarının bir sonucudur. Yani başımızda Irak’a bakalım, Suriye’ye bakalım, olan bitenlere. Allah bizi bu ülkelerin konumuna gelmekten korusun.

Değerli kardeşlerim, Allah’ıma hamdolsun ki bugün Kürt kökenli kardeşlerimizle milletimizin diğer evlatları arasında bir problem yoktur ama bir devletin siyasi birliğini, bir milletin kardeşliğini bozduğunuz andan itibaren Türkiye’de huzur kalmaz. O bakımdan millî toplum yapılarından kopartacak etnik ya da mezheplere göre millet tanımları ve buna göre de bölge ve etnisiteye göre devletin güç paylaşımı modeli kadim olarak Şark meselesi, Wilson prensipleri ve günümüzün Büyük Orta Doğu Projesi’nin siyasi amaçlarından biridir. Bugün eğer bu arayışlar içerisinde birileri, değerli kardeşlerim, “Lozan’ı yeniden yapmamız gerekir.” diye söyleniyorsa, eğer bugün “Sevr’in Kürdistan’la ilgili maddeleri kabul edilmelidir.” diyerek anayasalar hazırlanıyorsa, bugün bu coğrafyamızda hepimizin ortak vatanının ismi değiştiriliyorsa, etnik kimlik ve mezheplere dayalı bir yönetim tarzı benimseniyorsa bu, milletimizin huzurunu, güvenliğini tehlike altına alan ve açıkçası bu dengelerle, bu siyasi, kültürel, jeopolitik dengelerle ülkeleri ve milletleri kontrol eden bir yönetim tarzıdır.

Onun için, bizim sahiplenmemiz gereken temel ve ortak değerlerdir. Çözüm olarak terörün toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesiyle ilgili ortaya konulan bu tasarıda, toplumsal bütünleşmenin temel değerleri yoktur. Amaç ve hedef, terör örgütünün silahı bırakmasını sağlayacak kadar taviz verme taahhüdüdür. Bu bakımdan, bu konuda Mehmet Akif Ersoy’un dediği gibi “İstenen canımız değil başımız, devletimiz, kardeşliğimizdir.” Bu tuzağa Türkiye’yi düşürmeyelim. Beni ilgilendiren bunun arkasındaki siyasi düşüncedir ve bu siyasi düşünce, bu siyasi yaklaşım, bu Anayasa’yı kendi siyasi amaçlarına uygun görmeyenler bu Anayasa’nın hangi

maddesinin bu siyasi amaçları engellemeye yönelik olduğunu buraya gelip açıklamak durumundadırlar millete karşı. Bu Anayasa'da milletin ve egemenliğinin bölünmez bütün olduğu konusu mu acaba rahatsız etmektedir? Bu Anayasa'da bu milletin adı mı rahatsız etmektedir? Dili mi rahatsız etmektedir? 2004 yılında Başbakanlıkta hazırlanan İnsan Hakları Raporu'nda devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüyle ilgili maddesinin aslında sorunun kaynağı olduğu ifade edilmiş ve bunun değiştirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Dolayısıyla bu konuda bütün parçaları ortaya koyduğumuz zaman istenen siyasi hedef nedir?

Değerli arkadaşlarım, emperyalizm bu Orta Doğu coğrafyasında görüyoruz, İslam dünyasında çeşitli terör gruplarıyla ya da belli ilişkilerle birtakım zerzevat çıkacak, yok "Kabe'yi yıkacağız." yok şunu yapacağız demek suretiyle İslam medeniyetinin oluşturduğu bu medeniyet dünyasını küçülterek, birbirine düşman kılarak bu medeniyet havzasını kendi içindeki sorunlarla meşgul etmek ve kendi toplumsal ve siyasi entegrasyonunu sağlamak istiyor. O bakımdan bugün geldiğimiz noktada aslında siyasi hedefler, bütün bunlarla ilgili atılan adımlar, terörün sonlandırılması için siyasi, hukuki, sosyoekonomik, silahsızlanma alanlarındaki adımları belirlemek bunlar.

Değerli arkadaşlarım, bizim korumamız gereken değerler yok mudur? Hepimizin koruması gereken değerleri vardır ve ben inanıyorum ki bu salonda bulunan herkesin de ortak olarak koruması gereken değerlerde de mutabakatı vardır ve olmalıdır. Farklı düşüncelerimiz olabilir ama istihram ediyorum, bu değerlerimiz hangi değerlerdir? Bugün geldiğimiz bu noktada görülmektedir ki bugün bu coğrafyada oluşturduğumuz devlet, yönetim sistemi ve millet sistemimiz, millî yapımız bu virüslerin toplumu ve devleti rahatsız kılmasına, huzursuz kılmasına engel olan temel değerler var ve bunları ortadan kaldırmak istiyor.

1992 yılında ABD'nin hazırladığı bir Kürt raporu var. Adım adım görüyorum ve biliyorum ki -1918'de de var İngilizlerin- orada söylenenler doğrultusunda açıkçası Irak'ın kuzeyinde başlayan, daha sonra da orada, Irak'ın kuzeyindeki bir otonominin ileride bir bağımsız devlete dönüşeceğini, bu bağımsız devletin ileride Türkiye'den toprak talebinde bulunacağını, bununla ilgili ifadelerin şimdi kullanılmaması gerektiğini ama Türkiye'deki millî bilincin Kürt kökenli kardeşlerin bu konuda kendi aralarında farklı bir bilinç oluşmasına engel olduğunu, bu bilincin hedefe alınması gerektiğini ifade ediyor.

Bir devleti yönetiyoruz biz. Herkes bu yönettiği devletin bu geldiği noktada hangi safhaya getirildiğini idrak etmelidir. 36'ncı paralelin kuzeyinden gelip, Irak'ta, Irak'ın siyasi ve toprak bütünlüğünü ortadan kaldıracak şekilde bugünkü gelişmeleri dikkate aldığımızda, Türkiye'nin bu coğrafyada kırmızı çizgilerinin hiçbirinin kalmadığını ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin dışarıdan dayatmalarla, yabancıların istek ve arzuları istikametinde hareket ettiğine ilişkin bir kanaat oluşmaktadır.

Değerli arkadaşlarım, partilerimiz farklı olabilir ama biz bir milleti, bir devleti yönetiyoruz. Bugünkünü de değil, eğer biz birbirimizle ilgili muhtaciyetlerden, eğer biz birbirimizin arasındaki kültür, tarih birliğinden uzaklaştığımız andan itibaren, "Karşımıza bir fırsat çıktı." diyerek bunlardan vazgeçtiğimiz andan itibaren yok oluruz. Onun için, bizim için önemli olan burada bir maddede yazılan değildir, siyasi düşüncenin beraber ve birlikte teşrikimesai yaptığı odakların nihai hedefleridir. O bakımdan, evet, PKK terör örgütü Marksist, Leninist bölücü bir örgüttür, amacı ve hedefi Kürt kökenli kardeşlerimizi devlet ve millet yapısından kopararak, önce federatif, sonra bağımsızlığa kadar götürebilecek bir nokta... Bakın, "Irak'ta, federal bir Irak idealine ben bağılım." diyerek 2005 yılında Wall Street Journal'a Başbakan Recep Tayyip Erdoğan makale yazdı ve bugün geldiğimiz bu noktada o "Irak'ta devletin güç paylaşımı sanki bölünme olarak algılanıyor." demek suretiyle devletin etnik kimliklere göre paylaşılmasını makul görmüştü. Bugün görüyoruz ki Irak parçalanıyor. Irak'ın parçalanmasını öngörenler yarın öbür gün Türkiye'nin parçalanmasını da başkalarının öngörmesi karşısında eli kolu bağlı kalır.

O bakımdan, bu verilen yetki, Hükûmete millî iradenin sınırlarını belirlemeden verdiği yetki PKK terör örgütünün ve bölücü amaçların gücünü artırır. O bakımdan, vereceğimiz sınır millî toplum yapılı, ortak değerleri ve tarihî sorumluluk içerisinde kurduğumuz cumhuriyetin temel değerlerini ve hedeflerini dikkate alacak şekilde yapmamız lazım. Terörün bir siyasi amacı vardır ama burada şerefle mücadele etmiş güvenlik görevlileri, diğerleri, bunların mücadelesi, terörle mücadelenin bir siyasi amacı yok muydu? Koruduğumuz değerler yok muydu? Anlamsız mıydı? Hayır, koruduğumuz değerler vardı. Bu değerleri anlamsız görüp, terörün siyasi amaçlarına ulaşmasını makul görüp, ondan sonra da terörle mücadelenin meşru devletimizin ve milletimizin temel değerlerini korumakla ilgili bir siyasi iradeyi ortaya koymamak bu konuda terörün bir silah olarak kullanılmasını meşrulaştırmak demektir. Bugün geldiğimiz bu noktada gerçekten değerli arkadaşlarım, millî devlet bugün Türkiye'yi yöneten ve bunun arkasında olan ve bunu hazırlayan birtakım kılavuzların siyasi hedefindedir. Amaç ve hedef millî devleti, millî demokrasiyi gerçekten ortadan kaldırmaktır, üniter devlet yapısını bozmaktır. Kimse kimseyi kandırmasın değerli kardeşlerim, "siyasi çözüm" denilen hususta hedefte millî devlet vardır, üniter devlet

vardır. Bu da bir çözüm değildir, bu bir çözülmedir. O bakımdan, bizim bu tasarımı getiren, hazırlayan siyasetin ve ideolojinin bu eksenindeki tavrını dikkate almadan burada bir irade vermesi, Türk milleti adına milletvekilinin irade vermesi doğru değildir.

Bakın, 2007 yılında KCK'yla ilgili bildiriye açıkladığı zaman "Milliyetçilik parçalamadır. Millî devlet ortadan kaldırılmalıdır." dedikten sonra, Ahmet Davutoğlu'nun aynı eksenindeki konuşmaları, Ömer Çelik'in aynı eksenindeki konuşmaları... Burada getirilen şey terörün sona erdirilmesi değildir. Terörün sona erdirilmesi için siyasi amacı budur. Biz ilgilendiren husus, bu siyasi amaçlar doğrultusunda beraber, birlikte hareket edebilecek ve terör örgütünün de bunu bir koz olarak kullanmak suretiyle silahın dayatmasıyla "Terör bitsin. Bunu yapmazsanız terör bitmez." anlayışıyla millî iradeyi sevk ve idare etmesidir. Onun için, bu müphem getiriliyor. Ben inanıyorum ki eğer bu konuda açık bir şekilde yazılmış olsa başta siz olmak üzere bütün milletvekillerimiz oturup "Bu ne ya?" dersiniz. Ama işte burada bir müzakereler süreci var. Bu müzakere sürecinde, istihdam ediyorum, Oslo'da yapılan görüşmeler ve muhtevası, hazırlanan protokoller, bu protokollerden sonra İmralı tutanakları açıklandığında nelerin ortaya konduğunu dikkate aldığımız zaman bu vereceğiniz irade o süreçte hiçbirinizin de tasvip edemeyeceği ve zaman zaman da inkâr ettiğiniz onlara meşruiyet tanır. Orada bu müzakereler sırasında gerçekten yaptığı konuşmalarda "Bunun sonucunda bağımsızlık gelecek." diyecek kadar, devleti yönettiğini söyleyecek kadar, ben teeddüp ediyorum gerçekten. Bu milletin oyunu almış bir Başbakanın bir terör örgütü, teröristbaşı tarafından bu şekilde "Kullanıyorum, onu yönlendiriyorum, onu yönetiyorum." noktasına kadar gelmiş olmasını ve bu ifadeleri burada kullanmış olmaktan teeddüp ediyorum. Ben rekabet ederim ama ben bunu içime sindiremiyorum.

Sayın Başkan, bu bakımdan, bu süreç içerisinde bunun ucu açık, amacı, hedefi belli olmayan, terörün sona erdirilmesiyle ilgili muhatap terör örgütü olan ve "Terörü sona erdirmesi için her şeyi yaparım." demek suretiyle aynen Avrupa Birliği sürecindeki ucu açık müzakere süreci gibi, ne olursa olsun, o zaman da demişti "Nihai hedef üyelik değildir ama Avrupa gemileri limanına bağlı olmalıdır Türkiye." demişti. Bu süreç içerisinde Türkiye'yi PKK isteklerine bağlı kılan bir noktaya getiriyoruz.

Sayın Başkan, bakın, Adalet ve Kalkınma Partisinin ilk Başbakanı ve şu andaki Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül 1998 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisinde... Arzu ederseniz burada videoları da var değerli arkadaşlarım. Çünkü burada bütün meselelerle ilgili çalışmalarımız var, çözüm süreci, açılım süreci ne noktaya getirdi, bütün bunlarla ilgili yanlış bilgiyle siyaset yapmak ve vatandaşımızı yanıltmak büyük bir hatadır. Orada diyor ki Sayın Abdullah Gül: "Bugün PKK perişan bir hâldeyse teröristbaşını politik bir lider hâline dönüştürmemek gerekir." Diyor ki Abdullah Gül orada: "Irak'ın kuzeyine çok dikkat etmek lazım. Irak'ın kuzeyindeki yapılanmaya meşruiyet kazandırmamak lazım, gerekirse bütün uluslararası ilişkilerimizi riske ederek bu yapılanmayı ortadan kaldırmak lazım." Diyor ki Abdullah Gül: "Özellikle Batı ülkelerinin getirdiği bu politik açılımlar Türkiye'yi felakete götürür. Bu politik açılımları, söylemleri yapan ülkelerle ilgili de uluslararası ilişkilerimizi düzenlememiz gerekiyor." Bugün bizim söylediğimizden ne farkı var? Ama, bunu söyleyenler, bugün bunun tersini yapıyor.

Değerli arkadaşlarım, bir terör örgütünü meşru hâle dönüştürdüğünüz andan itibaren terör çalışır. Demokrasiye terör olmaz. Fikir mücadelesi silahla olmaz değerli kardeşlerim. Benim de programım var, Adalet ve Kalkınma Partisinin de, Cumhuriyet Halk Partisinin de programı var, siyasi düşünceleri var. Bu amaçlara ulaşmak için tavsiye yolunuz silah mıdır? Silahla mı çıkalım, silah mı kullanalım? Başörtülü insanlarımız... Silah mı? Bu memleketin evlatlarının hepsinin sorunları var ama silahı meşru görmek, ona meşruiyet kazandırmak. -burada fotoğraflarını gösteririm- kundaktaki bebeleri öldürmek, başta Kürt kökenli insanları öldürmek, orada bir otorite tesis etmek... Bugün nasıl meşrulaştırıyoruz bunu? Nasıl meşrulaştırabiliriz?

Dün, PKK'yla görüşme iddiasını şeref ve haysiyetsizlikle suçlayarak reddeden Hükûmet, bugün geldiğimiz bu noktada "Devlet görüşür, hükûmet görüşmez." diyen Hükûmet bugün muhatap olarak kendini gösterebilmektedir. Nereden nereye geliyoruz ya? Ne olacak ya? Bırakalım rozetlerimizi, bırakalım milletvekilliğini ama teröre karşı, terörün yaptıklarına karşı makul, masum, meşru görmek... Değerli arkadaşlarım, o zaman ne yapacaksınız, El Kaidé'nin istekleri doğrultusunda ne yapacaksınız? IŞİD'in istekleri doğrultusunda ne yapacaksınız? DHKP-C'yle ne yapacaksınız? Onun için demokrasiye sahip çıkmak, terörü dışlamak, silahı dışlamak... Evet, fikir mücadelesi var. Fikir mücadelesi dağda silah dayatmayla olmaz. Doğu ve güneydoğudan dün beni bir vatandaş aradı, "20 yaşındaki çocuğumu dağa kaçırdılar." dedi. Kardeşi arıyor, kız kardeşi "Babamla görüşün." dedi, görüşemedim daha.

Bugün "çözüm süreci" deniyor arkadaşlar, değerli kardeşlerim. Diyarbakır milletvekillerimiz var, diğerleri var. Ben biliyorum ki Adalet ve Kalkınma Partisinin milletvekilleri... "PKK terör örgütü vergi topluyor.", "Makbuzlarını göster." dedi. Terör bitsin ama doğu ve güneydoğudaki insanlar arıyor yani. Burada PKK terör örgütünü diyor ki: "Özgürce siyaset yapmalarını sağlayacağız."

Değerli arkadaşlarım, silah tutmuş, adam öldürmüş birilerini siyasetin ve Kürt kökenli kardeşlerimizin temsilcisi konumuna getirmek politik bir terörizmi meşrulaştırmak demektir. Nasıl mücadele edecek doğu ve güneydoğudaki insanlar? Adalet ve Kalkınma Partili milletvekilleri var, konuşuyoruz.

Değerli arkadaşlarım, bugün doğu ve güneydoğuda KCK-PKK paralel devlet yapılanması inşa ediliyor. Arkadaşım vardı doğu ve güneydoğuda, miras kalmış, uçakla inmiş, inmişler tepesine binmişler "Vergi vereceksin." Burada anlatayım size. İş adamları, doğu ve güneydoğuda iş adamları "Buraya vergi vereceksiniz." Alay Komutanına gidiyor, alay komutanı: "Ben şey yapamam, bunları biliyoruz ama yapamam." Valiye gidiyor "Ne yapalım?" diyorlar. Daha başka noktalara kadar gidiyor. Analar ağlamasın, yapmasın ama doğu ve güneydoğuda yaşayan insanlar, terörün baskısından yılan insanlar bugün terörün, politik terörizmin baskısı altında yıldırılmak isteniyor. Analar geldi, bizim grubumuza da geldi. Çok saygı duyduğum bir tepki koyuyorlar, gerçekten ama şunu soruyorlar: "Çözüm süreci dediler ama çözüm süreci nasıl bir çözüm süreci? Benim çocuklarım dağa kaldırıldı." Daha çok şeyler söylediler. Bugün dayatılan Kürt meselesinin arkasında nelerin olduğunu söyleyecek kadar bilinçli insanlarımız vardı, bu kadim projelerin neler olduğunu söyleyecek kadar.

Sayın Başkan, bugün geldiğimiz bu noktada bize de bilgiler geliyor, bizi de vatandaşlarımız arıyor. Bugün geldiğimiz bu noktada doğu ve güneydoğuda PKK terör örgütü aynen İmralı tutanaklarındaki gibi teröristler öz savunma güçleri olarak hareket alanını, hâkimiyet alanını genişletmiştir.

Bir devlet düşünün Sayın Başkan, bir devlet düşünün. Devletiz biz, meşruiyet. Farklı şeyimiz olabilir ama bir devlet "Silahlarınızı bırakmadan süreç başlamaz." diyor. Silahları bırakmıyorlar, süreç devam ediyor. "Silahlarınızla yurt dışına gidin." deniyor. Yurt dışına gitmiyorlar, süreç devam ediyor. "Dağdan incekler." deniyor, bırakın dağdan inmeyi, dağa çocuk kaçırma, adam kaçırma artıyor ve devlet bu sözünü yerine getirmede zaman, doğu ve güneydoğuda kepengi kapatılan, tehdit edilen, "Şunu, bunu ver." denilen insanın arkasında devlet olmayınca ne olacak? Karlıova kırsalından aradılar: "Arıyorlar bizi 'Kadınlarınızı bu protestolara getireceksiniz.' diyorlar."

Yazın ey şanlı basın, ne olup bittiğini yazın doğu ve güneydoğuda. Oradaki insanların ne kadar büyük sıkıntıda olduğunu yazın. "Çözüm süreci" denilen şey bu. Botan-Zagros halk mahkemeleri kuruluyor. İnsanlar kaçırılıyor, oy vermeyen insanlar tehdit ediliyor. Oradaki insanlar, terörden bıkmış olan insanlar... Bugün terörü silah olarak kullanmış olanlar, şimdi politik terörist olarak aynı şekilde oradaki insanlara zulmediyor, mahkeme, vergi topluyor, asayiş yapıyor.

Devlet dediğiniz bunları yapmazsa değerli kardeşlerim, orada... Evet, terör bitsin, silah meşrulaşmasın ama müsaade edin de bir teröristbaşı "Benim silahım bu." dediği birtakım dayatmalara ya da Kandil'deki teröristbaşının dayatmalarına, değerli kardeşlerim, karşı duralım, irademizi koyalım. Onun için, burada, bunun içinde gizlenmiş, siyasi amacı gizlenmiş ve daha önce de mutabakata varılmış bir siyasi projenin meşrulaştırılması ve kılıf olarak değerli milletvekillerinin millî irade adına yetki vermesini sağlamak suretiyle basit bir kılıf aramadır.

O kadar ilginçtir ki Sayın Başkan, bu yasaya teröristbaşının ifadesiyle, onun yaptıklarıyla, Hükûmetin yaptıklarının vatana ihanet olduğunu bilen bir mantıkla aslında bakıldığında "Hukuki, idari, cezai sorumluluğu doğmaz." demek aslında bir bakıma hukuk devletine aykırı adımlar atılmış demektir. Hukuk devletini nasıl koruyacağız? Yarın öbür gün bir kanun çıkarttık; "Şunların hukuki, cezai, idari mesuliyeti olmaz." Nasıl hukuk devleti olacak? Hukuk milletin hukuku yani bu hukuku çıkartan biziz, değil mi? Siz burada yapacaksınız, milletin hukuku olacak. Bu hukuku ortadan kaldıran millî iradeyi ve egemenliği ortadan kaldırıyor demektir, PKK silahıyla millet egemenliğine darbe vurmaktır. Biz darbelere karşı rapor hazırladık, darbecileri yargılıyoruz. Şimdi, PKK terör örgütünün siyasi amaçlarını meşrulaştırmak, terörü sonlandırmak için anayasal ve yasal düzene aykırı iş ve eylemler yapmak darbe değil midir? Darbenin başka nasıl bir tanımı olabilir?

O bakımdan, gerçekten bu konuda bütün bu süreçleri, hepsini bilgiyle, ne olup ne bitiyor bunlarla değerlendiren bir parti olarak bu getirilen kanun tasarının arkasında yatan siyasi ve ideolojik... İdeolojik, evet, aynen öyledir. Marksist, Leninist, bölücü bir ideolojinin siyasi amaçları doğrultusunda tartıştığı millî kimlik, millî devlet, üniter devletle ilgili atılacak adımlar konusunda terör tehdidiyle millet egemenliğini kısıp alma operasyonudur. Amaç ve hedefin bu şekilde ortaya konmaması böyle bir amacın ve hedefin olmadığını göstermez. Bu bakımdan, Anayasa'nın kurduğu Türkiye Cumhuriyeti devletinin temeli, millet egemenliğinin temeli ve Millî Kurtuluş Savaşı'nın oluşturduğu o mücadelenin anlamına, fîratına uygun değildir?

Bu bakımdan, bu ucu açık, terör örgütünün istek ve arzuları konusunda bir garantörlük içeren ve bu konuda da gerçekten dün Sayın Bakan ifade etti, bu süreçle ilgili "Bu sürecin garantisidir." dedi. Bakın, kime veriliyor garanti? Yani bu bir politik taahhüt değerli

arkadaşlarım. Sizden alınan yetki tarafından verilen bir garantörlük sözleşmesi, garantörlük taahhüdü. Bunu teminat altına almak için bunu yapıyoruz. Teminat isteyen kim? Terör örgütü, yasal muhatap hâline geliyor.

Değerli kardeşlerim, siyasi fikirlerimiz ayrı olabilir, insanların farklı siyasi düşünceleri olabilir, Marksist olabilir, o olabilir, şu olabilir bunlara bir diyeceğim yok ama bunları silahla dayatmak, bunları bir çözüm olarak oluşturmak ve “Terörü sona erdirmek amacıyla bunları yapmamız gerekiyor.” demenin bizim burada korumamız gereken millî iradenin ruhuna aykırı olduğunu düşünüyorum. Anayasa’nın bu yönüyle oluşturduğu devlet düzenine, Millî Kurtuluş Savaşı’nın oluşturduğu devlet düzenine ve bizi biz yapan ortak değerlere aykırı adımları meşrulaştırmak ve tatmin olmaz bir sürece doğru Türkiye’yi götürmek amacıyla getirilmiş bir kanun tasarısıdır. Bu bakımdan, topyekûn reddedilmesi gerektiği kanaatindeyim.

Sabrınız için teşekkür ediyorum.

Konuşacak, söyleyecek çok şey var ama bu safhada bunları sizlerle paylaşmak istedim. Bu da benim yüreğimden gelen hususlardır. Dolayısıyla, bunlar hangi anlama gelecektir? Bilmiyorum tabii yani Sayın Başkan, gerçekten bilmiyorum çünkü biz birbirimizi ikna edebilecek ve bu konuşmalar neticesinde irademize “Ya, makul, doğru.” diyebilecek bir noktada olabilecek miyiz, doğrusu çok şüpheliyim Sayın Başkan, gerçekten şüpheliyim ama inşallah, bu tarihî yanlışlardan, bu geldiğiimiz noktadan milletvekilleri kendi iç muhasebelerini yapar ve Türkiye’yi daha büyük sıkıntıların içerisine girmekten kurtarır.

Benim niyazım budur. Mübarek ramazanda, oruçlu ağızımla bu da benim duam olsun. İnşallah bu duaya “amin” diyecek insanlar da vardır.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Amin.

Teşekkür ediyoruz Sayın Vural.

Konuşmanızda daha çok şahsıma hitap ederek...

OKTAY VURAL (İzmir) – Başkan olarak zannedirim size hitap etmek gerekiyor.

BAŞKAN – Tabii, tabii, zaten ben de Başkan olarak söylüyorum.

Söylediğinizin hususların önemli bir kısmına cevap verebilecek konumda değilim.

OKTAY VURAL (İzmir) – Yok, tabii, cevap alacağımız kişi...

BAŞKAN – Tabii ki Sayın Bakan gerektiği zaman onu verir ancak şu kadarını söylemek istiyorum: Konuşmanızda bahsettiğiniz Ulusal Kurtuluş Savaşı ruhuna ve orada verilen mücadeleye aykırı hiçbir hareketin, eylemin içinde, Türkiye Cumhuriyeti devletinin, bayrağının ve vatanının bütünlüğünün tartışılacağı hiçbir oluşumun içinde hiçbir AK PARTİ hükümetinin ve milletvekillerinin olmayacağını, bizim de bu konulardaki hassasiyetleri en az sizler kadar taşımak azmi ve kararlığında olacağımızı ifade etmek isterim.

Konuşmanız için de teşekkür ediyorum.

İkinci söz sırası Sayın Oğan’da.

Sinan Bey, buyurun.

SİNAN OĞAN (İğdır) - Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Biraz önce Anayasa’ya aykırılık iddiasında söz vermediğiniz için bu madde içerisinde orada bir hususun altını yeniden çizmek istiyorum.

Şimdi, Sayın Erdoğan tüm maddeleri tek tek söylediği için ben diğer maddelere girmeyeceğim, sadece bir maddenin altını yeniden çizmek istiyorum. Madde 137’de diyor ki: “Kamu hizmetlerinde herhangi bir sıfat ve suretle çalışmakta olan kimse, üstünden aldığı emri, yönetmelik, tüzük, kanun veya Anayasa hükümlerine aykırı görürse, yerine getirmez ve bu aykırılığı o emri verene bildirir. Ancak, üstü emrinde ısrar eder ve bu emrini yazı ile yenilirse, emir yerine getirilir; bu halde, emri yerine getiren sorumlu olmaz. “ Ancak burada çok önemli bir detay var: “Konusu suç teşkil eden emir, hiçbir suretle yerine getirilmez; yerine getiren kimse sorumluluktan kurtulamaz.” diyor, detaylarını daha okumaya devam etmeyeceğim.

Şimdi bu yakınlarda, hepimizin de yakından takip ettiği bir Balyoz davası görüldü Sayın Başkan.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Sizinkiler konuşuyor.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Ben Sayın Başkana konuşuyorum. Başkanın da sohbetinin bitmesini bekliyorum. Bizinkiler konuşsun. Bizinkilerle zaten aynı şeyleri düşündüğümüz için.

Sohbetiniz bittiyse...

BAŞKAN – Ama sayın milletvekilim bir şeyler sordu, cevap vermem lazım.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Balyoz davasında mesela bir örnek vereyim, dün gece de örneği verdim: Benim de hemşehrim olan Hanifi Yıldırım on sekiz seneye mahkûm edildi. Hanifi Yıldırım'ın tek suçu, komutanın çantasını taşımak ve gidip komutanının emrine uyup o seminere iştirak etmek. Ama mahkemeler Hanifi Yıldırım'a, sizin birçok arkadaşınızla konuştuğumuzda "Gitmeseydi." Birçok televizyon programında, Sayın Metiner'le de zaman zaman televizyon programlarında konuşuyoruz. "Konusunun suç teşkil ettiğini bildiği hâlde niye oraya gitti?" dendi. Anayasa maddesi burada açık. Şimdi siz bir kanun çıkararak o kanunu Anayasa maddesinin üzerine geçireceğinizi düşünüyorsanız yanılıyorsunuz arkadaşlar. Hiçbir çıkaracağınız kanun maddesi Anayasa hükmünün üzerinde olamaz. Burada bahsettiğiniz 4'üncü maddenin ikinci bendinde ifade edilen: "Bu kanun kapsamında verilen görevleri yerine getiren kişilerin hukuki, idari ve cezai sorumluluğu doğmaz." Çok açık Anayasa'ya aykırı, Anayasa'nın 137'nci maddesine çok açık aykırı. İnsanların başını yakmayın. Sizin bu yasanız üzerine birçok insanımız yargılanacak, birçok bürokratımız yargılanacak. Dün bunu söylediğimizde, burada bu uyarı görevimizi yaptığımızda bazı arkadaşlarımız dedi ki: "Ya, siz bizi tehdit mi ediyorsunuz?" Eğer, Anayasa maddesini hatırlatmak tehditse evet, tehdit ediyorum, Anayasa maddesini hatırlatmayı tehdit olarak algılıyorsunuz... Anayasa maddesini açıkça ifade ediyorum, Anayasa maddesi açık ve bu Anayasa maddesi sizin çıkarmaya çalıştığınız kanun tasarısının üstündedir. Dün, İçişleri Bakanı Sayın Efkan Ala dedi: "Ya, bu Anayasa işi görmediği için biz de mecburuz böyle yollara başvurmaya." Aşağı yukarı böyle dedi, tutanaklar çıkmadığı için tutanaklardan tam okuyamıyorum. Yani böyle bir mantık olabilir mi? Mevcut Anayasa işi görmediğine göre... Ee, ne yapabiliriz? Rahmetli Özal da "Ya, bir defa da biz ihlal etsek ne olur?" demişti. Bu aynı mantık. Yani Anayasa bu işleri görmüyor, Anayasa eskimiş, köhnemiş. Ee, ne olacak? Böyle, Anayasa'nın üzerinde kanunlar çıkararak bunu çözeceğiz. Böyle bir şey yok.

Hatta, bir adım öteye gidiyorsunuz, çerçeve yasayla Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname yetkisi veriyorsunuz. Yani bırakınız kanunu Anayasa'nın üstüne çıkarmayı, kanun hükmünde kararnameyi Anayasa'nın üzerine çıkarmaya çalışıyorsunuz ki bunu çıkaranlar da, bunun üzerinden işlem yapanlar da bunun sorumluluğundan kaçamayacaklardır. Ben ilgili bürokrat arkadaşlarımıza bunu bir defa daha buradan hatırlatmak istiyorum.

Dün Sayın Atalay burada olmadığı için söylediğim şeyi yeniden tekrar –yine mi yok, biraz önce buradaydı, yerine bakan arkadaş inşallah kendisine iletir- etmek istiyorum. Dün sorduğumuz hiçbir soruya cevap alamadık, bugün de öyle anlaşılıyor ki alamayacağız ama Sayın Atalay'ın ismini zikrederek bir konuyu ifade etmek istiyorum: Burada siz diyorsunuz ki 4'üncü maddenin ikinci bendinde, bu çerçevede görevlendirilen kişilerin açıkça işleyeceği suçlardan sorumlu tutulamayacağını söylüyorsunuz.

Şimdi biz bu çözüm sürecinize karşıyız arkadaşlar ve bu çözüm sürecinizin ülkeyi böleceğini düşünüyoruz. Bu çözüm sürecinizin hayata geçmemesi için hukuk çerçevesinde ne imkânımız varsa kullanacağız, yani çözüm sürecinize engel olacağız, yani sizin bu kanun hükmünde kararnamelerinizin, sizin bu tasarınızın Medise getirilmesine vesaire hepsine engel olmaya çalışıyoruz. Bu da şu demektir: Sayın Beşir Atalay'a zaten biz "çözüm koordinatörü" değil, "yıkım koordinatörü" diyoruz. Beşir Atalay şimdi kafası bozulsa "Gidin şu MHP'lilerin ayağına sıkın" dese bunu yapan arkadaşlar sorumluluktan kurtulacaklar mı?

BAŞKAN – Yok, olur mu? Önce biz karşı çıkarız. Sinan Bey, yani olur mu böyle bir şey?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Bunun aynısını akşam da söyledim.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Akşam, Sayın Atalay burada yoktu. Sayın Atalay'dan ben bunun cevabını... Şimdi başka bir şeye geleceğim müsaade ederseniz, buradan başka bir şeye geleceğim.

Arkadaşlar, ben Sinop'ta siyaset yapmıyorum. Sayın Başkan, ben İğdir'da siyaset yapıyorum. Son seçimlerde dağdan inen 200 PKK'lı dağ kadrosu –açık söylüyorum- geldiler, okulu sardılar ve okulda çatışmaya giriorduk neredeyse, açık söylüyorum. Devletin polisi de dedi ki: "Biz karışamayız.", "Niye karışamazsın kardeşim?", "İlgili sandık başkanı bizi davet etmedi." Ya, sandık başkanını zaten duvara diremişler, sandık başkanının beti benzi kaçmış, tehdit etmişler çocuğu, "Vallaha, beni hiçbir şeye karıştırmayın." dedi.

Şimdi, çok sık hem televizyon programları sebebiyle hem bizim bölgenin şartları gereği PKK'dan tehdit alıyorum ben. Şimdiye kadar önemsemedik ama bundan sonra önemsemek durumundayım çünkü bu sizin çıkaracağınız kanuna göre burada görevlendireceğiniz arkadaşlarınız bundan sonraki işlemlerinden sorumlu olmayacaklar.

BAŞKAN – Cinayetlerinden değil, işlemlerinden ama.

SİNAN OĞAN (İğdir) - Arkadaşlar, burada öyle bir şey yazmıyor, ben buradan öyle bir şey görmüyorum. Ucu o kadar çok açık bir kanun tasarısı çıkarıyorsunuz ki... Kağızman'da PKK, yakın bir köyde, dağ köyünde kampını kurmuş ve bizim orada MHP'ye

oy veren herkesi dağa çağırıyor, herkesi ve insanlar da mecburen gidip orada ifade verip geliyor. Şimdi bu çıkaracağınız kanuna göre bu da suç değil. Yani biriniz Allah aşkına söyleyin: Bu gerçevede, koruyacağınız -hani devlet memurlarını falan geçtim- PKK'lılar da bu kanun içerisinde yapacakları işlerden sorumlu tutulmayacaklar. Bizim can güvenliğimizi kim sağlayacak? Şimdiye kadar önemsemiyordum ben bu konuları. Allah'ın verdiği canı Allah alır. Nasılsa hukuk var, devlet var falan diyordum ama şimdi artık, hukuk var diyemiyorum, devlet var diyemiyorum. Bu kanuna göre artık hukuk da, devlet de yok. Sayın Beşir Atalay belki böyle bir talimat vermeyecek, onu sözün gelişi söylüyorum ama böyle bir işe tevessül edecek onlarca insan tanıyorum ben. Kendi seçim bölgemde daha önce bunu maddi kanıtlarıyla hayata geçirmeye çalışmış insan tanıyorum ve sizin bu getirdiğiniz PKK'lıları aklama yasa tasarısıyla, arkadaşlar, cezai sorumluluğu ortadan kaldıran bu yasa tasarınızla bundan sonra PKK'lılara kimse yan bakamayacak. Allah aşkına, böyle bir şeyi nasıl yaparsınız? Hani, Sinop'ta bu dediğiniz geçerli değil ama Iğdır'da çok geçerli arkadaşlar. Gelin bir de Iğdır'da siyaset yapalım, öyle dışarıda şey yapmak kolay.

Ve bundan sonra, buradan tekrar söylüyorum kayıtlara girsin diye, suç duyurusunda da bulunuyorum: Başımıza gelecek her işten siz sorumlusunuz; açık ve net söylüyorum, her işten siz sorumlusunuz çünkü bu kanun tasarısı PKK'lılara suç işleme özgürlüğü getiriyor. PKK'lılara suç işleme özgürlüğünü getirdiğinizi Türk milleti de tarih de bunu yazacaktır.

Şimdi, Kağızman'la ilgili de dün söyledim, tekrar söylüyorum, herhangi bir işlem hâlâ yapılmış değil. Bu ülkenin Kamu Güvenliği Müsteşarı var mı burada acaba? Bakanı yok, Başbakan Yardımcısı yok...

BAŞKAN – Müsteşar Yardımcısı...

SİNAN OĞAN (Iğdır) – Müsteşar Yardımcısı...

Yahu, Kağızman'da PKK vatandaşlarımızı sorguya çekiyor, siz ne iş yapıyorsunuz Allah aşkına? Bu devletin yarısında başka kanun, öbür yarısında başka kanun mu geçerli oluyor? PKK'lılara vatandaşları taciz etme özgürlüğünü siz ne zaman verdiniz? PKK'lıların vatandaşları dağa çağırıp sorgulama özgürlüğünü ne zaman verdiniz? Arkadaşlar, verdilseniz söyleyin, biz de o zaman onun gereğinin tedbirlerini alalım, biz de kendimizi savunacak silahlı bir şeye geçelim yani eğer böyleyse, devlet yoksa. Ki devlet yok, Kağızman'da devlet yok. Varsa bir Allah'ın kulu devletin yetkilisi, desin ki: "Ben gereğini yapıyorum." Yok devlet. Devleti bitirme noktasına getirdiniz, şimdi bunu bütün Türkiye'ye yaymaya çalışıyorsunuz arkadaşlar.

1'inci maddede diyorsunuz ki: "Bu kanunun amacı terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesi için yürütülen çözüm sürecine ilişkin usul ve esasları düzenleme." Peki, önceki çıkardığınız 4 paket neydi, neyi düzenliyordu önceki 4 paket? Bir Allah'ın kulu devletin yetkilisi, Sayın Beşir Atalay, yıkım koordinatörü, gelsin burada söylesin. "Çözüm Koordinatörüyüm." diyor "Önceki 4 paketin -yani bu 5'inci paket mi- neticesinde biz şunu şunu şunu elde ettik." desin. "Önceki 4 paketin neticesinde dağdan şu kadar terörist indi, şu kadar terörist geldi, silahını teslim etti veya şu kadar terörist dışarıya çıktı." desin. Önceki 4 paketin neticesi ne oldu? Ben size söyleyeyim ne olduğunu. Devletin valileri de söyledi nitekim, basına da yansıdı, sonra hemen o valiyi de susturdular: Önceki 4 paketin neticesinde dağa çıkışlar arttı. Sayın Metiner konuyu takip ediyor, ara ara televizyonlarda görüşüyoruz. Sayın Metiner, dağa çıkışlar arttı mı, azaldı mı? Arttı. Siz de söyleyeceksiniz, aksini iddia edemezsiniz. Bütün maddi kanıtlar, olayın tarafları, bütün herkes aynı şeyi söylüyor. Önceki 4 paket dağa çıkışları arttırdıysa, bu paketin de dağa çıkışları önleyeceğini nasıl söyleyebilirsiniz, nasıl garanti edebilirsiniz? Ben size söyleyeyim, hiç öyle uzağa falan gitmeye gerek yok: Önceki 4 paket ne sonuç doğurduysa bu paket de aynı sonucu doğuracaktır.

Şimdi, 2'inci maddede diyorsunuz ki: "Bu kanun kapsamında yapılan çalışmalar ile alınan tedbirlere ilişkin kamuoyunun doğru ve zamanında bilgilendirilmesi sağlanır." Yahu, daha kanunun maddesi çıkarken televizyonları dışarıya çıkarıyorsunuz. Yani, madem bu kanunu açık, şeffaf yapacaksanız, bu kanunla bilgilendirme sağlayacaksınız... Türk milleti olarak maalesef ki gazete çok okumuyoruz, maalesef ki dergi, makale, araştırma gibi şeylere çok bakmıyoruz. Ne yapıyoruz? Televizyon seyrediyoruz. Tarihimizi dizilerden izliyoruz, yakın tarihimizi dizilerden izliyoruz ve Türk milleti televizyon seyrediyor. Siz de Türk milletinin elindeki bu kanunla ilgili âdeta yegâne bilgi kaynağı olan televizyonu daha şimdiden sansürlüyorsunuz. Peki, o zaman, daha çıkarmaya çalıştığınız kanun daha çıkmadan bu kanuna zıt bir harekette bulunmayı nasıl izah ediyorsunuz Allah aşkına? "Daha önceki teamüller böyle." Ya, daha önceki teamüllerde böyle kanun çıkarmak var mıydı? Yoktu. Madem Türkiye'de âdeta her şeyi değiştirecek yeni bir kanun çıkartıyorsunuz ve bir de madde ekliyorsunuz: "Bu kanun kapsamında yapılan çalışmalar ile alınan tedbirlere ilişkin kamuoyunun doğru ve zamanında bilgilendirilmesi sağlanır." Bırakın, millet gelsin, izlesin, görsün; madem siz haklısınız, madem siz kendinize güveniyorsunuz, oyunuz daha da artsın; madem anaların göz yaşını bu kanunla durduracaksınız, onu iddia ediyorsunuz, madem bu

kanun ülkeyi felakete değil selamete götürecek, niye korkuyorsunuz basından? Dursun basın burada, dursun ve basın öğrensin, millete göstereyim ülkeyi bölecek yasayı nasıl çıkarıyorsunuz, vatandaş bunu görsün.

Değerli arkadaşlar, biraz önce ifade ettiğim şeyin tekrar altını çizip sözlerimi tamamlamak istiyorum.

Bu kanunla siz PKK'ya suç işleme özgürlüğü getiriyorsunuz. Bu kanun kapsamında kimlerin görevlendirileceği belli değil. Bu kanun kapsamında, şu an devleti yöneten kanunların suç saydığı bütün fiilleri suç olmaktan çıkarıyorsunuz. Dağa gidip PKK'yla görüşmek, birtakım işler yapmak ve ucu açık da. Mesela, 2'nci maddenin b) bendinde "Gerekli görülmesi hâlinde, yurtiçindeki ve yurtdışındaki kişi, kurum ve kuruluşlarla temas, diyalog, görüşme ve benzeri çalışmaların yapılmasını..." diyor. Nedir o benzeri çalışmalar? Yani, siz dersenez ki o benzeri çalışmalarda yarı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu çerçevesinde vatandaşlar bu kanuna itirazını bildirirse, siz de bunu bu "benzeri çalışmalar" çerçevesine sığdırıp onu ortadan kaldıracaksınız. Öyle anlaşılıyor ki Anayasa'nın, mevcut bütün kanunların üzerinde bir çerçeve kanun çıkarıyorsunuz ve o kanunun içerisinde, o çerçevenin içerisinde işinize gelen her şeyi koymalısınız olacak. Örneğin, vatandaşın birisi evde milyon dolarları sıfırlayamıyor mu, suç mu işliyor, suçüstü mü yakalandı "Yok ya, o öyle değil, bu kanun çerçevesinde o çalışmayı yapıyor." deme özgürlüğünüz olacak arkadaşlar. Böyle bir kanun olur mu? Kanun devletinde, hukuk devletinde böyle bir özgürlük olur mu? Olmaz elbette.

Ve bu kanunla PKK'ya suç işleme özgürlüğü getirdiğiniz için -sahsım adına konuşuyorum- PKK'nın şahsıma yönelik tehditlerinde artış olacaktır, PKK'nın bölgede benim insanıma dönük tehditlerinde artış olacaktır ve bu çerçevede yapılacak herhangi bir fiil, herhangi bir işlem, herhangi bir eylemden Sayın Başkan siz başta olmak üzere bu kanunda imzası olan herkes sorumludur. Devletin savcılarını şimdi suç duyurusunda bulunuyorum. Başımıza bir iş gelirse sorumlusu sizlersiniz, haberiniz olsun.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Oğan.

Dün akşam bunun cevabını vermiştim, sorumlulukla ilgili kısmını, tekrar etmiyorum.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Sizin hiçbir sorumluluğunuz yok Sayın Başkan burada çünkü o makamda değilsiniz. Burada icrada olanların bunu gelip burada bana söylemesi lazım Sayın Başkan. Dün akşam gece iki buçuğa kadar bekledik, kimse söylemedi. Bugün burada, Müsteşar Yardımcısı mıdır, Sayın Bakan mıdır, kimse, icra makamında olan bir Allah'ın kulu gelecek, burada bunun garantiğini verecek.

BAŞKAN – Ben özellikle Sayın Bakandan size o garantiyi vermesini isteyeceğim efendim, hatırlatacağım kendisine tekrar.

Sayın Doğru, buyurun.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Sayın Bakanın kendisini koruma garantisi var mı?

REŞAT DOĞRU (Tokat) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Adının çok önemli olduğu ancak işlevinin ve sonucunun yüce Türk milletini yaralayacağı ve millî birlik ve beraberliğimizi bozacak bir kanun tasarısını burada görüşüyoruz.

Tabii, amacına baktığımız zaman, terörün sona erdirilmesi, toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesi, millî birlik ve beraberliğin sağlanması şeklinde bir söylemdir ancak sayın milletvekilleri, bu kanunun bu söylemi çok güzel olmasına rağmen bunun yapılmayacağı ve bunun tam tersinin yapılabileceği de açık ve sarıh olarak görülmektedir. İç Tüzük'e aykırı, Anayasa'ya aykırı, yüce Türk milletinin millî değerlerine aykırı, Türkiye Cumhuriyeti devletinin kuruluş felsefesine aykırı olan bir kanunu burada maalesef görüşmeye çalışıyoruz. Bu doğru değildir. Yüce Türk milleti tahmin ediyorum ki bunların hepsini bir yere yazıyor ve yeri geldiği zaman da bunun hesabını soracaktır.

Biraz önceki arkadaşlarımız bahsettiler "Barış ve kardeşlik temin edilecek." deniliyor ama değerli arkadaşlar, şu anda karşımızda Kürt halkının hakları değil, PKK terör örgütünün vermiş olduğu mücadelenin sonucunu görüyoruz.

PKK terör örgütü militanları yaklaşık olarak 40 binin üzerinde insanımızı maalesef katletmiştir, yaklaşık olarak 2 trilyon doların üzerindeki büyük bir kaynağımızın da heba olmasına sebep olmuştur. Ama böyle bir terör örgütü enteresandır, şu anda Türkiye Büyük Millet Meclisine bir kanun teklifi getiriyor veya getirtiyor ve bu kanun teklifini de işte burada görüşmek durumuyla karşı karşıya kalıyoruz. Bu kanun teklifinin gelmesinin Oslo görüşmelerinin, Kandil görüşmelerinin veya hatta da İmralı görüşmelerinin sonucunda olduğunu açık ve sarıh bir şekilde herkes görüyor. Yani, PKK terör örgütü, dağlarda alamadığı ve kahraman Türk askerlerine karşı alamadığı mesafeyi, maalesef, enteresandır, Türkiye Büyük Millet Meclisinde ve siyasetle almaya çalışıyor. Buna şiddetle karşıyız. Türkiye Büyük Millet Meclisinde hukukun vermiş olduğu yetkiler doğrultusunda, milletimizin bize verdiği yetkiler doğrultusunda

mücadelemize yoğun bir şekilde devam edeceğiz, yüce Türk milletine yapılan bu yanlış Türkiye'nin her tarafında da açık ve sarıh bir şekilde anlatmaya çalışacağız.

PKK terör örgütü şu anda doğudaki birçok vilayete ve ilçelerine hâkim olmuş durumdadır. Hakkâri Yüksekova diyoruz. Hakkâri Yüksekova'dan yetkililer bizlere telefon edip "Burada devlet yoktur, burada devletin hiçbir gücü kalmamıştır. Türkiye Cumhuriyeti devletini temsilen, işte askerin, polisin resmî üniformaları yoktur. Resmî üniformayla burada gezilmez ve burası neredeyse saat 17.00'den sonra tamamen PKK terör örgütü kontrolüne geçiyor." diyorsa demek ki bunun bir sorumluluğu vardır, burada yapılan çok önemli yanlışlar vardır, bunun da mutlaka hesabı sorulmalıdır diyoruz.

Bakınız, yine biraz önce söylendi, şu anda PKK terör örgütü militanları, işte Hakkâri'den bahsedelim veya Yüksekova'dan bahsedelim, Şemdinli'den bahsedelim, oralarda vergi topluyor mu? Topluyor. Zorla insanların parasını alıyor. Veyahut da ne yapıyor akabinde, 18 yaşından büyükler olsun, küçükler olsun, asker topluyor mu? Topluyor. Hatta bırakın orasını, o bölgelerin hepsinde kendilerine göre birtakım vaatler içerisinde olarak askerleri topluyor, kendine göre bir grup oluşturmaya çalışıyor. Yani, deniyor ya "Dağdan inme vardır." diye. Saygıdeğer milletvekilleri, dağdan inme yoktur, dağlar da PKK terör örgütü militanlarına teslim edilmiştir, enteresandır, dağdan sonra şehirlerde de tamamen PKK terör örgütü militanları vardır; dağına da hâkimdir, ovasına da hâkimdir, şehirlerine de hâkimdir.

Çıkarılan bu kanunlarla bu açılım söylemleriyle beraber daha fazla legalleştirilmekte, onların yapmış oldukları her şey kanunlaştırılmaya çalışılmaktadır. Hâlbuki burada bunlara müdahale etmesi gereken bir devlet olması gerekmektedir. Eğer bunlar yolları kesiyorlarsa, asayiş tamamen ortadan kaldırmaya çalışıyorlarsa, asayiş kendileri sağlamaya çalışıyorlarsa o zaman Türkiye Cumhuriyeti devletin gücü nerede kalmıştır? Dolayısıyla, bu manada da herkesi düşünmeye sevk ediyoruz. Ki dün itibarıyla tekrar yollar kesilmeye başlanmıştır, tekrar eylemler başlamıştır. Yani, sonuçta da tehditlerin tekrar başlamış olduğu bir ortamı görüyoruz.

Yine, bu bölgelerde, yine arkadaşlarımızın da ifade etmiş olduğu gibi, mahkemeler kurulmaktadır. Ne demektir? Mahkemeyi ancak bir devlet kurabilir saygıdeğer milletvekilleri. Şu anda o bölgelerde ve birtakım yerlerde mahkemeler kurulmakta, insanlar yargılanmaya çalışılmaktadır ve bunların hepsi de çözüm adı altında yapılmaktadır. Yani "Silahlar sussun." denilmektedir "Analara ağlasın." denilmektedir. Doğrudur, hiç kimse silahların konuşmasını istemez, hiç kimse devletin kendi gücünü korurken karşındaki insanları öldürmesini istemez, herkes kanunlar içerisinde mücadele etmesini tabii ki ister. Kanunlar içerisinde de mücadele edilmelidir ama "Silahlar sussun, analara ağlasın." derken tam tersi olmaktadır.

Bakınız, şu anda Türkiye Cumhuriyeti devletin komşularına bakmış olduğumuz zaman durumun ne kadar vahim olduğu açık ve sarıh bir şekilde ortadadır. İşte Irak, işte Suriye. Irak ve Suriye'de şu anda çok büyük bir parçalanma vardır. Hatta onu bırakın, şu anda Türkiye Cumhuriyeti devletin sınırlarında, Suriye'den gelen, o bölgeden gelmiş olan 1 milyon 100 civarında insanın yaşamış olduğu yerler vardır. O yerlere gitmiş olduğunuz zaman görürsünüz. İşte, gidin Kilis'e, gidin Antep'e, gidin Osmaniye'ye, gidin Kahramanmaraş'a; o çadır kamplarında veyahut da konteynir kentlerde insanların nasıl perişan bir şekilde yaşamakta olduğunu görürsünüz. Yani, bir ülkenin millî birlik ve beraberliği bozulduğu zaman nelere sebep olduğu o bölgelere gidildiği zaman açık şekilde görülecektir. Gelin, bunları böyle yapmayalım. Kürtler de Türkler de kardeşirler, hiç kimsenin bir sorunu yoktur. Doğulusuyla, batılısıyla, güneylisiyle, kuzeylisiyle nasıl Çanakkale önlerinde hep beraber bir mücadele vermiş ve ülkemizi kurtarmışsak, nasıl Kurtuluş Savaşı'nda birlik ve beraberlik içerisinde olmuşsak bu kardeşliği daha fazla pekiştirelim. Şu anda Türkiye'nin her tarafında... Bakınız, ben Tokat Milletvekiliyim. Tokat Milletvekili olarak Tokat'ımıza gittiğimiz zaman gördüğümüz tablo şudur: İşte orada Kürdü de, Laz'ı da, Çerkez'i de herkes birlik ve beraberlik içerisinde yaşamaktadır. Hiç kimsenin bir sorunu yoktur. Yani "Sen Kürt'sün, sen Laz'sın, sen kızı alamazsın, sen kız veremezsin..." Alevi'siyle, Sünni'siyle, Kürt'üyle, Laz'ıyla, Türkmen'iyle hep beraber kardeşlik içerisinde yaşıyoruz. Ancak bu hadiseler çıktıktan sonra bu kardeşliğin bozulmakta olduğu da yavaş yavaş görülmektedir değerli arkadaşlar. Gelin bunların hepsinin karşısında olalım. Yani, kardeşliğimizi temin etmenin, kardeşliğimizi daha fazla artırmanın mücadelesini verelim.

Bakınız, 57'nci Hükûmetin 2002 senesinde yıkılma sebeplerinden bir tanesi çok önemlidir. Biraz önce Irak'tan bahsettim. Saygıdeğer milletvekilleri, Amerika Birleşik Devletleri, Avrupa Birliği ve koalisyon ortakları özellikle Irak'a müdahale etmek istedikleri zaman, o zamanki 57'nci Hükûmetin Başbakanı Sayın Bülent Ecevit ve Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı, Genel Başkanımız Sayın Doktor Devlet Bahçeli buna şiddetle karşı çıkmışlardı. Karşı çıkma sebeplerinin başında -o zaman bizler de bakandık, şu anda o zaman bakanlık yapan arkadaşlarımız da vardır- görüşülen konuların başında şunlar vardı: "Amerika Birleşik Devletlerinin müdahale etmiş olması bu bölgede çok büyük bir dengesizlik ve istikrarsızlık yaratacaktır. Bu bölgeye ABD'nin müdahalesi daha önceki Çekiç

Güç şeklindeki bir müdahaleyi gerektirir, o şekilde bir tabloyu ortaya koyar. Dolayısıyla, buraya barış gelmez, buraya huzur gelmez, Orta Doğu'ya sokulan bir çomak olur ve bunun akabinde de çok ağır sorunlarla karşılaşırız.” diyerek bu müdahaleye karşı çıkmıştı. Ancak enteresandır, o zamanki, işte, ABD'nin müdahale etme noktasına karşı çıkışımızı maalesef birtakım güçler bir anda farklı şekilde düşünmüş ve 57'nci Hükümetin esas yıkılma sebeplerinin başında da bu gelmiştir. O zamanki Anavatan Partisi, yine daha sonra Demokratik Sol Partiyi ikiye bölmüşler ve fiilî olarak Hükümet düşürülmüş ve akabinde bir erken seçime gidilmiş, erken seçim sonrasında da Adalet ve Kalkınma Partisi tek başına iktidara gelmiştir.

Saygıdeğer milletvekilleri, 57'nci Hükümet zamanında Amerika Birleşik Devletleri ve koalisyon ortaklarına müdahale ettirilmeyen Irak'a AKP iktidarı zamanında maalesef müdahale edilmiştir. Müdahale edildikten sonra ne olmuştur? Bakın, 1 milyon üzerinde insan ölmüştür ve akabinde oralarındaki insanların yürekleri yanmıştır, kadınların canları yanmıştır ve birçok insan ve oradaki birçok grup maalesef çok büyük mağduriyet içerisine girmişlerdir. Sonrasında ne olmuştur? İşte görüyorsunuz, Irak 3 parçaya bölünüyor ve Kuzey Irak'ta da fiilî bir durum oluşturulmaya çalışılıyor. Barzani “Ben Kerkük'te referandum yapacağım. Kerkük'te kimler yaşıyor, burada bağımsızlık isteniyor mu, istenmiyor mu şeklinde referandum yapacağım ve yakın bir zamanda da bağımsızlığımızı ilan edeceğiz.” şeklinde bir söylem içerisindedir.

Saygıdeğer milletvekilleri, Kerkük'te, Musul'da, Irak'ın birçok yerinde 3,5 milyon üzerinde Türkmen yaşamaktadır. 3,5 milyonluk Türkmenler maalesef İŞİD'in de saldırılarıyla... Ama esas saldırı Amerika Birleşik Devletleri'nin o bölgeye saldırılarıyla meydana gelmiştir. Ve sonrasında da ne olmuştur? Amerika Birleşik Devletleri tapu dairelerini bombalamış, mezarlıkları ortadan kaldırmış -çünkü bir bölgenin esas mührü mezarlıklarıdır- ve Türklerin içerisinde bulunduğu neresi varsa oralar tamamen demografik yapı bozularak PKK terör örgütünün de desteklenmiş olduğu peşmergelere vermiştir. En son İŞİD saldırısıyla beraber de ne olmuştur? Oradan meşru Irak askerleri tamamen çekilmiş ve oraya Barzani'nin güçleri, Barzani militanları yerleşmiştir. Demişlerdi ki: “Burası artık bizim şehrimiz, biz buradan çıkmak istemiyoruz ve burada artık biz Kürdistan'ı kurmak istiyoruz.”

Değerli arkadaşlarım, peki, bizler de bu kanunları şimdi çıkartırken -işte biraz önce sizlere Hakkâri ve Yüksekova örneklerini verdim- kahraman Türk Silahlı Kuvvetlerinin, Türk güvenlik güçlerinin devletini korumaları ve devletin gücünü ortaya koymalarının olduğu bir ortamda siz orada şimdi fiilî bir durum yarattınız. “İşte Kuzey Irak'ta Kürdistan devleti kuruldu.” Daha sonraki zaman içerisinde de ikiz yasalar neticesinde işte “Halklar kaderlerini kendileri tayin ederler.” şeklinde bir söylem içerisinde “Biz burada oylama yapmak istiyoruz, biz burada plebisit yapmak istiyoruz, biz Kuzey Irak'ta kurulan Kürdistan'a katılmak istiyoruz.” denirse acaba o zaman ne diyacaksınız? Yani, bu kanunların, çıkartılmakta olan bu kanunların esas temelini o olduğu ve siyasallaşma sürecine doğru süratli bir şekilde gidişinin en bariz örneği bu değil midir? Ama enteresandır, bunların hepsini biz görmüyoruz, akabinde çözüm süreçleri ve beraberinde barış gelsin, terör sona erdirilsin şeklindeki söylemlerle bir noktaya doğru süratli bir şekilde gitmekte olduğumuzun da farkında değiliz.

Saygıdeğer milletvekilleri, böyle olmamalıdır. Bakınız, zaman çok geçmektedir, süratli bir şekilde terör örgütü çok büyük mesafeler almaktadır. Bu mesafelerin alınmasına da bu şekildeki kanunlarla müsaade etmeye devam edersek, önümüzde çok karanlık günlerin gelmekte olduğunu da görmek mecburiyetindeyiz.

Hatırlayın, Habur Sınır Kapısı'ndan PKK terör örgütü militanları ellerini havaya kaldırarak çok büyük törenlerle, şöenlerle, davullarla, zurnalarla Türkiye'ye girdiler, onlar girdikten sonra da işte “Barış gelecek, çok güzel şeyler olacak, Türkiye'de artık kardeşliğimiz ortaya konulacak.” şeklinde söylemler vardı. Peki, ben size soruyorum: Barış geldi mi? Ondandır 4 kez daha yine aynı minvalde kanunlar çıkartıldı ve onların neticesinde de şu an itibarıyla da sizce barış gelmiş midir? İşte, geçtiğimiz günlerde, 30 Martta yerel seçimler yapıldı. Acaba o seçimlerde oradaki insanların demokrasinin vermiş olduğu hakları tam olarak kullanmış olduğunu söyleyebilir misiniz? Biraz önce İğdır Milletvekilimiz Sinan Oğan açık ve sarıh bir şekilde söylediler. Yani, ellerinde silah olan, ellerinde sopa olan, ellerinde tehdit olan bir grubun karşısında siz demokrasi tercihinizi kullanabileceksiniz. Böyle bir şey var mıdır saygıdeğer milletvekilleri? Böyle bir şey yoktur. Dolayısıyla, orada Türkiye'nin kanunlarının yok edildiği, Türkiye Cumhuriyeti devletinin tamamen bir kenara itilmiş olduğu bir tabloyla karşı karşıyayız ve bunu da şu anda “kardeşlik” adı altında “barış” adı altında “terörün sonlandırılması” adı altında konuşmaya çalışıyoruz.

Getirilmekte olan kanunun maddelerine bakmış olduğumuz zaman; Siyasi, hukuki, sosyoekonomik, psikolojik, kültürel, insan hakları, güvenlik ve silahsızlandırma şeklinde bir takım söylemler olduğunu görüyorsunuz. Saygıdeğer milletvekilleri, şu anda silahsızlanma durumuyla karşı karşıya mıyız? Hayır, hiç kimse silahını bırakmamıştır ama kime silah bıraktırılmıştır? Türk Silahlı Kuvvetlerine silah bıraktırılmıştır, Türkiye Cumhuriyeti devletinin güvenlik güçlerine silah bıraktırılmıştır ve oralar tamamen silahlı

terör örgütünün yani elinde silah olan bir grubun tamamen kontrolüne bırakılmıştır. Öyleyse demek ki bu 2'nci maddedeki o söylemlerin hiçbirisi yerine gelmeyecektir. Deniyor ki: "Kültürel, hukuki, siyasi birtakım..." Evet, orada siyasi olarak bir çözüme doğru yani nihai bir çözüme doğru gidilmekte olduğunu da açık olarak görüyoruz.

"Çözüm, çözüm" deniyor, işte burada Sayın Bakan konuşuyor veya diğer yetkililer konuşuyorlar, herkes çözümden ne...

FARUK BAL (Konya) – Sayın Bakan yok ki yerinde, bu Hükümeti kim temsil ediyor Sayın Başkan?

BAŞKAN – Şu anda Müsteşar Yardımcımız yetkili.

FARUK BAL (Konya) – Var mı yetkileri?

BAŞKAN – Var.

FARUK BAL (Konya) – Biz de görelim lütfen o yetki belgelerini.

Bu kadar önemli bir konu görüşülüyor, Sayın Bakan yok, nasıl olacak bu iş?

BAŞKAN – Efendim, Sayın Bakan çıkarken kısa süreliğine...

FARUK BAL (Konya) – Olur mu efendim yani bizim iddiamız, Türkiye Cumhuriyeti devletinin geleceği ve hükümranlılık hakkı paylaşılıyor diyoruz, Bakan yok!

BAŞKAN – Hayır, Sayın Bakan bitene kadar bizimle beraber olacak.

Buyurun Sayın Doğru.

ALİM İŞİK (Kütahya) – O zaman Sayın Bakan gelsin, öyle konuşalım.

FARUK BAL (Konya) – Varlığından çok memnun olmayacağız ama bizi dinlememesinden rahatsızız.

BAŞKAN – Yok, estağfurullah.

REŞAT DOĞRU (Tokat) – Sayın Bakanın burada olmamasını ben de şiddetle protesto ediyorum ama sözlerime devam etmek istiyorum.

Saygıdeğer milletvekilleri, Doğu ve Güneydoğu'umuzda fiilî bir durum vardır sonuçta. Bu fiilî duruma herkesin ama Türk milletinin hepsinin, Türkiye Cumhuriyeti devletinde yaşayan 76 milyonun hepsinin karşı çıkması gerekir.

Biraz önce arkadaşım Sayın Mehmet Erdoğan okudu, bizler milletvekili olurken Türkiye Büyük Millet Meclisi kürsüsünde yemin ediyoruz. Yeminimizin esas temeli de Türkiye Cumhuriyeti devletinin millî ve birlik ve beraberliğini, Türkiye Cumhuriyeti devletini korumaktır. Şu anda getirilen bu kanunlarla, çözüm süreçleriyle bunların hepsinin çiğnenmekte olduğunu görüyoruz. Dolayısıyla, şunu da görüyorum ki herhâlde önümüzdeki zaman diliminde bundan sonraki seçimlerden sonra o yemin metnini de tamamen değiştireceğiz yani o yemin metnini tamamen ortadan kaldıracacağız ama korkum odur ki burada esas kaldırılacak olan herhâlde Türkiye Büyük Millet Meclisinde Başkanlık Divanının arkasında yazılı olan, Büyük Atatürk'ün "Hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir." sözüdür. Korkarım ki inşallah bu kaldırılmamış olur ama şu an itibarıyla görünen o dur ki hâkimiyetin kayıtsız ve şartsız milletin olmadığı ve PKK terör örgütünün elinde silahıyla bazı kanunları çıkartmakta olduğunu veyahut da çıkarttırmaya doğru süratli bir şekilde gitmiş olduğunu da görüyoruz. Öyleyse bunlara karşı çıkmak mecburiyetindeyiz çünkü PKK terör örgütü -saygıdeğer milletvekilleri- Kürtlerin temsilcisi değildir ve Kürtlerin temsilcisi de olamaz.

Ben Tokatlıyım, Tokat Milletvekiliyim, Tokat'taki bütün Kürt'üyle, Türk'üyle hep beraber biz kardeşiz. Hiç kimse PKK terör örgütünü kabul etmiyor. Orada Kürtler yaşamıyor mu? Kürtler yaşıyor. Öyleyse, PKK terör örgütünün söylemleri içerisinde, tehditleri içerisinde bu kanunun getirilmesinin, bu şekilde işlemlerin yapılmasının ne kadar büyük bir yanlış olduğunu ifade etmek istiyorum ki bu yanlışın ilerideki dönemlerde geriye dönüşü olmayacak ve bunlar kardeşliğimizi maalesef ortadan kaldıracak olan gelişmelerdir. Millî birlik ve beraberliğimizi kimseye bozdurmamamız gerekiyor. Terörün sona erdirilmesi ve tamamen ortadan kaldırılmasını istiyorsak o zaman daha farklı şekilde devletimizin gücünü artırmak mecburiyetindeyiz. Kardeşliğimizin bozulmaması gerekir. 76 milyonun hepsi kardeşler, hiç kimse kimseden üstün değildir. Eğer Tokat'ta, Tokat meydanında, Ülkü Ocakları binasının altında Diyarbakır kadayıfçısı dükkân açabiliyorsa Tokatlı kardeşlerim de gidip Hakkâri de dükkân açabilmeli, veyahut Diyarbakır'ın merkezinde dükkân açabilmedir. Ben gidip de eğer Ülkü Ocaklarının altında Diyarbakır kadayıfçısından o lezzetli kadayıflarını alıp da onları yiyebiliyorsa ve onlarla alış veriş yapabiliyorsa, hiçbir sorun da yoksa, öyleyse Hakkâri'si de, Diyarbakır'ı da, Tokat'ı da, Yozgat'ı da bir olmalıdır diyorum değerli milletvekilleri ama enteresandır, gördüğümüz bu tablo "açılımlar" adı altında getirilen bu tabloyla kardeşlik tesis edilmiyor, millî birlik ve beraberlik tesis edilmiyor. Bayrağımız indiriliyorsa, vatanımız bölünmeye doğru süratli bir şekilde gidiyorsa bunun müsebbibi işte bu kanunlardır, bu açılımlardır. Hâlbuki, 2002 senesine şöyle bir döndüğümüz zaman... Her zaman söyleniyor, 2002 senesini, veyahut da on iki sene öncesini Adalet ve Kalkınma Partisi maalesef kabul etmiyor.

Saygıdeğer milletvekilleri, hatırlayın o günleri. 2002 senesinde durmuş olan bir terör vardı. Bakınız, Diyarbakır'ında, Hakkâri'sinde, Mardin'inde, Van'ında, her tarafında durmuş olan bir terör ve kardeşliğin hâkim olduğu, insanların birbirlerini kucakladığı bir tablo vardı ama ne oldu? İşte onu Türk milletine çok gördüler, 57'nci Hükûmet yıkıldı. Hâlbuki 57'nci Hükûmet devam edebilmiş olsaydı, veyahut da 57'nci Hükûmetin o politikaları devam edebilmiş olsaydı belki de şu anda bunların hiçbirisini konuşmuyor olacaktık. Deniyor ya "5 milyonun üzerinde şu anda Kürt'üyle, Türkmen'iyle, Çerkez'iyle hep beraber kardeşlik şeklinde evlenmelerimiz var." Benim ailemde bile Kürt gelinlerimiz var, Çerkez çocuklarımız var. Yani, şimdi, o çocuklara, o insanlarımıza, o torunlarımıza biz ne diyeceğiz değerli arkadaşlarım? Onları Kürt olarak mı tarif edeceğiz, Türk olarak mı tarif edeceğiz? Ama Büyük Atatürk'ün söylemiş olduğu "Ne mutlu Türküm diyene." tabiri, o güzel felsefe bu ülkenin esasında birleştirici bir çimentosu değil midir? Buradaki "Türk" tabiri genel bir tabirdir. Sen Türkmen'sindir, sen Kürt'sündür, Laz'sındır ama Büyük Atatürk "Ne mutlu Türküm diyene." diyerek burada insanların hepsinin kucaklanmasını sağlamıştır, insanların hepsini kucaklamıştır, o manada söylenmiş olan bir sözdür, Türkiye Cumhuriyeti devletinin kuruluş felsefesi de bunun üzerine kurulmuştur. Yani, Çanakkalelisi de, Karadenizlisi de, Diyarbakırlısı da hep beraber bu devleti kurmuşlardır. Ama burada Batı'nın bir oyunu vardır, Orta Doğu petroleri üzerinde oynanan bir oyun vardır. Dün nasıl Şark meselesi varsa, dün nasıl Osmanlı Devleti'ni yıkmak için birtakım oyunlar oynanmışsa aynı oyunlar şimdi de gerçekleştirilmeye çalışılmaktadır.

Bakınız, eğer Irak 3 parçaya bölünürse, Suriye 3 parçaya, 4 parçaya bölünürse bu kimin menfaatine olacaktır değerli arkadaşlarım? İsrail devletinin başbakanı diyor ki: "Barzani'nin kurmaya çalıştığı Kürdistan devletinin kuruluşunu biz destekleriz." Bu minvalde de yine AKP'nin bazı yetkilileri de konuşuyorlar.

Saygıdeğer milletvekilleri, o bölgedeki istikrarsızlık, Irak'ın bölünmeleri, Musul ve Kerkük'ün tamamen ortadan kaldırılması, oradaki Türkmenlerin oradan tamamen göç ettirilmeye çalışılması ve beraberinde o bölgelerin istikrarsızlığı nereye kadar gidecektir, ne olacaktır, bunlar Türkiye'nin menfaatine mi olacaktır? Ama tam tersidir, Türkiye'nin menfaatinin olmadığı ama kardeşliğimizin bozulmaya doğru süratli bir şekilde gittiği ve beraberinde de PKK terör örgütünün kuruluşundaki o söylemi, siyasallaşma sürecinin gerçekleşmiş olacağı bir durumla karşı karşıya kalacağız diyor, beni dinlemiş olduğunuz için de tüm heyetimize, milletvekili arkadaşlarımıza ve diğer yetkililere teşekkürlerimi ve şükranlarımı arz ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Doğru.

Sayın milletvekilleri, arzu ederseniz -saat 14.00'te de Genel Kurul başlayacak- ara verelim ama dönüşte aynı yerlerimizde otururuz dersiniz yine sorun yok fakat karışıklık olabilir dersiniz konuşma sırasını tespit edip öyle ara verelim.

ALİM İŞİK (Kütahya) – Tespit edelim.

BAŞKAN – Tespit edelim.

Şimdi, o zaman sırayla şöyle yakalım, arkadaşlarımız da görsünler. Cemalettin Şimşek Bey'in ki yandı herhâlde, ondan sonra 33 yok, 34 yok, 26 Altan Tan, evet.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Onlar girdiyse daha sonra söyleyebilirler Sayın Başkan.

BAŞKAN – Ama kim olduğunu bilmiyorum ki burada.

27 Faruk Bal Bey, 33 Mehmet Erdoğan, Sayın Metiner 8, 37 Alim Bey, ondan sonra Sayın Bostancı, sonra 9 Sayın Cuma Bey, Tanju Bey ve Ahmet Bey.

ALTAN TAN (Diyarbakır) – Sırayı bir okuyabilir misiniz Sayın Başkan?

FARUK BAL (Konya) – Liste alalım.

BAŞKAN – Olur, o zaman çıktısını arkadaşlarımızı versinler size.

Peki, saat 15.00'e kadar toplantımıza ara veriyorum.

Kapanma Saati: 13.32

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 15.12

BAŞKAN: Mehmet ERSOY (Sinop)

BAŞKAN VEKİLİ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

SÖZCÜ: Alpaslan KAVAKLIOĞLU (Niğde)

KÂTİP: Gülşay SAMANCI (Konya)

----- 0 -----

BAŞKAN – Sayın milletvekilleri, toplantı yeter sayımız yoktur.

Oturuma on beş dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 15.13

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 15.20

BAŞKAN: Mehmet ERSOY (Sinop)

BAŞKAN VEKİLİ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

SÖZCÜ: Alpaslan KAVAKLIOĞLU (Niğde)

KÂTİP: Gülay SAMANCI (Konya)

----- 0 -----

BAŞKAN – Sayın milletvekilleri, 25’inci Oturumun Üçüncü Birleşimini açıyorum.

Kanun tasarımızın görüşmelerine kaldığımız yerden devam ediyoruz.

1’inci madde üzerinde görüşlerini bildiren sayın milletvekillerimizden sıra Sayın Emin Çınar’da.

Buyurun Sayın Çınar.

EMİN ÇINAR (Kastamonu) – Sayın Başkan, değerli milletvekili arkadaşlarım; öncelikli Komisyon heyetini saygılarımla selamlarım.

Görüşülmekte olan bu kanun tasarısının ismi “Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin Güçlendirilmesi”dir. Böyle bir isimle hazırlanan bu kanun tasarısına ülke sevdasını taşıyan her kesimdeki insanın herhangi bir şekilde karşı çıkması mümkün değildir ama ne yazık ki ismi gibi her ne kadar da terörün sonlandırılması ve toplumsal bütünleşmeyi sağlaması gereken bir kanun tasarısı olması gerekirken maddelerine ve ihtivalarına baktığımız zaman konunun bu noktada olmadığı açıkça bir gerçektir. Hükûmet on iki yılı geçen bir zaman diliminde tek başına iktidar olacak, sayısal çoğunluk itibarıyla her türlü kanunu çıkarma yetkisini elinde bulunduracak, hemen, öncelikle gerekli kanun düzenlemelerini yapması gerektiği noktada da, Medisi çalıştırma noktasında da gerekli düzenlemeleri yapma kudretine sahip bir anlayış içerisinde ama ne yazık ki özellikle Sayın Başbakanın Cumhurbaşkanlığı adaylığını ortaya koyması, PKK’nın temsilcilerinin Hükûmete verilen sözlerin tutulmasını sıklıkla dile getirmesi ve Parlamentonun çalışma süresinin tamamlanmasına rağmen böylesine mübarek bir ramazan ayı içerisinde, aslında hayırlara vesile olacak bir ay içerisinde maalesef ülkenin yarınlарını karartacak bir kanun tasarısını görüşmekteyiz.

Bu ülkede terör örgütüne verilen tavizler resmî olarak 2009 yılında başlamış ve daha sonra da 2012 yılına gelindiğinde “Daha demokratik, daha özgür, daha güvenli, huzurlu bir Türkiye” başlığı adı altında çözüm süreci başlatılmıştır. Bu başlatılan çözüm süreci için bugüne geldiği noktada şunu söyleyebilirsiniz: “Bu ülkede silahlar susmuş, akan kan durmuş, artık analar ağlamamakta.” diyebilirsiniz ama bunlar sadece şu an itibarıyla üzeri perdelenmiş, samimiyetten uzak, yeri ve zamanı geldiğinde ülkeyi daha sıkıntılı günlere taşıyacak olan çözüm değil, çözülme sürecinin altyapıları olacaktır. Çözüm süreciyle PKK kendini yasallaştırmış, devletle pazarlık eder hâle gelmiş ve Hükûmetle masaya oturan gayriresmî bir devlet olarak kendini kabul etmiş bir duruma gelmiştir bugün itibarıyla. Çözüm süreciyle bu ülkede kan durmamış, barış sağlanmamış, aksine süreç terör örgütünü hem lojistik hem ekonomik hem de insan kaynağı açısından daha da güçlü bir hâle getirmiştir. Süreç Türk Silahlı Kuvvetlerinin, Emniyet teşkilatının elini kolunu bağlamış, onları olaylara müdahale edemez noktaya getirmiştir. Örnek veriyorum: Diyarbakır-Bingöl kara yolu kesilmiş, kapatılmış, güvenlik terör örgütü tarafından sağlanmıştır. Ulaşım ancak terör örgütüyle pazarlık yapılarak sağlanabilmiştir. Lice’de terör örgütü mensupları yol kesmiş, kimlik kontrolü yapmışlardır. Diyarbakır’da askerî üsse PKK mensupları girmiş, Türk Bayrağı’nı indirme cüretkârlığını gösterecek kadar alçakça davranmıştır. Bebek katiline İstanbul’un göbeğinde stantlar kurulup tutukluluk süresinin sona erdirilmesi için imza kampanyaları başlatılmak istenmiştir. Gaziosmanpaşa’da devletin otobüsleri yakılmış, kamu mallarına zarar verilmiştir. Bütün bunları görmemek, “Her şey iyiye gidiyor.” demek kendini kandırmaktan öte giden bir anlayış değildir. Bu anlayıştan biz özellikle muhalefet milletvekilleri olarak Hükûmetin bir an önce kurtulup, silkinip kendine dönmesini sabırsızlıkla bu mübarek aylarda bekliyoruz.

Bu kanun tasarısıyla beraber birazdan 1’inci maddesi ve diğer maddelerini görüşeceğiz. Bu maddelerin içerisine baktığımız zaman şu anda görüşeceğimiz 1’inci maddeyle beraber PKK’ya verilen sözler yasal zemine taşınacak, görüşmeler yasallaştırılacak ve bu faaliyetleri yapanlar koruma altına alınacaktır. Bu tamamen ihanet yasasıdır. Ben de bir milletvekili olarak, muhalefet partisi milletvekili olarak bu kanun tasarısına karşı olduğumu ifade etmek istiyor, buradaki heyeti saygıyla selamlıyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Çınar.

Buyurun Sayın Tan.

ALTAN TAN (Diyarbakır) – Değerli arkadaşlar, dün den bu yana çok uzun saatler boyunca bu mevzuyu tartışıyoruz. Dün gece sahura kadar, saat 02.30'a kadar yine aynı şeyleri konuştuk ama dün den bugüne kadar bütün konuşulanları üst üste koysak çok farklı, değişik veya aynı şekilde bu konuşmaları sürdürmemizi gerektirecek bir perspektife, yeni bir perspektife maalesef ulaşamadık.

Şimdi, burada tabii iki farklı duruş öne çıkıyor: Muhalefetteki arkadaşlarımızın bir kısmı bu yasayı Türkiye'nin bölünmesi olarak veya sorunların daha da ağırlaştırılmasına yol açacak bir tasarı olarak değerlendiriyorlar. İktidar ise bu hazırladığı yasayı kamuoyuna büyük bir devrim, milat, tarihî bir fırsat gibi sunmasına rağmen bu tasarının isminden tutun, maddelerinden fıkralarına kadar neredeyse ürkek, mahcup, yuvarlak her anlama gelebilecek bir üslupla önümüze getirmiş bulunuyor.

Şimdi her iki kesime de birkaç şey söylemek istiyoruz. Birincisi, bu maddeye kökten karşı çıkan anlayışa şunu söylüyoruz. Dün de konuştuk bunları uzun uzadıya. Bugün o kadar uzun da konuşmak niyetinde değilim. Dün de uzun konuşmadım ben şahsen. Değerli arkadaşlar, sorunlarımızı nasıl çözeceğiz? Yani soru bu. "Sorun yok." diyorsanız o zaman bu kadar yangın, fırtına, ölüm, debdebe, yaşadığımız bu kadar acı, hatıralar ne? Bunların uzun uzadıya tarihine de girmek istemiyorum çünkü dün de bunlar uzun uzadıya konuşuldu. Yani, bazılarımız İttihat ve Terakki'den başlattı, bazılarımız Tanzimat'tan başlattı, bazılarımız 3. Selim'den geldi, kimlerimiz Yavuz Sultan Selim dönemine kadar gitti ama en yakın gelenimiz son otuz seneyi anlattı. Uzun uzadıya ne oldu ne bitti, kimler ne çekti, Kürtler, Aleviler, dindarlar, laikler, sekülerler, bunların hepsi konuşuldu -yani tekrar tekrar bu mevzulara girmeyi ben zait addediyorum, gereksiz görüyorum şu an itibarıyla- ama sonuçta "Sorun yok." diyemeyiz. Bir cümlemin altını çiziyoruz, Türkiye'nin sorunları var: Kürt sorunu var, Alevi sorunu var, dindar Müslüman Sünni kesimin sorunları var, laik seküler kesimin bugün endişeleri var sorunlarından ziyade ama bu endişeleri de hızla sorun olmaya doğru gidiyor eğer bu toplumsal çatışmalar veya gerilim böyle devam ederse. Türkiye'nin sınıfsal ekonomik problemleri var, sağlık sorunu var, ekonomik sorunu var, bilmem...

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) – Eğitim...

ALTAN TAN (Diyarbakır) - ...eğitim sorunu, var var var. Şimdi, bunları nasıl çözeceğiz? Esas soru bu. Yok farz ederek mi? Hayır mümkün değil. Bazı arkadaşlar mesela "Kürt sorunu da yoktur." dedi. Yok demekle de yok olmuyor, bunu da uzun uzadıya yani kavga gürlüğüyle anlatmaya gerek yok. Soru şu: Bunlar nasıl çözülecek? Kavga ederek mi, çatışarak mı, ayrışarak mı, vuruşarak mı; yoksa önce konuşarak, şiddete başvurmadan, çatışmaya mahal vermeden, doğru düzgün, bütün bu sorunlarını halletmiş dünyadaki diğer milletler gibi, doğru bir yolu bulacak bir müzakere, mütalaa araştırma, inceleme tetkik sonucunda mı bir yere varacağız? Esas tartışma konusu bu. İşte bu yasanın esasında, her ne kadar adına terör de dese, gizlese de, saklasa da, örtülü, yuvarlak, muğlak ifadelerle konuya girse de esas amacı yani birinci amacı daha doğrusu, Türkiye'deki Kürt sorununun bir şekilde çözümünü sağlamak, amaç bu. İşte burada daha büyük bir birlikteliği, daha doğru bir kardeşliği çünkü kardeşler arasında da ihtilaf eden var yani Anadolu'da birbiriyle kavga eden onlarca, binlerce, milyonlarca kardeş var. Babasının mirası için kavga eden var, eşlerinin anlaşmazlığı yüzünden kavga eden var, beraber çalıştıkları vakit huyu suyu birbirine uymadığı için kavga edenler var ama sonuçta kardeş, bir noktada bir çözüm, bir birliktelik, bir karşılıklı birbirini kucaklamayla bu işler tatlıya bağlanıyor çok büyük oranda. İşte bugün de bu mesele, bu çerçevede, bir kardeşlik hukuku içerisinde nasıl çözülür, Türkiye nasıl rahatlar, nasıl daha ileriye gider, halk tabiriyle, bu karnımızdaki ağrı, bu karın ağrısı nasıl giderilir ve bu da bütün dosta düşmana nasıl örnek olur, bütün bir Ortadoğu'ya nasıl model olur, işte bence esas üzerinde durulması gereken, tartışılması gereken bunlardır, gersi teferruattır. Bunu burada noktalıyorum, fazla uzatmıyorum.

İkinci bir mevzu, Hükûmetin yaklaşımıdır, dün de izah ettik. İşte bu kanunun adından itibaren yani terörün sona erdirilmesi falan vesaire... Uzun uzadıya tartıştık bunları, bu tip yaklaşımların doğru olmadığını, daha kapsayıcı, daha birleştirici, meseleyi daha tanımlayıcı ve ifade edici üslupların, tanımların, söylemlerin ve daha cesur, açık ifadelerin daha doğru olacağını söyledik. Fakat, başından beri Hükûmete bizim, parti olarak eleştirimiz şu: Türkiye'deki bu çatışmalı ortamı mı bitirmek istiyorsun, Kürt sorununu mu çözmek istiyorsun, yoksa ikisini birden mi yapmak istiyorsun? Biz ikisini birden yapmak istiyoruz. Yani önce çatışma dursun, hele sonra bakarız, Allah Kerim. Bu, doğru bir yaklaşım değil ama başından beri Hükûmetin yaklaşımları ve perspektifi çok büyük oranda "Öncelikle PKK silah bıraksın, PKK olayı bir bitsin, ondan sonra da bakalım." Hâlbuki, biz şunu söylüyoruz: PKK olayı... "Olayı" derken şiddet, çatışma, meseleleri çatışmayla çözme bitsin tabii ki, herkes bunu istiyor. Bunun mağduru olmayan yok, ben de dâhil. Mesela, dün Pervin Hanım çok üstü örtülü olarak kendi hayat hikâyesinden bahsetti, fazla da açmadı ama bilmeyenler için bir kez daha söyleyelim -altını çizelim, kayda geçsin- kızını doğurduğu gün hastanede, kocası faili meçhulde infaz edildi, öldürüldü, böyle bir dram yaşadı. Benim babam işkencede, cezaevinde öldürüldü. Herkesin böyle bir hikâyesi var, güvenlik kuvvetlerinin de hikâyesi var, korucuların da hikâyesi var. En azından, kimin pozisyonu, -tırmak içinde- suçlu-suçsuz, burada bunu aramıyoruz, "haklı-haksız" da

aramıyoruz. Bütün ailelerin, çocukların, annelerin ve babaların dramları var. Bunların hiçbir suçu yok, kimin suçu varsa var da çocukların, annelerin, babaların, ailelerin bir suçu yok; hangi tarafta, hangi pozisyonda, hangi yerde olursa olsun. Onun için, biz Hükûmete başından beri şunu söylüyoruz: Meseleyi sadece bu olayları durdurma olarak görmeyiniz lütfen. Tabii ki olaylar dursun, tekrar tekrar söylüyorum. Yani, bundan hemen mefhumu muhalifinden başka bir şey söyleniyor, acaba şunu mu demek istedi, bunu mu demek istedi, tehdit mi etti, şantaj mı yaptı. Hayır, çok açık ve net, bu olaylar dursun, kan akmasın, kimse kimseyi öldürmesin. Hak arama, demokratik, hukuki, fikri zeminde olsun. Ben şahsen hayatım boyunca bunu savundum ve askerliğin dışında da elime silah almadım, memlekette günde 10 kişinin öldürüldüğü günlerde de. Onlarca arkadaşımı kendi elimle mezara koydum bu olaylar içerisinde. Ama, Kürt meselesinin çözümünü, Kürt meselesini çözerken de Türkiye'nin demokratikleşmesini, herkesin yani sadece Kürtlere demokrasi değil, herkese demokrasi. Tekrar tekrar sayıyoruz bunları işte, Aleviler de, dindarlar da, laik sekülerlerin endişeleri de, ne varsa yani Türkiye'de derdi olan, karnı ağrıyan herkesin karın ağrısının giderilmesi lazım. Türkiye demokratikleşecek ki Kürt sorunu da çözülsün, Alevi sorunu da çözülsün.

Şimdi, ben, PKK'yi bir şekilde enterne edeyim, İmralı'da görüşmeler yapayım. Ne görüşüyor, ne yapıyor ben şahsen bilmiyorum. 19 sefer adaya giden arkadaşımız da diyor ki: "Ben bir protokol ve proje bilmiyorum, benim bilgim haricinde bir şey varsa onu da bilmiyorum." Şimdi, ben bir şekilde bunu durdurayım, ondan sonra da kulağımın üzerine yatayım, halk tabiriyle. Bu doğru bir yaklaşım değil. Ha, peki, bu, bu şekilde çözülmezse veya Hükûmet oyalarsa, ertelerse, uzatırsa, çürütürse bunun karşılığı tekrar silaha başvurmak mı? Hayır, hayır, hayır, onu da defalarca söylüyoruz, ben şahsen her fırsatta söylüyorum. Bunun yolu, demokratik mücadeleyi güçlendirmek, kuvvetlendirmek, genişletmek, derdini, meramını daha iyi anlatmak, daha fazla destek almak. Yolu bu, demokratik mücadele bu, siyasi mücadele bu.

Şimdi, burada, bizim gönlümüz istiyor ki, Hükûmet daha bağlayıcı, daha elle tutulur, daha somut... Zaten değişik önergelerimizi verdik, dört tane değişiklik önergemiz var. Bunlar sırası geldiği zaman yani ne söylüyoruz, ne istiyoruz muğlak kalsın. Başından tutun, 1'inci maddeden, 2, 3 ve 4'üncü maddelere kadar değişiklik önergelerimiz de var. Açık ve net bir şekilde meramımızı, tekliflerimizi, önerilerimizi ilettik sizlere. Bu konuda ısrar ediyoruz, diyoruz ki: Endişeye kapılan arkadaşlar endişeye kapılmasın, bu Orta Doğu'da sadece Kürt meselesi değil, Sünni, Şii, Alevi; Kürt, Türk, Arap; dindar, laik, seküler; Hristiyan, Müslüman, Yahudi ya kıyamete kadar birbirimizi vuracağız, öldüreceğiz, bu yeryüzü cehennemi devam edecek veyahut da anlaşacağız, uzlaşacağız, yeni bir Türkiye yeni bir Orta Doğu kuracağız ve birlikte yaşayacağız. Kimsenin bavulunu alıp gideceği, Türkistan, Kürdistan, Arabistan, Şiistan, alevistan, IŞİD bölgesi, işte Bağdat'ta Sünni bölgesi kurup da rahat edeceği bir ortam yok. Şehirler iç içe, bölgeler iç içe, bunu ayırmanın, parçalamanın, sınırlar koymanın imkânı yok. Bir arabesk parça vardı "ayrılısak da beraberiz" diye yani ayırmaya kalksanız da ayırabilmenin imkânı yok. Böyle bir imkân yok, İstanbul'da da yok, Halep'te de yok, Bağdat'ta da yok. Bağdat'ın işte yarısı Sünni, yarısı Şii. Bunun içinde Arap'ı var, Türkmen'i var, Hristiyan'ı var, çeşit çeşit işte, Kürt'ü var 1 milyona yakın. Kim nereye gidecek, kim kimi öldürecek, kim kimi tasfiye edecek, mümkün değil.

Dolayısıyla, endişesi olan arkadaşlara tekrar rica ediyoruz buradan, birlikte yaşama projesini bugünün sorunlarını çözecek bir perspektifte lütfen ortaya koyunuz. Çünkü, bu eski yöntemler, paradigmlar asla bir netice vermedi. Ben şahsen, çatışma, didişme, kameralar önünde değişik görüntüler vermenin de bir faydası olmadığına inananlardanım, en azından bu kadar yaşadığımız tecrübeden sonra. Hükûmete de şunu söylüyoruz: Sıkıştığın zaman, işine geldiği zaman, mecbur kaldığın zaman veya idare edebilecek kadar, günübirlik bir siyaset yapma. Daha makro planda bir Türkiye, daha sakin, uzlaşmacı, barışçıl bir yeni bir anayasa, Ortadoğu'daki bütün ilişkilerini de bir daha gözden geçir. İnşallah, bu yasa küçük bir kapı aralığı bile olsa bu işlerin vesilesi olur. Dün de söyledik, hatta ilk cümle olarak söyledim ben çünkü bazen çok uzatırsınız, sonunda söylersiniz, ben birinci cümle olarak söyledim. Bütün bu eleştirilerimize rağmen biz parti olarak da bu yasaya "Evet" diyeceğiz. Allah memleketimiz için hayırlı günler getsin.

Saygılar sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Tan.

Sayın Erdoğan, buyurun.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri, sayın Hükûmet yetkilileri, Sayın Bakanım; dünden bu yana bu kanunun üzerinde konuşmaya devam ediyoruz, şimdi de 1'inci madde üzerinde ben kendi fikirlerimi beyan etmeye çalışacağım ama dün de sorduğumuz sorulara Hükûmet kanadından cevap alamadık, bugün inşallah sorduğumuz ve soracağımız sorulara cevap veriler.

Şimdi, kanunun 1'nci maddesi kanun, amaç ve kapsam. "Bu kanunun amacı, terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesi için yürütülen çözüm sürecine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir." Bu çözüm sürecinin ne olduğuyla ilgili ne bu kanunda bir tarif var ne de bugüne kadar Komisyon burada sunum yaparken, dün Sayın Bakan, çözüm süreci nedir, nerede başlamıştır, nereye gelmiştir, nereye kadar gidecektir, bununla ilgili bir tarifte, bir açıklamada bulunmadı. Biz bu 1'inci maddenin sonunda, özellikle bu, Hükûmetin kastettiği çözüm süreci nedir, bunun muhatabı kimdir? Yani burada muhatap olan sadece silahlı terör örgütü PKK mıdır, yoksa bölgede terör faaliyeti yürüten IŞİD, TİKKO, DHKP-C gibi diğer örgütler de Hükûmetin muhatabı mıdır ve bu çözüm süreci denilen masada neler vardır? Bu konuda dünden bu yana bizi tatmin edecek bir cevap alamadık. Bunu Hükûmet sürekli olarak kamuoyuna bir siyasi söylem olarak kullanıyor ama somut olarak bunun tarifi, şekli şemalı, içeriğini dolduran bir açıklamayı yapmadı. Tabii, burada Hükûmetin olmazsa olmazları nedir, bununla ilgili de somut bir tespit yok ortada. "Görüşeceğiz." Niye görüşeceksiniz, nereye kadar görüşeceksiniz? Sizin yani Hükûmet olarak hiç mi kırmızı çizginiz yok? Bunun sınırı nedir? Bununla ilgili hiçbir şey alamadık.

Ayrıca, dün sordum ama, dünkü konuşmamda, akşam Sayın Bakan "Bunlar önemli şeyler değil." dedi, hiçbirisine cevap vermedi. Bugün ben Sayın Bakandan bu konuda cevap almayı ümit ediyorum. Adına "çözüm süreci" dediğiniz çözülme süreci başladığından bu yana PKK ne kadar yeni militanı dağa çıkartmıştır? Bu süreç öncesinde PKK'nın dağ kadrosunda kaç kişi vardı, şimdi kaç kişi var? Sözde çözüm sürecinin son on dokuz ayında kan akmadığını söylüyorsunuz. Doğru, teröristlerin kanı akmadı ama şunların cevabını da doğru olarak ortaya koymanızı ben sizlerden bekliyorum: Son on dokuz ayda PKK kaç korucumuzu hunharca katletmiştir? Son on dokuz ayda PKK kaç vatandaşımızı, askerimizi, polisimizi kaçırmıştır? Son on dokuz ayda PKK kaç karakolumuza saldırmıştır? Son on dokuz ayda PKK kaç şantiyeyi basıp ne kadar iş makinesini yakmıştır? Son on dokuz ayda doğru olan, biraz önce de söyledim tamam teröristlere bir şey olmamıştır ama, terör örgütü silahını ve silahın gücünü kullanmaya devam etmiş midir, etmemiş midir, bundan vaz mı geçmiştir, silahları siz teslim aldınız, bizim haberimiz mi yok, böyle bir geliş var mı? Bununla ilgili dün hiçbir sorumuza cevap alamadık.

Tabii ki biz bu kanunla ilgili itirazlarımızı dün de söyledik. Bir kere, bu kanun gerçekten Türkiye'nin kurucu iradesini, Anayasa'mızı ve birliğimizi, bütünlüğümüzü, bin yıllık kardeşliğimizi tartışmaya açmaktadır. Efendim, demokraside bir şeyin adını çok iyi koymak lazım, bir ülkede demokrasi varsa orada kanun, kural, adalet vardır, o da herkese eşit vardır. Dolayısıyla, bu ülkenin sınırları içerisinde 76 milyon birlikte yaşamışının önünde bir engel yoktur, herkes eşit olduğu zaman bu ülkede, ki bugün de burada gördüğümüz gibi Türkiye'nin her bölgesinde doğan, her bölgesinde yetişen, her bölgesinde eğitim gören insanlar Parlamente'ye gelebilmektedir, kamuda görev alabilmektedir, bunların önünde hiç kimse açısından pozitif bir ayrımcılık bugüne kadar olmamıştır. Türkiye'deki tablonun hepsini ortaya koyduğunuz zaman, Parlamente'deki dağılıma bakın, bürokrasideki dağılıma bakın, insanların seyahat özgürlüğüne bakın, her konuda baktığımızda bizim itiraz ettiğimiz şeyler bu terör bahane edilerek yeni eşitsizliklere yol açacak bir uygulama değil, herkesin eşit olduğu ve herkesin bu ülkede insan gibi, kardeşçe, barış içinde, huzur içinde yaşayacağı tek hukuk hâkimiyetini sağlamak lazım. Çok hukuk kimseye bir şey kazandırmaz. Onun için bu kanun birtakım ayrıcalıklar, birtakım, Hükûmete yanlış alanlar açmaktadır. Hükûmetin bu yetkileri doğru kullanması mümkün değildir. Ayrıca, Hükûmetin, burada bu kanunun genelinde bahsettiği şeffaflığı konuşabilmesi için bugüne kadar yaptığı işlerin şeffaf olması lazım. Hükûmet bugüne kadar bu işlerin hiçbirisini şeffaf yapmamıştır ve bu kanun da şeffaf bir kanun değildir. Dolayısıyla, böyle bir kanuna Milliyetçi Hareket Partisinin destek vermesi mümkün değildir. Biz bu kanuna sonuna kadar muhalefet edeceğiz ve bu kanunu sonuna kadar kamuoyuna anlatma konusundaki gayretlerimize devam edeceğiz. Ben zaten önergemiz üzerinde de tekrar konuşacağım.

Şimdilik teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Erdoğan.

Söz sırası Sayın Metiner' de.

Buyurun Sayın Metiner.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Türkiye'nin çok önemli bir meselesini müzakere ediyoruz, dünden beri çok yoğun, çok sistematik birtakım konuşmalara ben de tanıklık ettim. Doğrusu yararlandığım eleştiriler de oldu ama ben, çözüm süreciyle ilgili bilerek ve bilinçli bir biçimde bir algı operasyonu yapıldığını söylemek istiyorum.

Şimdi, bazı arkadaşlarımız bölünme paranoyasından söz ettiler, yıllardan beri bunu duyuyoruz. Anayasa'ya aykırılık iddiası, yapmış olduğumuz yemine aykırılık iddiası, bunlar belirli bir ideolojik, siyasi perspektifin ürünü olabilir ama bugüne kadar atılan hiçbir

adım ülkeyi bölmedi. Bundan on iki yıl önce bu ülkede Kürtçe televizyon gündeme geldiğinde ülkenin bölüneceği, parçalanacağı söyleniyordu ama bugün ülkede Kürtçe televizyon var, ülke bölünmedi, parçalanmadı. Dolayısıyla, bu ülkeyi sanki etnik anlamda bir başka topluluğun ülkesiymiş gibi kabul etmek, bu ülkenin sahibi vatandaşlarına, birinci sınıf vatandaşlarına birtakım temel haklar verildiğinde ülkenin bölüneceğini varsaymak bizi bizzati bölücülüğün bir ifadesidir. Vatandaşlarımızı etnik aidiyetlerinden dolayı hem kendimizden bileceğiz hem de onlara bize tanınan hakların tıpkısının aynısı tanındığında ülkenin bölüneceğini iddia edeceğiz. Bu bir paradokstur, buradan çıkmamız gerekiyor. Bu ortak vatanı hiçbir kimsenin ne dinî aidiyetinden, ne etnik aidiyetinden dolayı bir başkasına üstünlüğü yoktur. Üniter devleti de artık bir ırk devleti anlayışıyla yorumlamamız gerekiyor. Devletin tekliği konusunda hiç kimsenin bir itirazı yok, ortak vatan konusunda hiç kimsenin, hiçbirimizin bir itirazı yok, tek bayrak konusunda da, tek millet konusunda da ama milleti tanımlarken birbirimizden farklı düşünebiliriz. Siz etnik temelde, ırksal temelde, başka temelde tanımlayabilirsiniz ama farklı ırklara mensubiyetin oluşturmuş olduğu bir tek millet gerçekliği bu coğrafyanın da, bu tarihselliğin de önümüze koymuş olduğu bir gerçekliktir.

Şimdi, çözüm süreciyle ilgili birtakım yanlış anlaşılmalardan üzerinden yol yürümek istiyorum. Ben, bu kanun maddesinde yapılan eleştirilerden sonra bir kez daha, bir kez daha, bir kez daha okudum, acaba neyi kaçırdım diye. Bu kanun tasarısında çözüm sürecinin çok muğlak olduğu belirtiliyor. Oysa, çok net bir biçimde, çözüm sürecinin amacı çok net bir biçimde ortaya konuluyor. Kelimelerin çok fazla arkasından, önünden dolanmaya gerek yok. İki tane şey var çözüm süreciyle amaçlanan: Bir, bu ülkenin dağlarında bu ülkenin yurttaşları var ve bunların ellerinde silahlar var. Silahlarını bırakıp gelmek istiyorlarsa eve dönüşün önünü açmak yani eve dönüş, çok basitleştirerek söylemek gerekirse. Bir diğer husus, silahı bir yöntem olmaktan çıkartıp siyaseti bir yöntem olarak benimsemek yani eve dönüşle beraber siyasete dönüş. Bu yasa tasarısında çok açık bir biçimde bu belirtiliyor, başka bir amacı, gizli bir niyeti hiçbir şekilde yok. Dolayısıyla, doğrudan ve münhasıran PKK'nın silahtan arındırılması, dağdakilerin eve dönüşünün sağlanması ve demokratik siyasetin önünün açılması amaçlanıyor. Benim, bu kanun tasarısından anladığım şey bu.

Şimdi, silahlı mücadelenin tasfiyesi birilerinin iddia ettiği gibi PKK'nın topyekûn tasfiyesi anlamına gelmiyor. PKK varlığını devam ettirecektir, adını değiştirerek veya adını koruyarak devam edecektir. PKK'nın siyasallaştığı yeni bir süreç ve de PKK'lıların silahlarını bırakıp taleplerini siyaset yoluyla hayata geçirebileceği yeni bir döneme evrilmemiz gerektiğini söylüyor. Bundan korkmamak lazım, PKK'nın siyasallaşması belki on iki sene önce bize ürkütücü bir tanımlama olarak gelebilirdi ama siyasetin kendisinden, siyasallaşmanın kendisinden korkmamak gerekiyor. Şimdi, sanki biz dünyayı yeniden keşfediyormuşuz gibi konuşmayalım. Bu ülkede PKK'nın siyasetini yapan yasal bir partimiz var zaten; dağın siyasetini yapan, dağın talepleri üzerinden siyaset yapan yasal bir partimiz var zaten. Dolayısıyla, politikayla terörü özleştirerek, politik terörizm gibi bir yeni tehdit tanımlaması içine girerek siyasallaşmanın önünü kesmeye devam edersek biz akan kanı nasıl durduracağız? Otuz yıllık süreç bize şunu göstermiş olmadı mı: Silahla PKK amacına ulaşamaz ama tek başına silahla PKK yok edilip bitirilemez. O hâlde geriye kalan şey nedir? Şimdiye kadar denenmemiş yeni bir yoldur, yeni bir yöntemdir; demokratik müzakere yöntemi, demokratik diyaloji yöntemi. Şimdi, bundan biz siyasetçilerin korkmaması gerekiyor. Biz, sorunlarımızın demokratik diyalogla veyahut da demokratik müzakereyle çözülmemesi gerektiğine inanırsak siyasetçiler olarak varlık nedenimizi inkâr etmiş oluruz. O yüzden, ben şahsen bu yasa tasarısında eve dönüşün çok anlamlı olduğunu, siyasete dönüşün çok anlamlı olduğunu ve her iki hususun sağlanabilmesi için Hükûmete bir yetki tanınması gerektiğini görüyorum, bunda da hiçbir yanlışlık görmüyorum.

Burada dünden beri iddia edilen bazı hususlara ilişkin olarak kişisel kanaatimi dile getirmek istiyorum izninizle. Şimdi, şu algı yanlış: "PKK denilen bir örgüt var, Hükûmet bu örgütle Kürt halkının geleceği veyahut da Kürt halkının statüsü konusunda müzakere yürütüyor." Sayın Başbakan bunu defalarca açıkladı, bu konuyla ilgili Başbakan Yardımcımız defalarca açıkladı, kendi si de buradalar, ayrıntısıyla cevaplayabilirler. Ama Sayın Başbakanımızın, partimizin, Hükûmetimizin yetkililerinin açıkladıkları hep şu olmuştur: PKK'yla konuşulan, tartışılan, müzakere edilen şey asla Kürt halkının statüsü, geleceği falan değildir; Kürt halkının hakları konusunda, Kürt halkının geleceği hakkında PKK'yla müzakere ediliyor değil. Peki, ne konuşuluyor? Şimdi, PKK'nın bir statü talebi olabilir, HDP'nin bir statü talebi olabilir, demokratik özerklik, hatta çok da ekstremist talepler içinde de olabilirler, ayrı devlet istemek gibi. Burada şu sağlanmak isteniyor: Silahını bırak, gel siyaset yap. Silahını siyasal sonuçlar devşirmek için bir yöntem olarak benimseme. Ayrı bir devlet mi istiyorsun, özerklik mi istiyorsun? Bu senin talebin olabilir, gelip, bunu siyaset marifetiyle kendin hayata geçir. PKK statü talebini silahlarını bırakması koşuluyla dayattığı andan itibaren zaten çözüm süreci denilen bir süreç varlık nedenini yitirir, onun için, bir dayatma söz konusu değildir. Peki, niye PKK'yla konuşuluyor? PKK'dan başka kiminle konuşacaksınız, İmralı'da Öcalan'dan başka kiminle konuşacaksınız Allah aşkına ya? Elinde silah olan bir örgüt var ve siz dağı silahsızlandırmak istiyorsunuz,

dağı boşaltmak istiyorsunuz. Dolayısıyla, elinde silah olan bir örgütle konuşmaktan, tartışmaktan, müzakere etmekten başkaca bir yol mümkün mü?

Şimdi, terörle müzakere meselesini bazı arkadaşlarımız çok sıklıkla gündeme getiriyorlar. Şimdi, terörü bitirmek için veyahut da silahı devreden çıkarmak için yapılan bir müzakereyi terörle müzakere diye takdim etmek doğru değil. Kimse terörü meşrulaştırmıyor, terör örgütünü meşrulaştırmıyor. Silahı bir yöntem olarak benimseyen hiçbir örgütün zaten meşruiyeti olamaz. Bu açıdan, dün bir kısım arkadaşlar bence yanlış bir denklem üzerinden yol yürüdüler. Şunu söylediler, dediler ki: “Kürt sorunu var, dolayısıyla terör veyahut da silahlı mücadele, silahlı kalkışma bu sorunun bir doğal sonucu.” Şimdi, iki açıdan bakılabilir buna. Eğer siz Kürt sorunu var olduğu için silahlı mücadelenin gerekli olduğunu söylerseniz, bu, şiddete, silahlı mücadeleye meşruiyet atfetmek anlamına gelir ama silahlı bir örgütün Kürt sorunu var olduğu için buradan beslendiğini iddia ederseniz bu da ayrı bir saptama olur. Şimdi, evet, Türkiye’nin bir Kürt sorunu vardı, ben de o bölgenin bir Milletvekili olarak herkesin ezberlerine saygı duyabilirim ama siz Kürt sorununu kendiniz bir inkâr sorunu olarak yıllar yılı tanımladıktan sonra, inkâr kalktıktan sonra bile hâlâ bir Kürt sorununun var olduğunu iddia ediyorsanız kendinizle çelişiyorsunuz demektir. Ben, Kürt sorununun artık Türkiye’de var olduğuna inananlardan değilim. Devletin o inkarcı, asimilasyoncu paradigmasının tarihe uğurlandığına inananlardanım ve ana dilde eğitimin devlet okullarında ana dilde eğitimin dışında da kültürel, siyasal haklar diye tanımladığınız bütün hakların da Kürt vatandaşlarımıza verildiği kanaatindeyim. Ha, diğer talepler, başkaca siyasal talepler bir partinin çabalayarak kendisinin elde edebileceği talepler olmalıdır, PKK’nın silahlarına endeksli bir siyaset izlenmesi bu açıdan çözüm sürecine zarar verir kanaatindeyim. Dolayısıyla, denklemi dün bazı arkadaşlarımız, bence, tehlikeli bir biçimde kurdular ve silahlı mücadeleye kalkışmaya bir tür meşruiyet atfedecek bir anlayış zeminine oturtular. Bunu tasvip etmek mümkün değil. Tut ki Kürt sorunu olmuş olsun, velev ki hâlâ çözülmemiş olsun. Bu, silahlı bir kalkışmayı veyahut da silahla sonuç devşirme anlayışını meşru kılmaz.

Bir diğer şeyin altını çizerek belirtmek istiyorum. Arkadaşlar, kişisel kanaatim o ki, “PKK” dediğimiz örgüt münhasıran Kürt sorunu çözmek için dağa çıkmış bir örgüt değildir. PKK’nın tarihini burada uzun uzun anlatmaya gerek yok. Yani, Kürt sorununu çözmek iddiasıyla münhasıran dağa çıkmış bir örgüt yok karşımızda.

İki ve önemli bir husus: Bugün Kürt sorunu çözülmediği için PKK dağda bulunmaya devam etmiyor, Kürt sorunu çözülsün bile PKK dağdaki varlığını sürdürecektir. Suriye’nin kuzeyindeki gelişmeler, başka gelişmeler, vesaire, vesaire... Peki, bu çözüm süreciyle yapılmak istenen şey nedir? Eski Türkiye’nin bir gerçekliği, eski Türkiye’nin bir sorunu çözülmek isteniyor. PKK silahını bırakıp gelmek istiyorsa, dağdakiler silahlarını bırakıp gelmek istiyorlarsa bunun yasal altlığı oluşturulmak isteniyor. Bunda anlaşılacak hiçbir yan yok. O yüzden bence iki vurgu çok önemlidir bu meseleyi tartışan arkadaşlarımız açısından. Bir, münhasıran PKK’nın Kürt sorununu çözmek için dağa çıkmadığını bilmemiz gerekiyor, bugün Kürt sorunu çözülmediği için PKK’nın hâlâ dağda bulunmadığını da kabul etmemiz gerekiyor. Öcalan’ın kendisi bile inkâr biterse isyanın biteceğini söylüyordu ama inkâr bitti, isyan bitmedi. PKK’nın bugün dağda kalmasını gerektiren hiçbir talebi yoktur, siyaset yoluyla elde edilebilecek talepler üzerinde de silah konuşturulmaz. Bu yasa tasarısıyla bu tür bir silahsızlandırma projesinin önü açılmak isteniyor, anlayabildiğim şey bu.

Şimdi, eğer biz... Dün bazı arkadaşlar, parti ismini vermeyeceğim polemik olmasın diye, PKK’yı, terörü Kürt sonucunun bir sonucu olarak anlattılar. Eğer Kürt sorunu bir sebep, PKK da bir sonuçsa o zaman Kürt sorununun müsebbibinin kim olduğunu burada anlatmamıza gerek yok. Yani, cumhuriyet kurulduktan hemen sonra siz, bir etnik topluluğun, üstelik sizin millî mücadelenize katkı sağlamış, sizinle birlikte gülmüş, sizinle birlikte ağlamış, sizinle birlikte vuruşmuş, ortak vatan için, tek devlet için, ortak değerler için vuruşmuş bir halkın kimliğini inkâr ederseniz, dilini yasaklarsanız, sonra da kalkıp sanki bunu yapan siz değildiniz gibi terörün, PKK’nın bir sonuç olduğunu ama Kürt sorunu çözülmediği için diye bir denklem üzerinden konuşursanız bu da kendinizle çelişmek anlamına gelir. Bunu yapan arkadaşlarımızın en azından müsebbibi oldukları bu sorundan dolayı Türkiye toplumundan özür dilemeleri gerekiyor.

Şimdi, burada dün bir arkadaşımız da, değerli bir milletvekili arkadaşımız da, ısrarla şunu söyledi, arkadaşlar, biz PKK’yı - ben AK PARTİ’li bir milletvekili olarak söylüyorum, çözüm projesini çok önemseyen bir milletvekili olarak söylüyorum- Kürt halkının temsilcisi olarak gördüğümüz için müzakere yürütmüyoruz. Ben bir Kürt olarak bu şekildeki bir müzakere anlayışına karşı çıkarım. PKK’yla yürütülen müzakerenin Kürt halkının geleceğiyle, statüsüyle hiçbir alakası yoktur. Hükûmetimiz bunu böyle yaparsa herkesten daha fazla karşı çıkacak insanlardan biri de benim, bunu açık yüreklilikle söyleyeyim. Ayrıca, bazı arkadaşlarımızın ısrarla dün burada “Kürtlerin önder olarak kabul ettiği Öcalan” tanımlaması yaptılar. Bu doğru bir tanımlama değil arkadaşlar, demokrat olalım, çoğulcu olalım. Öcalan PKK’nın mobilize etmiş olduğu bir Kürt kitlesinin önderi olabilir ama milyonlarca başka Kürtler de ne Öcalan’ın

ideolojisi benimsiyorlar ne de PKK'nın stratejisini, yöntemini benimsiyorlar. Dolayısıyla, devletin dayatmalarına yıllar yılı karşı çıktığını söyleyenlerin Kürt halkına başka dayatmalarda bulunmaları demokratiklikle bağdaşmaz. Üslubumuzu, dilimizi değiştirmek zorundayız. Bu konuda dünkü bazı ifadeler bence demokratiklik adına bir çelişkidir.

Ben şunu da söyleyerek bitireyim: Şimdi, bu yasada yapılmak istenen şey nedir? Şimdi, öyle uçuk şeyler söylüyoruz ki bizim tüylerimiz diken diken oluyor. Yani münhasıran yapılacak işler, görevler tanımlanmış arkadaşlar. Yani bir sorun var, bu sorunun çözülmesi için görevlendirilecek insanlardan, kuruluşlardan bahsediliyor. Yani Hükûmet bir kamu kurum ve kuruluşuna veyahut da kamuya ait olmayan kurum ve kuruluşlara veyahut da münhasıran özel şahıslara sırf bu sorunu bitirmek için müzakere, ilişkilendirme, irtibatlanma, mesaj alıp götürme görevi verdiğinde, münhasıran bununla ilgili bir görev verdiğinde idari, hukuki ve cezai işlemlerden muaf tutulacağını söylüyor. Şimdi, siz bu ülkede, bu işi bitirmekle görevli olan MİT Müsteşarını yargılamak isterseniz, cezaevine tıkmak isterseniz hangi kamu görevlisi... Bırakınız, kamu görevlisini hangi sivil unsuru siz bu sorunu çözmek için devreye alabilirsiniz? İşte, deminden beri arkadaşlarımız zaten kamu görevlilerini de "tehdit" kelimesini kullanmayacağım, sevgili Sinan Oğan merak etme hemen gardını da alma. Yani biz gün gelecek sizden hesap soracağız.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Mahkemeler soracak, Türk adaleti soracak.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Hiç kuşkunuz olmasın, darağacına çekin razıyız, yeter ki bu akan kan dursun, yeter ki PKK dağdan insin, silahlarını bıraksın, gelsin siyaset yapsın. PKK'nın siyaset yapmasından korkmuyoruz. PKK'nın kendisi paradoksal bir biçimde siyaset yapmaktan korkuyor ama birileri de PKK'nın siyaset yapmasından korkuyor. PKK elindeki silahları bıraktıktan sonra sadece siyaset kartı üzerinden siyasal sonuçlar devşiremeyeceğini gördüğü için korkuyor bence. Ama bazı çevrelerde anlam veremediğimiz bir biçimde PKK'nın siyasallaşmasından korkuluyor. Hâlbuki hepimizin, her birimizin PKK'nın siyasallaşmasını teşvik etmemiz gerekiyor. Bunu sağlayalım, artık, Türk Mehmet'in annesi de, Kürt Mehmet'in annesi de ağlasın ve bu ülkede Türklerle Kürtler eşit, özgür yurttaşlar olarak, ortak vatandaş yaşamaya devam etsinler bizim için darağacı kurun, o darağacında sallanmaya razıyız.

Çok teşekkür ediyorum sevgili Başkan.

BAŞKAN - Ben teşekkür ediyorum Sayın Metiner.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Sayın Başkan, Sayın Metiner dün yapmış olduğumuz konuşmada kullanmış olduğumuz...

BAŞKAN – Sayın Ata, lütfen, hiç kimsenin ismini vermedi, böyle bir yol açmayalım. Zaten yeterince konuşma hakkımız var, siz de söz istediğinizde açıklarsınız.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Ama satışma var, söz istemiyorum, satışmadan dolayı söz istiyorum.

BAŞKAN – İşte, onu söylemeye çalışıyorum.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Listede benim söz talebim yok, ortada bir satışma var, o yüzden söz istiyorum.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – İsim vermedim.

BAŞKAN – Efendim, isim vermedi...

AYLA AKAT ATA (Batman) – Kullandığımız cümleyi söyledi ama...

BAŞKAN – Ama belki başka bir milletvekili de kurdu, lütfen bu yolu açmayalım.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Hayır.

BAŞKAN – İstirham ediyorum, bunu lütfen.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Tutanakları çıkartalım, Sayın Başkan, lütfen.

BAŞKAN – Peki, tutanakları çıkartalım o zaman hadi.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Hayır.

BAŞKAN – Ya lütfen, bu yolu açmayalım. Bak, saatlerdir tartışmayı çok güzel, çok olgun bir şekilde dünden bu tarafa götürüyoruz. Milletvekillerimiz... Çok özür diliyorum.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Hatırlarsanız, ben dün zaten bu tartışmaların olgun bir şekilde yürütülmesi gerektiğini ama özde bilgiye, gerçeğe bağlı kalınarak yürütülmesi gerektiğini ifade ettim.

BAŞKAN – Tamam.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Hayırlı bir iş yapıyoruz, herkesin buna katkı sunması gerektiğini söylemiştim.

BAŞKAN – Aynen öyle.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Ama ne yazık ki aklı, fikri gerçekten ortalığı karıştırmakta ve hassasiyetlerin üzerine giderek birtakım şeyleri kaşıyarak kendi ismini ön plana çıkarmakta olan şahsiyetler ne yazık ki bu hassasiyeti göstermiyorlar.

BAŞKAN – Bakın, şimdi, cevap hakkı doğuruyorsunuz, böyle demekle lütfen.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Hiçbir hassasiyet taşıyorlar.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Saygısızlığa gerek yok.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Hele hele halkların...

BAŞKAN – Sayın Ata, istirham ediyorum ama istirham ediyorum, lütfen.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Siz de haddinizi bileceksiniz.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Şimdiye kadar söz hakkı verseydiniz böyle olmayacaktı.

BAŞKAN – Ama işte, neden vermek istemedim... Müsaade etsen, yine böyle olmayacak.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Demin ki sözlerinizi misliyle, ziyadesiyle iade ediyorum.

BAŞKAN – Şimdi, ama, işte, onu diyorum, bir müsaade edin de ben de niye söz vermek istemediğimi ifade edeyim.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Sayın Başkan, o çirkin sözlerini ziyadesiyle iade ediyorum.

AYLA AKAT ATA (Batman) – O zaman hassasiyetimizi kaşımayın.

BAŞKAN – Tamam efendim, kimse kimsenin hassasiyetini kaşımıyor. Düünden bu tarafa yürütülen görüşmelerde şu ana kadar bakın...

MEHMET METİNER (Adıyaman) - Hep böyle şeyler söylemeye devam edeceksiniz

BAŞKAN - Sayın Metiner, müsaade eder misiniz, ben konuşuyorum.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – O sözlerinizi ben size iade ediyorum.

BAŞKAN – Düünden bu tarafa görüşmelerde dikkat ederseniz, muhalefet milletvekilleri, sizler, uzun uzun konuştunuz ve düşüncelerinizi çok rahat bir biçimde aktarıyorsunuz, hiçbir laf atma da olmuyor, satışma da olmuyor.

Sayın Metiner, isimlerinizi zikretmeden bir AK PARTİ'li milletvekili olarak hangi konulara katılmadığını ifade etti. Bunların içinde katılmadıklarınız varsa söz sırası geldiğinde tekrar şey yaparsınız ama isminizi zikretseydi söz verirdim.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Sayın Başkan, katılmadığını söyleyebilirdi ama... Bu açıklamaya muhtaçtır.

BAŞKAN – Sayın Ata, bundan sonraki tartışma usulümüz açısından söylüyorum, Milliyetçi Hareket Partili milletvekili arkadaşlarımız da diyebilirler ki dün bunu ben söylemişim, öbürü, diğer arkadaşım böyle söyledi. Bunun sonunu bulamayız.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Niye bu kadar üzerinde duruyorsunuz.

BAŞKAN – Sayın Metiner lütfen, Sayın Ata lütfen...

AYLA AKAT ATA (Batman) – Sayın Başkan, tutumunuzu doğru bulmadığımı da belirtiyim. Yani doğru bir tutum değil ortada bir satışma var açık, isim verilmedi diye “Hayır, ismimiz verilmedi” denilemez.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Başkalarının eleştirilerine tahammülünüz yok mu?

AYLA AKAT ATA (Batman) – O zaman tutanakları getirin, böyle olmayacaksa o zaman öyle belirleyin. Tutumunuzu yanlış buluyorum.

BAŞKAN – Peki efendim.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Bugüne kadar zor kullanmadık, zor kullanmayı da düşünmüyoruz.

BAŞKAN – Estağfurullah, zaten öyle bir şey de ifade etmedi.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Etti efendim.

BAŞKAN - Sayın Yılmaz, buyurun.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Şu görüşmeler kayda geçmiyor Başkanım. Bakın, örneğin burada kırmızı yanıyor hiçbiri de kayda geçmiyor bu görüşmelerin. Ayla Hanım'ın bütün konuşmaları geçmedi, bir.

AYLA AKAT ATA (Batman) – Bizimki geçmiyor.

BAŞKAN – Tutanakçılar salonda hazır.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – İkinci, yani hakikaten burada konuşmacının çok önemli değil, konuşmacı arkadaşlar, bir başka konuşmacının konuşması üzerinde paradigma üreteceklerine ya şu tasarıyla ilgili özgürce naçizane fikirlerini anlatıp önerileri varsa birbirimizi daha iyi anlarız yani tartışmaya gerek kalmaz Başkanım.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Eleştiriye tahammüllü olun.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Kaplan.

Sayın Yılmaz, buyurun.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesine dair kanun tasarısının görüşmelerine devam ediyoruz. Dün genelindeki görüşlerimi ifade etmiştim, bugün de 1'inci maddeyle ilgili görüşlerimi ifade etmek istiyorum. Ne diyor 1'inci madde? “Bu kanunun amacı terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesi için yürütülen çözüm sürecine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.” Şimdi, bu maddeyle ilgili birçok arkadaşımız görüşlerini ifade etti. Şimdi, Milliyetçi Hareket Partisi dışında görüşlerini ifade eden bazı arkadaşlarımızın, Milliyetçi Hareket Partisinin ülkenin bölünmesiyle ilgili, Kürtlerin haklarının verilmemesine yönelik görüşlerini ifade ettiği noktada üstü kapalı da olsa bazı ifadeleri ortaya koymaya çalışıyorlar. Şunu net olarak ifade etmek istiyorum: Biz Milliyetçi Hareket Partisiyiz ve partimizin gerek terörle ilgili gerek Kürt meselesiyle ilgili gerek başka konularla ilgili kendi görüşleri vardır ve bu görüşleri üzerinde siyaset yapan bir siyasal partidir. Bizim görüşlerimizi burada söylememiz, savunmamız, inandığımız davamızın, partimizin tüzüğüne bir gereğidir. Bunu açık bir ifadeyle ortaya koymak istiyorum.

Şunu hiç kimse unutmasın: Biz bu ülkede bir tane dahi vatandaşımızın burnunun kanamasını istemeyen bir siyasi gelenekten geliyoruz ve şunu ifade ediyorum ki, bizim bu noktadaki görüşümüz nettir. Bu noktada tavrımızı ortaya koyarken biz başkaları gibi, başkalarının düşündüğü gibi diyeyim ayrılık üzerinden siyaset yapmıyoruz. Haktan, şundan, hukuktan bahsederek ayrılık üzerinden siyaset yapmayacağız, yapmayacağız. Biz bu ülkede yaşayan 76 milyonu bir kardeş olarak görüyoruz, Türk milletinin bir unsuru olarak görüyoruz. “Kürtler ne kadar Kürt’se biz de o kadar Kürt’üz; biz ne kadar Türk’sek onlar da o kadar Türk’tür.” diyen Başbuğumuz Alparslan Türkeş net tavrını ortaya koymuştur. Bunu birileri kabul eder, etmez. Biz buna inanıyoruz.

Ondan dolayı, yani bu ülkede -ben çeşitli yerlerde orman bölge müdürlüğü yaptım- haklarla ilgili, eksikliklerle ne varsa verilir. Kastamonu’da ilk göreve başladığımda geçimini sağlayamadığından, dolayı yiyecek ekmek bulamadığından, ekecek tarla bulamadığından dolayı Kilkuyu Köy’ü tamamen boşalmış. Dağların başında yaşam mücadelesi veren insanlar var veya Adana’nın Fek’e’nin Bahçecik köyüne gittiğinizde 2002 yılında gıda yetersizliğinden dolayı hastalığın sirayet ettiğini o günkü sağlık il müdüründen öğrendim, orman bölge müdürü olarak müdahale ettim, ormanlık bir bölgeydi. Yani şunu net ifade ediyorum: Burada hiç kimse Kürtlerin, Kürt kökenli vatandaşlarımızın haklarının verilmesi noktasında veya diğer Türkiye’de hangi etnik kökende gelirse gelsin, herkesin, Türkiye’nin eşit vatandaşı olma noktasında bir itirazı yok, Milliyetçi Hareket Partisinin böyle bir bakış açısı da yok.

Ama Milliyetçi Hareket Partisi şunu açıkça ortaya koyuyor: PKK terör örgütü müdür, değil midir? Yani bu ülkede PKK... Veya birileri diyor ki: “Ya siyaset yapacak.” Yani siyaset yapmak isteyenlere kim müsaade etmemiş bu ülkede? Yapılmıyor mu siyaset? Yani isteyen istediğini söylüyor, Parlamentoya giriyor, söyleyeceklerini söylüyor, Parlamentoda, bakanlıkta, Hükümette nerede olursa olsun, görüşlerini ifade edecek şekilde siyaset yapmasında bir engel yok ki. Yani siyaset yapacaksa gelsin, yapsın ama burada şunu çok açık olarak belirlemek lazım: PKK bir terör örgütü müdür? Akan kanlar ne olacak? Yani askerimizi öldüren, polisimizi öldüren, kundaktaki bebeğimizi dahi katleden bu teröristleri yok mu sayacağız, yapılanları görmezlikten mi geleceğiz? Neyi amaçlıyoruz? Yani net söylemek istediklerimiz bunlar. Yani böyle çözüm mü olur?

Yani birileri kalkacak herhangi bir şekilde... Neden dolayı kalktı? Kulübesinde nöbet tutan askerî katledeceksiniz. Otobüsün içerisinde geleceksiniz birliğinden terhis olan, izne giden bir otobüs basılacak, onlarca asker katledilecek. O bölgede çocuklara eğitim veren bir öğretmen katledilecek, mühendis katledilecek. Şimdi, bu katledenleri görmeyeceğiz mi? Yok mu sayacağız? Yani, efendim, bunları şunlardan dolayı yaptı, bunları yok sayalım, gelsinler siyaset yapsınlar mı diyeceğiz? Yani bu ülkede kim suç işlemişse onun cezasını ödemek zorundadır, ödeyecektir. Suçluyu ne affedebilirsiniz ne de övebilirsiniz, böyle bir yetkiniz yok. Eğer Hükümet kendisine yapılan karşı bir af yetkisi varsa yapsın ama milyonlarca vatandaşı ilgilendiren bir hususta bu katilleri nasıl affedeceksiniz veya neyin yolunu açacaksınız? Söylemek istediğimiz bu. Ama yanlış yapılan bir şey varsa, hukuksuz yapılan bir şey varsa, hukuksuz bir uygulama varsa, haksızlığa uğrayan varsa bunlarla ilgili kimsenin bir şey dediği yok. Ama şimdi, öyle bir şey getirmişsiniz, ucu belli değil, sonu belli değil, ne demek istediği belli olmayan bir tasarıyla karşı karşıyayız. Maddenin içerisinde onlar var baktığınız zaman. Yani şimdi bunları biz yok mu sayalım? Bunları söylediğimiz zaman “Milliyetçi Hareket Partisi, işte, efendim, yok, kandan besleniyor”, “Milliyetçi Hareket Partisi bu mesele üzerinde var.” dediğinizde, bunları kendi kendinize de zaten yürütürsünüz.

Baktığınız zaman, çatışmanın en az olduğu dönemlerde Milliyetçi Hareket Partisi en yoğun oyunu almıştır. O zaman çatışmalardan başkaları besleniyor. Yani bunun istatistik örneklerin çıkartın Milliyetçi Hareket Partisinin bugüne kadar ki oy oranlarına baktığınızda da bunun böyle olmadığını herkes görecektir. Yani Allah korusun ya, çatışmadan beslenen, kandan beslenen bir siyasi anlayış olabilir mi? Yani bunu birileri hangi ahlaka sığarak diyor bilemiyorum. Bizim bu konudaki düşüncemiz nettir ve samimidir. Biz hiçbir

vatandaşımızı ötekileştirmeden, ayrımcılığa tabi tutmadan seven, onların her türlü haklarının verilmesinde yanında olan bir siyasi partiyiz ama bunu yaparken birileri eline silah alacak, birilerini katledecek ondan sonra çözüm süreci diyerek...

Sayın Başbakan Yardımcısı burada veya Hükümet yetkilileri burada, ben size soruyorum: Sizin nereniz tutarlı? Bir kere, kendi içinde tutarlı olmayan bir Hükümet, kendi söylemlerinde tutarlı olmayan bir Hükümet hangi çözüm sürecinden bahsedebilir? Bu yapılan siyasi bir şovdur, bu yapılan tamamen seçimlere yönelik, Hükümet olarak kalma adına ve Cumhurbaşkanı olarak Sayın Başbakanı seçtirme adına yapılan birtakım oyunlardır, açık söylüyorum. Yani bugün, bu Hükümetin başı, Başbakan Yardımcısı da bu Hükümetin bir üyesi. Ya Sayın Başbakan diyordu, biz demedik bunu. Yani söylediği laflara bakın: “Bu ülkede Kürt sorunu yoktur, PKK sorunu vardır.” “Eline teröristin kanı değen BDP milletvekilleri bir gün dahi bu Parlamentonun altında durması züldür.” diyen Başbakandı, ben demedim bunu. Dedi mi demedi mi bunu Başbakan? İki sene önce televizyonlarda ortalığı kaldırırken neredeydiniz siz o zaman, neredeydiniz? Yani bırakın teröristi, “BDP’li milletvekillerini bile bu Parlamentoda barındırmam.” diyen bir Başbakan vardı ortalıkta. “2002 yılında ben Başbakan olsaydım Abdullah Öcalan’ı asarım.” diyen bir Başbakan vardı. Şimdi, gelmişsiniz işte diyorsunuz ki: “Toplumsal bütünleşmeyi sağlayacağız da, terörü sonlandıracağız da, efendime, söyleyeyim, yıllardır bitirilemeyen problemleri biz bitireceğiz.” Siz bu problemleri bitiremezsiniz çünkü siz kendi içinizde tutarlı değilsiniz, siz Hükümet olarak samimi değilsiniz. Samimi olmayanların böyle bir problemi hangi samimiyet ölçüsünde çözmeye imkânları vardır. Ben açıkça soruyorum burada, bunları söyleyen bu ülkenin Başbakanı. Bu ülkenin Başbakanının söylediği ortamda... Bugün, şimdi, ben bakıyorum, Hükümetin sözcülerine veya AKP’nin sözcülerine baktığımızda, işte “Barış, demokrasi, yüz yıldır çözülmeyen sorunu çözeceğiz.” Ya iki sene önce bunlar, çok değil, hani elli sene önce söylesen Başbakan diyeceğiz ki: “Değişime alıştı, değişti, gömlek değiştirdi.” diyeceğiz ama bir sene, iki sene önce günlük konjonktüre göre söylüyor. Yarın emin olun anket yaptırarak, bir anket yaptırdığında eğer anketler farklı bir şeyi gösterirse Sayın Başbakanın Cumhurbaşkanı adayı olarak şahin bir politikayla söylemlerinde bir değişiklik olursa hiç şaşmayın. Bunları gördük. Yani 2011 Seçimlerinden önce, 2007 seçimlerinden önceki söylemlere bakın, o zaman bunlar seçime kurban edilecek hususlar değildir. Biz bu ülkede bin yıldır yaşıyoruz. Yani üç yıl, beş yıl iktidar olacağız diye, Başbakan olacağız diye, Cumhurbaşkanı olacağız diye veya başka hesaplarla bin yıllık kardeşliğimizi bölmeye, bozmaya kimsenin hakkı yoktur. Bizim söylediğimiz odur. Biz Çanakkale Savaşı’nı beraber verdik, Kurtuluş Savaşı’nı beraber verdik, millî maçlarda beraberce sevinдик –Millî Takım galip geldiğinde- bir üzüntümüzü beraber paylaştık. Yani millet olmanın, değerini, bir olmanın, beraber olmanın sevincini, kederini, acısını beraberce yaşadık ama şunu açıkça ifade ediyorum. Bu ulusal bir projedir değerli arkadaşlar.

2003 yılında Condoleezza Rice’dı tahmin ediyorum, çok bilmem yabancı şeyleri de Amerikan Dışişleri Bakanı “22 ülkenin sınırları ve rejimleri değişecek” diyor, Orta Doğu ve Kuzey Afrika’yı da içerisine alan bölgede, bunun içerisinde Türkiye’de var. Şimdi, hep beraber bir baktık, bir Arap Baharı coşkusu yaşandı. Ne oldu Arap Baharı’na? Sayın Başbakan da diyordu: İşte demokrasi geliyor, Arap Baharı var, insanlar demokrasiye sarılacaklar. “Arap Baharı” dediğiniz ülkelerin hangisinde Arap Baharı oldu? Burada dünyayı yöneten hâkim güçler bu bölgeyi ve bu coğrafyayı yeniden dizayn etmeye çalışıyorlar. Yeniden dizayn ederken kendilerine bağlı, eskimiş, yıpranmış yönetimler değiştirilerek kendilerine daha sadık yönetimi ortaya koyacak bir yapıyı oralara yerleştirmeye çalışıyorlar. Arap Baharı neticesinde yaşananlar ortada, Irak’ta yaşanan ortada, Mısır’da yaşanan ortada, Suriye’de yaşanan ortada.

Şimdi, bundan sonra esas bölgemizi ilgilendiren ve konumuzla da yakın ilgisi olduğu için... Sayın Başkan, son bununla bitirmek istiyorum toparlayacağım. O bölgede, işte, Mısır’da her gün televizyonlarda nutuk çekti, vatandaş ağılatacak şekilde konuşmalar yaptı, kendisi ağladı, Rabia işaretleri yaptı, demokrasi dedi, şu dedi, bu dedi, falan filan dedi. Sonunda “kardeşim” dediği Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül Sisi’yi tebrik etti, kutladı. Yani tutarsız bir politika, işte, Mısır ortada.

Şimdi, gelelim bu bölgeye. Irak’a Amerika Birleşik Devletleri girdi, ne diye girdi? Demokrasi getireceğiz diye. O zaman Hükümetiniz -bilmiyorum Sayın Başbakan Yardımcısı görevde miydi, değil miydi o zaman- tezkerenin geçmesi için yoğun bir çaba sarf ettiniz ama o zaman milletvekilleri yeni gelmiş hassasiyetleri var, millî duyarlılıkları var, o tezkere iktidar partisinden bir grup milletvekilleri ve muhalefetin de mücadelesi neticesinde tezkere geçmedi. Ne konuşuldu o zaman? İşte, “Saddam gibi bir diktatör gidecek yerine demokrasi gelecek.” Aradan on küsur yıl geçti. Şimdi bir bakın, her gün patlayan bombalar var o bölgede, mezhep çatışmalarının yoğun olduğu bir süreç yaşanıyor. Her gün o bölgede -hani Müslüman hassasiyetimiz var ya- ne kadar Müslüman kanı döküldü o bölgede? Hangi mezhepten olursa olsun, hangi etnik kökenden olursa olsun, yüz binlerce Müslüman orada “Allah Allah” diyerek birbirine öldürdü. Bombalar bir o tarafta patlıyor, bir öbürünün bölgesinde patlayan bir süreç geçirdi. Daha acı bir şey -yani resmî rakamlara göre söylüyorum- 40-45 bine yakın Müslüman kadın, oradaki, oraya barış getireceğim diyen zihniyetin tecavüzüne uğradığı için kendilerinin hayatlarına son vermek noktasına gelecek kadar bir durumun içerisine düştüler Irak’ta.

Sonuçta Irak ne oldu şu anda? Irak, işte, dünyayı planlayan, bu bölgeyi planlayanların hedefleri doğrultusunda o coğrafyada kardeşçe yaşayan, bir hukuk içerisinde yaşayan birtakım insanların bugün birbirlerini öldürdükleri, üç bölgeci bir sisteme geçti. Bir tarafta Kürt bölgesi, bir tarafta Sünnilerin hâkim olduğu bir bölge, bir tarafta Şiiilerin hâkim olduğu bölge şu anda fiilî devlet yapısına doğru gidiyor, kaçınılmaz sonuç.

Akabinde Suriye'ye gelelim, Suriye bu işin içerisinde. Şimdi, Suriye'yle ilgili izlenen politikaları hep beraber gördük. Yani "Kardeşim Esad" dediği, işte, beraberce tatil yaptıkları, hanımlarını da alarak Bodrum'da, yatta beraber oldukları, ortak Bakanlar Kurulu toplantısını düzenledikleri, Fenerbahçe'yi oraya götürerek maç yaptırdıkları... Bunları niye söylüyorum? Sayın Başbakan şu ifadeyi kullanıyordu, hatırlayın o cümleyi: "Bizim diğerlerinden farkımız şu, bizden öncekiler kardeşimiz Suriye'yle hep hasmane politika içerisine girdiler ama biz AK PARTİ olarak bizim farkımız budur, biz geçmişe dayalı düşmanlıkları bıraktık, dostum Esad'la beraber ticaret hacmimiz genişledi, bugün dörde katlandı, ticaret hacmimiz." diyen Sayın Başbakanın kendi ifadesi vardır tutanaklarda. Peki, ne oldu? Birden "Kardeşim Esad" dediğiniz Esad, "kalles Esad" hâline geldi. Savunmanız da şu: "Ya bizim zamanımızda Esad kendi vatandaşına zulmetmiyordu, çok demokrattı, demokrasiye uygun davranıyordu." Biz bunu ne zaman Katil Esad ilan ettik? Kendi vatandaşına zulmetmeye başladığı zaman". Yani siz bilmiyor muydunuz bunun babasının kim olduğunu?

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Babadan oğula mı geçiyor?

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Babasının uyguladığı politikalar da aynıydı, Esad dün ne yapıyorsa, bugün de aynısını yapıyordu. Siz sanıyor musunuz ki Esad'ın farklı politika uyguladığını? Ama Suriye'nin bölünmesini planlayanlar emin olun ki sizi de yanıltılar ve birden Suriye'de iç çatışma çıktı ve o zamanki Hükûmetin yetkilileri dediler ki: "Bir hafta on güne kadar Esad gider, iki hafta sonra Şam'da Cuma namazı kılarız." İşte orada El Nusra, IŞİD diye terör örgütleri ortaya doğdu Esad'ı devirmek için. Şimdi, Hükûmet bunun altında kalkamayacak. Eğer o IŞİD terör örgütüne Esad'ı devirmek adına herhangi bir yardımda bulunmuşsa... O Adana'da durdurulan bir tırlar vardı. Biz devletin gizli mahremine, devletin üstün menfaatlerine her zaman sahip çıkan bir partiden geliyoruz. Ama şunu unutmayın: Hak er geç yerini bulacaktır. Yanlışlıklar mutlaka ortaya çıkacaktır. 1980 ihtilalini yapan Kenan Evren de çok muktedirdi. Bunu kendinize de mal etseniz, işte, bugün olduğu durum ortadadır veya 28 Şubatı yapan dönemin kudretli generalleri, bu "28 Şubat süreci bin yıl sürecek." diyerek, işte, "Kanun da biziz, hukuk da biziz, yasa da biziz, Anayasa da biziz, biz sorgulanamayız" diyen anlayış ne hâllere gelmişse, bugün eğer hukuk da biziz, kanun da biziz, HSYK'yı da biz düzenleriz, polisi de biz atarız, şunu da biz yaparız, bizi kimse sorgulayamaz dediğiniz noktada eğer o IŞİD'e Hükûmet vasıtasıyla, devletin herhangi bir kurumu vasıtasıyla silah gitmişse, o giden silahlarla da orada Türkmen ve Müslüman kanı dökmüşse bunun bedelini mutlaka ödeyeceklerdir. Bunu tehdit olarak söylemiyorum, belki bu dünyadaki adaletin hükmü olmayabilir, gücü yetmeyebilir ama İlâhi adaletten kurtuluş yoktur. Onun için herkes açık ve şeffaf olacak.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – İlâhi adalet herkes için.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) - Bugün Suriye ne hâle geldi? İşte bugün Suriye 3'e bölünüyor, 3'e bölünme noktasına geldi. Yani fiilî bir şekilde bir durum ortada var. Şimdi, bunun bir ayağı da -bizi ilgilendirdiği için söylüyorum- Türkiye. Türkiye'de de Irak'ın bir bölümünü, Suriye'nin bir bölümünü, Türkiye'nin bir bölümünü, hatta İran'ın bir bölümünü içerisine alarak bir Kürdistan devleti kurmayı hedefleyen, hesaplayan veya oyuna sokan güçler olabilir, güçler vardır. İşte, bu, o şekilde Irak'ta, Suriye'de bu şekilde halledilen meseleler Türkiye'de yapılan bu tür çalışmalarla gider. Onun için nihai hedefiniz nedir, onu söyleyin? Nihai hedef, varılmak istenen nokta nedir? Yani buna itirazlarınız olabilir ama bu şekilde devam ettiği müddetçe göreceğiz. Özerklik, federasyon, ayrı Kürt devleti, gidilecek nokta budur. Yani doğruyu ortaya koymakta birilerinin amacı bu olabilir, PKK'nın amacı bu olabilir, birilerin de amacı bu olabilir ama biz bu ülkenin bölünmemesi noktasında her türlü mücadeleyi vereceğiz. Bu yasaya karşı çıkışımız da o. Bunun kilometre taşlarını döşediğini düşünüyoruz. Bu tür adımların bu ülkenin bölünmesine yol açacağını düşünüyoruz. Bunu paranoya olarak değerlendirenler, o kendi görüşleridir, kendilerini bağlar, bizi hiç bağlamaz. Biz bu şekilde düşünüyoruz ve görüşlerimizi de bu şekilde ifade ediyoruz. Bu tür atılan adımların gideceği noktanın son, nihai noktası budur. Başka türlü durduramazsınız. Yoksa ben soruyorum tekrarlamak adına söylüyorum, Başbakanım üç dakika daha verebilirseniz... Birileri söylüyor da bu ülke barış süreci var. İşte, onun da mimarı burada. Yani öyle tanınıyor kendisi kabul etmeyebilir de işte "sürecin mimarı" diyorlar. Bu ülkeye siz barış getirecekseniz, beş yıldır görüşmeler yapıyorsunuz, anlaşmalar yapıyorsunuz. Sayın Başbakan Yardımcısı, çocuklar niye dağa kaldırılıyor? Çocuklar dağa geçiyor? İşte yok deseniz... Anaları gördünüz, analar ağlıyordu Diyarbakır Belediyesinin önünde, Meclise geldiler, "Çocuklarımız dağa kaldırılıyor." diyor. Eğer bu ülkeye barış getirecekseniz, bu ülkeye huzur getirilecekse, birilerinin başka hedefi yoksa niye dağa çocuk kaçırlır? Niye silahlar bırakılmaz? Yani buradan şu çıkıyor -bakın bunu birileri net söylemekten çekinebilir- "Eğer taleplerimiz yerine

gelmezse bizim elimizde silahımız var, nasıl bunları silahla söke söke aldıysak yine alırız.” noktasına gelir veya bunu yaptıktan sonra son aşamaya gelirken de yine silahlarıyla sahaya çıkarılsa, kan dökülürse, analar ağlarsa bunun sorumluluğu kimde, kim bunun altından kalkacak? Ondandır biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak bu yasaya külliyen karşıyız. Bu yasanın Kürt kökenli vatandaşlarımızın lehine olmadığını düşünüyoruz. Bu yasanın toplumsal barışa katkı sağlamadığını, toplumsal bütünleşmeye katkı sağlamadığını düşünüyoruz. Bu yasanın bin yıllık kardeşliğimize hâlel getireceği noktasında ciddi tereddütlerimiz var. Onun için bu yasaya külliyen karşı olduğumuzu ifade etmek istiyorum.

Sabırla dinlediğiniz için hepinize teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Yılmaz.

Sayın Serindağ, sıra sizde efendim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Teşekkür ediyorum.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, ben biraz geciktim, bir televizyon programına katıldığım için benim konuşmam...

BAŞKAN – Faruk Bey’e geçti Sayın Serindağ.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Tamam, ben Sayın Bakandan sonra konuşayım.

BAŞKAN – Buyurun.

FARUK BAL (Konya) – Çok teşekkür ederim, sağ olun.

Sayın Serindağ’ın bu nazik davranışına çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Yani bize de teşekkür edin Sayın Bakanım.

FARUK BAL (Konya) – Zatıralinize de teşekkür ediyorum hoşgörünüz için.

BAŞKAN – Sıranın sonuna yazın demedim.

FARUK BAL (Konya) – Evet, çok teşekkür ediyorum.

Şimdi, değerli arkadaşlar...

BAŞKAN – Artık bu kıyağımı da unutmazsınız herhâlde yani konuşmada dikkate alırsınız.

FARUK BAL (Konya) – Bunun karşılığında millî hâkimiyetten taviz vermez.

BAŞKAN – Yok, süreden verin yeter.

FARUK BAL (Konya) – Değerli arkadaşlar, mübarek bir gündeyiz. Bu mübarek günde sözlerimizin gönül penceresinden küçük bir ışık olarak yüreklerinize, vicdanınıza sızacağını ümit ederek konuşmak istiyorum ve onun da Sayın İyimaya’nın ifadesiyle “Parmakların akı olsaydı, demokrasiyi ortadan kaldıran canavarlar türemezdi.” şeklindeki düşüncesine atıfta bulunarak konuşmak istiyorum.

(Başkanlığa Başkan Vekili Hüseyin Bürge geçti)

Seyfettin Bey biraz önce ifade etti. Çıplak bir fotoğraf var önümüzde, çok çıplak, çok net bir fotoğraf var; bu fotoğraf da gizli saklı değil. Büyük Orta Doğu Projesi kapsamında içerisinde Condoleezza Rice Dışişleri Bakanı sıfatıyla ilan etti: Orta Doğu, Kuzey Afrika ve hatta Orta Asya ülkelerinde uygulamaya konulan bu projeye göre bir, “Bu ülkelerin sınırları değişecek.” dedi; iki, “Bu ülkelerin yönetim şekilleri değişecek.” dedi; üç, “Bu ülkelerin iktidarları değişecek.” dedi. “Hangisi, neye göre değişecek?” sorusunun cevabı da gayet net; Amerika’nın stratejik hedefi var, Batı dünyasının stratejik hedefi var, bu hedefler, Birinci Dünya Savaşı sona erdikten sonra ortaya çıkan ve cetvelle çizilen Osmanlı İmparatorluğu’nun toprakları üzerine kurulmuş olan bu devletlerin sahip oldukları enerji kaynakları ve doğal kaynaklarının Batı’ya tahsisi, bu kadar çık ve nettir. Bunun üzerine bir kılıf geçirildi, “demokratikleşme ve bahar” ve fişek Tunus’tan başlatıldı. Hepimiz biliriz Kuzey Afrika ülkelerini, hepimiz biliriz Arap ülkelerini, hepimiz biliriz bu coğrafyada yaşayan insanların demokratik taleplerinin ne derecede bir seviye kazandığını. Oralarda, önceden planlanmış, önceden eğitilmiş, silahlandırılmış, lojistik desteği bu projeyi ortaya atan ülkeler tarafından temin edilmiş olan gruplar, bu ülkelerde; Tunus’tan, Libya’dan, Mısır’a kadar uzanan süreç içerisinde kargaşa yaratarak güya demokrasi getirmek için o ülkelerdeki faaliyetlerini anarşi boyutunda, terör boyutunda hızlandırdılar ve bugün itibarıyla baktığımızda Libya’da, Tunus’ta, Mısır’da ve devamında da Suriye ve Irak’ta demokrasi adına hiçbir şey kalmadığı gibi, demokratik değerler adına baktığımızda, kan, gözyaşı, asayişsizlik, huzursuzluk ve iç dinamikler çerçevesi içerisinde etnik ve inanç bazında birbirine düşman ülkeler yaratıldı. Bu projenin, BOP projesinin göbeğinde de Türkiye vardı çünkü projenin mimarları biliyorlar ki millî tarihi, geçmiş itibarıyla bu bölge üzerinde Türkiye’nin var olan birtakım değerleri itibarıyla merkeze alınması gerekiyordu. Millî ve tarihî değerlerinin dışında elbette ki bulunduğu jeopolitik itibarıyla da Türkiye’nin çözülmesi gerekmektedir.

Şaşırtıcı bir şekilde bu projeye Sayın Başbakan Eş Başkan oldu ve Eş Başkanlığı döneminde bu proje çok önemli mesafeler kazandı değerli arkadaşlarım. Libya'da önce Eş Başkan olarak park edemedi. Libya'ya operasyon tasarlandığında "NATO'nun ne işi var orada?" gibi bir külhanbeyivari bir çıkışı oldu, arkasından Libya'ya yapılacak deniz ve hava operasyonlarının komuta merkezini İzmir'e taşıdı. Mısır'la ilgili aynı söylemleri söyledi, Suriye'yle ilgili aynı söylemleri söyledi, Irak'la ilgili aynı söylemleri söyledi ve netice itibarıyla sıra Türkiye'ye geldiğinde, işte, tam "bam teli" dediğimiz, tam "nirenge noktası" dediğimiz bu kanunla Türkiye'nin millî bütünlüğü ve üniter devlet yapısının bozulması çerçevesi içerisinde bir adım atıldı.

Değerli arkadaşlarım, bunun adı "Terörü ortadan kaldırma, terörü sona erdirmeye" diyor. Eyvallah, erdirelim, terörü sona erdirelim, erdirelim de teslim olarak mı erdirelim yoksa Türkiye'nin Birinci Dünya Savaşı'nda ortaya çıkmış olan dengeler çerçevesi içerisinde kaniyle, teriyle, gözyaşıyla elde etmiş olduğu millî hâkimiyetini paylaşarak mı, millet bütünlüğünü paylaşarak mı, üniter devlet yapısını paylaşarak mı sona erdirelim? Bunun adı teslimiyet olur, buna teslim olmayacağını Türk milleti tarihi boyunca defalarca defalarca ortaya koymuştur ama en acısı, en kanlısı, en gözyaşılsını da Kurtuluş Savaşı sırasında verdik. Üç kıtada, altı yüz yıl boyunca adalet, hakkaniyet değerleri çerçevesi içerisinde hükmeden Osmanlı, cesaret ve celadetiyle hükümlanlık sürdü, şimdi, biz işi teslimiyet ve ticaretle onun mirasını paylaştırmaya mı getireceğiz? Evet, Osmanlı İmparatorluğu çöktüğü zaman, o imparatorluğu kuran Türk milletinin ortada kaldığını görüyoruz. Şimdi, Türkiye'yi karıştıran BOP'çular gibi küresel güçler o zaman da Osmanlı İmparatorluğu'nu karıştıran düvelimuazzama idi. Onların desteğiyle isyanlar çıktı, onların desteğiyle Balkanlarda komitalar kuruldu, evladıfatihan'ın kanı döküldü ve onların desteğiyle doğuda, güneydoğuda isyanlar çıkarıldı, bu milletin kanı döküldü ve 61 tane devlet kurulurken Osmanlı toprakları üzerinde bir tek Türk milleti kaldı ki devleti yok, toprağı yok. Bunun üzerine Balkanlardan gelen, Kafkaslardan gelen ve imparatorluğun dört bir tarafından gelen evladıfatihan ve akraba toplulukları son bir çırpınıyla bir Kurtuluş Savaşı verdi. İşte, bu Kurtuluş Savaşı'nın sonucunda ede ettiğimiz değer millî hâkimiyet değeridir, millî devlet değeridir, üniter devlet yapısı değeridir ve millî bütünlük değeridir.

Şimdi, önümüzdeki kanun bunun parçalanması kanunudur, bunun çözülmesi kanunudur. Dolayısıyla bu değerlerin bir bedeli elbette olacak. Bu ticaretle teslimiyet politikası bunu anlamayabilir ama Osmanlı'nın külleri arasından yepyeni bir Türkiye Cumhuriyeti'ni inşa eden kurucu güç, kendinin Türk olduğunu ifade eden yüzde 85 ayağa kalkarsa, yeni bir Kuvayımilliye ruhuyla hareket ederse bu ülkenin hâli ne olacaktır? O zaman PKK'ya temsil noktasında Başbakan Yardımcısı tarafından "Apo, Kürtlerin temsilcisi olmuştur, beğensek de beğenmesek de." gibi altın tepsile sunulan ve iki sene önce nevrusta on binlerce insanı Diyarbakır'a toplayarak ona bir manifesto ilan ettiren teslimiyetçi güç, eğer bu kanunu da çıkararak millî hâkimiyeti, millet iradesini, millî bütünlüğü, üniter devlet yapısını bozarsa o yüzde 85 de "Ben ayağa kalkıp ben hakkımı kendim alırım." derse ne yapacaksınız? Her apartmanda bir kavga çıkarsa ne yapacaksınız? Her sokakta bir kavga çıkarsa ne yapacaksınız? Her köyde, her beldede bir kavga çıkarsa ne yapacaksınız?

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Allah muhafaza. Düşünmek bile... Allah muhafaza.

FARUK BAL (Konya) – Bu kavga kimin arasında olacak? Beni bütün milletvekilleri dinlesin. Bugün Kürt kardeşlerimizin üçte 2'si Türk'le evli, akrabalığı var. Bu akrabaların arasındaki kavgayı ne yapacaksınız? Türk olarak kendini ifade edenlerin de üçte 1'inin Kürt'lerle akrabalığı var. Bunu ne yapacaksınız? Dolayısıyla bu yol yanlış bir yoldur arkadaşlar, bu yol yanlış bir yoldur, gelin, dönelim. Bizi, müştereklerimizi artıracak; ekonomik, sosyal, kültürel değerlerimizdeki müştereklerimizi artıracak, kültürel varlıklarımızın ortaklığını artıracak... Millî bütünlüğü güçlendirmek yerine, bir tek tartışmalı konudan hareketle dil farklılığını ön plana çıkararak, terörün şiddet, cebir ve tedhiş gücünü baskı unsuru olarak kullanıp bu millet bütünlüğünü bu noktalara taşıyabilecek bir vahametten geri duralım. Dolayısıyla Milliyetçi Hareket Partisi olarak biz millî birlik ve bütünlüğü güçlendirecek, vatandaşlarımız arasındaki eşitsizliği tamamen ortadan kaldırıp herkesi hukuk önünde eşit kılan, hiçbir kimseye, hiçbir sebeple hiçbir ayrımcılık yapılamayacağına ilişkin önerimizi bireysel hakların evrensel insanlık değerleri ölçüsünde sonuna kadar her vatandaşımıza tanınması noktasındaki demokratik çabamıza destek olun, bu kanunun amaçlarını fark edin. İzanla, vidadla bu kanunun risklerine karşı hep birlikte akliselim ortaya koyalım ve Türk milletinin damarına basmadan, bıçağın kemiğe dayandığı noktaya getirmeden, onun varlık sebebini tartışılır bir alana taşımadan, daha açık ifade ediyorum; bir iç kargaşaya, bir iç çatışmaya vesile olacak bu kanundan bir an önce vazgeçelim.

Değerli arkadaşlarım, şimdi, "Bu kadar vahim mi konu?" diye aklınıza soru gelebilir. Dün de anlattık, bugün de anlatacağım, itirazı olan varsa söylesin. Oslo'yla başlayan süreç vahim bir tablo ortaya çıkarmıştır. Şimdi, Güneydoğu Anadolu Bölgemizde bazı il ve ilçelerdeki fotoğraf şudur: "Analar ağlasın!" masum söylemi adı altında başlatılan süreçte dağdaki PKK'lı, silahıyla birlikte mezraya,

köye, beldeye, ilçeye ve ile indi. Bunlar gece silahlı, gündüz külahlı; gece terör örgütünün tedhiş, şiddet ve cebir korkusuyla faaliyette bulunuyor, gündüz de külahlı olarak hükmediyor. Bununla ne yapıyor? Bir, PKK'ya "vergi" adı altında -yine Sayın Bakan yok, bunu Sayın Müsteşarımız duysun, eğer herhangi bir ihbar gelmemişse ben ihbar ediyorum, bundan sonra resmen öğrendiniz- Türkiye Cumhuriyeti devleti vatandaşlarından haraç topluyor. İsim isim, yer yer bunların haraç aldığı noktaları söyleyebiliriz. Yetmiyor; orada ihale alan müteahhitlerden alıyor, vermeyenin aracını yakıyor, vermeyenin işçisini kaçırıyor, demek ki vergi topluyor.

İki; yaşları 15 ile 25 arasındaki, her aileden bir veya birkaç tanesini "PKK'ya asker" adı altında dağa kaldırıyor; ya tehditle korkutarak kaldırıyor veya cebir şiddet kullanıp anasının kucağından alıp götürüyor. İşte, ağlayan anaları izliyoruz, evlat acısıyla yüreği yanık anaların sesini duyuyoruz.

Üçüncüsü: Asayiş kontrolü yapıyor, hâkimiyet alanı kurmuş. Biraz önce ve daha önce olağanüstü hâlden şikâyet edenler için ifade ediyorum. O olağanüstü hâl uygulamasından daha vahimini PKK örfi idaresi uyguluyor. Bazı bölgelerde beşten sonra sokağa çıkmak yasak, çıkamıyor vatandaş. Türkiye Cumhuriyeti devletinin 2 tane vilayetinin arası yolu yirmi beş gün kapatılıyor, bugün yine kapatılmış. Bazı ilçeler ile illere olan ana yollar kapalı; bu, kardan kıştan değil PKK terör örgütünün baskısından, şiddetinden kapalı. Asayiş kontrolü yapıyor, polise, askere, kimlik soruyor. Vergi alan, asker alan, asayiş kontrol eden PKK aynı zamanda, dördüncü olarak, mahkeme kuruyor "Halk mahkemeleri" adı altında. "Önemli konularda -TC diyor- TC'ye gitmeyeceksiniz, bana geleceksiniz. Aşiretler arası kan davalarını ben bitireceğim." diyor, bitiriyor. Örnek vereyim Sayın Müsteşarım. Şimdi, bu dört unsuru tekrar sayıyorum: Vergi alıyor, asker alıyor, asayiş kontrol ediyor, mahkeme kuruyor. Bunun adı ne? Anayasa hukukunda, bütün dünyada bunun adı devlettir, defakto bir devlet vardır Türkiye'nin bazı illerinde, bazı ilçelerinde, bazı mezralarında, bazı köylerinde, bazı beldelerinde. Bu kanunu siz bununla müzakere için getiriyorsunuz Sayın Müsteşarım. Ne yaptığının farkında mısınız? O vatan topraklarının akıtılan kanla yoğrulmuş vatan olduğunu, o toprakların akıtılan gözyaşıyla yoğrulmuş vatan olduğunu, o toprakların imarı, iskânı için dökülen alın teriyle vatan toprağı olduğunu hepimiz biliyoruz, hepimizin vatani burası.

Dolayısıyla bunun adı gaflet değil, dalalet değil, ihanetin ta göbeğine giriyorsunuz. Bunun elbette ki değerli arkadaşlarım, bir vebali olacaktır. Ben size bugün bu mübarek günde, sözümün başında parmaklara akıl ihsan etmesini ifade ederek yüreğinize bir damla aklısılim ulaşır, bir damla soru işareti buluşur diye anlattım. Ama bunun elbette ki öbür dünyada Cenab-ı Allah'ın indinde bir vebali olacaktır, o vebal ayrı bir konu; milletin indinde bir vebali olacaktır, onu da millet soracaktır fakat bunun hesabı gün gelecektir Yüce Divanlık olacaktır. Buraya "İdari, mali, cezai herhangi bir hukuki sonuç doğurmaz." şeklindeki hüküm AKP milletvekillerinin akla dayalı olmayan, vicdana dayalı olmayan, izana dayalı olmayan parmaklarının kalkmasıyla ortadan kalkmaz. Gün gelir, devir değişir, PKK'nın yargılanacağı mahkemede siz yargılanırsınız; siz yargılanacaksınız sayın Hükümet yetkilileri, siz yargılanacaksınız ve bu yargının hesabı da pek hayra alamet olmaz diye ifade ediyor, şimdilik hepinizi tekrar saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bal.

Yani konuşmalardaki üslubu mümkün mertebe biraz daha itidal boyutu içerisinde alırsak... Eleştirileri başından sonuna kadar dinliyor -elbette ki haklı olduğunuz yerler vardır ama yani- karşı tarafa "hain" sıfatının ben şık olmadığını düşünüyorum. Görüşleriniz iyi bir dil ve iyi bir üslupla olursa şık olur.

FARUK BAL (Konya) – Yani gidişat efendim, gidişat o. Hıyanet noktasına gitmeyin, uyarıyorum.

BAŞKAN – Eyvallah, o ifadenin -karşı tarafı hain ilan ederek- doğru bir üslup olmadığını ifade etmek istiyorum.

Konuşma sıramız Sayın Naci Bostancı'da.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bende, bende.

BAŞKAN – Siz yerinizi verdiniz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hayır, yerimizi değil, sadece efendim siz yaktığınız için, sadece onun için

FARUK BAL (Konya) – Kırmızı ışığı siz yaktığınız için...

BAŞKAN – Sayın Ali Serindağ, sizin son da konuşmanız var, yerinizi verdiğiniz için... Sayın Faruk Bal'ın sonundaydı.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan, siz dinlememişsiniz o zaman. Biz Sayın Başkanla bu şekilde...

BAŞKAN – Öyle mi olur yani? Hayır, konuşma sırası öyle mi olur?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Evet, öyle konuştuk.

FARUK BAL (Konya) – Efendim, Sayın Başkan, şöyle oldu...

BAŞKAN – Hayır, öyle mi olur yani? Sayın Faruk Bal'ın sonunda...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, biz bunu problem hâline getirmeyelim.

BAŞKAN – Hayır, getirmeyelim zaten. Hep siz problem getirin, biz hiç problem getirmeyelim.

Buyurun Sayın Serindağ.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Başkan anlayamadı herhâlde. Faruk Bey’in sırası geçmişti.

BAŞKAN – Hayır efendim, sırası benim önümde, Faruk Bey’in sırası benim önümde.

FARUK BAL (Konya) – Hayır, efendim, benim konuşma sıram...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – İşte, orada konuşmadı, yetişemedi.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, benim sıram, bir televizyon programına katıldığım için...

BAŞKAN – Tamam efendim, sözü verdik.

FARUK BAL (Konya) – Neyse verdiğiniz uzatmayalım peki.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Serindağ.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın milletvekilleri, hepinizi saygıyla selamlıyorum. Sayın kamu görevlilerine de en iyi dileklerimi sunuyorum.

Şimdi, üsluptan bahsediyorsunuz da riyaset makamında oturuyorsanız bazı hususlara da hoşgörü göstermeniz lazım.

Efendim, on dakika önce ben konuşmuşum, on dakika sonra Naci Bostancı konuşmuş veya tersi olmuş, ne fark eder?

BAŞKAN – Sahura kadar dinleyeceğiz efendim, hoşgörünün ötesinde...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bir şey mi değişir? Yani bir şey mi değişir?

ALPASLAN KAVAKLIOĞLU (Niğde) – Fark eder Sayın Valim, öyle olur mu? Adam konuşmak için gelmiş bekliyor.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Bostancı, konuşuyorsanız buyurun.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Lütfen buyurun.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Peki, teşekkür ederim, sağ olun.

Şimdi, bu tasarıyla ilgili genel görüşlerimizi dün zaten ifade ettik. Sayın grup başkan vekilimiz de dile getirdi, biz de görüşlerimizi imkânlar ölçüsünde Komisyon üyelerinin bilgisine sunduk. Dün, toplantının nihayetinde Sayın İçişleri Bakanı bazı değerlendirmelerde bulundu ve soruyu gerektiren bazı değerlendirmeler yaptı. Biz rica ettik, “O zaman, Sayın Bakana bazı sorularımız var, onları yöneltelim, cevaplarını alalım çünkü yarın gelip gelmeyeceği belli değil.” dedik ama bu fırsat bize verilmedi; bize verilseydi soracağım ve aydınlanmak ihtiyacında olduğum bazı sorular vardı. Şimdi, Hükümet temsilcisi yerinde diğer Sayın Bakan da yok, Başbakan Yardımcısı da yok. Tabii, elbette, Sayın Müsteşar temsile yetkilidir, o konuda hiçbir tereddüt yok, bizim de meslektaşımızdır, tanışıklığımız var, sevdiğimiz bir arkadaşımızdır. Yalnız bizim değerlendirmemiz siyasi içeriklidir. Şimdi, Sayın Müsteşar ne desin? Demin, Sayın Bal Sayın Müsteşara hitaben bir şey söyledi. Ne desin yani şimdi? Diyecek bir şey yok.

FARUK BAL (Konya) – Hayır, ben Sayın Müsteşara değil ki Hükûmete söylüyorum.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ama işte, şimdi, maalesef...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Yani arkadaşını yakalamışın bürokrat olarak, yüklenmek istiyorsun.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hayır, estağfurullah. Hayır, bak, ben hiçbir...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Tasarısı var Hükûmetin, ona ilişkin konuşun.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – ...bürokrata yüklenmem. Tam tersine...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Arkadaşına yüklenmek biraz...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hiç yüklenmem. Hayır, yüklenmedim, ne desin diyorum, onu savunuyorum yani. Ne desin, yani ne desin? Diyecek şey yok.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Koskoca Hükûmet tasarısı var.

AHMET TOPTAŞ (Afyonkarahisar) – Hasip, senin avukatlığına ihtiyaç yok ki. Sen avukatlığı başka yerlerde yaptın zaten.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Şimdi, Sayın Bakan aynen, bakın, tutanaklardan aldım... Tamam, Sayın Başbakan Yardımcısının gelmesi iyi oldu. Sayın İçişleri Bakanı aynen şöyle demiş, tutanaklarda var: “Mevcut Anayasa’ya referans vererek temel sorunlarımızı çözemeyiz.” Yani şimdi, değerli arkadaşlarım, biz bir anayasal devlet isek, hukuk devleti isek beğenelim, beğenmeyelim Anayasa’yı uygulamak zorundayız. Şayet anayasa, günün ihtiyaçlarına uygun değilse onun da yöntemi var; Anayasa’yı değiştiririz, değiştirirsiniz, değiştiririz hep beraber, o yeni anayasayı uyguluyoruz. Şimdi, anayasal devlet olmak bunu gerektirir. Bununla ilgili - biliyorsunuz- Mediste bir Uzlaşma Komisyonu kuruldu. Adalet ve Kalkınma Partisi en sonunda masayı terk etti. Ee şimdi, elimizde başka anayasa yok ki, bizim elimizde bu Anayasa var. Bakın, bizim Orta Doğu’daki diğer ülkelerden farklı oluşumuzun temelinde bir

anayasal devlet olma durumu var. Biliyorsunuz, biraz geriye gidelim, Birinci Dünya Savaşı sonunda, şimdi Orta Doğu'daki ülkelerle ayrıldığımız vakit, emin olun, Suriye toprakları, Musul, Bağdat Anadolu'dan daha gelişmiş vaziyettedir, Anadolu oradan çok daha gelişmiş değildi. Bugün bu duruma gelmişsek o, anayasal devlet olmanın, modern cumhuriyeti kurmuş olmanın bir sonucudur. Bunun o nedenle kıymetinin bilinmesi lazım. Dün de söyledim; "Anayasa'yı referans vererek temel sorunları çözemeyiz." ne demektir? Öyle bir şey olabilir mi?

İkincisi, Sayın Bakan diyor ki: "Hükümet yönetir ülkeyi." Elbette, onda şüphe yok ki, elbette, biz demokrasiye yaşıyorsak Hükümet yönetecektir. Ancak Hükümet hukuk kurallarına ve Anayasa'ya bağlı olarak yürütecektir, hukuk kurallarına ve Anayasa'ya bağlı olarak yürütecektir. Hiç kimse sınırsız bir yetkiye sahip değil. Anayasal sınırlar ne ise onun içerisinde kalarak yönetecektir ve gene, dedi ki: "Efendim, 12 Eylül Anayasasını değiştiremedik." Doğru, değiştiremedik. Keşke Uzlaşma Komisyonu uzlaşabilseydi de değiştirseydi, Adalet ve Kalkınma Partisi keşke masadan kalkmasaydı, daha demokratik bir anayasa yapılabilseydi, bunu biz çok istiyoruz, en çok da biz istiyoruz. Ancak şunu sormadan edemiyorum, Sayın Başbakan Yardımcısı da burada: Diyelim ki çoğunluk elde edemiyorsunuz, Anayasa'yı değiştiremiyorsunuz, peki 12 Eylül yasalarını değiştirmeye engel bir hâl var mı? 12 Eylül yasalarını niye değiştirmiyorsunuz? Orada bir engel yok. Gelin, madem öyledir, 12 Eylül yasalarını değiştirelim. Bu konuda biz müteaddit defalar tekliflerde bulunduk ama bunların hiçbirini yerine getirmediniz. Demokratik siyasetten bahsediyorsunuz, demokratik siyasetin olabilmesi için millî iradenin tümüyle Türkiye Büyük Millet Meclisine yansması lazım. Diyoruz ki gelin, seçim barajını demokratik ülkelerde olduğu gibi makul bir seviyeye indirelim, onu da yapmıyorsunuz. Bir de, efendim, demokratik siyasetten bahsediyorsunuz, bunun temel yolu vatandaş iradesinin Türkiye Büyük Millet Meclisine yansması yoluyla olur, onu yapmıyorsunuz. Ama bazı yasalarda değişiklik yapıyorsunuz, doğru, 12 Eylül'de çıkarılmış bazı yasalarda değişiklik yapıyorsunuz.

Şimdi, Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülen 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Hakkında Kanun'la ilgili bir değişiklik yapıyorsunuz. Daha evvel de onunla ilgili değişiklik yapıldı, bundan beş veya altı ay evvel ya 1'inci ayda ya 2'nci ayda gene değişiklik yapıldı, ondan önce de yapılmıştı ama hep geriye giden değişiklikler. Bakın, ocakta veya şubatta yapılan değişikliklerle ne oldu, hepiniz biliyorsunuz. Kamu görevlileri hakkında verilen yürütmenin durdurulması kararlarının zorlaştırıldığı bir değişiklik yaptınız. Ondan sonra yetinmediniz, bugün de kamu görevlilerinin işte, atanma, yer değiştirme, geçici olarak görevlendirme gibi nedenlerle bir işleme tabi tutulması hâlinde, mahkeme kararlarının ancak iki yıl sonunda uygulanabileceğini ve buna ilişkin bir değişikliği Türkiye Büyük Millet Meclisine getirdiniz. Böyle bir demokratik usul olabilir mi? Hâlbuki bizim Anayasa'mızın 138'inci maddesinde, bak son fıkrada diyor ki: "Hiç kimse mahkeme kararlarının yerine getirilmesini geciktiremez." Nerede kaldı hukuk devleti? Bir tarafta hukuktan bahsediyorsunuz, bir taraftan da hukukun genel ilkelerini ihlal ediyorsunuz.

Bakın, "Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." Anayasa'nın amir hükmü bu. Siz ne yapıyorsunuz? Siz getirdiğiniz değişiklikle mahkeme kararını uygulanamaz hâle getiriyorsunuz. Niye? İki yıl sonra uygulanacak. İki yıl sonra uygulanacak mahkeme kararının bir kıymetiharbiyesi var mı? Hani hep demiyor muyuz "Geciken adalet adalet değildir." diye, öyle demiyor muyuz? Öyle diyoruz. Ama dün de söyledim; cemaat Sayın Bakan sizi çok korkutmuş gerçekten. Şimdi, tüm işlemlerinizde, uygulamalarınızda cemaatin gölgesi var. Bakın, biz cemaatle ilgili işlem yapmayın demiyoruz. Devlet içerisinde, devlet hiyerarşisine uygun olmayan yapılanmadan en çok biz şikâyet ediyoruz, ediyoruz. Şayet öyle bir şey varsa, devlet içerisinde, devlet hiyerarşisi dışında bir örgütlenme varsa gereğini yapın ama gereğini yaparken hukukun genel kurallarını da ihlal etmeyin, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nı da ihlal etmeyin, onu diyoruz yoksa mücadele etmeyin demiyoruz ki. Tüm işlemlerinizde cemaatin gölgesi var. Elbette yasa dışı şeylerle -sizin görevinizdir- mücadele edeceksiniz fakat o mücadeleyi devleti ve devlet kurumlarını kendinize dizayn etmek gibi bir amaçla kullanıyorsunuz. Sizin yanışınız bu. Siz böyle yaparken öyle zannediyorsunuz ama bakıyorsunuz ki öyle olmamış. Zaten bundan önceki düzenlemelerde de siz öyle düşündünüz. Mesela Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunu oluştururken siz zannettiniz ki kendinize göre bir Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu oluşturduunuz ama bir de baktınız ki öyle değilmiş. Bir de baktınız ki öyle değilmiş. Şimdi, belki de gene bakacaksınız, belki de gene öyle olmayacak. Çünkü siz hukukun genel kurallarını ihlal ederseniz istediğiniz sonucu alamazsınız.

Gene Sayın Bakanın başka bir şeyi vardı, gene tutanaktan alıyorum: "Sizi ikna etmek zorunda değiliz." Diyor ki: "Partiler birbirlerini ikna etmek zorunda değil." Aslında elbette bir zorunluluk yok da zaten bizim bir araya gelişimizin temel nedeni olabilirse birbirimizi ikna etmektir. Başka demokrasiyi nasıl yaşatacağız? Yani herkes elbette fikrini dile getirecek ama "Biz sizi ikna etmek

zorunda değiliz” gibi bir anlayış demokratik bir anlayış değildir. Demokratik bir anlayışa sahip olmayan bir siyasal görüşün ve hareketin demokrasiyi yerleştirmesi de mümkün değildir.

Değerli milletvekilleri, tekrar ediyorum: 12 Eylül hukukunu, gelin, hep birlikte değiştirelim. Hep birlikte değiştirelim. Siyasi Partiler Kanunu’nu değiştirelim, Seçim Kanunu’nu değiştirelim, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu’nu değiştirelim. Seçim barajını indirelim. 12 Eylül döneminde çıkmış kanunları değiştirelim. Gelin, sizi engelleyen bir şey yok ki. Ama bu değişiklik tabii demokrasiyi geliştirici yönde olmalıdır. Demokrasiyi geri götürücü yönde olmamalı. Cumhuriyet Halk Partisinin altı okundan birisi devrimciliktir. Cumhuriyet Halk Partisi devrimci bir partidir. O nedenle Cumhuriyet Halk Partisi günün koşullarına göre bazı reorganizasyonlar yapılabileceğini düşünmektedir. Ama bu, demokrasiyi geliştirici yönde olmalıdır, toplumu refaha götürücü yönde olmalıdır, demokratik kuralardan sapmaya imkân verecek şekilde olmamalıdır diyorum.

Teşekkür ederim.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Devrimci kanattan mısınız?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Cumhuriyet Halk Partisinin tümü devrimcidir.

BAŞKAN – Sayın Serindağ, teşekkür ederim.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ben teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Konuşma sırası Naci Hocam sizde.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Sayın Başkan, kıymetli arkadaşlar; çok teşekkür ediyorum.

Kürt meselesi, Türkiye Cumhuriyeti’nin politik ve toplumsal bir krizi. Yeni bir hadise de değil, uzun tarihî kökleri var. Bunlar üzerine çok söz söylendi. Şimdi biz bu toplumsal ve politik krizi nasıl çözebileceğimizi ve yeniden bu coğrafyada insanları nasıl bir araya getirebileceğimizi düşünüyoruz çünkü ortada ciddi problemler var. Öyle retorikle, belagatle üstü örtülebilecek problemler de değil bunlar. Keşke kardeşiz deyince kardeş olabilsek ama bizatîhi “Kardeşiz, kardeşiz” diye bağırarak da kardeşliğe ilişkin bir probleme işaret ediyor. Yoksa insan durmadan kardeşine “Biz kardeşiz, biz kardeşiz” demez. Demek ki kardeşlik hukukuna ilişkin ciddi bir problem var ve bizim “kardeş” kelimesini imdada çağırırken onun yetmediği, kâfi gelmediği, hâlen problemlerin yaşandığı, bizim görmemizin gereken bir derinlik var. Eğer biz kardeşliği kuracaksa kardeşiz diye bağırarak değil, bunun toplumsal ve politik temelini kurarak kuracağız, oluşturacağız. Keşke “Kardeşiz” demekle kardeş olabilsek. Kardeşler bile olmuyor kardeş “Kardeşiz” demekle.

“Bin yıllık tarih” deyince, hakikaten kimi insanlar niye alınıyor anlamak lazım. Gerçekten bin yıllık bir kardeşlik, böyle bir tarih var ama eğer bugün birtakım insanlar bundan alınıyorlarsa niye alındıklarına dair ben akıl yormayalım ki o kardeşliği kurabileyim. “Biz etle tırnak gibiyiz.” diye bir ifade vardır. Bu kullanıldığında birilerinin hoşuna giderken eğer birileri bundan çok rahatsız oluyorsa kardeşlikten yahut da beraberlikten rahatsız olduğu için değil, bunun arkasında başka bir şey var bizim görmemiz gereken, eğer niyetimiz hakikaten bu coğrafyada beraberliği, millî birliği kurmaksa, Renan’ın çok doğru bir ifadesi vardır millete ilişkin: “Millet her gün plebisit bir ruhla kendisini güncelleyen siyasal ve toplumsal bir varlıktır. Olmuş, bitmiş bir şey değildir.” Yani biz milleti kurduk, bitti, bundan sonra zaten özün ne olduğu belli, nasıl yaşanacağı belli; haydin bakalım, bunun etrafında toplanalım ve böylelikle hayatımızı sürdürüldüm. Böyle bir şey yok. Hayat değişiyor, insanlar değişiyor, fikirler değişiyor ve siz bütün bu değişiklikler içerisinde sürekli bu toplumsal birliği güncelleme lüzumunu hissedersiniz ve zaten siyaset bunun içindir. Demokratik siyaset bunun içindir. İnsanlar konuşacak, anlatacaklar, müzakere edecekler, söyleyecekler, içlerinde saklı gizi bir şey kalmayacak. Bugün burada konuştuklarımızı herhâlde on sene gizli mahfillerde konuşuyorlardı. Demek ki Türkiye de ilerliyor. Şurada Meclisin komisyonunda konuşuyoruz: Kürt diyoruz, PKK diyoruz, Öcalan diyoruz, vesaire, vesaire. Yirmi sene önce bazı kelimeler daha mayınlıydı, netameliydi, bunlar yok muydu? Bunlar yoksa gökten zembille mi indi? Hayır, vardı ama üstüne bir kilim örtmüşlerdi, biraz daha dönemin siyasal atmosferi ve o vesayetçi yapının getirdiği siyasal mekanizma, birlik atmosferi bütün çöpleri halının altına süpürüyordu. Bu bir çözüm değildi. Eğer çözüm olsaydı bugün biz bu kadar bu işle uğraşmazdık. Bugünkü yaşadığımız bela üç-beş kişinin aklıyla, zoruyla fanteziyle oluşmuş bir şey değil. Üstelik sadece Türkiye’ye has da değil. Bela derken kastettiğim, karşı karşıya olduğumuz insani ve politik kriz hepimiz için söz konusu olan bir kriz. Dünyanın her yerinde kimlikler yükseliyor. Yükseliyor kardeşim. Yani bunun birtakım nedenleri var. Gelişmiş olan ülkelerde de yükseliyor. Kanada’nın Quebec şehrinde de yükseliyor, milliyetçilikleri yükseliyor. Fransız milliyetçiliği yükseliyor. İnsanlar kimlikleriyle ilişkilerini sürekli yeniden ve güvenlik ekseninde tanımlama lüzumunu hissediyorlar ama problem şu ki her bir kimlik ulus devleti hâline dönüşürse bu dünya hakikaten bir hercümerç olur. Çünkü sayısız kendisine ulusallık atfı yapan kimlik var. Bunlar hep literatürde tartışılmış konular ama bütün bunların ötesinde bizim karşı karşıya olduğumuz problem şu: Türkiye’de bir sosyal gerçeklik var -yani toplumsal gerçeklik- bu ülkede yaşayan insanlar var, kendi

gerçeklikleri var. Benim onları tanımlamama gerek yok. “Metin sen Türk olacaksın, Metin sen Kürt olacaksın.” Benimle ilgili değil bu. Metin her ne ise öyle olacak. Bir başkası da tanımlayamayacak “Sen şöyle Kürt olacaksın.” diye. O da nasıl Kürt olmak istiyorsa öyle olacak. Öyle değil, böyle Kürt olacak veya öyle Kürt değil, böyle Türk olacak.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ama “Alevi şöyle olacak.” diyorsunuz.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Hayır, hayır. demiyoruz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Öyle diyorsunuz.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Hayır, demiyoruz.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – O zaman cemevlerini niye statü dışı bırakıyorsunuz?

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Tekke ve zaviyeleri kapattınız ya!

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Evet.

Şimdi, lütfen Ali Kardeşim...

Türkiye’deki bugünkü...

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Tekke ve zaviyeleri, her şeyi kapattınız.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Cemevini sen tekke seviyesine indiremezsin.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Bu ülkede bir tek Aleviler yok.

BAŞKAN – Sayın Serindağ, Sayın Metiner... Sayın Serindağ, siz konuşurken... Lütfen... Lütfen...

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Değerli arkadaşlar, bu tür toplumsal politik krizleri çözerken kriz çözücü bir dilin öne çıkması önemlidir. Kriz çözücü dil askerî bir dil değildir. “Vur, dur, kalk, gel, otur!” Böyle tek heceli kelimelerden müteşekkil savaşçı bir dil vardır, bilirsiniz, öfkeli bir dil, kendi taraftarını toplumsal seferberliğe çağıran bir dil. Kesinlikle böyle bir dille o toplumsal ve politik krizleri çözemezsiniz. Türkiye’nin bir gerçekliği var. Bu ülkenin farklı şehirlerinde insanlar bu meseleye ilişkin toplantılar yapıyor değil mi? Gerçek insanlar. Kürt meselesi, Türk milliyetçiliği, İslamcı ekolden gelenler, vesaire. Şimdi, ben buradan hakikaten sormak istiyorum: Hasip Bey, sizin Diyarbakır’da yaptığınız bir toplantıya -diyelim ki 10 bin kişi var içeride, çok da heyecanlı kalabalıklardır, eminim- buradan tam aksi görüşte olan ve ateşli konuşmalar yapan bir arkadaş gelse öylece konuşabilir mi sizin orada? Meramını anlatabilir mi?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Vallahi denesin.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Peki, siz ateşli bir konuşmayı mukabil bir yerde yapsanız sizi dinlerler mi, meramınızı anlatabilir misiniz? Anlatamazsınız, kimse anlatamaz.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bir söz var: “Müslüman mahallesinde salyangoz satılmaz.” diyorlar ya işte öyle.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Çünkü şöyle bir şey, kastettiğim şu: Biz eğer bu ülkede bir çözüm sağlayacaksa, birlik sağlayacaksa çok farklı ateşli mekânlardaki insanlara dokunacak bir dil kullanmalıyız. Yoksa “millî birlik” lafı boşlukta bir laf olur; “millî birlik” lafı bizim kafamızın bir fantezisine dönüşür. Millî birlik gerçek insanlar üzerine yükselir, gerçek insanlar. O meydanlarda ateşli, sessiz, sakin, sabırlı, kızgın, her neyse, çok farklı nedenler etrafında bütün bunları hisseden insanlara siz konuşabiliyor musunuz? Siz konuştuğunuzda sadece kendi salonunuzda yoğun alkışları alırken eğer bir başka salonda “yuh” sesleriyle karşılaşıyorsanız o konuşma içine ne kadar “millî birlik”, “toplumsal beraberlik” lafı katsanız da millî birliğin ve toplumsal beraberliğin konuşması olmaz. Gerçekten o insanları kucaklayacak, onlara dokunacak, onların acılarına dokunacak, onları o kadar kıskırtan arka plandaki güvensizliğe dokunacak -mütekabil bir şekilde söylüyorum- bir diliniz olmalı ki siz millî birliği sağlamak için kelimeleri kullanın. Yoksa kelimeler dar bir toplumsal seferberliğin mühimmatına dönüşür ve millî birlik de bir tür fantastik laf şeklinde o toplumsal seferberliğin bir unsuru olarak kullanılan seremonik bir kavrama dönüşür.

Değerli arkadaşlar, bakın, bundan dört-beş yıl önce bir grup olarak Diyarbakır’a gitmiştik. Diyarbakır’da dediler ki: “Sizi, burada halk ozanları var, onlara götürelim, onlarla tanışın.” Halk ozanları da BDP çizgisinden arkadaşlar. İyi, gidelim dedik, gittik. 24-25 kişilik bir grupmuş, orada dernek kurmuşlar. Selamünaleyküm, aleyküm selam, oturduk. Ne içersiniz? Çay içeriz. Önce bir sessizlik. Tabii Ankara’dan gelen bir heyet ve Diyarbakır’da halk ozanları ama politik çizgileri çok belli, çok aşikâr. Tam da böyle kapının oraya yakın, biraz da külhan tavırlı bir arkadaş oturuyor, halk ozanlarından birisi. “Ee Ankaralılar, anlatın bakayım, bu Kürt meselesini nasıl çözeceksiniz?” Pek de üstten konuşuyor arkadaş. Dedim ki: İşte uğraşıyoruz, malum şunu yapıyoruz, bunu yapıyoruz. Amaç, barış, birlik, vesaire. Ben böyle konuşuyorum ama hiç oralı değil arkadaş. “Çözeceksiniz, çözeceksiniz.” dedi. Dedim ki yani çözmek için uğraşıyoruz ama siz söylediklerimizle pek ilgilenmiyorsunuz. Varsayalım ki çözmeyle, nasıl olsa yıllarca çözülmedi, çözülme de

olur, madem siz bu kadar ilgili değilsiniz, böylece kalsın. Bir süre sonra nasıl olsa bir şekilde birileri çözer, kendiliğinden çözülür, şu olur, bu olur, hiçbir problem ilanihaye kalmaz. Biraz o üstten konuşmasına karşı bir tepki olarak ifade etmişim. “Bakın, ben anlatayım niye çözmek zorundasınız. Bu ülkede ne kadar Türk var?” dedi. Bilmem, yani böyle bir istatistik yok bildiğim kadarıyla. “Bak, bu ülke nüfusunun yüzde 60’ı Kürt bir kere.” dedi. Evet dedim. “Yüzde 20’si de başka unsurlardan geliyor, siz Türkler yüzde 20’siniz. Dolayısıyla çözmek zorundasınız.” dedi.

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) – O da abartmış, yüzde 60 Kürt...

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Ne kadar ilginç bir sandalye burası dedim. Ya şuraya bir de ben oturayım, şu istatistiki oradan bir göreyim dedim, yüzde 60 Kürt, yüzde 20 başka, yüzde 20 de Türk, bu yüzden de mecburuz bu problemi çözmeye. “Başka sizin çıkarınız yok.” dedi. Böyle çok kendinden emin, külhan. Dedim ki: Gördüğün gibi biz çözemiyoruz, Ankaralılar bu işi çözemediler ama anlıyorum ki sen bu meseleyi çözme konusunda bir hayli antrenman yapmışsın burada. Muhtemelen buradaki arkadaşlarla da sohbet ederken nasıl çözüleceğine ilişkin hayli fikirler geliştirdiniz. Bunlara yazık olmasın. Biz, sana, varsayalım ki, Türkiye’de bu meseleyi çözmek adına tam yetkili bir makam verelim, Çankaya’ya çık tam yetkili, bu işi çözeceksin; sen çözeceksin mademki biliyorsun, bir bize anlat nasıl çözeceksin. Ama oturduğun yerden belki görünmeyebilir. Bu ülkede ben çok dolaşım, gittiğim birçok yerde, kasabalarda, köylerde, mezarlıklarda bayraklar var, yani Türk Bayrağı asılmış mezarlıklar var. O insanların da kalbini kazanacak bir dille konuşacaksın eğer Çankaya’nın tepesine oturursan ve bu ülkede hakikaten bu problemi çözeceksen herkesi kucaklayan, herkesin acısına derman olacak bir dille bu problemi çözeceksin. Hadi çöz, anlat bize. Söyleyeceği bir şey yok. Gerçekten de bu problemi çözmek için bu ülkede yaşanan geçmişe ilişkin acıların, ıstırapların, problemlerin, insanların halletirihyesinin, kırılmışlıklarının, dramlarının, bütün bunlara ilişkin nüfuz edici bir dil ve bakış olabilirse ancak biz bunun üzerinden kurabiliriz. Terör alt komisyonu olarak çalıştık. Dolaştık, birçok insanla görüştük. Gerçekten çok dramatik, insani sahnelerle yüzleştik ve şunu gördük, aslında insanların acıları diyoruz ya o yaralar, o insanların acıları aslında bu ülkenin acıları, hepimizin acıları. Eğer böyle görmezsek biz zaten bir kere daha baştan bu çözümü gerçekleştirme irademizi yitirmiş oluruz. Tek çocuğunu şehit vermiş asker ailesi, yirmi dört yıl önce kaybettiği çocuğunun arkasında bir enkaz olarak yaşamaya çalışıyor. Bütün o şehit evlerinde resimler var ve o çocukların ne kadar yaralı olduklarını görüyoruz. Babasını kaybetmiş, yirmi iki yıl önce kaybetmiş çocuklar gördük 24, 25 yaşına gelmiş ve bize babasızlığın ne olduğunu anlatıyor.

Bir gün beyaz bir Renault’yla gelip çocuklarının, kocalarının evden götürüldüğüne şahitlik eden ve bir daha arkalarında herhangi bir iz bulamayan insanların acılarıyla yüzleştik. Dağa gitmiş çocukların, gönderilmiş, kaçırılmış, ne dersiniz, hangi politik dili kullanırsanız kullanın, sonuçta o çocuklar gitmiş, o çocukların ailelerinin ıstırabını dinledik. Ölçmek için insan kendi çocuğuna ilişkin bir muhakeme yapmalı, diyorlar ya empati filan, senin çocuğunu alıp götürdüler dağa, bir şekilde gitti veyahut da atmosfer gitmesi için çok teşvik edici. Öyle de olabilir. Korucularla konuştuk. Onların yaşadıkları da ayrı bir dram. “100 yaşında babam yatağında yatarken bomba atıldı, babam parçalandı.” diyor, anlatıyor. Kadın ağlayarak diyor ki: “Kocamı gelip örgüt götürdü, ormanda öldürdü, muhtardı çünkü, devletle iş birliği yapıyorsun diye.” Şimdi bütün bunlar bu ülkenin bağrında toplumsal problemler olarak yaşıyor. Meselemiz sadece rasyonel düzeyde büyük laflar ederek bu ulus kimlik meselelerini nasıl çözeriz, aslında şöyle bir yaklaşım filan değil, gerçek insanların acıları var ve biz bu acılara nüfuz eden bir dil kullanamazsak o özdeşliği sağlayamayız, o insanlarla beraber çözümü temin edecek bir seferberlik ruhunu elde edemeyiz. İnsanlar bilmeli ki yapılan konuşmanın içinde evet benim de acım var, bu insanlar beni hissediyorlar, benim yaşadıklarımı biliyorlar. Evet, politik olarak farklı bir yerde duruyor ama başkasının acısına bakabiliyor, bunu görebiliyor, bana karşı keskin, acımasız, kör ve vicdansız değil. Görmezseniz millî birliğe katamazsınız, göreceksiniz, gören bir diliniz olacak. İnsan yine milliyetçi olabilir. İnsan yine bir ulusal tahayyülün içinde kendini hissedebilir ama hepimiz insanlık denilen daha geniş bir evrenin parçasıysak o ulusal dilin içerisine mutlak surette o insani nüfuz edici dili yerleştirici bir yaklaşım ancak bizi hem insan yapar -hem milliyetçi hem insan- hem de millî birliği sağlama yönünde bir iradenin sahibi kılar.

Değerli arkadaşlar, emin olun, bu kimlik meselesi zaten çok karışık bir iştir. Onu belirttim. Yani Türk kimliği, Kürt kimliği, ulusal kimlikler, milliyetçilikler, vesaire, bütün bunlara ilişkin hakikaten çok çalışmalar yapmış, literatürü taramış birisi olarak ifade ediyorum, bir de gündelik hayatın içinde yaşamış. Hepimiz yaşıyoruz, hepimiz bir parçasıyız. bu kimlikler öyle ki bir taraftan bakarsınız, Borges’in hikâyede anlattığı gibi, 2 kişi ıssız bir kasabada konuşurlar, biri Danimarkalı, biri İngiliz. Adam sorar kıza, İngiliz olana: İngiliz olmak ne demektir? Kız biraz durur, “Galiba alışkanlık” der. Bazen kimlik bir alışkanlıktır. Onun içindedir. Ama bir başka odaya geçersiniz, bir başka yerde kimlik insanların hayatlarını bile isteye, severek vermek için can attıkları bir unsura dönüşebilir. Kimlik böyle bir şey. Daha doğrusu siyasal değerler böyle bir şey. İnsan anası, babası için ölmez, siyasal değerler için ölür.

(Başkanlığa, Başkan Mehmet Ersoy geçti)

BAŞKAN – Hocam, çok affedersiniz, hiç göz göze gelemiyoruz, burada hep öbür tarafa...

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Çünkü arkada üçüncü bir gözüm yok.

BAŞKAN – Öbür tarafa bakarak konuştuğunuz için.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Uzun mu konuştum?

BAŞKAN – Yani artık...

TANJU ÖZCAN (Bolu) – Herhâlde “İktidar milletvekili bu kadar konuşur mu?” demeye getiriyorsunuz.

BAŞKAN – Demeye getireceğim de diyemedim bir türlü işaret diliyle.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – İzin verirsiniz birkaç şey daha söyleyeyim.

Birincisi: İşte bu tasarının geliş tarihinin manidar oluşuna ilişkin iddiayı doğrusu çok tuhaf buluyorum. “Manidar” ne demek?

FARUK BAL (Konya) – Cumhurbaşkanlığı seçimi

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Bir dakika... Tamam.

Cumhurbaşkanı seçilmek için Tayyip Bey... Şunu demek istiyorsunuz değil mi, “manidar”ı açalım: Tayyip Bey halktan oy almak istiyor; bakın, bunu getirdi, oy alıp Cumhurbaşkanı olacak. Ne güzel. Halkın oy vereceği bir çözüm paketi demek ki. Halkın oy vermesinden mi korkuyorsunuz, bu paketi desteklemesinden mi korkuyorsunuz? Demek ki, halk destek verecek bu pakete. Manidar, seçime doğru... Hani bu ihanet paketiymiş? Hani millet buna oy vermezdi? Ya, bırakın Tayyip Bey’i, ne büyük yanlışlık yapıyor; götürsün millete, millet de dersini versin. “Benim karşıma, demek, ihanet paketiyle geliyorsun öyle mi, ben de sana oy vermiyorum.” Ne güzel, destek verin. Hem bir taraftan milletin destek vereceğine ilişkin bir arka plan değerlendirmesi yapacaksınız hem de bir taraftan “ihanet paketi” diyeceksin.

FARUK BAL (Konya) – Hoca, pes ya! Pes!

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Bu çok çelişik bir şey, affedersiniz yani. Bu milletin aklıyla, fikriyle, izanıyla uğraşmamak lazım.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Öyle bir felsefe yaptınız ki!

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Felsefe değil. Felsefe değil.

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Eski arkadaşınızdan bu kadar rahatsızlık göstereceğinizi...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Bizim arkadaşımız falan olamaz. Karıştırma arkadaşlığı!

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Seyfettin Bey, sizinle arkadaş olmak gibi bir niyetim yok.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Ben oraya söylüyorum.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Ama benimle ilgili söylüyorsunuz.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Arkadaş değiliz yani arkadaşlık yapmak... Bizde serbestlik vardır.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Ayrıca bu Mediste çok şaşırđığım bir husus, onu belirteyim, burada da görüyorum: Ya arkadaşlar, biz birbirimizi dinlemek istemiyor muyuz acaba? Ben, doğrusu herkesi dinlemeye çalışıyorum ama bazı arkadaşlar bizim dinlememize kesinlikle engel oluyorlar Kendi dilleri, saldırgan ifadeleri ve hakaretleriyle... Kim hakaret dinlemek ister? Kim hakaret dinlemek ister? Kaldırılan parmakların akıl ve izandan yoksun olduğuna dair hem dil sert...

FARUK BAL (Konya) – İyimaya diyor onu, İyimaya.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – İyimaya diyor da siz de burada onu yeniden seçerek bağlamını değiştiriyorsunuz. Bağlamını değiştirerek sahipleniyorsunuz.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Hocam, siz sosyolojik olarak söylediniz.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Evet.

Yani kusura bakmayın. “Akıl ve izandan yoksun insanlar parmak kaldırıyor.”, “Sadece parmak kaldıran insanlar...” Affedersiniz, yani insanlara böyle hakaret ederseniz, siz -haşa- “Allah bir.” desanız o insanları sizi dinlemekten imtina ettirirsiniz. Böyle bir dil olmaz. Ama derdiniz hakikaten anlatmaksa, lütfen, o saygı, saygı vardır ya, saygı... Sizin gibi kimse düşünmek zorunda değil, saygı gösterelim.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Önce, dili eleştiren kendi diline bakacak Sayın Başkan.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Önemli, önemli...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Sabahtan beri dil dersi veriyor ama dili bizden kötü.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Seyfettin Bey, benim dilim gayet düzgün. Ayrıca siz konuşurken burada hiç kimse konuşmadı. Başkaları konuşurken de lütfen araya girmeyin.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Bize de kırk tane laf atıldı. İyi dinledik.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Girme kardeşim.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Çıkar tutanakları, bakalım tutanaklara Başkanım.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Evet.

İkincisi: İki de bir şu öbür dünyanın adaletine atıf yapılıyor. Kardeşim, öbür dünya birilerinin yedeğinde mi? Yüce Allah onların gözüne mi bakıyor kimi nasıl yargılayacağına dair? “Ne dedin bana? Demek öyle, yakın bunları.” Böyle mi diyecek? Ya, bırakın öbür dünyanın adaleti adına kimse böyle kendinden emin bir şekilde konuşmasın. Haşa, Yüce Allah kimsenin yedeğinde değil, kimsenin emir kulu değil, engizisyon başkanı değil. Allah kendi adaletini bilir, lütfen. Yani “öbür dünya”, “öbür dünya”, “Hesap vereceksiniz öbür dünyada.”, “vebal” bırakın...

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, bu arkadaş konuşuyor ya? Bunun vebaline biz karışmayız.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Evet, vebal...

FARUK BAL (Konya) – Bizi neden suçlu gibi orada...

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Bırakın! Vebal, vebal... Herkes kendi vebalini ölçer tamam mı?

MEHMET METİNER (Adıyaman) – Bu dilin de bir vebali var.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Evet, var.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Başbakanın konuşmalarını hiç dinlemiyorlar. Başbakan konuşmalarıyla tehdit ediyor.

BAŞKAN – Hadi Hocam, hadi Hocam, şey yapmadan...

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Evet, kimlikleri çok hatırlıyoruz. Aslında bizim biraz kimlikleri unutmamız lazım. Niye hatırlıyoruz biliyor musunuz? Hepimiz kendimizi güvensiz hissediyoruz. Türkler de kendilerini güvensiz hissediyor, Kürtler de kendilerini güvensiz hissediyor. Bu paket inşallah güvenliği sağlayacaktır. Bizim bunları biraz unutmaya ihtiyacımız var. Çok hatırlıyoruz. İşte, zorlu zamanlarda insanlar kimliklerini fazla hatırlarlar. Türkiye’de eskiden kocaman kocaman bayraklar yoktu. Endişe işte o bayrakları diktiriyor. Bunu da görmek lazım. Bunu bazı arkadaşlar daha iyi görsün gerçekten çünkü endişenin ve güvenlik kaygısının olduğu yerde çözümü sağlamak zorlaşır. İşte o güvenliği, insanların birbirine itimat edebileceği o ortamı kurmak çok önemlidir ve inşallah, şimdiye kadar yapıldığı gibi bu tasarıyla o yolda devam edeceğiz.

Saygıyla, sevgiyle...

Çok teşekkürler.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Hocam. Sağ olun.

Sıra Sayın Cuma İçten’de.

Sayın İçten, buyurun.

CUMA İÇTEN (Diyarbakır) – Sayın Başkan, Başbakan Yardımcım, değerli milletvekilleri ve misafirler; hepinizi saygıyla selamlıyorum, hepinize hayırlı ramazanlar diliyorum.

Dünden bugüne farklı siyasi görüşlere sahip milletvekillerinin düşüncelerini kimi zaman hayretler içerisinde, kimi zaman heyecanla, kimi zaman düşündürücü yaklaşımlarla dinledim. Katılsam da katılmasam da seçilmiş bir milletvekilinin kendilerine oy veren seçmenlerinin hassasiyetlerini Medis iradesi altında paylaştıkları için herkese tek tek teşekkür ediyorum.

Bir Kürt olarak AK PARTİ’den Diyarbakır Milletvekili olarak seçilerek gelmiş bir kardeşinizim. İlerleyen süreçte derin ve belki farklı algılanmaya sebep olur düşüncesiyle baştan şunu ifade etme gereği duyuyorum: Ben bir Kürt’üm ve bir Kürt olarak Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmaktan, sizlerle aynı çatı altında, aynı bayrak altında Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak görev almaktan onur ve şeref duyuyorum. Ben burada bulunan birçok insan gibi elhamdülillah Müslüman’ım ve bundan da onur, şeref duyuyorum. Bu ülkeyi Edirne’den Hakkâri’ye vatan olarak görüp farklı dilleri, dinleri, renkleri ve mezhepleri kendi içerisinde yaşayan 50’den fazla medeniyete ev sahipliği yapmış, binlerce yıl insan hak ve özgürleri noktasında dünya ülkelerine emsal teşkil etmiş bir vatanda yaşamaktan da onur duyuyorum. Kürtlerin de Türklerin de aynı coğrafyada binlerce yıl kardeşçe yaşamış, bu ortak dili oluşturmuş bir tarihin mirasçısı olmaktan yine onur duyuyorum. 81 ili vatan olarak gören, ay yıldızlı bayrakta dedemin kanını koklayan, aynı tarihin ve

medeniyetin içerisinde yoğurulduğumuz her din ve dil ile bir arada, birlikte yaşamak arzusunda olan ve bu uğurda mücadele veren birisiyim.

Benim burada bulunan hiç kimseyle kişisel bir hesabım, bir kırılganlığım ve kavgam yok. Öncelikle sizler de, bizler de lokal anlamda bizlere teveccüh gösteren, oylarını bizlere verip Meclise yollayan halkımızın temsilcisiyiz. Halkımın taleplerini, iktidarda olmamız hasebiyle öncelikle hassasiyetlerimi partimin üst kurullarıyla paylaşıp sonrasında ise Mecliste bunların yasal çerçeveye kazandırıldıktan sonra Meclisle paylaşmaya çalışmaktayım. Hükümetimiz tarafından çıkarılan yasalarda birçok milletvekili arkadaşımın ciddi katkıları vardır ve hepsine bu mücadelelerinden dolayı ayrıca teşekkür ediyorum. Bugün burada bu çözüm sürecine yönelik kanun taslağını konuşuyorsak bu ve benzeri demokratikleşme adımlarındaki yasalar buna en iyi örnektir.

Sayın Başkan, değerli katılımcılar; Kürt sorununu AK PARTİ iktidarı ve sonrası olarak ele almak lazım. AK PARTİ iktidarından öncesinde bu ülkede kardeş kanı dökülüyordu ve vatandaşlarımız birbirlerini öldürüyorlardı. Kürt sorununu 1925’lerde, 1937’lerde, askerî darbelerde kapatılan, ahıra çevrilen camilerde, inkâr ve ret politikalarında, cezaevlerinde, köy yakmalarında, faili meçhul cinayetlerde aramamız gerekiyor. Diyarbakır’ın meydanında istiklal mahkemeleri tarafından 1925 yılında 47 dedemizi yargısız infaz ederek darağacında asanlara sormak lazım. Kürt sorununu iyi anlamak için, 1937 Diyarbakır’da kalkan uçakların Dersim’i kadın, çocuk, yaşlı ayırımı yapmaksızın katlederken insanların çıplak bir vaziyette kendi ölümlerini beklerken gözyaşlarına ve ahlalarına bakmak lazım. 1925 ile 1950, 1990 ile 2001 yılı arasında dedelerimizin bizlere miras olarak bıraktığı, her taşında anılarımızın da olduğu evlerimizin, köylerimizin devlet tarafından aleni bir şekilde yakılarak, bir gece ansızın at arabaları arkasında gözyaşı akıtarak ayrılmak zorunda kaldığımız köyleri izlerken ki düşüncelerimize ve gözyaşlarımıza bakmak lazım. Yozgat’ta, Konya’da, Çorum’da, Ankara’da göçe zorlanmış Kürtlere gidip bir sormak lazım. Askerî darbeler sonucunda sadece Kürt olduğu için katledilen insanlara bakmak lazım. Cezaevlerinde annesinin yolunu gözetleyen, annesi geldiğinde tek kelime Kürtçe konuşamayan ve bundan dolayı gözyaşı döken annelerin göz yaşına bakmak lazım. Yirmi yıl boyunca OHAL’le yönetilerek bir saatlik mesafede olan köyüme yirmi bir saatte giden, köye giderken aldığı şeker ve unun karnedeki hesabını askerlere veren babalarımızın ve bizim göz yaşlarımıza bakmak gerek. Köyde bir gece yarısı asker postallarının tekmelediği kapılar ardında çocuksu korkularımızla ile divan altına saklandığımız ve elimizle araladığımızda annelerimizin, babalarımızın askerler tarafından dayak yediğinde kendimiz de ağlayarak verdiğimiz sözlere bakmak lazım. Kürt sorununa bakarken “Senin hakkını savunacağım.” deyip gece kafasına silah dayayıp “Senin köyünde bana katılan olmadı. Bu köyden 5 tane genç alacağım.” diyen ve annelerin kucağından çocuklarını zorla alıp zifiri karanlıklarda dağlara giderken bir babanın çaresizce yerlere yığıldığına, babaların döktüğü göz yaşına bakmak lazım. “Sen Kürt’sün, neden bize ihanet ettin?” deyip Kulp’un Koçkar köyünde korucu ailenin yaşlı, kadın, hamile, çocuk demeden çocuklarını gözleri önünde katledip “Bu da sana ders olsun.” derken ağzına para yerleştirildiğinde, bağlandığındaki bu adamın, bu Kürt’ün göz yaşlarına bakmak lazım. Dağa çıkan çocuğunun cenazesi geldiğinde, istediği mezarlığa bile gömemeyen, kendi cenazesine dahi sahip çıkamayan, çaresizlikler içinde uzaktan çocuğunun tabutuna bakıp kan ağlayan annelerin, babaların, kardeşlerin göz yaşlarına bakmak lazım. Kürtleri ya PKK’lı ya devletten olmaya zorlayan ve bir tercihte bulundurup bulunduğu tercihin bedelini her halükârda canıyla ödeyen, çocuklarını bir bir bu tercihlere teslim etmeyip büyük şehirlere ansızın karanlıklarda kaçanlara, gittikleri şehirlerde karşılaştıklarında, gördüklerinde göz yaşlarına bakmak lazım.

İşte, ben kendime geldiğimde bunları sordum dedeme, babaanneme sordum. Babaannem, Şeyh Said olaylarında köyde yaşayan birisi iken askerlerin köyleri yakacağı haberi üzerine henüz 6 aylık olan çocuğuyla dağlara kaçmış ve yakılan köyüne geri döndüğünde 6 aylık bebeğini soğuktan göğsüne yasladığı için boğmuş olacaktı. Evet, babaannem Kürt sorununu bana bu şekilde anlattı.

Şivan Perwer’in kasetleri seri bir şekilde evimde yakalandığı için 2001 yılında iki gün işkencede kaldım. Benim için Kürt sorunu bu. Ya da dağa çıkan bir çocuğun girdiği yeni bir ortamda, dağdaki bir ortamda, bir nedenle pişmanlık duyup çıkmak istediğinde, infaz edilmeden kulağında annesinin sözlerini hatırlamasına bakmak lazım. Okula gittiğimde okulda öğretmenim bana Türkçe anlamadığım bir şeyler anlatırken eve geldiğimde annem ve babam da bana “ana dili” dedikleri Zazacayı konuşuyorlardı. Şimdi de kendi dilimizi unuttuk. Türkçe konuşmaya çalışıyorum, onu da pek beceremiyorum.

Nereden nerelere geldik. Bunları çok uzatabiliriz, herkesin acıları başka. Benim beynim mezar taşına dönmüş durumda. İlkokul, ortaokul, lise sıralarında mahallede birlikte top oynadığım birçok arkadaşım ya askerde şehit olmuş ya faili meçhul cinayetlere gitmiş ya da dağlarda ölümlere terk edilmiştir.

Askerliğimi 61'inci Mekanize Piyade Tugayı, Van'da yaptım ve 1997 Çekiç harekâtına katıldım, Hakkâri Çukurca, sonrasında Irak ve sadece benim taburumda 30 tane asker arkadaşımızı da şehit verdik. Şehit olan arkadaşlarımızın annelerinin TV'lerde tabuta sarılı hâlini görünce annemi ve kendimi bir an düşündüm. Aslında birimizin diğerimizden çok farklı olmadığını şu olayla gördüm: 1997 Çekiç harekâtında çatışmalar dindiğinde, dağda başı boş Türk çocuklarının cenazelerini gördüm ve bir şey fark ettim. O dağda tek başına yatan ve ölen çocuğun boynunda "cevşen" dediğimiz muska vardı ama aynı cevşen bende de vardı. Kim kimi ne için öldürüyordu?

Buna benzer bir örnek vermek gerekirse, geçen yıl eğitim ve araştırma hastanesinde bayram ziyareti için hasta ziyareti yapıyoruz. Girdiğim bir odada hastaya "Allah şifalar versin." dediğimde hastabakıcı benimle Kürtçe konuştu. Ben de ona Zazaca cevap verdiğimde az önce Kürtçe konuşan kişi bana dönüp "Sen hangi dili konuşuyorsun?" dedi. Ben de ona dedim ki: "Kürtçe konuşuyorum." Şaşırdı, anlamıyordu çünkü kendisi. Oysa o bir Kırmancı, Kırmanca konuşuyordu, ben de Zazaki konuşuyorum. Dolayısıyla, iki Kürdün anlaşabilmesi için, iletişim kurması için Türkçeye ihtiyaç vardır dedim. Yani Kürtlerin anlaşması için Türkçeye ihtiyaç var.

Bu anlattıklarım olmamış olsaydı acaba PKK denen bir terör örgüt olur muydu? Bir Diyarbakırlı için, bir Kürt için Diyarbakır'da, Doğu'da, Güneydoğu'da "PKK terör örgütüdür." demek kolay iş değildir arkadaşlar. Dolayısıyla, Ankara'da bazen bazı şeyleri konuşmakla bölgede konuşmak çok farklıdır.

Bana göre AK PARTİ iktidarı, demokratik paketlerimiz ve normalleşme süreciyle birlikte Kürt sorununu sorun olmaktan çıkartmıştır, Kürt sorunu bitmiştir. Artık bu ülkede bir Arap'ın, bir Boşnak'ın ne kadar sorunu varsa bir Kürt'ün de bu kadar sorunu vardır. Ülkemin birçok sorunları vardır bunun dışında. Bu süreçte Meclis çatısı altında iktidarı ve muhalefetiyle birlikte bu sorunları beraber çözeceğiz inşallah.

Çözüm süreci benim için kendi insanlarımla sevgiyle kucaklaşmak ve eski üzücü anıları gömmek demektir. Yaklaşık bir buçuk yıldır hiç bir çocuğumuzun -Doğu'suyla, Batı'sıyla- cenazesi gelmiyor. Oysaki otuz yılda 50 bin insanımız öldü ve bunların isimlerini anmaya başlasak saatler, günler sürer. 50 bin insan, dile kolay.

Bazı arkadaşlarımız "Siz ülkeyi bölüyorsunuz." diye ithamlarda bulundular. Biz iktidara geldiğimizde bu ülke bana göre zaten bölünmüştü arkadaşlar çünkü ülkenin doğusu olağanüstü hâlle yönetiliyordu yani şu an bir saatte gittiğim köye ben yirmi bir saate gidiyordum, yirmi bir saat! Herkes bir empati yaparsa ne demek istediğimi anlayacaktır.

Bir Kürt olarak ben farklı bir devletin kurulma talebine karşıyım, çok açık ve net. Bir Kürt olarak eyalete, özerkliğe karşıyım, açık ve net. Bu sistemlerin bizleri ayırıştıracağına inanıyorum. AK PARTİ'min de böyle düşündüğünü biliyorum. Kürtlerin çoğunlukta yaşadığı en büyük şehir İstanbul'dur. Bu bir ayrılmaya neden olur. Dolayısıyla, doğru da değildir. Ben eşit bir vatandaş olarak, aynı haklara sahip olarak bu ülkede birlikte, beraber yaşamak istiyorum. AK PARTİ olarak da biz bunun mücadelesini veriyoruz. Biz şu an Bingöl'de 2 bin rakımlı tepelerde bayrağımızı dalgalandırıyoruz arkadaşlar ve kurulduğumuzdan beri bu çizgideyiz. Biz Hakkâri'deyiz, Van'dayız, Edirne'deyiz, Güneydoğu ve Doğu'nun her şehrinde, her ilçesindeyiz ve orada yaşayanları kendi vatandaşımız olarak görüyor ve onları da anlayacak siyaset dilini geliştiriyoruz. Tüm vatandaşlarımızı da hukuk içerisinde, sistem içerisinde tutup tanımaya, kendisini ifade etmeye çalışıyoruz. Dolayısıyla, endişesi olanlar rahat olsun. Muhalefet olarak sizler Türkiye'nin her ilinde, her bölgesinde olamayabilirsiniz. Tasalanmayın, endişelenmeyin, biz varız. Sizin ulaşamadığınız yere bizler ulaşırız. Bu ülkede herkes her şeyi düşünür ve söyleyebilir. Bundan da çekinmek doğru değildir.

Eskiden "Kürt'üz" diyemezken şimdi Meclis çatısı altında hayal bile edemeyeceğimiz cümleler, kelimeler, talepler konuşuluyor. Bazen ben bile diyorum ki: "Rüya mı görüyorum?" Ama bölünme olmadı, parçalanma olmadı, bir ayrışma içine girmedik. Ben ve benim gibi düşünce Kürtler bu ülkede o kadar çoğuz ki nedense kimse bizi görmüyor, çok ilginçtir. Bu ülkeyi hiç kimse biz varken parçalayamaz.

Seversiniz, sevmezsiniz ki ben sevmem ama bazı gerçekler var. PKK bu ülkede bir gerçeklik ve içerisinde kendi vatandaşlarımız var. Dolayısıyla PKK içerisinde yer alan ve ona yakın olan İmralı'yı kendileri önder görebilir, bir kısım Kürtler görebilir, kimse de Kürtler adına konuşmasın. Bu, bazı Kürtlerin yaklaşımıdır. Bu sorun bitecekse elbette devlet içindeki bir kurum bu görüşmeleri yapmalı, bu sorunu çözmeye gitmelidir. Birilerinin lideri İmralı olabilir. Bir Kürt olarak benim liderim asla İmralı olamaz.

Oslo görüşmeleri provoke edilmemiş olsaydı acaba şu an silahlar bırakılmış olur muydu? Devlet, PKK kurulduğundan beri zaten görüşüyor. Yani, geçmişe dönelim, bütün siyasi iktidarlara bakalım. Hangi siyasi iktidar diyebilir ki "Millî İstihbarat Teşkilatı Bekaa Vadisi'nde Öcalan'la görüşme yapmadı." Gazeteciler bile gitti yani. Elbette ki PKK'nın içerisinde çözüm sürecinden rahatsız olanlar var kesinlikle; Kandil'de var, KCK'nın içerisinde var, Avrupa'da var, BDP'de var, devletin içinde var, çok açık ve net

söylüyorum. Birileri elbette ki rahatsız olacak, bu çok doğal bir şey. Eğer onlar rahatsızlık duyuyorsa bana göre biz zaten doğru yoldayız. Rant elde edenler, akan kandan beslenenler elbette ki rahatsızlık duyacaklardır.

Birileri yol kesiyor veya hâlâ hukuk dışı işler yapıyor ve devlet olarak bizim buna göz yummamız mümkün mü? Ben Diyarbakırlıyım, Diyarbakır Milletvekiliyim. Evet, ara ara lokalde yollar kesildi. Dün de konuşuldu bu ama bir gün boyunca yol kesilmedi arkadaşlar. Eğer siz burada bir milletvekili olarak “Aylardır yol kesiliyor, Bingöl-Diyarbakır yolu kapalı.” diyorsanız lütfen bizi arayın, gelin bizim yanımıza, beraber gidelim.

FARUK BAL (Konya) – Yirmi dört gün Diyarbakır-Bingöl kara yolu kapalıydı, yirmi dört gün!

CUMA İÇTEN (Diyarbakır) – Beraber, birlikte gidelim, lütfen. Eğer vekilseniz gelin, ben sizi ağırlayacağım, biz beraber gidelim. Biz sahadayız.

FARUK BAL (Konya) – Bugün yine kapalıydı.

CUMA İÇTEN (Diyarbakır) – Lokal olabilir. Adam aracı durduruyor, anahtarı alıyor, çöpe atıyor, o aracı kaldırmamız lazım, bu doğaldır zaten ama yol kapanmaz, bunu bilin yani. Ben Diyarbakır Milletvekiliyim, sahadayım arkadaşlar. Ya da gelin, beraber gidelim, tespit edelim.

EMİN ÇINAR (Kastamonu) – Yol çalışması yapıyorlar orada.

CUMA İÇTEN (Diyarbakır) – Çözüm süreci, AK PARTİ’nin ve Hükûmetin tek başına yürüteceği bir süreç değildir arkadaşlar. Bizim MHP’ye ihtiyacımız var çözüm süreci için, bizim CHP’ye ihtiyacımız var, bizim HDP’ye ihtiyacımız var, akil adamlara ihtiyacımız var.

ALİ SERİNGİ (Gaziantep) – Ama İçişleri Bakanı “Biz ikna etmek zorunda değiliz.” diyor.

CUMA İÇTEN (Diyarbakır) – Bizim kanaat önderlerine ihtiyacımız var. Türkiye’de, bölgemizde farklı siyasi partiler var, cemaatler var, dernekler var, STK’lar var, onlar bile bizden farklı düşünüyor. Bizim onlara ihtiyacımız var. Zaten bu birlik ve beraberlik olmamış olsaydı emin olun bu çözüm süreci bir buçuk yıl boyunca bu şekilde devam etmeyecekti.

Bölgede farklı siyasi partiler var dedik. Çözüm sürecinin muhatabı hepimiziz. Sorun sadece siyasi talepler ve yaklaşımlar değildir. On iki yıldır AK PARTİ olarak bölgeyi şantiye alanına çevirdik ve seksen yıldır asıl yatırımlar bizim dönemimizde gitmeye başladı. Sadece Diyarbakır’da bir yıl içerisinde alınan yatırım bedeli 1,5 milyar liradır. Şu anda bölgede onlarca barajlar yapılmakta ve bu barajlardan sonra 3 milyon hektar alan sulı tarıma geçecektir. Bu da yaklaşık 2016 tarihi itibarıyla 3 milyon insanımızın istihdam edilmesi demektir.

Tüm dinlerin değerlerini ve tarihî eserlerini barındıran bir vatanımızdan bahsediyorum. Turizm değerlerimiz hâlâ bakir. Bölgeyi altıncı bölge ilan ettik ve yatırımcılar şu an sırada. Çözüm sürecinin bereketidir bu. Çözüm süreci olmamış olsaydı yine Kürt olan anneler, yine Kürt olan PKK’ya karşı bir direnişe geçemezdi arkadaşlar. Otuz yıldır bu bölgenin alışıkmadığı bir şeydi. Yaşam standartları yükseldiğinde illegal örgütler istese de barınamayacaktır. Dün olmayan tüm haklar bugün verildi ve hiç biri yarım olmadı. Bunu da kimse görmezlikten gelemez. 12 ağacın yer değiştirilmesiyle ilgili bazı şehirleri savaş alanına çevirenler, bir günde 100 tane asker şehidimiz geldiğinde sağrıları ve körleri oynadılar. İlk defa çözüm süreciyle birlikte Kürtler, Kürtlere karşı dik durmaya başladı ve anneler de onurlu bir mücadele içerisindeler ve sizlerden, hepinizden, tüm siyasi partilerden de destek bekliyorlar. Çözüm süreci olmasaydı bu direniş olmayacaktı.

Burada konuşulan ama cevap vermek istediğim bazı konular var. “PKK otuz yıldır haraç topluyor.” denildi. PKK, evet, otuz yıldır haraç topluyor. E, PKK, efendim, mahkeme yerine geçmiş. Kendi adıma söylüyorum, biz onlarca kan davasını bitirdik. Bu zaten bizim geleneklerimizde, göreneklerimizde olan bir şeydir, PKK’nın yaptığı bir şey de değil. Ha, lokalde belki birkaç tane yapmış olabilir ama yüzlercesini bizler yapıyoruz.

Bu anlamda, çözüm sürecinde emeği geçen, bu iş için yüreğini, cüssesini ortaya koyan Sayın Başbakanımız Recep Tayyip Erdoğan’a, Başbakan Yardımcımız Beşir Atalay’a ve Bakanlar Kuruluna, bu çözüm süreciyle ilgili komisyon ve komisyon başkanımıza, akil insanlara, sivil toplum kuruluşlarına, kanaat önderlerine, siyasi partilerden ve vekillerden destek olanlara çok teşekkür ediyor, saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın İçten.

Sayın Özcan, sıra sizde efendim.

TANJU ÖZCAN (Bolu) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekilleri; ben Komisyon üyesi olarak bugüne kadar söz almadım. Kısa ve öz bir şekilde düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum. Öncelikle, benden önce konuşan Sayın Naci Bostancı'nın felsefi içerikli konuşması, Sayın Cuma İçten'in de duygusal nitelikte ama yasanın özünü ilgilisi olmayan konuşmasını dinledim.

Ben düşüncelerimi mümkün olduğu kadar özetlemeye çalışacağım. Bana göre bu yasanın iki yönü var: Bir, PKK'ya verilen taviz boyutu; ikincisi de af boyutu.

Birinciyi isterseniz biraz açayım. PKK uzun süredir şunu söylüyordu: Kapalı kapılar ardında müzakereler yapıyordunuz. İşte, İmralı ve Kandil sözcüleri veya oraya mektup taşıyan, haberci niteliğindeki bazı milletvekilleri veya onlara yakın olduğunu iddia eden insanların söylediği şeydi: “Bu süreç yasal zemine kavuşturulmalı.” Sayın Bakan, bu açıkça PKK'nın talebiydi. Sizden en azından samimiyetle şunu bekledik: “Evet, kapalı kapılar ardında yaptığımız görüşmelerde bir noktaya geldik. Bu noktadan itibaren PKK'nın yürüttüğümüz müzakere süreciyle ilgili yasal boyut talebini geri çeviremedik. İşte, bundan dolayı getiriyoruz bunu.” diye samimi olarak bir itirafıta bulunmanızı beklerdim. Bunun böyle olduğunu hepimiz biliyoruz. Dolayısıyla, siz ortadan kaldırmakla mükellef olduğunuz terör örgütüne, yönettiğiniz Türkiye Cumhuriyeti devletini bu yasa tasarısıyla diz çöktürdüğünüzü bütün dünyaya göstermiş oldunuz. İnanın, bundan dolayı çok büyük üzüntü duyuyorum.

İkincisi, bazı milletvekillerimiz değişti, ben de kısaca değinmekte fayda görüyorum. Arkadaşlar, bu yasanın bir özelliği de af içermesi. Burada daha önce, biliyorsunuz, yine bu Komisyondan geçen, “MİT Yasası” olarak kamuoyunda bilinen düzenlemede MİT mensuplarının bugüne kadar yasal olmayan faaliyetlerini çıkarttığınız yasayla legal hâle getirmiş oldunuz veya onlara üstü kapalı bir af getirmiş oldunuz. Legal olan yasanın sanıklar ve şüpheliler yönünden geriye doğru yürüyeceğini hukukçu olan herkes bilir. Dolayısıyla, siz bugün bu düzenlemeyi çıkartarak veya geçmişte MİT'le ilgili bu düzenlemeyi hayata geçirerek geriye dönük olarak MİT mensuplarının yapmış olduğu faaliyetlerden dolayı onları akladınız. Bugün farklı bir boyut var burada. Bu görüşmeleri eğer MİT yürütmeyecekse -ki öyle anlaşıyor, bu ikinci düzenlemeyi getirmekteki maksadınız, muradınız bu- MİT dışında yani devletin istihbarat örgütü dışında birileri daha bu müzakere süreci içerisinde yer alacak. Belki bazı kamu görevlileri bu müzakere sürecinin içerisinde yer alacak bundan sonraki süreçte ve daha önemlisi, ben gerçekten endişe duyuyorum, bugüne kadar “Terör örgütüyle görüşen şerefsizdir.” diyen Sayın Başbakan, öyle anlaşıyor ki Cumhurbaşkanlığı seçimi öncesinde Bakanlar Kurulunun bir üyesini bu müzakereleri yürütmek için görevlendirecek. Bu yasa da buna elverişli nitelikte. Daha önce de ifade etmiştik, bazı yasaların görüşmesinde de söyledik, bugün bu net olarak ortaya çıkıyor. Böyle bir kuşumuz vardı aslında çok somut verilerle desteklenen ama bugün karşılıklı yapılan açıklamalardan net bir biçimde görüyoruz.

Sayın Bakan, herhâlde bu tasarı, tasarı hâline getirilmeden önce metni siz İmralı'daki teröristbaşıyla müzakere etmişsiniz ve ondan sonra buraya getirmişsiniz. Karşılıklı iyi niyet açıklamaları, karşılıklı memnuniyet açıklamaları da bunu bize net olarak gösteriyor. Bu yasa önemli bir yasa. İçeriği itibarıyla hukuki değerlendirmemi birazdan yapacağım ama bu yasa terör örgütünü âdeta daha kurumsallaştırıyor, meşruiyet kazandırıyor terör örgütüne.

Sayın Bakan, şimdi, biz bu yasayı çıkarttıktan sonra ben şu soruyu kendi kendime soruyorum: Biz bugüne kadar “bölücü terör örgütü” dediğimiz örgütle doğrudan, hem istihbarat aracılığıyla değil, istihbarat yetkilileri aracılığıyla değil, doğrudan, hatta siyasi kimlikleri olan üst düzey yetkililer aracılığıyla görüşeceğiz. Buradan onu anlıyorum ben. Farklı anlayabilmek için de çok mücadele etmek lazım. Şimdi, biz bugüne kadar “terörist” dediğimiz, uluslararası alanda PKK'yı terörist örgütler listesine ekletmek için sizden önceki hükümetlerin yoğun çabalarıyla... Bugün dünyadaki birçok devlet PKK'yı terör örgütü olarak nitelendiriyor. Yarın bir gün şu müzakere sürecinde herhangi bir aksama olursa, bir çatışma meydana gelirse siz yeniden “terör örgütü” demeye başlayacaksınız ama uluslararası topluma nasıl PKK'yı bu sefer terör örgütü olarak tanımlamasını isteyeceksiniz? Diyecekler ki: “Siz bu örgütle zaten görüşüyorsunuz. Hatta bununla ilgili yasa bile çıkarttınız. Sizin görüştüğünüz bir örgüte ben niye terör örgütü diyeyim bundan sonra?” sorusunu sorarlarsa Türkiye Cumhuriyeti devleti olarak bizim bu soruya verilecek bir cevabımız var mı?

Sayın milletvekilleri, “Bu yasa bir çerçeve yasa.” deniyor, bu tasarı bunu içeriyor. Doğru ancak böyle bir çerçeve yasa da olmaz. Yani, baktığınızda, bu yasa tamamen bugüne kadar ne görüşüldü, ne yapıldı, ne edildi, bilmediğimiz bir sürecin devamıyla ilgili Hükûmete tamamen yetki istiyor ve içeriğine baktığınızda, nasıl bir yetki istediği, sınırlarının nerede başlayıp nerede bittiği belli olmayan bir yetki istiyor. Ne demektir bu 2'nci maddenin (e) fıkrasında geçen “gerekli mevzuat çalışmalarını yapar” Bunu çıkıp anlatın Sayın Bakan. Hani bazı yasaları çıkartırız, deriz ki arkasından, işte, “Çevre ve Şehircilik Bakanlığı bununla ilgili yönetmelik hazırlayacak.” Bu öyle bir şey değil. Yani, siz bu “gerekli mevzuat çalışmaları” ile neyi kastediyorsunuz, ne yapacaksınız, nasıl bir düzenleme ortaya koyacaksınız? Bugüne kadar ne yaptığınızı kimseye anlatmadınız. Bundan sonrası için en azından bu çerçeveyi biraz

daha kalınlaştırıp nasıl bir mevzuat düzenlemesi hazırlığı içerisinde olduğunuzu lütfen bizlere anlatın. En azından komisyon aşamasında, Komisyon üyeleri olarak biz Genel Kurula gittiğimizde daha ayrıntılı bilgiye sahip olabilirim.

Şimdi, ben AKP'li arkadaşlarımı şaşkınlıkla izliyorum. HDP milletvekillerini şaşkınlıkla izlemiyorum. Şu bakımdan: Arkadaşlar, yürütülen süreçle ilgili siz de en az bizim kadar bilgisizsiniz. Ne konuşuluyor, ne yapılıyor, siz bunları bilmiyorsunuz. Bilmeden "Sayın Başbakan bu işin başında, ne yaparsa doğru yapar. Biz peşinen bu kabulden yola çıkarak bu süreci destekliyoruz." diyorsunuz. HDP milletvekillerinin sizden daha fazla bilgi sahibi olduğunu biliyorum, tahmin ediyorum. O anlamda, siz de bu sürecin nereye doğru gittiğini, nerede başladığını, şu aşamaya kadar neler konuşulduğunu, hangi tavizler verildiğini bilmiyorsunuz. Bilmediğiniz bir konunun avukatlığına soyunuyorsunuz. Bunu yadırgadığımı ifade etmek istiyorum.

Arkadaşlar, yine, bu yasanın 4'üncü maddesinin ilk fıkrası... İkinci fıkrasıyla ilgili zaten daha önce herkes bir şeyler söyledi, ona girmeyeceğim. "Bu kanun kapsamında verilen görevler." Ne demektir bu "verilen görevler"? Bunun bir sınırı olmaz mı en azından, bir tarife muhtaç değil mi veya bununla ilgili bir yönetmelik çıkartılmalı mı, çıkartılacağı yasa metnine geçirilmeli mi? Ne demektir bu yani nerede başlayacak bu görev, nasıl bir görev vereceksiniz? Yani, yarın bir gün Türk Ceza Kanunu'nun bazı maddelerinin suç saydığı bir fiil işlerse "Bu da bu çözüm süreci kapsamında verilen görevlerden bir tanesi." deyip cezai takibata uğramayacağını garanti sini mi veriyorsunuz birilerine? Birilerini suç işlemeye mi teşvik ediyorsunuz? Bunun cevabı bana göre ivedi olarak verilmeli diye düşünüyorum.

Arkadaşlar, şunu da açıkça ifade etmek istiyorum: Terör örgütleriyle müzakere sadece bir yasal düzenlemeyle yapılamaz diye düşünüyorum. Bu konuda samimiyseniz bir anayasa değişikliği bu tür görüşmelere ve bu tür yasaların çıkartılmasına izin veren gelin, bir anayasa değişikliği teklifi verin, onu Türkiye Büyük Millet Meclisinden geçirmeye çalışın. Bakalım başarılı olacak mısınız, olamayacak mıyız, hep birlikte görürüz ama daha samimi olur en azından, en azından anayasal bir temeli var bunun denir, en azından bu ve benzeri yasaların Anayasa'ya aykırı olup olmadığı tartışması da yapılamaz Sayın Bakan.

Kısa kısa söylemeye çalışıyorum. Arkadaşlarımız söyledi, Naci Bostancı "‘Zamanlama manidar’ derken neyi kastediyorsunuz?" dedi. Aslında bu "Zamanlama manidar." cümlesinin telif hakkı Sayın Başbakana ait. Ne zaman sıkıntılı bir konu olsa "Zamanlaması manidar" diyor. E, şimdi, bu "çözüm süreci" adını verdiğiniz bu süreci siz kaç yıldır yönetiyorsunuz, yönlendiriyorsunuz kamuoyunun bilgisi dışında. Peki, şimdi niye bunu getirdiniz, yasal bir güvence altına almak istediniz? E, biz "Şundan dolayı mı?" deyince cevabını vermiyorsunuz. Ya, "Bu PKK'nın talebi. Abdullah Öcalan bunu istedi diye mi, Abdullah Öcalan'a sempati duyan bir kısım vatandaşın oyunu alabilmek için mi Cumhurbaşkanlığı seçimi arifesinde bunu gündeme getirdiniz?" sorusuna cevap vermiyorsunuz. Biz burada "Sükût ikrardan gelir." düşüncesiyle susalım mı, devam mı edelim bunu eleştirmeye? Sayın Bakan, tablo net. Bu Cumhurbaşkanlığı seçimlerine dönük olarak bu zamanda getirilmiş ama anlaşılıyor ki daha önceden bunun sözü verilmiş.

Arkadaşlar, şu söylediklerimde son derece samimiyim, siyasi mülahaza olarak değerlendirmiyorum. Bu konuyla ilgili bugüne kadar öyle bir düşünceyle hareket etmedim ancak bu sorunun ben böyle çözülebileceğine inanmıyorum yani terörle müzakere ederek, teröristlere taviz vererek, terör örgütlerine taviz vererek hiçbir ülkenin terörü yendiğine şahit olmadık biz bugüne kadar, somut bir örnek de veremezsiniz.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Sana birkaç kitap göndereyim, okursun. Okumuyorsun demek ki bu aralar.

TANJU ÖZCAN (Bolu) – Bu süreç ancak bizi kısa ve orta vadede, üzümlere söylüyorum, iç savaşa götürebilir. Bunu temenni etmiyorum.

İkincisi de, bu sürecin sonunda Türkiye hızlı bir şekilde federasyona doğru gidiyor, bunu görmek lazım. Ha, Türkiye bu sürecin sonunda federasyona giderse ne olur? Bugün terör örgütünün sözcülüğüne soyunmuş olan bazı kesimler diyor ki: "Kürtler ayrılmak istemiyor." E, ayrılmak istemeyebilir zaten ama Türkiye federasyona giderse o zaman Kürt vatandaşlarımızın yoğun olarak yaşadığı bölgeler dışındaki bazı bölgeler ekonomik ve başka sebeplerle ayrılmak isteyebilir. İşte, İspanya örneği çok bariz bir örnektir. Bakın, bugün İspanya yapısal değişikliğini yaptıktan sonra, 2007'de ana dilde eğitim hakkı tanıdıktan sonra bugün neredeyse dağılma noktasına geldi. Ayrılmak isteyen eyaletlere bakıyorsunuz, ayrılmak isteyen bölgelere bakıyorsunuz İspanya'da, onların ekonomik olarak güçlü bölgeler olduğunu görüyorsunuz. Diyor ki: "Biz madem farklı bir üniter yapı içerisinde yaşamıyoruz, artık farklı bir model benimsedik, o zaman ben vergilerimi niçin yoksul bölgelerle paylaşayım?" anlayışı ortaya çıkıyor.

Tabii, bir de tarif edilemeyecek duygusal sebepler var. Bakın, ben size somut bir örnek vereceğim. Bire bir uyar veya uymaz bir olaya. İllerin mülki hudutları bile son derece önemlidir vatandaşın gözünde. Bakın, yakın zamana kadar biz Düzce'yle, Sayın Bakan, on beş yıl öncesine kadar tek ildik. Bugün Bolu'daki vatandaşa deyin ki: "Biz Bolu'nun Kırıbsıcık ilçesinin yolu için sizden ekstra bir

vergi toplayacağız.” Bolu’da oturan yurttaşlar bunu gönüllü olarak yerine getirirler ama aynı Boluluya deyin ki, daha on beş yıl öncesine kadar Bolu’nun ilçesi olan “Kaynaşlı”nın köy yolları için sizden para toplayacağız.”, çok şiddetli bir itiraz olur, bunu kimse kabul etmez. Siz diyorsunuz ki veya birileri diyor ki: “Türkiye’de terörü başka türlü yenemeyiz. Federasyona gidilmesi gerekiyorsa, özerk bölgeler oluşturulması gerekiyorsa buna izin verdim.” Bu yapıyı, üniter yapıyı bozduktan sonra, siz Türkiye’yi hiçbir şekilde bir arada tutamazsınız. Ben, o ağır bir tabir ama yerine koyacak başka bir tabir de bulamıyorum ama samimiyetle söylüyorum, bu yasa tasarısını hazırlayıp bugün Komisyona sunan bu Hükûmet ileride Damat Ferit Paşa Hükûmeti gibi Türk tarih sayfalarında yerini alacak, bu ülkeyi bölen hükûmet olarak tarih sayfalarında yerini alacak. O yüzden, ben yol yakinken bu tasarının Hükûmetiniz tarafından geri çekilmesini istirham ediyorum, rica ediyorum. Bu yanlıştır, Türk milletinin bunu kabul edebilmesi mümkün değildir. Bir araştırma yaptığınızda da terör örgütüyle müzakere sürecine kamuoyunun samimi bir desteği olmadığını görüyorsunuz.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Konuşmalarınız kayıtlara geçiyor yalnız.

TANJU ÖZCAN (Bolu) – Geçsin, geçsin.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Grup Başkan Vekilin de burada konuştu, ne konuştuğunuzu biraz bilin.

TANJU ÖZCAN (Bolu) – Geçsin, geçsin, ben ne konuştuğumu biliyorum.

Dolayısıyla, arkadaşlar, sözün özü: Ben bu yasanın bazı maddelerine karşı değilim. Ben bu yasanın hazırlanış şekline buraya getiriliş şekline ve bütününe, genel gerekçesine sıcak bakmadığımı ifade ediyorum. Genel Kurul aşamasına inşallah gelmez ama gelirse de yasanın bütünüyle ilgili ret oyu kullanacağımı sizlerle paylaşmak istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Özcan.

Buyurun Sayın Topcu.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Kimse kalmadı gerçi ama, sayın milletvekilleri, Sayın Bakan; hakikaten geldiğimden beri tartışmaları dinliyoruz ama baktığımızda, gerçekten çok farklı seslerin olduğunu görüyoruz, çok farklı yorumların olduğunu görüyoruz. Öncelikle şunu belirtmek istiyorum ki burada gerçekten adı konmamış yani her konuşan tarafından da farklı ifade edilen bir bilgi kirliliğinin olduğunu söyleyebiliriz. Herkes kendi perspektifinden alıyor. Ortak bir dil yok, ortak bir kullanım yok, onun için de kapanın elinde kalıyor. Diyoruz ki: Gelin bunun adını tekrar, hep birlikte koyalım. Otuz yıldır Türkiye’nin muzdarip olduğu, özellikle Doğu Anadolu’da gerçekten 30 bin cana mal olan böyle bir terör problemiinden dolayı ortaya çıkan durumun adını ve problemi doğru teşhis edelim diye, bunu özellikle belirtmek istiyorum.

Arkadaşlarımız konuşular, bazıları duygusal konuşmalar yaptılar. Hepimiz o taraflardan geldik, ben de o tarafta yaşadım, o taraf doğumluyum, Urfa doğumluyum, Mardin Nusaybin’de okula gittim, Gaziantep’te okudum, Muş’ta kaldık, Elâzığ’da kaldık, hep doğuda geçti benim çocukluğum ama o zaman gerçekten hiç bilmedik bile. Yani, bunun adı bile yoktu, beraber yaşıyorduk, düşüncelerimiz beraberd, doğumlarımız beraberd, kutlamalarımız, üzüntülerimiz, sevinçlerimiz. Hani, acıların hissedilmesi gerektiği söylendi ya, aslında herkes hissediyordu. Burada konuşan arkadaşlarımız, hani, en azından acılar hissedilsin diye ifade edildi ki ben orada yaşayan, Doğu Anadolu’da, ister Doğu Anadolu’da yaşasın, ister Batı Anadolu’da yaşasın, acı yaşayan herkesin birbirinin acısından haberdar olduğunu belirtmek istiyorum. Yani, bu farklılıkların da, böyle bir ifadelendirmenin de kimsenin umurunda olmadığını da belirtmek istiyorum. Bizim doğarken herhangi bir ailede doğma gibi bir özgürlüğümüz yok. Bu aile ister Kürt ailesi olsun ister Türk ailesi olsun ister Çerkez ailesi olsun, bunu özellikle, Sayın Başbakanın ifade ettiği gibi “36 etnik parça” şeklinde ifadelendirip ayrıştırma yerine, evet, Türk kimliği üzerinden -hangi etnik gruba dâhil olursak olalım- kullanmak çok daha iyi olur düşüncesindeyiz. Yani, burada “Ben bir Kürt ailesinden geliyorum.” demek ne yapıyor? Aslında bu ayrıştırıcı dili vurgulamayı gündeme getiriyor, onu belirtmek istiyoruz. Yani bizim veya çocuğun doğarken seçme hakkımız yok. Onun için, burada bu ayrıma gitme yerine birleştirici, bütünleştirici bir dili kullanmamız çok daha doğru olacaktır aslında, onu diyelim.

Tabii ki problemin, Doğu Anadolu’da özellikle bugün gündeme taşınan problemin bir tek nedeni terör de değildi. Orada ortaya çıkan sosyoekonomik düzeyin düşüklüğünü hazırlayan sosyolojik temeller, ekonomik temeller, bazı psikolojik altyapıların da tam olarak hazır olmaması bu yapıyı, özellikle terör ortamını daha besler bir hâle geldi ve özellikle terörün yeşermesine de zemin hazırladı. Şimdi, bütün bunları bir kenara bırakarak sorunu yalnızca Kürt sorunu şeklinde indirgeyip tek bir nedene dayatmak gerçekten hataları kartopu şeklinde büyütmedir, onu söylemek istiyoruz.

Şimdi, AKP iktidarına geldiğimizde, özellikle on iki yıllık AKP iktidarında bir bilgi kirliliğinin olduğunu ve paylaşımın olmadığını, her şeyin gizli kapaklı yapıldığını çok rahatlıkla söyleyebiliriz. Bizler burada bugün, bu milletin temsilcileri olarak yani bu milletin kendisi olarak buradayken özellikle bu Mediste bu konuda yapılan, özellikle pazarlıkları basından öğrendik. İşte, Oslo'da yapılanlar, Habur'daki gösteriye dönüşen, davullu zurnalı gösteriye dönüşen veya Kandil'le İmralı arasında sürekli gidip gelmelerle, postacılarla haberlerin gönderilip getirilmesini biz yalnızca burada bu milletin temsilcileri olarak basından öğrendik ve neler yapılıyor? Hâlâ burada da gündeme baktığımızda yine hâlâ yapılan pazarlıkların sonucu olarak adı bile belirsiz, getirilen bir çerçeve yasayla... Bunun geçici olarak, palyatif, seçimlere endekslı bir yasa olduğunu da rahatlıkla söyleyebiliriz. Çünkü Kandil'den yapılan bir açıklamada "1 Temmuz'a kadar getirdiniz, getirdiniz; getirmediğiniz, biz tedbirimizi alıyoruz" şeklindeki, sürekli, işte, havuç-sopa yaklaşımıyla, "Şunu yapın, biz bunu yaparız; bunu yapın, bunu yaparız." şeklindeki söylemlerle bugüne kadar geldi. Eğer iktidar... Demin gerçekten herkes, bütün arkadaşlarımız da bahsetti ama işte, 2009 yılından beri bir söyleniyor, bir geri adım atılıyor, söyleniyor, geri adım atılıyor ve bugüne kadar geldi, iyice olaylar girift hâle dönüştü. Yani, burada bir pazarlık söz konusu, özellikle, 30 bin kişinin katili ve acıları ortaya çıkaran temel kaynak olarak İmralı'da yatan teröristbaşının şu anda ev hapsine veya siyasi figür olarak topluma kazandırılmasına yönelik çalışmaların, adımların atıldığını, çalışmalarını olduğunu çok rahatlıkla söyleyebiliriz.

Peki, hangi adla böyle bir pazarlık çalışması götürülmektedir? Sayın Başbakan Erdoğan'ın yaptığı bir televizyon konuşmasında özellikle "Sayın Öcalan düşüncelerinin değil, şu anda, almış olduğu kelimelerin hesabını veriyor, bense düşüncelerimden dolayı dört ay yattım." şeklindeki ifadesi gerçekten çok manidar ama bugün bu söylemleri getiren, bu pazarlığı gündeme getiren ve her seçim öncesinde de dikkat edin, bu atılan büyük adımların her seçim öncesinde ranta dönüştürülmesi yönünde yapılan adım olarak bunları da çok rahatlıkla görebiliyoruz.

Demin yine ifade ettim ama dedik ki: Farklılıklarımızı gündeme getirmektense birliklerimiz, paylaştıklarımızı, ortak noktalarımızı gündeme getirmek çok daha güzel olacaktır, aslında çok daha büyücektir. Kaybetmeyle veya olumsuzlukları gündeme getirmeyle bence kazanımdan çok, zarar hesapları ortaya çıkaracaktır. Onun için diyoruz ki: Lütfen, bu yasağı çekin. Bu yasa ülkemize hayırlı olmayacaktır. Bu yasa gerçekten, bölünmeye doğru atılan adımları gündeme getirecektir. Demin AKP'den Cuma İçten arkadaşımızın ifade ettiği, hastanedeki o konuşma diyalogunda "Birbirimizi anlamadık.", ortak dilin Türkçe olması gerektiği konusunda, gerçekten bunu herkes yüreğinde hissediyor. Yoksa, artık arkadaşlarımızı, kardeşlerimizi anlamaz hâle geleceğiz. Birkaç ay önce Belçika Parlamentosuna gittiğimizde, Belçika Parlamentosunda herkes simultane tercümanların onlara çevirdiği kadarıyla karşıdaki konuşanı anlayabiliyor, kulaklıkla dinleyebiliyorlar Belçika Parlamentosunda insanlar birbirini, vekiller. Onların yaptığı bir hata çok büyük problemlere zemin hazırlayabilecektir ama biz gördük ki işte, özeller okullardaki eğitim diline Kürtçe imkânının verilmesi, yarın bunun devlet okullarında da sağlanması inanılmaz, en ortak paylaşım alanımız olan dilin bile elden kaybedilmesine ve ortak anlamların yitirilmesine zemin hazırlayacaktır. Bunun için de ve son kez, bu yasa çıkmadan tekrar bir çağrı yapıyoruz. Lütfen, bu yasağı çekin. Pazarlık payını... Özellikle seçimler öncesinde bu siyasi küçük oyunlara bu ülkenin geleceğini heba etmeyin diyoruz. Böyle bir akşamüzeri, herkes de yorgun, oruçlu, vaktinizi de aldık.

Teşekkür ediyoruz dinlediğiniz için, sağ olun.

BAŞKAN – Estağfurullah, ben teşekkür ediyorum Sayın Topcu.

Sayın Kaplan, buyurun.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Sayın Başkan, Sayın Başbakan Yardımcımız, değerli temsilciler, değerli üyeler; inanılmaz, şu anki atmosferi yani, ramazan ayı, oruç, saat altı, gayet doğal izleyenlerin az olması ama bunların hepsi tutanaklara geçiyor ve tutanaklara geçtiği için her söylediğimiz sözcük hem kişi olarak hem parti olarak hem siyaseten hem vicdanen hem de insani olarak hepimizi son derece bağlayıcı şeyler.

Bizim burada bir araya geliyor ve konuşuyor olabilmemiz şu yuvarlak, uzun masada, son derece tarihî. Neden? Şu anlamda: Otuz yılı aşkın bu davalara girmiş bir avukat olarak çünkü parti kapatmalara girdim, diğerlerine girdim, sıkıyönetime girdim, DGM'lere girdim, özel yetkili mahkemelerde milletvekiliydim, girmedim ama şunu söyleyeyim: Bu konuda sanıyorum, ne kadar kitap varsa, sorunların çatışmasızlıkla çözülmesi konusunda 130'un üstünde kitap, bundan on beş sene önce çünkü benim kitapçı arkadaşlarımdan rica ederek hepsini okudum, tekrar tekrar okuyorum ve yine okuyorum. Elbette ki kolay değil, 77 milyon nüfusumuz var, Orta Doğu'da yaşıyoruz. Dedik işte, Balkanlardan geldik, Kafkaslardan geldik, Orta Doğu'dan geldik ve çok farklı kimliklere, kültürlerle sahip bir Türkiye'de yaşıyoruz, 77 milyon. Bazı arkadaşlar tabii ki bazı rakamlar söylüyor, işte, şu kadarı Kürt, şu kadarı Türk, şu kadarı Çerkez falan; hakikaten, gerçek bir istatistiki veri, bir bilimsel çalışma olmadığı için bütün rakamları topladığınız zaman Türkiye'nin nüfusu 250

milyona çıkıyor. Yani, gerçekçi olalım, Çerkezler “Şu kadarız.” diyor, Boşnaklar “Şu kadarız.” diyor, Lazlar “Şu kadarız.”, Kürtler, “Şu kadarız.”, Araplar “Şu kadarız.” deniyor. Tabii, arada şunu da parantez içinde söyleyeyim: Türk olmayanlar burada en çok Türkleri savunuyor, onu da görüyorum, tanıyorum çünkü arkadaşları. Bunu da yadırgamıyorum yani Kürt olabilir, kendini Türk hissedebilir, Boşnak olabilir kendini Türk hissedebilir, ayrı bir konudur ama şunu bütün samimiyetimle söyleyeyim: Bu süreçte, bu ülkede bölünme kaygısı ve paranoyasının hiçbir yeri yok. Ben Şırnak’tan iki dönemdir milletvekili oluyorum, bana “Sana sadece şunun için oy veriyoruz: Bu sorunu silah dışında, çatışma dışında, şiddet dışında, demokratik ve parlamenter yoldan çözmeniz için size büyük görev düşüyor ve bunun için size oy veriyoruz.” diyorlar. Siz Şırnak gibi yaralı bir ile gitmediniz, görmediniz ama ben 15 milletvekilini Cudi Dağı’nın tepesinde petrol kuyusuna kadar götürdüm ve gezdirdim Cizre’de, Silopi’de, Şırnak’ta ve İdil’de, kendi ilimde. Helikopterle geçtiğiniz zaman otuz yıllık çatışma sonrası, bütün dağ ve vadi köylerinin yakılıp, yıkılıp boşaltıldığını görürsünüz. Keşke dünden beri burada konuşan arkadaşlarımız, ya bu olaylarda 16 bin yurttaşımızın evi yakıldı, ölenler oldu, çocuklar, bebeler, top mermilerinden. 15 bin kişi şu an Mahmur Kampı’ndadır. Türkiye Cumhuriyeti cüzdanı taşıyan. Keşke bunun ayırında olup niye yirmi senedir Mahmur Kampı’ndalar, Saddam döneminde sığındılar, hangi zulümden kaçtılar, hangi gerekçeler götürdü? Niye geri getirmek gibi bir sorunu yok? Kürt oldukları için mi acaba? Bakın, biz bütün etnik kimliklerin ezilmesi konusunda insani duyarlılık gösteririz. Ahıska Türklerinin yaşadıklarını da biliriz, Batı Trakya Türklerini, yakın tarihte Bosna-Hersek’te yaşanan dramın da çok iyi farkındayız.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Yakınızdaki Musul, Kerkük’ü de görebilseniz.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Peki, çok güzel... Var mısınız, sizi bir Erbil’e davet edeyim, götüreyim Erbil’de Kürdistan Parlamentosunda 8 Türkmen milletvekili olduğunu biliyor musunuz arkadaşlar? Birinin Bakan olduğunu biliyor musunuz? Tuzhurmatu’da 2 Kürt peşmerge tugayının IŞİD saldırısı sırasında şu an orada Türkmenleri koruduğunu ve saldırılarda Türkmenlerin Kürtlerle beraber ve Kürtlerin olduğu bölgeye sığındığını da biliyor musunuz? Yani, bu gerçekleri yaşamak için görmeniz gerekiyor. Çok zor değil, bir saat elli dakika sürüyor uçakla. Buradan bir Parlamento heyeti oluşturalım. Sayın Atalay, bu konuda inanın size büyük bir görev düşüyor. Şu dört grubu olan partiden 3’er, 5’er milletvekili alıp şu IŞİD saldırısı sonrası bir Erbil, bir Kerkük, bir Tuzhurmatu’da, ziyaret edip oradaki valilerle, belediye başkanlarıyla, askerle, Türkmen cephesiyle, hepsiyle, herkesin kendine yakın hissettiği gruplarla görüşürseniz inanın bilgi kirliliğinden en başından birçok kişi kurtulacaktır, herkes kurtulacaktır. Belki bizim de eksik bulduğumuz, görmediğimiz yanlar var. Ama bir şey var arkadaşlar, şunu, şu tarihî konjonktürü ve fırsatı iyi bilin: IŞİD’in saldırıları, El Nusra’nın, El Kaide’nin Rojava’daki Kürtlere saldırıları üç senedir sürüyordu ve bunun Irak’ta, Musul’da, Kerkük’te baş göstermesinden sonra tipki Suriye’de Türkmenler, Asuriler, Kürtler yoğunluklu ve bir kısım Arap nasıl kanton yönetimi kurduysa şu an anayasa referandumuyla yönetimi olan Irak, Erbil Kürdistan Parlamentosunda da çünkü yasası geçmiş, anayasası referandumdan geçmiş, milletvekilleri seçimle geliyor ve orada bir karar mercisi var. O Parlamente’ye gittiğiniz zaman, orada Türkmenlerin neden resmî dillerinin Türkmençe olduğunu çok iyi anlayabileceksiniz. Oradaki 22 okulun ve orada bir Türkmen’in hem Kürtçe hem Arapça ve hem Türkmençeyi ne kadar güzel konuştuğunu, bir Kürt’ün de, bir Arap’ın da; bunu da göreceksiniz. Buyurun, sizleri davet ediyoruz iki yere. Dünden beri benim burada duyduklarım benim tüylerimi diken diken ediyor, tepemde tüy yok gerçi ama yandan... Şimdi, Allah aşkına, hangi yollar kesilmiş, mahkemeler kurulmuş, haraçlar kesiliyor... Etmeyin, eylemeyin arkadaşlar, dağlarda artık insanlar çıkıp piknik yapıyor.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Yol kesilmiyor mu, haberler yalan mı?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Yalan tabii arkadaşlar yani, Allah’ınızı severseniz, çok abartıyorsunuz. Ben sizi davet ediyorum. Ben 15 milletvekilini şehrimde getirdim, size şehrimdeki bir olayı anlatıyorum ve şunu da anlatıyorum: Helikopterle Cudi Dağı’nın tepesine Şırnak’a giderken bütün köylerin nasıl yakılıp boşaltıldığını havadan gördü arkadaşlar. 2 MHP’li, 2 CHP’li milletvekili de vardı geçen dönemden.

Şimdi soruyorum size: Hiçbir şey yaşamadık mı? Yeşilyurt köylülerine dışkı yedirilmedi mi bazı insanlar, komutanlar tarafından? Bana şunu söyleyebilir misiniz: “Toplu katliamlar olmadı, Nevroz’da ateşlenmedi insanlar, Şırnak’ta, Cizre’de, Lice’de öldürülmedi.”

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Başbağlar...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Elbette ki acıları yarıştırmayacağız, o acıyı da göreceğiz, o zaman biz gerçek siyasetçi ve insan oluruz, çözüm buluruz. Eğer onu idrak edersek... “Sizin acınız, benim acım.” diye ayrıştırdığımız zaman zaten çözemeyiz.

Şimdi, biz bunu konuşurken, bunu çözmeye çalışırken 1'inci maddeyi konuşuyoruz. Bakın, ben size çok kısa bir iki şey söyleyeceğim. Sadece sizlere değil, CHP'deki arkadaşlarımızdan bir grup milletvekili var 3-4 kişi, gelir, konuşur, giderler, dinlemezler kimseyi. Binnaz Hanım'a sözümüz yok.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Onlar destekliyorlar sizi zaten. Sizinle beraber...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Yok, onlar desteklemiyorlar, o konuşup gidenler desteklemiyor.

SİRRİ SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Darısı da başınıza.

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) – Ben destekliyorum.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Mesela şurada Sayın Atalay'ın "Terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesi için..." Başlık bu. Az önce, demin güzel bir şey söyledi, "Bilgi kirliliği var. Adını doğru koyalım." dedi. Son otuz yıllık çatışmalı süreç var, doğru ama yüz otuz, yüz elli yıllık bir Kürt sorunu var Osmanlıdan cumhuriyete intikal eden. Yani, bunun içinde, bu sorunun intikalinde Birinci Dünya Savaşı'nın arkasından suni sınırların çekilmesi, dil olayı, kimlik olayı, inanç olayı, bunların hepsi var ama şunu söyleyeyim: "Terör" kelimesini koyduğunuz zaman gerçekten sorunun gerçek boyutunu göz ardı etmiş oluruz ve çözüm adımlarını atarken o konuda yanlış yapmaya başlarız. Nasıl yanlış yaparız? Sanki devlet sadece bir örgülle görüşüyor ve sorunu çözüyor. Oysaki, 77 milyon nüfusun içinde diyelim ki "20 milyon Kürt var." deniliyor, kimisi "çok" diyor, kimisi "az" diyor. TÜİK bir gün yaparsa öğreniriz tabii kendini hissedenler olarak; ne kadar kendini Kürt hissediyor, ne kadar asimile olmuş, bunlar doğal şeylerdir, olabilir. Ama şunu söyleyeyim: Hiçbir olaya bulaşmamış, üstelik eğitilmiş, iş adamı, çalışan, okuyan, durumu iyi olan insanlar var ve çok ciddi bir şekilde şöyle bir sorun var, söylenen şu, çok açık söyleyeyim: Bir sorun var, Kürt sorunu deniliyor adına. Çok kültürlülük, çok çoğulculuk, farklılıkların birleştirilmesi olarak söylenen bir şey var ve bu çerçevede bazı çözümler. Biz bu çözümler Mecliste olsun diyoruz, konuşarak yapalım. Doğru olan budur. Yani, hep beraber 4 parti diyemez miyiz: "Şiddet sona ersin. Demokratik bir süreç başlasın." Demokratik bir süreçte herkes fikirlerini özgürce konuşabilsin. Bunda da ortaklaşamaz mıyız? Bence ortaklaşabiliriz. Ancak şunu söyleyeyim: Bu tasarıya bir çerçeve, bir yetki tasarısı... Yani, biz buna oy verirken her şey içinde yok, zaten Hükûmetin asli görevi bazı konularda adım atmak. Ama pozitif olması için, daha katkı sunması için bunun adını "Toplumsal bütünleşme ve demokrasinin güçlendirilmesi için..." diye değiştirebiliriz. Dünyanın hiçbir yerinde görüşmelerde, IRA'da, ETA'da, Güney Afrika'da... Hükûmet bana bir tane örnek getirsin, desin ki: "Böyle bir başlıkla bir yasa çıkarılmış." Ben kabul edeyim. Çünkü terörün tanımında uzlaşma yoktur arkadaşlar.

1936'dan bu yana dünyada 109 tane değişik terör tanımı yapılmış, Birleşmiş Milletlerin, Avrupa Birliği'nin de uzlaştığı bir tanım. Bizim de Terörle Mücadele Kanunu'nda bir tanım var. Benim de otuz yıl yaptığım ceza avukatlığında "141, 142, 163..." olarak başlayan -daha sonra 8'inci madde oldu, 7'nci madde oldu, şimdi 7 olarak devam ediyor- en azından 30 defa değişen bir terör tanımı var. Bu terör tanımının içine basın giriyor, avukat giriyor; gazeteciler tutuklanıyor; bir yazıdan, bir fikirden dolayı insanlar terörist oluyor. Kendi dilinden, kimliğinden, kültüründen dolayı bu yasa "Teröristsin." diyor. Bunun böyle bir tanım üzerinden elbette ki doğru bir tanım olmadığı sonucu çıkıyor. Bunun bir önergeyle düzeltilmesi veya çözüm sürecinin güçlendirilmesi de denebilir yani basitleştirilebilir ama mutlaka bunun çıkarılması gerekiyor.

Diğer bir konu -ben çok fazla detaya girmek istemiyorum- sorun eğer bir halkın sorunuysa... Sağcısı da solcusu da olabilir bir halkın, farklı kesimleri olabilir, milliyetçisi, liberali olabilir. Onlar açısından baktığımız zaman eğer bunların beklentileri eğitim, ana dilde eğitim, kendi müziğini, kendi türküsünü söylemek, kendi eğitimini alabilmek... Elbette ki ortak dil konusunda kaygılarınızı en başta gideren bir partiyiz. Biz "Türkçe resmî dil olsun ama herkes dilini de konuşabilsin..." Anayasa Uzlaşma Komisyonu üyemiz burada, bütün arkadaşlarımızın bu konuda fikirleri açık. Elbette ki bunu biliyoruz, Türk Cumhuriyetleri'nin 8'i bir araya geldiği zaman Türkiye ile Azerbaycan dışında Türkçe dilinde birbirini anlamıyorlardı. Belki Türkmenistan biraz daha olabilir ama Kazakistan, Kırgızistan, Moğolistan, onlar hepsi ortak dil olarak Rusça'yı seçmişlerdi. Biz öyle bir durum olmasın diye -elbette ki ortak iletişim dilinin- mecburi eğitim olmak kaydıyla talebi olan diğer halkların dillerinin de olması gerektiğini ifade etmek istiyorum.

Ben burada şunu çok uzatmak istemiyorum. Çok kapsamlı bir çalışma hazırlamıştım çünkü bu başlığın değiştirilmesi gibi bir talebimiz var, bu talep olursa iyi olur. Yani, ne anlamda iyi olur? İyi niyetle sürece daha pozitif bir yaklaşım katar. Bundan sonraki süreci de birlikte konuşabilme imkânı sağlar. Bu anlamda iyi olur. CHP'nin biraz daha buna omuz vermesi, belki teklifleriyle, oluşturacak komisyonlarla katkısı mümkün olabilir. Ben tabii ki 130 milletvekilinin her 130'u da bu konuda böyle düşünüyor demiyorum çünkü görüyorum ki içlerinde 5-10 arkadaşımız farklı düşünebiliyor ve benim dinlediğim arkadaşların konuşmalarında bazıları bizim konuşmalara yanıt verir gibi konuşurlar, bunlara yanıt verme olayına girmeyeceğim ama gerçekten bu konuda bilgilennemek

isteyen Tanju arkadaşına bir iki kitap hediye edeceğim okursa, okuma sözünü verirse. Kesinlikle çatışmalı süreçlerin çatışmasız çözümünüyle ilgili, azınlık haklarıyla ilgili, farklı dil ve kültürlerle ilgili kitaplar önermek, hediye etmek istiyorum ama okumak kaydıyla. Bu konuda başka şansımız yok, okuyacağız, birbirimizi dinleyeceğiz, anlayacağız ama şunu unutmayalım: Bir tek Türkiye var, 77 milyona değil 770 milyona yeten bir Türkiye’de birbirimizin boğazını sıkımsız, kimse üretmiyor, barış ortamı yok, nefes alamıyoruz, özgürlükleri geliştiremiyoruz, otuz dört senedir bir darbe anayasasını değiştiremedik. Hâlâ birbirimizin karşısında kullandığımız kavramlara baktığımız zaman inanın kavramları burada dinliyoruz, artık soğukkanlılıkla dinlemeyi de öğrendik yani gerçekten tahrik edici kavramlar. Yok “Bilmem yeniden şey savaşı çıkar...” Çıkmaz arkadaşlar. Bu ülkede insanlar barış içinde, birlikte, eşit koşullarda, özgür ve adaletli ve müreffeh bir toplumda beraber yaşamak istiyor; bu bizim boyun borcumuz. Biz yaparsak biz yaparız, yapanlar ayakta kalır; yapamayanlar gider. Siyaset de açık, söyleyeyim.

Teşekkür ediyorum, uzatmayayım.

BAŞKAN – Ben de teşekkür ediyorum Sayın Kaplan.

Buyurun Sayın Şimşek.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım, kıymetli misafirler; hepinizi saygıyla selamlayarak sözlerime başlamak istiyorum.

Hakikaten, şimdi Hasip Kaplan Bey’i burada dinleyince bu taleplerin ne kadar da masum talepler olduğunu en katı tutumlu bir insan bile kabul edebilir yani bu konuda en katı olan insan da kabul edebilir ama Sayın Kaplan’a ben şunu sormak istiyorum: Bu 6 maddelik yasadın hiç haberiniz var mıydı? Sizinle görüşerek... Diyor ki: “...sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmeyi sağlayacak...”

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bunun teklifini vermiştik Medise, bu da CHP’nin verdiği benzer bir tekliftir. Çoğalttım -siz yoktunuz- tuttum, 4 partiye dağıttım, masalarına koydum. Evet, bunun çalışmasını...

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Yani, İmralı’yla görüşülmeden önce sizinle görüşülmüştü. Kim götürdü onu İmralı’ya, teröristbaşına? Siz var mıydınız gene gidenler arasında?

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Siz konuşmanızı bitirin cevap vereyim bütün bunlara.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Cevap verecek bir şey yok da yani şunu söylemeye çalışıyorum...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – O zaman soru soracak bir şey de olmaması lazım.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Yok, yani “Siz gittiniz mi?” diye sordum sadece, başka bir sorum yok.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Bütün açık yürekliliğimizle anlatırız, hiç endişe buyurmayın.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Yok, endişemiz yok, öyle bir endişem de yok yani hiç.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Yani, karşılıklı konuşmamış olmak için...

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Peki, anladım, anladım ben.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Komisyon eski üyesine, bana da belki beş dakika bir söz olur.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Anladım.

Şimdi, bu yasada toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesi ve terörün sona erdirilmesinden söz ediliyor. Toplumsal bütünleşmeyi güçlendirmek için herhâlde toplumun bütün kesimleriyle görüşülerek bu metnin, bu tasarının önümüze gelmesi gerekirdi en azından diye düşünüyorum ama bu elbette bu şekilde değil... Bu “çözüm süreci” denilen “Kürt açılımı” diye başlayıp ve “millî birlik ve beraberlik projesi” daha sonra da adına “çözüm süreci” dediğimiz bu sürecin toplum kesimleri ve bilmesi gereken biz milletvekilleri de dâhil olmak üzere içeriğini hiçbir türlü anlayamadık ve bilemedik. Bu konuda ser verip sır vermiyorlar. İmralı’daki teröristbaşı her şeyi biliyor, süreci biliyor ama biz milletvekilleri Parlamentoda bunun nasıl yürütüldüğünü, ne konuşulduğunu bilmiyoruz. Onun için, bakınız, bizim Milliyetçi Hareket Partisi milletvekilleri olarak elbette ki bu konuda endişelerimiz var o zaman.

Şimdi, teröristbaşı 1970’li yıllarda, 1979’lu yıllarda yola çıktığında “Bağımsız bir Kürdistan” diyerek ve işte, o zaman DHKP-C’nin içerisinde bulunan PKK’nın ki DHKP-C’nin bir kolu olduğunu, ben 1974 yılında okuluma “PKK’ya özgürlük” yazıldığını “Kürtlere azadî, bîjî azadî” yazıldığını biliyorum. Yani, bunu 1983’ten sonrasına mal edenler büyük bir yanlış içerisindeler. O zaman, bu PKK örgütü...

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) - Hangi yıl dediniz?

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – 1974.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – 1974’te yoktu.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Okulumun önündeki resimleri arşivlerden belki bulabiliriz. Nişantaşı Diş Hekimliği Yüksek Okulu' ydu adı, şimdi Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi olan okulda ben bunu gözlerimle gördüm. Yani, 1974' te...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Yani, Kürtler bunu yüz yıldır talep ediyorlar da PKK yoktu o zaman.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Yani, şimdi, siz bu konuda uzmansınız belki ama ben de gördüğümü söylüyorum, ben de orada gördüğümü söylüyorum.

EMİN ÇINAR (Kastamonu) – Yine karşılıklıya şey oldu ama...

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Ama siz sebep oldunuz bu seferki karşılıklı konuşmaya.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Özür dilerim, buyurun.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Onun için PKK, bu bölücülük hareketi maalesef bahsedildiği gibi 1983'ten sonra Özal döneminde başlamamıştır. Daha önce, DHKP-C'nin içerisinde sol bir fraksiyon olarak vardı ve Abdullah Öcalan o zaman devrimci, işte, komünist -ne derseniz- o hareketin içerisinde bunu geliştiriyordu.

Şimdi, geldiğimiz noktada tabii hayretlere düşürecek değişiklikler, mesajlar veriyor. Yalan mı söylüyor, riya mı yapıyor, o tabii kendisinin bileceği bir iş ama Diyarbakır'da İslam kongresi düzenlettiriyor, onu şey yapıyor. Yani, şimdi, demek istediğim şey şu: Bir teröristbaşıyla, canıyla... Beka'da, bugün savunduğu Kürt kızlarının ırzına geçen bu Abdullah Öcalan değil mi? Şimdi "Sayın" oldu.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Lütfen, bu tarz bir dilin hiçbir faydası yok.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bu ne tasarıyla ilgilidir ne dilin üslubu...

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Hayır ama ben onunda tartışılması için söylüyorum. Bakın arkadaşlar, bu konuda yazılanlar var, buyurun, girin İnternet'e bakın. "Kürt kızı Hedivan" diye girin İnternet'e, okuyun bakayım. Orada ne olmuş?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Şimdi, eğer siyasetlerin sicilini çıkarırsak burada birbirimizin yüzüne bakamayız.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Ama bugün "Sayın" noktasına getirdiğiniz, Kürtlerin temsilcisi olarak söylediğiniz Öcalan'ın geçmişini de biraz iyi bilmemiz gerekiyor, o bakımdan söylüyorum sadece. Ve bu süreci de Hükûmet bu teröristbaşıyla, bu canibaşıyla, bu ırz düşmanıya görüşerek götürüyor ve bugün "Sayın" oldu başımıza.

Bakınız, Milliyetçi Hareket Partisi milletvekilleri dün akşamdan beri Hükûmete âdeta yalvarmaktadır. Sayın Bakan, bu milletvekillerinin feryadına lütfen kulak verin. Bu milletvekilleri bir paranoya içerisinde değiller, hayal görmüyorlar. Biz Türkiye'de gelinen bu noktayı, bir paradigma değişikliğiyle, bir algı değişikliğiyle ya da birtakım yeni şeyler ileri sürerek, konuşarak bazı gerçekleri gözden kaçırma olarak görüyoruz.

Eğer ülkenin birliğini, beraberliğini savunmak, bir arada yaşamayı güçlendirmeyi savunmak ve bu ülke içerisinde insanların birlik ve beraberlik içerisinde, huzur içerisinde yaşamayı savunmayı siz bir statükoculuk olarak algılıyorsanız, statükoculuk hiç de kötü bir şey değil. O zaman bu statükoculuğu ben iyi bir şey olarak algılıyorum, bu statükoculuk doğru bir şeydir. Yani, paradigma değişikliği bizim ülkemizi bölünmeye götürecekse, yok yeni çözümlerle bölünmeye gireceksek, ben statükocuyum, hiç kimse kusura bakmasın o zaman. Ama ben herkesin eşit bir birey olarak... İşte Sayın Kaplan karşımda oturuyor, inan, sağımda oturan sayın arkadaşımın hiçbir farkı yok benim için. Biz çocukluğumuzda, gençliğimizde böyle bir şey de yaşamadık zaten. Komşumuza "Kürt Mahmut" derlerdi ama onun Kürtlüğü sadece lakabındaydı. Ötekine "Çerkez İsmail" derlerdi, Çerkezliği sadece onun lakabındaydı. Biz onun Çerkezliğini kaşıya kaşıya bu hâle getirdik, bu Hükûmet de bu noktaya getirdi, herkesin gözü aydın olsun. Bu teröristbaşının taleplerini bir demokratik talep olarak görmemiz maalesef mümkün değil, bunu bizden kimse beklemez.

Şimdi, "Niye paranoya görmüyoruz." dedik, "Niye hayal görmüyoruz." dedik? Arkadaşlar, güneydoğuda birisi çıkıp Türk Bayrağı'nı aşağıya atmadı mı? Niye atıyor Türk Bayrağı'nı aşağıya? Ne amaçla? Bunu kim kışkırtıyor? Arkasında kim var? Bireysel mi yapıyor bunu? Yani, bireysel birisi, cahil bir çocuk, çıktı yukarıya, Türk Bayrağı'nı aşağıya attı, öyle mi? Buna kimse inanmaz arkadaşlar. Burada böyle bir olgu, böyle bir algı yaratılmaya, böyle bir, işte, biraz evvel söylediğiniz, "paradigma değişikliği" dediğiniz, güya sözde iyi, güzel, cazip gelen söz maalesef yerini bulmuyor. Bu çocuk kendi başına çıkmadı oraya. Ve güvenlik güçlerini Hükûmet öyle ortadan çekti ki, birisi cesaret edip de ona bir müdahale edemedi, bir kurşun atamadı. Bayrağı aşağıya indiriyor arkadaşlar. Bayrak bir milletin namusudur, her şeyidir, bir ülkenin her şeyidir. Herkesin buna sahip çıkması lazım, HDP de dâhil, eğer birlikte yaşamak azmi, arzusu vesairesi varsa. Niye kongresinde Türk Bayrağı'nı asmıyor?

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Nereden çıkardınız bunu?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Nereden çıkardınız?

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Çok küçük bir köşede, zorla, daha sonra asıldığını gördüm.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bizim kendi parti bayrağımızdan üç kat daha...

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Şimdi, bakın, niye hayal görmüyoruz biliyor musunuz? KCK güneydoğuda vergi topluyor mu? Topluyor, değil mi? Gidiyor, haraç gibi vergileri topluyor. Asayiş, yol kontrolü yapıyor mu? Yapıyor, istediği zaman durduruyor, açıyor, şeylerle eşiyor, kaldırıyor. E bir devletin kurulması için de zaten vergi toplamak...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – En son ne zaman gittiniz bölgeye?

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Vallahi çok eskiden gitmişim, yeni gitmedim doğrusu.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Yani, kaç sene evvel?

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Bir kez gidebilirdim ancak, fırsatım olmadı.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Sayın Bal da otuz sene önce Siirt'te hâkimdi ama otuz sene önceydi. Yani, biz bugünü konuşuyoruz artık.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Ama bayrağın oradan atıldığını hepimiz gördük. Oraya gitmek gerekiyor mu bunun için?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – “Bunun arkasındaki provokasyonu çıkarın.” demedik mi?

BAŞKAN – Sayın milletvekilleri, karşılıklıdan çıkalım.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Sayın Bostancı gitti herhâlde. Onun da çünkü... Burada öyle bir felsefi ve duygusal bir -kendisi burada olsaydı keşke- konuşma yaptı ki, bu konuşmasıyla terör arasında ya da bugünkü kanunla o konuşma arasında hiçbir ilgi yok. Tamamen felsefi, duygusal bir konuşma olduğunu düşünüyorum. Böyle konuşmalar çözüm üretici değildir ancak felsefi bir boyutu vardır, iyi dilek ve temenniler bölümünde konuşulabilir ama reel değildir, Hükümetlerin bu şekilde davranma hakları yoktur.

Değerli arkadaşlar, Milliyetçi Hareket Partisi şunu söylüyor, bakın: Bu proje... Belki de buradaki arkadaşlarımız da hakikaten iyi niyetlidirler ama bunu bir küresel proje olarak karşımıza koyan bir güç var, PKK'yı bunun taşeronu olarak kullanan uluslararası güçler var, bunu mutlaka fark etmeniz lazım. Bu 1918 yılında Wilson Prensipleri'yle ortaya konulmuş bir proje. Wilson Prensipleri'nin 12'nci maddesini basitçe İnternet'e girip tıklarsanız görürsünüz orada ne diyor Türkiye'nin güneydoğusu için? Ya da çok yakınlarda, bir ABD Dışişleri Bakanı, -Condoleezza Rice mıydı, biraz evvel de bahsedildi- o da “Orta Doğu'da sınırlar değişecek, birtakım ülkeler ortaya çıkacak.” diye açıklamalarda bulunuyor. Belki iyi niyetli olabilir arkadaşlar ama bunu görmek lazım, bu arkadaşları görmek lazım, ona göre davranmak lazım. Toplumsal talepten kaynaklı bir yasa değil maalesef karşımızdaki. “Bu yasa, toplumsal barışı sağlayacak.” deniliyor, toplumun hiçbir kesimiyle görüşülmeden, teröristbaşıyla görüşülerek ortaya konulmuş bir yasa. Onun için biz bu yasaya tabii şiddetle karşıyız.

Sayın İçten'e de bazı söyleyeceklerim var elbette ki. Kendi ifadelerinden sanki onun da aldatıldığını düşünüyorum. Yani Sayın İçten gerçekten bu ülkenin bölünmesine karşı ise, bu meselenin Hükümet tarafından İmralı canisiyle görüşülerek, ondan icazetle kanun yapmasına karşı çıkması gerekir diye düşünüyorum. Kendisinin haberi var mı acaba bu kanun yapılırken böyle olacağından? Yoksa İmralı canisiyle görüşülerek mi buraya getirildiği konusunda benim de şüphelerim var. Çünkü söylediği şeyler oldukça olumlu şeyler, gerçekten bunu samimiyetle ifade ediyorum, hiç de bizim yadırgayacağımız, yabancılacağımız bir şey değil ama Sayın İçten'in bu yasanın neresinde, bu hareketin neresinde olduğu konusunda bir şüphem var çünkü bize hiç bilgi verilmiyor, milletvekillerinin bir bilgisi yok, birçok bakanın dahi bilgisi yok sürecin nasıl gittiğine, nerelere gideceğine dair. Biz nasıl kaygı duymayalım Milliyetçi Hareket Partisi milletvekilleri olarak değerli arkadaşlar? Niye “Haksızsınız.” diyorsunuz bize? Bizim kimseyi -biraz evvel de söyledim- ötekileştirmek, ayırtırmak, dilinden, anasının dilinin ne olduğundan vesairenden bunu ötekileştirmek gibi bir düşüncemiz asla yok. Sayın Genel Başkanımız bunu defalarca ifade etti, defalarca konuşmalarında ifade ediyor. Buradaki sorun ne öyleyse? Aramızdaki bu kavgayı körükleyenler, bizi birbirimize düşürenler kim? Bunları anlamamız, bunları bulmamız, ortaya çıkarmamız gerekiyor, esas mesele burada.

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) - E düşmeyelim birbirimize.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – 12 Eylülü yaratanlar, sağ-sol çatışmalarını...

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – İşte, yani, bakın, 12 Eylülden kim çekmedi? Şimdi, Sayın İçten...

BAŞKAN – Sayın milletvekillerimiz, karşılıklıya mümkün olduğunca girmeyelim efendim.

Sayın Şimşek, siz de toparlarsanız...

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Tamam, toparlayacağım Başkanım.

Şimdi, ülkenin demokratikleşme sorununu, demokrasi sorununu, insan haklarını sorununu sadece belli bir bölgenin insanına yapıyor gibi yıkarak yapmanız doğru değil. Yani, bizim ülkemizin tamamındaki insanların sizin anlattığınız benzer sorunlarla karşı

karşıya geldiği süreçlerden geçerek geldik Sayın İçten. Onun için bunu belli bir bölgenin insanına karşı sanki kasıtlı yapılmış, orada bir asimilasyon ya da işte, onlara baskı kurmaktan bu devlet zevk almış... Böyle bir şey asla ve kata yok çünkü biz de yaşadık. 12 Eylülde Diyarbakır Cezaevinde neler çekildiğini, neler yapıldığını herkes anlatıyor, herkes biliyor ama Mamak'takileri de göz ardı etmemek lazım. Hepimiz bu acılardan birlikte yaşayarak geldik, "Birlikte yaşayalım." diyoruz, "Beraber olalım, bir olalım." diyoruz, bunun neresi kötü? Yani, bölünmemizde, ayrışmamızda, ayrılmamızda ne menfaatimiz var? Bunlar maalesef ayrışma yasaları, ayrılma yasaları. Bunu siz istemeseniz bile küresel güçler size dayatacak, hiç acelesi yok.

Bakın, Kuzey Irak'ta bölgesel Kürt devleti, "Yakında ben ya şey yapacağım ya kuracağım devleti." diyor. Bunu kendi iradesiyle Irak mı yapıyor? Bunu kendisi mi yapıyor orada? Suriye'de oluşan yapıları kendi iradeleriyle mi ortaya çıkarıyorlar? Yani, kimseye alet olmayalım. Biz kendi durumumuzu kendimiz değerlendirelim, kendimiz bir olalım. Beraber olursak karşı tarafa daha güçlü olacağımızı söylüyorum. Onun için bu yasanın da birçok maddesinin yasa tekniğiyle de -hukukçu olmamama rağmen- hiç ilgisi olmadığını, böyle ucu açık bir yasanın olamayacağını çünkü yasanın sınırlarının, hudutlarının -Sayın Kaplan, siz bu konuda uzmansınız- belirlenmesi lazım.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Çerçeve yetkidir.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) - Burada hem bu zamana kadar olmuş suçları affetme yetkisi veriyor hem de bundan sonraki hukuki sorumluluğu doğacak bu kanun kapsamında yapılan şeylerde onlara da suç ihdas etmiyor. Dolayısıyla, ucu açık bir yasa, bir fermana benziyor. Yani, deselerdi ki "Bu yasayı Tayyip Erdoğan yönetir, kararları o alır, o kararı verir, işte, o yürütür." deseler daha iyi olurdu.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Maalesef bu yetkiyi vermiyor. İleride çıkacak yasalar yine Meclise gelmek zorunda.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Onu göreceğiz, ona bakacağız. Nasıl gelecek, nasıl gidecek onu göreceğiz.

Arkadaşlar, bakın, sonuç olarak şunu söylemek istiyorum...

BAŞKAN – Evet, sonuç alıyoruz arkadaşlar, lütfen.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Sonuç olarak şunu söylemek istiyorum: Biz bu coğrafyada birlikte yaşamaya mahkûmuz, mecburuz. Menfaatlerimiz de beraber yaşamaktan yana. Bu ülkeyi ayrıştırmayalım, bu ülkeyi etnik temelde, dinî temelde bölmeyelim, bölmeye çalışmayalım.

Bakın, Sayın Başbakanın en büyük hatalarından biri, iktidara geldiğinden beri bu ülkeyi etnik temelde, dini temelde bölerek güya Alevilere psikolojik harekât yapıyor. Gidiyor, onlarla toplantı yapıyor ondan sonra bir adım mesafe yok, bir arpa boyu yol. Bak, bunları kaşımak ülkenin menfaatine değil. Geldiğimiz noktadan daha ileri noktalara gidebiliriz, gelebiliriz. Bu bizim birlikte ve beraber hareket etmemize bağlı. Ayrışmamızda, ayrılıkları kaşımamızda, onları ön plana çıkarmamızda menfaatimiz yok diyor, hepinize saygılar sunuyorum.

Sağ ol Başkanım.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum Sayın Şimşek.

CUMA İÇTEN (Diyarbakır) – Cevap vermem gerekiyor, biliyorsunuz.

BAŞKAN – Peki, bir düzeltme için, buyurun Sayın İçten.

CUMA İÇTEN (Diyarbakır) – Evet, teşekkür ediyorum.

Aldatıldığım ile ilgili bir iddiası oldu Sayın Vekilimizin.

BAŞKAN – İntiba aldığını söyledi.

CUMA İÇTEN (Diyarbakır) – İntiba aldığını söyledi.

AK PARTİ olarak on iki yıldır iktidardayız ve Kürt sorununun bitmesi noktasında yüzlerce çalışmalarımız ve çalıştaylarımız oldu. Muhatap olarak asla sadece PKK olamaz, mümkün değil. Toplumun bütün katmanları bizim muhatabımız. Ve on iki yılda da -dediğim gibi- yüzlerce çalıştaylar oldu ve bunların sonuçlarını aldık. Dolayısıyla, o fikre katılmıyorum.

Bunun dışında, diğer bir konu da "Sadece Kürtlerin sorunu yok." dedi. Ben de katılıyorum. Cumhuriyet tarihi kurulduğundan bugüne kadar Alevi'sinden Sünni'sine, solcusundan sağcısına, Kürt'ünden Türk'üne herkesin sistemle -bana göre- sorunu ve problemleri oldu ama şimdi bunu düzeltmeye çalışıyoruz.

Diğer bir konu, ben tüm MHP'li milletvekili arkadaşlarımı Diyarbakır'a davet ediyorum tatilde, on gün. Gelin, birlikte Lice'ye gidelim, Kulp'a gidelim, Hazro'ya gidelim. Dokunun, yaşama dokunun.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Başbakan koymuyor bizi ama Gavur Dağı'nın öbür tarafına.

CUMA İÇTEN (Diyarbakır) – Bunu şundan dolayı istiyorum: Hepinizin yüreğini çok iyi biliyorum, insanlığını da çok iyi biliyorum. Dokunduğunuzda çok şeyin değişeceğine inanıyorum.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın İçten.

Sayın Toprak, sıra sizde efendim.

Buyurun Sayın Toprak.

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) – Çok teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben önce şunu söylemek istiyorum, bu sizin uluslararası proje meselenizle başlayayım: Bu coğrafyada tabii petrol var, Türkiye’de yok ama bu Orta Doğu coğrafyasında petrol var. Dolayısıyla da uluslararası arenadaki büyük aktörlerin bu coğrafyayla ilgili olması doğal yani bunu yadırgamamak lazım. Gerçi, Türkiye’de şöyle bir huyumuz da var: Bütün problemlerimizi bir başka aktörün üzerine atmayı beceriyoruz ve dolayısıyla da bir türlü kendi problemlerimizi çözemiyoruz. Yani, işte, etrafımız düşmanlarla çevrili, zaten tarih boyunca düşmanlarla çevriliydi, Amerika bizi yönetiyor, başka ülkeler yönetiyor vesaire ama kendimiz de hiç suç yokmuş gibi.

CEMALETTİN ŞİMŞEK (Samsun) – Bunda gerçeklik yok mu diyorsunuz?

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) – Ben bunda fazla gerçeklik olduğunu düşünmüyorum yani bu komplo teorileri, kuramları çok yaygın olarak Türkiye’de kullanılıyor ve Türkiye’de genellikle yapmadığımız şeylerin bahanesi olarak da kullanılıyor. Bunu siz böyle söylediniz anlamında söylemiyorum ama genel olarak böyle. Hükümetler tarafından da siyasi partiler tarafından da çözemediğimiz sorunları hep bir şekilde becerip başkalarının üzerine atıyoruz. “Onlar engel oldu, onlar bizim çözmemizi engelledi.” gibi.

Şimdi, uluslararası proje olabilir ama uluslararası projeye rağmen siz eğer bir sorunu çözmeyi istiyorsanız, ortak bir akıl yürüterekten, tartışarak, bir mutabakat oluşturarak sorunu her şeye rağmen çözebilirsiniz. Dolayısıyla, bir kere bu uluslararası proje meselesi bence çok tartışmalı bir mesele.

Şimdi, biz tabii parçalanmış bir imparatorluğun çocuklarıyız. Dolayısıyla da belki hepimizin içinde “Ya gene mi parçalanacağız?” korkusu var gibi geliyor bana. Yani, mesela bu sorunu, özellikle Kürt sorununu tartışırken, işte, Sevr meselesi “Eyvah, o mu hortlayacak? Gene bizim ülkemiz paramparça mı olacak?” Tanju arkadaşım “iç savaş” dedi, “Damat Ferit Paşa Hükümeti” falan dedi. Şimdi, bu korkular yüzünden aslında biz kendi sorunlarımızı sürekli olarak erteledik.

Bakın, biz bir grup olarak İrlanda’ya gittik CHP’li milletvekilleri olarak, oradaki sorunu nasıl çözdüklerini incelemek üzere. Çok yakın zamandı bu, geçen aydı. Size şöyle bir sahne anlatayım: Belfast’ı tayız, kuzey İrlanda’da. Biliyorsunuz oradaki sorun da çok benzer bir sorundu yani Katoliklerle Protestanlar birbirine girmiş, “IRA” diye bir, işte, ne diyecekseniz, bir örgüt var, “terör örgütü” diyelim ve de x sayıda da insan bu süreç içinde ölmüş karşılıklı olarak, İngilizlerden de İrlandalılardan da Kuzey İrlandalılardan da. Ama Türkiye’den şöyle bir farkı var: Belfast’a gittiğinizde, buradaki duvarların 3 misli duvarlarla çevrili bir mahalle var. Bu mahallenin o tarafında Katolikler oturuyor, bu tarafında Protestanlar oturuyor ve iki mahalleyi birbirinden ayıran bir kapı var, gece 6’da da bu kapı kilitleniyormuş. Çünkü orada insanlar birbirini öldürmüş. Bakın, bu, Türkiye’de bugüne kadar olmamış bir şey yani bugüne kadar PKK ile asker savaştı ama Türkiye’de Kürt Türk’ü, Türk de Kürt’ü öldürmedi, komşular birbirini öldürmedi. Bunun değerini bilmek lazım ve bunun değerini bilerek de bu barış çabalarına -ben şahsen böyle düşünüyorum- el vermek lazım.

Siz “Diyarbakır’a çok eskiden gittim.” dediniz, benim de epeyce oldu yani bir üç dört sene oldu ama partiye tam girdiğim sıra, o zamanki hareketin bir demokratikleşme sempozyumu vardı, ben de davet edilmişim. Bir sürü gazeteci vardı, aydın vardı, pek çok köşe yazarı vardı vesaire ve bu sorun tartışılıyordu. Orada hiç unutmuyorum Sayın Ahmet Türk dedi ki –bunu Hasip Bey de söylüyor zaman zaman konuşmalarımızda- “Biz son nesiliz anlaşılabilecek. Arkadan çok daha radikal bir grup geliyor.” Ve gerçekten de oraya gittiğinizde o gençleri görüyorsunuz yani öyle taviz vermeye falan da meraklı değiller çünkü bu o kadar uzun zamandır devam eden bir sorun ki, hakikaten de eğer bunu biz buralarda, Mediste ortak akılla çözemeyecek olursak asıl o zaman ülke parçalanacak diye ben şahsen düşünüyorum. Çünkü bunun da ipuçlarını görüyorsunuz, o coğrafyaya gittiğinizde görüyorsunuz bunu. Yani, bunu hakikaten biz çözemediğimiz takdirde, ortak akıl üreterek çözemediğimiz takdirde parçalanacak.

Bakın, ben aynı bugünkü konuşmaları Adalet Komisyonunda ana dilde savunmada dinledim. Orada bizim arkadaşlardan bazıları da sizlerden de MHP’den de bazıları “Parçalanacağız, mahvolacağız, bölüneceğiz.” dediler. Sonunda bu yasa çıktı, ne oldu biliyor musunuz? Takip ettiniz mi bilmiyorum, tutuklu Kürtler önce Kürtçe konuşmak için hamle yapmışlar, Kürtçe konuşmaya başlamışlar, tercüman, mercüman falan derken “Aman bu iş çok uzuyor, biz en iyisi Türkçe konuşalım.” demişler, sorun bitti. Aynı şey,

bakın, İrlanda'da, orada da IRA "Ana dilde eğitim istiyoruz." diye tutturmuş ve sonunda bu barış anlaşmasıyla İrlandaca eğitim veren okullar kurulmuş. "Nasıl gidiyor?" diye sorduk. "Vallahi, işte, çok az sayıda İrlandalı çocuklarını bu okullara yolluyor ama büyük çoğunlukta İngilizce eğitim veren okulları tercih ediyor." dedi.

Şimdi, bir şeyi yasakladığınızda zannediliyor ki hurra, herkes ille de Kürtçe okula yollayacak çocuklarını veya ille de herkes Kürtçe savunma yapacak. Bunun böyle olup olmayacağını bilmiyoruz bir kere. Kaldı ki demin de söylendiği gibi, bugün anladığım kadarıyla Kürt hareketi "Biz Kürtçe öğrenelim, başka da bir şey öğrenmeyelim, Türkçe de resmî dil olmaktan çıksın." falan demiyor. Yani, Türkçe resmî dil olsun, iki dilli eğitimi istiyorlar mesela. Yani, bu verilir verilmez o ayrı bir hikâye ama şunu söylemek istiyorum: Bu tür korkularla, "bölündük, bölünüyoruz" korkularıyla her seferinde bir çözüm önerisi geldiğinde reddediyoruz veya çözüm yoluna gitmiyoruz.

Bakın, dünden beri 2 buçuğa kadar konuşmuşsunuz, bugün de saat 7. Sabahdan beri konuşuluyor. Şurada 5 maddelik bir şey var, daha 1'inci maddesine bile gelinmemiş bunun. Hakikaten yani burada herkes nutuk atıyor ama eninde sonunda...

SİNAN OĞAN (İğdır) – Siz ne yapıyorsunuz?

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) – Ben de nutuk atıyorum, evet. Ama eninde sonunda şurada kısa, 5 maddelik bir şey var. Burada neye itiraz ediliyorsa bunun üzerine uğraşalım, bir an önce bitirmeye çalışalım. Bence de mesela bunun isminin değiştirilmesi gerekir. Bizim Genel Başkanımız, CHP olarak...

SİNAN OĞAN (İğdır) – Böyle bir tavır olabilir mi ya? Böyle bir tavır olabilir mi hanımefendi?

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) – Nasıl? Nasıl bir tavır olabilir mi?

SİNAN OĞAN (İğdır) – "Akşama kadar nutuk atıyorsunuz burada." Milletvekilleri, milletin hakkını savunuyor, ona siz "nutuk atıyor" falan diyemezsiniz.

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) – Tamam, peki, nutuk atmıyoruz, konuşuyoruz o zaman ama uzun uzun konuşuyoruz. Konuşuyorsak eğer şuradaki öneri üzerine konuşalım demek istiyorum ben. "Nutuk"u geri alıyorum, özür dilerim. Nutuk atmıyoruz, uzun konuşuyoruz diyelim.

Uzun konuşuyoruz ama çok da yani bağlantılı olmadı bütün bu konuşmalar. Bağlantılı olması için şunların madde madde üzerinden geçip neye itiraz ediliyorsa onu düzeltmeye çalışmak lazım.

Şimdi, bizim hem Genel Başkanımız hem Grup Başkan Vekili dün gelmiş, söylemiş "Biz bunu destekleyeceğiz, sadece ve sadece 4'üncü maddenin (2)'nci fıkrasını düzeltmek kaydıyla." demişler. Şimdi, bunun üzerine konuşulabilir. Mesela CHP'li milletvekilleri olarak arkadaşlarımız bunun üzerine görüşlerini bildirirler. Başlığı değişebilir gerçekten de çünkü başlığında muhakkak bir "demokratikleşme" lafının olması gerektiğini ben de düşünüyorum. Belki, buraya, mesela diyor ki madde 2'de "Hükûmet çalışmaları yürütür." Hükûmet yerine "Hükûmet Meclisle bir arada yürütebilir." dense, biraz daha katılımcı olabilir bu. Yani, düzeltilebilir ve düzgün bir metin hâline gelebilir bu ama başından biz bunu kabul etmiyoruz.

Tamam, karşıysanız o zaman bir karşı öneri getirmek lazım diye düşünüyorum ben. Yani, MHP'li arkadaşlarımız eğer bunu tümüyle reddediyorsa... Peki, ortada bir sorun olduğu da kesin yani "Biz kardeşiz, dostuz." demekle de hall olmuyor bu sorun. O zaman gerçekten de çözüm için ne öneriliyorsa bunun getirilmesi lazım, onu tartışmamız lazım.

Özetle söyleyeceğim benim bu kadar ama bugüne kadar hep reddederek, reddederek, reddederek bu sorun giderek büyüdü. Gerçekten de çözüm yolunda adım atılması lazım ve tümüyle reddetmek yerine çözüm yolunda en akıllıca adım nedir, bunun parametrelerini konuşmamız lazım diye düşünüyorum. Onun için de mesela gerçekten de MHP'li arkadaşlarımızın katkıları burada çok önemli olabilir. Yani, hakikaten ne yapılabilir, bu metin nasıl düzeltilebilir ki sizin de birtakım çekinceleriniz göz önüne alınmış olsun. Veya ne yapılabilir ki bizim partinin de mesela madde 4'ün (2)'nci fıkrası gibi çekincesi, hani "Bu görevleri yerine getiren kişilerin hukuki, idari, cezai sorumluluğu olmaz." falan gibi bir madde var ki burada kabul edilebilir bir madde değil, bence de öyle değil. Bu nasıl düzelebilir, buna kafa yoralım.

Özetle söylemek istediğim, şu elimizdeki yasa tasarısıyla ilgili çözüme yönelik şeyler yapacak olursak bence daha önemli katkı sunmuş olur herkes.

Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben çok teşekkür ediyorum Sayın Toprak.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Sayın Başkan, bir cümle...

BAŞKAN – Sayın Oğan, geri aldı zaten Sayın Toprak.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Başka bir şey ifade edeceğim, bir cümle bir şey ifade edeceğim.

BAŞKAN – Buyurun, tartışmayalım ama zaten geri aldı Sayın Toprak.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Teşekkür ederim.

Yani, muhalefete muhalefet eden muhalefet anlayışını da hakikaten yadırgıyorum burada.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Herkes görüşünü söylüyor.

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) – Muhalefet etmiyorum, size bir şeyler yapalım diyorum.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Yani, biz burada çözüm önerimizi de, ne yapılması gerektiğini de kendimizce söylüyoruz ve bunu söylerken de diğer partilere hiç akıl verir gibi bir edamız, tavrımız yok. Bizim burada muhatabımız Hükûmet ve Hükûmete de getirdikleri bu yasa tasarısının yanlış olduğunu söylüyoruz. Söz alan milletvekillерinden de benim istihramım kendi fikriniz neyse onu söyleyecekseniz söyleyin, kimse MHP'ye akıl vermeye kalkmasın burada, bizim kendimize yetecek aklımız var.

BİNNAZ TOPRAK (İstanbul) – Tartışmada akıl verir canım, Allah Allah, siz de veriyorsunuz başkalarına akıl.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederiz Sayın Oğan.

Sayın Birgül Aymaи Güler Hocam...

SİRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Başkanım...

BAŞKAN – Buyurun efendim.

SİRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Ben de bir söz istemişim, sanırım görünmüyor.

BAŞKAN – Yok, görülüyor efendim. Hocamdan sonra eski üyemiz olarak sıra sizde.

Buyurun Hocam.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Sayın Başkan, Sayın Bakan; Cuma arkadaşımızın konuşmasından çok etkilendiğimi söylemekle başlamak isterim. Gerçekten bir çocuğun, bir delikanlının, bir yetişkinin Güneydoğu'da yaşanan problemlerin içerisinde ne hissederek büyüdüğünü böyle resmî bir ortamda ancak bu kadar içten anlatmak mümkün olabilirdi. O olayları yaşadığınız için üzgünüm gerçekten, öyle hissettiğiniz için üzgünüm. Siirt'te bir ailenin iki çocuğunun, bir başka ailenin yine bir kız çocuğunun bir yemekten dönerken PKK ve polis arasındaki çatışmada yaşamlarını kaybettiklerini hatırlıyorsunuz. Siirt'e aileyi ziyarete gitmiştik, sizin anlattığınız orada bütün çıplaklığıyla yaşanıyordu. Acı çok büyüktü ama ne polise ne PKK'ya söz söyleyebiliyordu. Annenin acısını sessizliğinde yaşamak gerçekten çok unutulmaz bir şeydi.

Bu insani boyutlar itibarıyla her zaman oturup konuşalım. Öyle sandığınız kadar da bihaber falan değiliz birbirimizden. Ama işin bir başka boyutu var, siyasi boyut. Sanıyorum problem asıl insani meseleler ile siyasi meselelerin birbirine karışması oldu hep. Hiçbir şekilde Uludere'de o çocukların peş peşe yattığı mezarı gördüğünde kayıtsız kalabilecek bir tek insan tanımıyorum. Uludere'yi ziyaret ettim. Siirt'te o aileyi uzaktan, Siirt'e gitmeden, gazeteden okuduğunda yüreklerin nasıl yandığını da biliyorum. Doğusu ya da batısı fark etmiyor bu ama bizim burada çözmek zorunda olduğumuz bir siyasi problem var. Eğer siyasi problemi konuşmaya başladığımızda bu insani problemler konuşulur hâle gelirse haksız bir müzakere yürüyor. Bir taraf insan acılarına çok duyarlı, öbür taraf “Bana ne canım acılardan.” der gibi. Bu aslında daha önce Sayın Kaplan'la yine bu Komisyonda bir tartışmamız olmuştu, İzmir Urla'da HDP'lilerin galiba değil mi, BDP'lilerin mi?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – HDP'ye saldırdılar.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – HDP'ye saldırı diye bir olay gerçekleşmişti, biz de toplantı hâlindeydik. Sayın Kaplan “Kürtlere saldıran ırkçılık, faşistlik.” dedi.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – HDP'ye dedim. Urla'da HDP'lilere dedim.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Şimdi, oradaki tartışmamız şöyleydi: AKP'liler ile MHP'liler de zaman zaman istenmez durumlar ama kavga edebiliyor ya da CHP'liler ile AKP kavga edebiliyor. O zaman hiçbirimizin aklına falancalar ile filancaların etnik kökeni ve dinî inançları üzerinden onları etiketleyerek konuşmak gelmiyor ama söz konusu olan BDP, HDP olunca onun siyasi parti kimliği hemen çıkarılıp “Vay, bak, Kürtlere saldırdılar.” şeklinde bir etnik istismar gerçekleştiriliyor.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – 50 tane linç olmadı mı? Yaşadığınız bölgede, Ege'de 50 tane linç olayı oldu mu olmadı mı? Linç olayını söylüyorum, 50'nin üstünde linç oldu.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Nasıl insani üzüntüler siyasi tartışmalardan ayrılarak yürütülmesiyle etnik ya da inanca bağlı özellikler siyasi kimliğin yerine geçirilmemeli.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Yok mu sayalım?

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Düşüncem şudur ki bu geçişme eğer siyasetçi tarafından...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – 50 tane linç olayı, Kürt oldukları için saldırı düzenlendi sizin bölgenizde, seçim bölgenizde.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Hayır, hayır.

BAŞKAN – Sayın Kaplan, müsaade edelim, Hocam...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Mesale bu yani.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Güler, siz devam edin.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Aslında tutanaklara girdi mi bilmiyorum ama Sayın Kaplan der ki 50 linç olayı...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – 50 tane, Ege Bölgesi, İzmir, sizin seçim bölgesi çevrenizde 50' nin üstünde linç olayı oldu.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Ne için?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Kürt oldukları için saldırı oldu.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – İşte “Kürt oldukları için saldırı ve linç olayı oldu.” değerlendirmesi Türkiye’ye yapılan en büyük kötülüktür.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bunda siyasilerin hiç mi sorumluluğu yok?

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Türkiye’de çok büyük bir kesim olarak biz birbirimizi siyasi kimliğimizle görmeye doksan seneden beri alıştık. O siyasal parti kültürümüz var. Onu bir tarafa atıp hemen kimlikleri, hemen inançları öne çıkardığınız zaman bu, Türkiye’nin altından kalkması zor bir yüke dönüşüyor.

Sayın Bakan dün burada değildi, İçişleri Bakanı Hükûmeti temsil ediyordu. Orada genel konuşmada sorduğum bir soruyu 1’inci maddeyle ilgiliydi. Dün akşam Sayın İçişleri Bakanından soruma cevap alamadım. Bu nedenle Sayın Atalay’a madde 1 kapsamında yöneltmek istiyorum. Burada deniyor ki “Çözüm sürecine ilişkin usul ve esasları düzenliyoruz.” Yasanın temel problemi, usul ve esasları düzenlemek için yetki ve görev vermesi ama bunu ne için yapacağını hiçbir şekilde tanımlamamış olması. “Çözüm süreci”nden ne anlamalıyız? Buna ilişkin bilgilerimiz Hükûmet kaynağından eksiktir. Ama “Çözüm süreci nedir?” sorusuna ilişkin bilgilerimiz PKK ve HDP kaynağından elde edilebilir durumdadır. Bu sürece ve getirdiğiniz tasarıya güvensizliğimiz de aslında buradan kaynaklanır. Biz çözüm sürecinin ne olduğunu 21 Mart 2013 Öcalan konuşmasında, 25 Nisan 2013 Kararın konuşmasında gördük. Öğrendik ki çözüm süreci üç ya da dört aşamalı bir iştir. Birincisi, çatışmasızlık; ikincisi, sınır dışına silahlarla çıkma; üçüncüsü, silah bırakma görüşmesi; dördüncüsü, silahların terk edilmesi aşaması. Bunlar PKK tarafının yapacağı şeyler iken her bir aşamaya -ikinciden başlamak üzere- anayasal reformların yapılması, ceza infaz sisteminde genel af dâhil düzenlemelerin yapılması ve yargı reformu paketlerinin düzenlenmesi ve benzeri konular vardı. Benim sorum şudur: Anayasal reformlar talebi ve bu çözüm sürecinde Hükûmetin kabul ettiği talepler nelerdir? Öyle anlaşıyor ki Türklük tek biçimlidir, Türk vatandaşlığı bizi ulus devlete sıkıştırır, her etnik gruba bir diğerinin sahip olduğu tüm haklar verilmelidir yani bir tür milliyetler devleti yaratılmalıdır, bunu düzenlemek üzere T.C. vatandaşı düzenlemesi getirilmelidir talepleri var. İkincisi, bölgesel düzeyde 20 bölgeye ayrılmış ama yerel yönetimi güçlendirmek anlamında değil, statü de içeren bir özerklik talebi var yani milliyetlere özerklikle bölgelere özerklik talebi var. Anayasal reformlar görüldüğü kadar bu temel üzerinde yükseliyor. Doğru mudur ve Hükûmetin bu anayasal reformlar konusundaki pozisyonu nedir? Bunlar açıklığa kavuşmadığı sürece Kararın ve Öcalan’dan duyduklarımız bizleri haklı olarak endişeye sevk ediyor. Eğer yaptığınız işe güven talep ediyorsanız Sayın Bakan, “Çözüm süreci nedir?” konusunu öncelikle bu yasa başta olmak üzere netliğe kavuşturmalısınız diye düşünüyorum.

Eğer cevap bulabilirsem sorularıma çok mutlu olurum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Güler.

O zaman hemen Sayın Sırrı Süreyya Önder, eski Komisyon üyemiz ve misafirimiz olarak çok kısa toparlarsa, hemen arkasından Sayın Bakana söz vereceğim eğer isterse Sayın Bakanımız.

Buyurun Sayın Önder.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Önce Milliyetçi Hareket Partili Sayın Vekilimizin sorusuna cevapla başlayayım, “Diyarbakır vardı da Mamak yok muydu?” dedi. Ben yargılandım, o cezaevinde on iki yıl kesin hükme mahkûm edildim. En şedit 1980-1985 yılları arasını oranın A Bloku’nda tecritle, hücrelerde ve koşullarda geçirdim. Şöyle bir şey vardı, kısa bir hatırlatma yapayım da bu Türklük-Kürtlük meselesinde kimliğe gitmeli miyiz gitmemeli miyiz? Kaç yıl geçmiş üstünden? Otuz yıl mukaddem bundan. “Zaferleri ve mazisi insanlık tarihiyle başlayan her zaman zaferlerle beraber medeniyet nurları taşıyan kahraman Türk ordusu! Büyük

Türk halkının ordumuza bahsettiği en son sistem silahlar ve fabrikalarla bir kat daha kuvvetlenerek büyük bir feragât-i nefis ve istihkar-i hayatla her türlü vazifeyi ifaya müheyya olduğuna eminim. Bu itibarla kara, deniz, hava...” Bakın, otuz yıl geçmiş, biz bunu orada her gün MHP’lisiyle, solcularıyla, Müslümanlarıyla, akıncılarıyla bunu söylemediğin zaman bok çukurunun içine atılmak dâhil zorla sözlendiriliyorduk. Otuz sene geçmiş, bir gün okumadım orada, bunun için bir sürü dayak yedim, bir gün de bir solcu okumadı ama hâlâ daha beynimden bu cürufu söküp atamamışım.

Şimdi, “Abdülşamet Karakuş” ismini bilir misiniz? “Abdülşamet Karakuş” ismini... Celal Adan’la biz, beraber yattığımız zamanlar oldu, benim koğuş arkadaşımıdır, bu söylediklerimin bir tanesini Celal Adan tekzip ederse buradan ve bütün umumdan özür dileyeceğim, “Ya, burayı Sırrı abartmış.” ya da “Böyle bir şey yoktu, yanlış söylemiş.” demesi kâfi, delile gerek yok yani. Şimdi, Abdülşamet Karakuş Milliyetçi Hareket Partisi ana davasında yargılanan bir ülkücü, kendisi Muşlu, itikadî Şafii. Abdülşamet Karakuş’la yaklaşık dört yıl falan yattım ben, belki üç yıl yani geçmiş zaman fakat anlatacağım olay birlikte yattığımız zaman zarfında oldu. Milliyetçi Hareket Partisi ana davasından yatan Abdülşamet Karakuş’un annesi görüşüne geldi. Bakın, benim anam ümmidir, tek kelime okuma yazma bilmez, ne yaptysak öğretemedik yani bu, zamanında olmayınca zor oluyor, tek kelime okuma yazma bilmez, anamızın karşısında işte bu “Büyük Atatürk’ün Orduya Değişmeyen Mesajı” denilen -bu metnin adı o- ve bununla beraber 40’a askerî marş, İstiklal Marşı’nın 10 kıtası vesaire, vesaire ve bir sürü kelek, yalan anekdot uydurulmuş, Nurettin Ersin tamponundan uydurup yazmış, “Bunlar, Atatürkçülüğü bilselerdi terörist olmazlardı.” diyor. Bunu Kenan Evren’in Cumhurbaşkanlığı sırasında yayınlanmış Millî Güvenlik Konseyi tutanaklarından naklen söylüyorum size, Meclis Kütüphanesi’nde de var. “O zaman ne yapalım?” “Paşam, sen bir Atatürkçülük kitabı yaz.” diyor. Paşa da muhtemelen bir başçavuşa tevdi ediyor çünkü bir kurmay zekâsından böyle bir şey neşet edemez. Onu bize dayakla MHP’lisine de, solcusuna da, akıncısına da okutturuyorlardı. Şöyle ibiş anekdotlar vardı. Paşa bir gün... Bunu okuyoruz, bir asker gelip bir er bunu bize tekrar ettirip bihakkın söyleyemediğimiz zaman bizi falakaya yatırıyor. “Nutukolog” olduk. Kim ki Mamak’ta yatmış, Sakallı Nurettin’den Fevzi Paşa’ya, Karabekir’e kadar Atatürk’ün ne dediğini çok iyi bilir ama bir tekini kendimizi okumamışız. Elde cop, elde ananla görüşme yasağı, elde bir sürü ceza... Şöyle bir şey olabilir mi bir cezaevinde? Ben on iki yıla mahkûm edildim, cezamdan çok içeride aldığım isyan, itiraz, disiplin, bilmem ne cezası... Böyle bir şey olabilir mi? Cezadan fazla içeride ceza almışız.

Şimdi, bunları geçelim, Abdülşamet Karakuş’a gidelim, iftara da vakit daralıyor. Abdülşamet Karakuş’un annesi, muhterem annesi tek kelime Türkçe bilmiyordu, tek kelime. Muşlu bir Kürt çünkü, ülkücü. Anasıyla konuşmak istiyor Abdülşamet, Kürtçe konuştu, Kürtçe konuşunca anasını hırpaladılar, Abdülşamet’i de dövdüler. Ben şimdi Milliyetçi Hareket Partili sayın milletvekillerinin ana dil konusundaki bu kabulünü büyük bir saygı ve takdirle karşılıyorum gelenen noktayı. Ama o gün hain ilan edildi koğuşta, devletin zulmü yetmezmiş gibi. Bunu sanırım Mümtaz’er Türköne yazdı, sonra da Abdülşamet’in adını vermedi, sonra da o kendini beyan etti. “Sen Türkçe konuşmadın ananla, ya şerefsizsin ya hainsin.” dendi oradaki adını benim bildiğim ama burada açmaya gerek görmediğim yine ana davadan yatan başka ülkücü ve ülkücüler tarafından. Devletten hisse sahibi sanıyor Milliyetçi Hareket Partisi kendisini. Devlet dediğimiz böyle bir organizma değil yani. Millet, Türklük, bunları anlarım ama orada hem faşist cunta bu zulmü yapıyor, kendi yoldaşları, ülküdaşları Abdülşamet’e bunu söylediler.

Ezcümle, Kürtlere ne diyeceğiz? Bu söylenen kaygıların hepsi altınla tartılması gereken kaygılar. Ben sizin kaygılarınızın ya da diğer arkadaşlarımızın hiçbirinin kaygısına önemsiz, paranoya, mübalağa demem, hayal ederim. Varsa böyle bir şey didik didik edilmeli, önlemleri alınmalı çünkü Kürt’ün haysiyeti ile Türk’ün endişesini aynı kantara vurmazsak kalıcı bir çözüm sağlayamayız. Barış nihayetinde Hükûmetler ya da yapılar arasında kurulmaz, halklar arasında tesis olmuşsa kalıcı olur. Bu yukarıdan aşağı yıllarca oksitlendirilmiş. Onun için Milliyetçi Hareket Partisi, Mamak dediniz, Mamak’tan böyle bir anekdotla geçiş yapayım. Bu endişeler bugün oturulup ne neye yol açabilir Sayın Binnaz Toprak’ın dediği gibi ayrıntılı olarak değerlendirilebilir, değerlendirilmeye muhtaçtır ve bence tam da burasından meseleye bakmak lazım.

Diğer ikinci kıymetli sorunuzu gerçekten çok anlamlı buluyorum, ironi de yapmıyorum yani çok kıymetli bir soru. “Ne olacak niye bizim haberimiz yok?” İşte arkadaşlar bu süreç başladığı ilk günden beri bu sürecin içinde yer alan kardeşlerinizden birisiyim. İlk günden beri Milliyetçi Hareket Partililer dâhil, Sayın Faruk Bal, Oktay Bey, Tunca Toskay Bey, Anayasa Komisyonunda yaptığımız görüşmeleri, yapmak istediklerimizi, aradaki engelleri bütün açıklığıyla paylaştığım MHP’li arkadaşlarımdan bazıları. Şimdi, kamuya açık olarak da hep şunu söyledik: Kim bilgi istiyorsa çağırırsın bizi, ne oluyor, ne bitiyor, ne konuşuluyor, ne ediliyor hepsini açık açık söyleyelim. Çünkü, entrika şeylerle bu iş kalıcı olmaz, sadece savaş daha büyütecek bir vebalin altına girmiş olursunuz. Başından beri talep ettiğimiz, belki sayın muhalefetin bu çözüm süreciyle birlikte çözüm sürecini peşin yargılarla itibarsızlaştırma ya da gerçekten

belli vehim alanlarına sıkıştırma tutumu yerine, getirin bunu denetime, ortak denetimimize biz de bilelim, neyin olup olmayacağına hep birlikte karar verelim yaklaşımı biraz baskın bir yaklaşım olsaydı belki bu yasa ilk gün gelecekti ve bugün çok daha geniş katılımlı, geniş katkılı bütün bu endişelerin tartışacağı, izale edileceği bir aşgari müşterek bulunmaya çalışılacağı bir zaman yaşamış olacaktık. Maalesef bunu yaşamadık. Ne oluyor şöyle söyleyeyim: İşte bu yasayla birlikte -inşallah buradan yasalaşarak geçerse Medisten- ne olup biteceğini... Olan biten bir şey yok, olup bitecek olan şu: Bundan sonra ne olaksa murakabeye açık olacak. Halkın denetimine Meclis üzerinden bütün olup biten açık olacak. Bu sizlerin, bizlerin denetimine giriyor.

Kürtler, son olarak Sayın Vekilim, Kürt siyasal yapıları ya da Kürt silahlı yapılar sözünü budaktan esirgeyen yapılar değil - bunu bir övgü, sövgü aralığının dışında söylüyorum- ne düşünüyorlarsa bunu söylemişler. Genel kurmay verilerine göre 57 bin civarında bu savaşta kaybımız var ülke olarak. Bunun 7 bin civarında olanı kamu görevlisi, asker ve diğer personel; 40 küsur bini Kürt'ün evladı bu savaşta giden. Bunu, sayılarla bir canın bile hiçbir oran kabul etmeyeceğini bilerek söylüyorum ama bunu vermişler ama söylediklerinden bir santim geri durmamışlar. Dolayısıyla, "Biz ortak vatan istiyoruz." demişse ortak vatan istiyordur. Geçmişte "Bağımsızlık istiyoruz." dediği zaman bağımsızlık istiyordu, o günkü kaybı bugünkünden azdı. Bugün "özerklik, demokratik bir ülke" diyor, bu teze resmî olarak intibak ettiği, intikal ettiği günden bugüne baktığınızda kendi kayıpları önceki bağımsızlık istedikleri zamandan çok daha fazla. Kürt siyasal yapıları var bu ülkede legal, illegal, bağımsızlık tezini savunan. Daha onlardan bir tanesinin başına bir günlük hapislik gelmemiştir, açık açık bağımsızlık istiyorlar. "Ortak vatan" diyen bir siyasal yapının da başına gelmeyen kalmamış.

Şimdi, Birgül Hocam'ın düşüncelerine de bir genel yaklaşım fikrimi beyan etmek istiyorum, ondan sonra bitireceğim.

Ezcümle, bu yasa olup bitecekleri kamunun denetimine ve bilgisine açma yasasıdır, neyin olup neyin olmayacağını artık kamunun gözleri önünde cereyan ettirme çabasının başlangıcıdır, çok hayırlıdır. Bir buçuk iki yıldır Kürtlere ve süreci götüren aktörlere atılmadık iftira kalmadı, "Şunu yapacaklar, aslında bunu yapacaklar, aslında bakın göreceksiniz şöyle edecekler." Çok şükür bugüne geldik. Diğer çatışmalı süreç geçiren ülkelere baktığımızda onunla orana gelmeyecek salimlikte ve sükûnette bir zaman dilimi geçirdik, bunu kalıcı yapmak, emnû eman içinde yapmak ülkemizde, evlatlarımızın canından, insanlarımızın kültürel, kimlikten kaynaklı demokratik bütün haklarının sağlandığı bir ülke tasavvuru insanların bu. Herkes başka bir yerinden ifade edebilir.

Şimdi, Sayın Hocam dedi ki Birgül Hoca "Kimliğinden dolayı bunu ifade etmek yanlış, bu linç hareketleri ve şeyi." Bizatihi linç maruz kalmış insanlardan birisiyim, bir tek yerde değil yani birçok yerde, en az herhâlde 10'a yakın yerde can güvenliği de dâhil çeşitli linç girişimlerini atlattım bugüne, BDP, HDP'de siyaset yapmaya başladığım günden itibaren olanını söylüyorum. Öyle vesvese eden birisi de değilim yani başkasının çok büyük telaş ettiği noktalarda sükûnetini koruyan, bu mermi yağmurunun içinden bugünlere gelmiş birisiyim, onun için öyle yani abartmıyorum da. Şimdi, siyasete girmeden önce Radikal gazetesinde yazarlık yaptım, ilk iki yazımı öneririm size, tam sizin bu söylediğiniz meseleyi anlatıyordu. Yazının başlığı "Adana'ya kar yağmış, kar altında Kürt kalmış"tı, bir türkûye telmih yaparak. Hadise şu: Bu ülkede GÖÇ-DER gibi derneklerin verdiği rakamla 4 milyonu aşkın, Birleşmiş Milletlerin ilgili kuruluşlarının rakamıyla 3 milyonla 3 milyon 500 bin arası Kürt yurttaş tehcir edildi, köyleri boşaltıldı. Böyle bir nüfus çok da geniş bir zaman aralığı içinde değil, toplam bir yıl gibi, bunun yüzde 80'i bir yıl gibi bir zaman aralığı içinde kent yoksulları ve kent işsiz ya da ucuz iş gücü stoklarına dâhil oldular. Çünkü bu coğrafyayı karış karış bilen, bütün bu süreci gezen, Kandil'de de günlerce gecelerce bu insanlarla konuşan, İmralı'da Sayın Öcalan'la görüşen, devletle ve siyasi aktörlerle bu meseleyi tartışan birisi olarak söylüyorum.

4,5 milyon insanın ben ilk Adana'ya yerleşenlerinin izini sürdürdüm. İlk boşaltılan köyler -Şırnak civarında- geliyorlar, Adana'yı yurt ediniyorlar, Adana'nın Tuzla bölgesine, bir Hazine arazisine sazdan samandan barakalar yaparak. Fotoğraflamıştım da, hâlen Radikal arşivine girdiğinizde onları görürsünüz. Hadise şöyle bir veri içeriyor: O güne kadar Adana'da biber ve pamuk işçisinin yevmiyesi 30-34 lira, o günün parasıyla, yani bugünkü değer üzerinden. Bu arada hâlen artmamış, buna da dikkat çekiyorum. Adanalılar Kürtler gelince yevmiye 17 liraya düşürüyor, tam yarisına. Fakat bu 17 lirayı Kürt'e vermiyorlar, bu 17 lirayı oranın daimî işçileri var, Kürt'ü 7 liraya çalıştırıyorlar. Niye? Çok basit. İş gücü arzı çoğalınca ekonominin o en insanlık dışı kuralı çalışıyor. Bunlar geldikleri yerde ağırlıklı olarak besicilik olmak üzere tarımla geçimini sağlayan insanlar, bir. İkincisi, hepimizin yakından bildiği o dayanışma duygusu, sosyal dayanışma duygusu, yani yoksulu varsa bir köy bunu kompanse eder, onun elden ayaktan düşmüşü varsa ona bakar. Köy hayatındaysanız kentli yaşamın getirdiği bir çok ihtiyaç ihtiyaç kalemi değildir. Şimdi, yevmiye 17 liraya düşünce, Kürt'e de 7 lira verince o 17 liraya çalışmak zorunda kalan Adanalı ya da Kürt'ten önce yerleşmiş Adanalı gariban şöyle düşünmeye başladı: "Bu Kürtler geldi, her şey bozuldu." Daha Kürt bir şey yapmamış. Kürt'ü bir gece asker basmış, çorabını bile giymesine fırsat vermeden

davarını yakarak, ahırını yakarak, ekinini, köyünü, eşyasını yakarak bir gecede tehcir etmiş. Bu da gelmiş ekmek derdinde ama Adanalı işçinin yevmiyesi 34 liradan 17 liraya düştü, bundan sonrası için faşizme, ırkçılığa, başka bir şeye gerek yok. Bu Kürtler geldi, her şey bozuldu gözlemi -eksik yüzeysel gözlem- bir çölgüye bakar, ondan sonara “Taş yok mu taş” diyen ilk yakaladığı Kürt’e hücum eder. Devamı oldu, bu 4,5 milyon insan kentlerin “bağırsak ağzı” tabir edilen, insanların gece girmeye korktukları yerlere yerleşebildiler ancak. Neresi? İstanbul Tarlabası mesela, ilk gelenlerin yerleştiği yer. Niye? E, mafyöz bir yapı, diğer insanlar kolay kolay orada oturmuyorlar.

BAŞKAN – Sayın Önder...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Hemen bitiriyorum. Ama, önemli bir daha da söz almayacağım ve farkındaysanız polemik havasından da uzak tutmaya çalışıyorum, kıymetli Komisyonu birinci elden bilgilendirmeye çalışıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Şimdi, İstanbul’da buraya yerleştiler, İzmir’de hakeza kara mahalleye -gayet iyi bilirsiniz- oraya yerleştirdiler, genellikle Roman yurttaşların yaşadığı, diğer insanları pek ikamet için seçmedikleri yerlere yerleştiler ve ucuz iş gücü stokuna dâhil oldular. Ondan sonra, içlerinden bazıları bunu yırttı, ilçe bazında. Mesela, Urla’da, mesela Manisa’nın belli yerleşim yerlerinde, mesela Fethiye’de. Kimsenin yapmadığı işleri yaparak, ağırlıklı olarak bizim repertuarımıza, toplumsal repertuarımıza giren katı atık işçiliği yani çöp toplayıcılığı Kürtlerin tehcirinden sonra repertuarımıza girmiştir. Çöpten ekmek çıkarmaya çalıştılar, kendi habitatında, kendi varlığıyla, varıllığıyla ya da yoksulluğuyla haşır neşir olan insan geldi, buralarda büyük kırılmalar oldu.

Bu verilerin hepsi bende var, vaktinizi almamak için şöyle söyleyeyim, elimde şöyle bir çalışma var: Dağa gidiş eğrilerini ve yoğunluklarını çıkarmaya çalışıyorum, ne olduğunda oluk oluk gidiyor insanlar, ne olduğunda daha stabil bir hâl alıyor? İşte, bu köy boşaltmalarında insanların izzetinefisiyle de çok oynandı. Eşine, annesine, kızına olmadık muameleler yapıldı. Bir gerekçesi yoktu, sadece o coğrafyada yaşamaktan kaynaklı, bilmiyor çünkü PKK’li de değil. Ama, devlet dedi ki: “Buralar stratejiktir.” İşte paşalarının ağzından ortaya çıktı. “Bir bomba attırıyorduk, hâkimi, savcısı tutuşuyordu ve biz istediğimiz kararları aldırıyorduk. Bu ne böyle?” diye, paşa kendi ağzından beyanda bulundu.

Şimdi, bunlar buraya geldiler, bu sefer, Urla’daki yoksulun da Türklükten, Türklüğün karşıtı olarak Kürtlüğü gördüğünden değil, esas olarak böyle bir sosyoekonomik arka plan konduğu için... Bu geldi, bir sürü, şimdi, lokanta açtılar, ilanihaye bu da çöp toplayacak değil. Bir gün birisi işte yapıyor, çatıyor, dayanıyor bir işyeri açıyorlar. Onun işi geliştikçe oranın sakini olan, yerlisi olan insan... Bu, dünyanın bütün ötekileştirici ülkelerinde böyledir. Paris’i de kara çocuklar yaktı, hatırlayın, Cezayirli, Faslı kara çocuklar bütün Paris’i ateşe verdiler. Niye? Sadece, 100 yaşın üzerindeki Fransız nüfus oranı 100 binin üzerindeydi o zaman. E, çalışmıyor, bunlara bakmak lazım. Sistem, Afrika’nın bu kara çocuklarını sigortasız, güvencesiz olarak çalıştırıyor kendi yaşısına nüfusuna bakmak için ama aynı mahallede görmeye de tahammül edemiyordu.

BAŞKAN – Sayın Önder, vaktimiz çok daraldı, lütfen.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Şimdi başlayacağım.

Bütün bunlar, o insanların hafızasına ben ne yaptım sorusu... Siz düşünün, farz edin, kendinizi oradan göç ettirilen Fate Hanım’ın yerine koyun. Geldiniz, biz burada kendi varlığımızla yokluğumuzla haşır neşir oluyorduk, asker geldi, bize dedi: “Burayı boşaltın. E, gittik, şimdi, gittiğimiz yerde diyorlar ki: Siz geldiniz, bak, her türlü kötülük sizden geldi.” Buna o kadın ne cevap verir? “Ben suçlu değilim, hırsızlık etmedim, arsızlık etmedim, Kürtlük ne oradan boşaltılana kadar onu bile bilmiyordum -doğuştan bir şey çünkü- o zaman bunlar beni sevmiyorlar, istemiyorlar.” Bak, tersinden bir bilinç oluşturma, düşman yapsa bu kadar yapar. Yani, böyle bir bilinç oluşturma şeyi doğdu. Ondan sonra artık siz bu insanlara “Hepimiz kardeşiz.” dediğiniz zaman, biraz boşlukta çınıyor. Çünkü, doğulu bütün toplumlar gibi Kürtler de hafızalarıyla yaşayan insanlar, tıpkı biz Türkler gibi. Hafızaları, çağırışım hafızaları bizim buradaki bu “Hepimiz kardeşiz.” söyleminden sadece irite duyuyor. Bu yasa bunu ilk defa gösteren değil, göstermemizi hep birlikte yapabilmemizin maddi çerçevesini ortaya koyan, buna cevap olmaya çalışan, güvence oluşturmaya çalışan bir yasa. Elbette, bizim de eleştirdiğimiz yerler var, arkadaşlarımız söyledi ama son tahlilde, yapanın, düşünenin, katkı sunanın hepsine teşekkür etmemiz gereken bir başlangıç, sonrasını hep birlikte belirleyeceğiz.

Teşekkür ederim sabrınız için, sağ olun.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Önder.

Sayın milletvekilleri, söz isteyen bütün milletvekillerimize 1’inci maddenin geneli üzerinde söz vermiş bulunuyoruz.

Şimdi, Başbakan Yardımcımız Sayın Beşir Atalay'a söz vermek istiyorum.

Buyurun.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

İçişleri Komisyonunun değerli Başkanı, değerli üyeleri, değerli milletvekillerimiz; tekrar hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Ben başta uzunca bir açıklama yaptığım için, doğrusu, konuşmamı, bu iftar vakti de yaklaştı, çok uzun tutmayacağım ama hepinize teşekkür ediyorum. Doğrusu, burada bütün konuşmaları dinlediğinizde şöyle bir tespite varıyorsunuz: Çok farklı bir ülkeyiz, müthiş bir zenginlik var ve bütün arkadaşların da çok içten konuşmaları oldu yani çok zengin bir değerlendirmeleri oldu. Hepsini, tabii, samimi kaygılar olarak görüyoruz. Yani, Parlamentomuzda bu zenginliğin olması, ülkemizde bütün konuların bu kadar açıkça en ileri şekilde konuşulması her şeye rağmen büyük bir kazanım. Gerçi, bazı konuşmalarda tehditler, suçlamalar falan varsa da, bu iftar vakti yaklaşıyor, ben onları ön plana almayacağım bugün ve samimiyetle, kısa, bazı açıklamalarla yetineceğim.

Önce, şunu ifade edeyim: Zor bir konuyu görüşüyoruz arkadaşlar yani çok şey söylemeye müsait, çok yorumlar yapmaya müsait, çok değerlendirmeler yapmaya müsait bir konu tabii. Kendi siyasi görüşlerimize göre, geldiğimiz “background” a göre, kimimiz işte hocalarımızda olduğu gibi biraz akademik birikimi de katan ama yani zor bir konu olduğunu kabul etmek lazım. Onun için de çok şey söylenebilir. Ama, biz de bunun üzerinde hassasiyetle uzun süredir çalışıyorduk yani böyle bir yasa üzerinde. Seçim sonrasında, doğrusu, bekledik biraz, 30 Mart seçimlerini. Ondan sonra, tabii, seçim öncesi bir iki ay seçim yoğunluğuyla geçti. Ondan sonra, ancak, Sayın Başbakanımızın Başkanlığında geniş bir toplantı yaptık yani 19 Mayıs'ta. Çözüm süreci, geldiğimiz safha, bundan sonrasında neler yapılmalı anlamında geniş bir değerlendirme yaptık. Buraya sadece Hükümet olarak da katılmıyoruz zaten, güvenlik birimlerimizi de çağırıyoruz, geniş bir katılımı oluyor. Yani, burada genelde, bunun bir çerçeve yasaya kavuşturulması, yasal zemine kavuşturulması uzun süredir dillendirilen bir husus değişik kesimlerde. Bizim akıl insanlar raporunda bu çok fazla vurgulandı doğrusu. Meclis komisyonunun çalışmalarında dile getirildi, hemen hemen bütün çevrelerde de dile getirildi. Biz bunu, biliyorsunuz, o zaman da açıkladık, ben açıklamıştım Diyarbakır'daki çalıştayımızda da “Bir yasal çalışma yapıyoruz.” diye. Sonunda şekillenen böyle bir tasarımı huzurunuzda getirmiştik olduk. Burada çok fazla somutluk yok gördüğünüz gibi, daha soyut, çerçeve bir yasa diyoruz. Yani, burada aslında kimi af bekliyor, kimi başka şey. Yani, öyle şeyler yok burada. Bu çerçevede, bu yasanın içinde gerekiyorsa yeni yasal düzenlemeler, esas yasal düzenlemeler onlar olacak ve gene huzurunuzda getirilecek, Meclise getirilecek. Yani, burada, “bilmiyoruz” sözleri tabii çok söyleniyor. İnanın, biz bu süreci çok şeffaf yürütmeye çalışıyoruz. Yani, kimin kiminle görüştüğü, kimin nereye gittiği, nelerin konuşulduğu vesaire her şey çok açık yani burada hiç bilinmeyen bir şey yok. Hedefi de ta başta açıkladık yani çok açık, bunları biz. Başbakanımız ilk açıkladığında da burada hedefimiz, terörün, şiddetin sona ermesi, silahın bırakılması ve insanların evine dönmesi, ana çerçeve budur.

Biz, zaten, değerli arkadaşlar, demokratikleşmeyle ilgili adımları şu son on yılda... Size, getirtireyim ben onu da bu vesileyle, sunsunlar “Sessiz Devrim” kitabımızı, değişik dillerde onun baskısını yaptırdık. Yani, on yılda demokratikleşme adına hangi adımlar atıldı... Onların biz kimseyle pazarlığını yapmadık, kendimiz inandığımız için, ta kuruluşunda parti programımızda olan şeyler, inandığımız için özgürlüklere, daha geniş, çoğulcu bir toplumsal yapıya, Onları biz zaten büyük oranda yaptık. Dolayısıyla, burada söylediğimiz, bu yasanın çerçevesi de buradaki çözüm sürecinin hedefi de biraz önce ifade ettiğim alandır. Ama, biraz önce Sayın Önder'in ifade ettiği gibi yani bu yasada, özellikle de bu şeffaflık maddesini de koyduk 2'nci maddenin içine. Yani, ben şahsen dün de ifade ettim. Kendimde, bu konuda, özellikle, tabii, toplumsal kesimlerin bu konudaki duygularını, değerlendirmelerini de çok iyi almaya çalışıyoruz bölge bazında. Yani, ne kadar bilgi verirseniz, ne kadar şeffaf yürürse toplumun desteği o kadar artıyor. Yoksa, bazen, kapalı bir şey anlaşıldığında “Ne verildi, ne alındı?” vesaire gibi böyle hem suçlamalar hem kaygılar falan oluyor. Doğrusu biz de bu süreci, hele bundan sonra daha somut adımların atılacağı safhada çok şeffaf yürütmek niyetindeyiz yani herkes her şeyi bilsin, herkes tartışsın ve toplumumuz da değerlendirsın, açıkça o konudaki değerlendirmeleri yapsın, desteğini öyle versin. Doğrusu bu noktayı biz de önemsiyoruz. Yani, bu yasada özellikle o şeffaflıkla ilgili kısmı eklemiştir olduk, onu arz etmek isterim.

Burada yasayla ilgili yani hedefi ne çözüm sürecinin? Yani, bu, baştan beri ifade ettiğimiz çözüm sürecinin özü şu: Şiddeti bitirmek, silahların bırakılmasını sağlamak ve örgüt mensuplarının eve dönüşüyle ilgili devletin düzenlemeler yapması, normal bir toplumsal hayata geçilmesi, terörden kurtulmak, şiddetten kurtulmak ve normal bütün insanların, bütün zenginliğiyle, farklılığıyla bütün hak ve özgürlüklerine sahip olduğu bir ülke, bu güzel ülkemizde böyle huzurla yaşamak. Yoksa, burada bunları söylemek bile, arkadaşlar, bazen tuhaf geliyor. Yani, ülkenin bölünmesi vesaire işte, özerkliktir, buna benzer şeyleri duymak da doğrusu üzüyor.

Hepimiz bu Parlamento içinde, bu ülkede samimiyetle bir sorunu, bir büyük sorunu çözmeye çalışıyoruz. Buna inanıyoruz yani biz bunu dert ediniyoruz, bu bizim derdimiz. Ülkemizde bir büyük sorun var ve bu sorunu çözmeliyiz.

Buraya farklı yaklaşımlar getiriyoruz, yaklaşımlarımız eleştirilebilir ama ülkenin bölünmesi, toplumun bütünlüğünün zedelenmesi falan bu konular bizim en önemli hassasiyetimiz. Biz baştan beri söyleriz, siyasi bir ifade kullanayım, AK PARTİ için biz daima şunu söyleriz: Gerçekten, kardeşliğin, bütünlüğün, birliğin çimentosu olarak biz şey yaparız çünkü ülkemizin her kesiminde, her köşesinde, her şehrinde, her köyünde olan bir partiyiz ve biz Kürt vatandaşlardan da en fazla oyu alan partiyiz. Yani, onu da ifade edeyim, gene bölgede birinci partiyiz. Yani biz bu şekilde bir politika yürütüyoruz, partimizin hedefleri bunlar. Ve bu kalıcı, köklü, kronikleşmiş sorunları çözmek gerekiyor. Yani otuz yıllık deneyimde paradigma değişikliğinden söz ediliyor yani sırf güvenlikçi bakışla, işte arkadaşlarımız burada -çok daha- açıklamalar yaptılar. Daha neler var, nice şey dairelerimizin işte evlerinde acılar hâlen yaşanır, bölgede ne kadar acılar yaşanır, bütün bunları biliyoruz. Yani, güvenlikçi bakışla bu sorunlar çözülüyor. Hiçbir ülke çözememiş bakın değerli arkadaşlar. Yani, dünyanın her tarafında -inanın istenirse bunlar takdim edilebilir- bu konuları çalışanlar, ülkeyi nasıl bunlardan kurtarırsınız diye çalışanlar eninde sonunda belli bir görüşmeyle ve sırf güvenlikçi çözümlerin dışında çözümler aramışlar ve öyle bulmuşlar ve kurtarmışlar, rahatlatmışlar ülkelerini. Ve cesaretli liderler, risk alan liderler onlar, onlar anılıyorlar ülkeyi bundan kurtardı diye. Bugün de yani bu yönde ta Filipinler falan, uzaktaki ülkeler, ülkelerindeki şiddete dayalı başkaldırıları veya başka tür terör şeylerini görüşerek çözüyorlar.

Yani, burada birbirimize önyargılarla, büyük suçlamalarla suçlama yerine, yani paylaşalım. Burada gerçekten siyasi şeyleri falan tabii olabilir yani farklılıklar olacak, hepimiz farklı siyasi partileriz, farklı bakışlar olacak ama yani biraz önce meslektaşım Sayın Binnaz Toprak işte, "Bu işleri sakin sakin konuşarak çözüm bulacağız." diye söyledi yani bir sosyolog bakışıyla. Bizim bu rahat bakışları kazanmamız lazım. Sert, suçlayıcı ifadeler; çok endişe, çok korku insanın bir çözüm üretmiyor.

Tabii, kaygılarımız var, ülkemizin bulunduğu bölge, geçirdiğimiz tarihî süreç, imparatorluktan bugüne gelişimiz, bölgemizin şu andaki yaşadığı sorunlar, bütün bunlar hepimizi kaygılı kılmalı, onda şeyiz ama korkulara kapılarak hiçbir sorunu çözmiyoruz yani biraz cesaretli adımların da atılması gerekiyor. Yani, biz kendimiz doğrusu buna böyle bakıyoruz, mümkün olabildiğince bütün geçmiş de düşünerek çözüm için çalışıyoruz. Burada öbür şeyleri -başta da söyledim- yani işte "Yüce Divandır, sorgulamadır." onlar Rabb'imizin takdirdir. Biz şu anda inandığımız için, arkadaşlar, bu politikaları -iyice çalışarak- milletimizin ve ülkemizin geleceği için hayırlı gördüğümüz için bunları yürütüyoruz. Ve baştan beri de söylüyoruz, bu riskleri biz alıyoruz. Biz o tür şeylerle hiç uğraşmadık yani sürekli işte "Gelecekte sorgulanacaktır, şudur, budur." bunları doğrusu şeye bile gerek görmüyorum ben.

Bunun dışında, Birgül Hanım'ın, Hocamızın sorduğu, başka sorular da var ama çok uzun olacak, bir de saat sekize geliyor. Yani, işte, "Anayasa'yla ilgili taahhüt mü var?" vesaire gibi... Sayın Hocam, hiç öyle bir şey yok. Hedefi söyledim, çözüm sürecinin ana hatlarını ben burada ifade ettim. Burada "Vay efendim, işte özerklikmiş, vay bilmem Anayasa'da şuymuş" falan. Biz bunları burada duyuyoruz Sayın Hocam, bizim konuştuğumuz şeyler değil bunlar. Yani, doğrusu, başta söylediğim gibi eğer yeni mevzuat çalışması olursa, diyelim ki eve dönüşlerle ilgili mevzuat çalışması yarın gerekebilir, rehabilitasyon, başka konular, onlar zaten Medise gelecektir. Bu, sadece çalışmaları yapmak için, hem bu konunun Parlamentomuzda isminin konması, devletin bir çözüm süreci yürüttüğünün bilinmesi, çözüm sürecini yürütenlerin bu şekilde bakması kurumların, bireylerin ve bu yönde yapılacak çalışmaların yapılmasıdır. Yapılacak çalışmaların hepsi yeni yapılacak, verilmiş bir karar yok, şu anda bir yol haritamız da kesinleşmedi, çalışıyoruz ama bir yol haritası çalışıyoruz. Bu yol haritasında zamanlı olacak yani şu tarihe kadar şu, ondan sonra şu, buna benzer zamanlı, isimlendirilmiş, somut bir yol haritası.

İnşallah iyi niyetlerle yani sizlerin katkısına, desteğine çok ihtiyacımız var. Bunların iyi niyetle, samimiyetle birbirine katkı verecek şekilde konuşulması gerekir. Yani, bizim, Mediste bulunan partilerimizin katkısına çok ihtiyacımız var ve bugüne kadar olmuş bitmiş bir şey yok. Çözüm sürecinin getirdiği, toplumumuzda biraz daha normal bir hayat, Doğu'da Güneydoğu'da daha normalleşen bir hayat. Yani insanların terörden, şiddetten, çocuklarının acısından kurtulduğu, normal hayatı yaşamaya başladığı bir dönem.

Doğrudur söylenen, yine istemediğimiz bazı şeyler oluyor ama güvenlik birimlerimizin hepsi orada ve biz onlara da şunu diyoruz: "Yani arkadaşlar, İstanbul'da asayiş olayı olduğunda nasıl müdahale ediyorsan burada da müdahale edeceksin." Dolayısıyla -böyle bir şey- yine güvenlik birimlerimiz oradan başka bir yere aktarılmış falan değil. Dolayısıyla, hiçbir yerde yani asayişle ilgili şeylere müdahale... Bizim de istemediğimiz şeyler tabii oluyor ama işte çözüm sürecinin amacı, bundan sonraki somut adımlar onları da bertaraf edecektir, ben ona inanıyorum. Yani, kendi şahsi şeyim -ya bu konuya çok kafa yoran ve gerçekten dert edinen- ülkemiz inşallah bunlardan da kurtularak daha büyük bir Türkiye olacak. Bunun için yakaladığımız bir ivmedir, bir fırsattır yani iyi değerlendirebilirsek

başarılar ve şu kazandığımız iki yıla yakın zaman bu konuda ciddi bir toplumsal destek sağladı, en büyük desteği Doğu, Güneydoğu' da. Yani, gerçekten, insanlar dört elle sarılıyor bu çözüm süreci başarıya ulaşsın ve biz bu normal hayatı yaşayalım, tekrar eski günlere dönmeyelim diye. Toplumumuzun genelinde bu beklenti var, çocuğunu askere gönderirken o korkular vesaire bunlardan kurtuldu şu iki yıl Ama, inşallah, biz bunu köklü olarak çözmek zorundayız, çözeriz, birçok ülke, daha şiddetli şeyleri yaşayan ülkeler çözmüş bunu. Benim size bu akşam vakti söyleyeceğim bunlar.

Hepinize tekrar katkılarınız için teşekkür ediyorum, hayırlı iftarlar diliyorum, sağ olun.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyoruz Sayın Başbakan Yardımcım.

SİNAN OĞAN (İğdır) - İki gündür sorduğum hiçbir soruya cevap alamadık. Yani burada dün soru hakkımızı elimizden aldınız. Geneli üzerindeki görüşmeler bittiğinde soru sormamız gerekiyordu, bu imkânı tanımadınız, “Bugün” dediniz. Burada Sayın Bakan da cevap verecekti, yine cevap vermedi. Ne yapmak lazım?

BAŞKAN – Eksik, tekrar etmek istediğiniz bir soru varsa...

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Ben özel olarak akşam göndereyim size, tekrar akşam burada olacağım, cevap vereyim ben.

BAŞKAN – İftardan sonra da Sayın Bakanımız burada, bundan sonraki konuşmalarınızda da yine sorabilirsiniz Sayın Oğan.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) - O zaman iftardan sonra soru-cevabı yapalım...

BAŞKAN – Hayır, şimdi, Sayın Erdoğan, o konuda bir yanlış anlaşılma olmasın, komisyon çalışmalarında soru-cevap usulü diye bir usul yok. Siz konuşmalarınızda sorularınızı soruyorsunuz, Sayın bakanlara ben konuşmaların sonunda söz veriyorum, onlar da aldıkları notları cevaplıyorlar.

Sayın milletvekilleri, 1'inci maddenin geneli üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Şimdi saat 21.30'a kadar ara veriyorum, aradan sonra önergelerin görüşülmesiyle görüşmelerimize devam edeceğiz.

Kapanma Saati: 19.54

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 21.45

BAŞKAN: Mehmet ERSOY (Sinop)

BAŞKAN VEKİLİ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

SÖZCÜ: Alpaslan KAVAKLIOĞLU (Niğde)

KÂTİP: Gülay SAMANCI (Konya)

----- 0 -----

BAŞKAN – Sayın milletvekilleri, 25'inci Toplantının Dördüncü Oturumunu açıyorum.

Tasarının 1'inci maddesi üzerinde verilmiş üç adet önerge vardır, sırasıyla okutup işleme alacağım.

Türkiye Büyük Millet Meclisi İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 esas sayılı kanun tasarısının isminin "Çatışmalı Ortamın Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin Sağlanması Hakkında Kanun" şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Altan Tan

Diyarbakır

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

İşbu kanunun amacı, Kürt sorununun barışçıl bir biçimde çözümü ve toplumsal barışın kalıcı tesisine yönelik olup, Kürt halkının barış için yaptığı mücadelenin "terör" olarak adlandırılması yasanın amaç ve niteliğine aykırılık teşkil etmektedir. Bu itibarla "terör" kavramının barışa hizmet eden bir kanunun isminde yer alması tezat bir durum yaratmaktadır. Yapılan teklif ile barışa hizmet edecek kanun tasarısının isminin değiştirilmesi önerilmiş olup kanun metninde yer alan ifadelerin amaca aykırı olmaması zaruretinden hareketle kanunun lafzı ve ruhu arasında bütünlük sağlanması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Arkadaşlar, önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Şimdi, 1'inci maddeyle ilgili iki adet önerge var, önce Anayasa'ya aykırılık önergesini okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 Esas Numaralı Kanun Tasarısının 1'inci Maddesinin tasarı metninden çıkarılmasını arz ederiz.

Mehmet Erdoğan

Hasan Hüseyin Türkoğlu

Muğla

Osmaniye

BAŞKAN – Mehmet Bey, gerekçeyi mi okutayım, konuşacak mısınız?

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Konuşacağım.

BAŞKAN – Konuşacaksınız, peki.

Buyurun.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Sayın Bakan, Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; şimdi, tabii ki, biz, bunu, bugün sabah tasarının tümü üzerindeki görüşlerimizi bildirirken de Anayasa'ya aykırılık iddialarımızı anlatmaya çalıştık ama tabii ki iktidarın çoğunluğu bunu reddetti. Ama, gerçekten, bu kanuna metin olarak baktığımız zaman, Anayasa'nın birçok maddesine aykırılıklar içermektedir ve muhtemelen Anayasa Mahkemesinden de dönecek bir kanunla karşı karşıyayız. Onun için, aslında bu kanun gündeme alınırken Komisyonun bu Anayasa'ya aykırılık kısmını değerlendirmesi lazım. E, tabii, bu kanunun esas itibarıyla tali komisyon olarak sevk edildiği Anayasa Komisyonunda ve Adalet Komisyonunda görüşülmeden buraya gelmesi de bir eksiklik.

Ama, ben esas bu konudaki görüşlerime geçmeden önce şunu söylemek istiyorum: Komisyon çalışmaları dün de çok yoğun geçti, bugün de çok yoğun geçti. Herkesin ramazan içerisindeki yorgunluğunu, gerginliğini anlıyorum ama sonuçta hepimiz yoruluyoruz ve bu ramazan içerisinde saat konusunda Komisyonda anlaşalım. Yani, bu saat konusu çözülmeden hakikaten... Şimdi, sabah verilen saatten geç başladık, şimdi verilen saatten geç başladık, öğle arasından sonra verilen saatten geç başladık. Burada birazcık daha birbirimize saygılı olacak bir saat belirleyelim ve o saatte herkes burada bulunsun. Çünkü iftardayız, herkes ister istemez iftardan sonra bir gevşeklik, yemekten sonra bir şey yaşıyor, hepimiz yaşıyoruz iftarda yemeği yiyince. Ama, arkasından doğru düzgün çay içecek bir zaman bile bulamazken şimdi buraya geliyoruz kimse yok saatinde. Yine, dün gece sahurda çok geç vakte kadar burada kalarak hakikaten kendimize eziyet ettik. On altı saat çalışmak yerine, on beş saat çalışarak da bu kanunu bir şekilde bitiririz. Dolayısıyla, ben,

bugün de makul bir saatte bunu bırakıp, hani herkesin evinde rahatça sahurunu yapmasını sağlayacak bir çalışma düzeni, yarın da gene kaldığımız yerden...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) - Bitirip gidelim.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Yani öyle bir niyetiniz varsa ben grubun hepsini çağırayım, isterseniz yani 2'nci maddeyi de bitirmeyelim, 1'inci maddeyi de bitirmeyelim, öyle yapalım. Görüşüyoruz yani ne zaman biterse o zaman biter ama yani bu çalışma düzeni içerisinde, şu ramazanda birazcık birbirimize, hani eziyet sınırlarına getirecek, dayatmalardan vazgeçelim, belli bir çalışma düzeniyle bu işi inşallah... Zaten belli bir yola girdi, inşallah bitecek yani öyle de bitecek, böyle de bitecek. Başlanan her iş sonuçta bitiyor, bu da bitecek.

Efendim, şimdi, bizim bu kanunla ilgili... Tabii, Sayın Bakan bugün sorularımıza cevap vermese de gene kendi görüşlerini kısaca iftardan önce arz ederken dedi ki: "Muhalefetin çok endişeli tavrı, biraz fazla evham." Biz fazla evhamlı olabiliriz ama bizi bu evhamlı hâle getiren de Hükûmetin tavrı, tutumu ve bu konudaki şimdiye kadar yaptığı uygulamalardır. Hükûmet şimdiye kadar bu işleri hep gizli kapaklı yürüttü, hep ya ortaya düşen, İnternet ortamına düşen birilerinin basına sızdırdığı "tape"lerden ya Kandil'den ya da BDP heyetinden öğrendik olup bitenlerin çoğunu. Bırakın vatandaşı biz milletvekilleri olarak böyle öğrendik. Burada Parlamente'yi bilgilendiren, çözüm sürecinin tarifini ortaya doğru koyan ve bu sürecin nasıl işleyeceğini bugüne kadar diğer partilere anlatan bir Hükûmetle karşı karşıya olmadığımızı da takdirlerinize ben sunmak istiyorum.

Dolayısıyla bu kanun da çok muğlak ifadeler içerdiği için ve Hükûmete ve kamu çalışanlarına, bu konuda görevlendirilenlere kontrol dışı yetkiler verdiği için bizi gerçekten endişelendiriyor. Ayrıca, biz bu Anayasa konusunda da... Belki sizler, dün Sayın İçişleri Bakanının dediği gibi, bu Anayasa'yı yetersiz, gereksiz, fazlalık gibi görebilirsiniz ama şu anda Anayasa yürürlüktedir ve bu Anayasa'nın herkes tarafından kabul edilmesi ve herkesin yaptığı işleri, icraatları bu Anayasa'ya uygun hâle getirmesi lazım çünkü iktidar bizi kendisi Anayasa'nın dışında kalma gibi bir yolu tercih ederse ondan sonra bu ülkede kanun hâkimiyetini, insanların hukuk güvenliğini sağlamak mümkün olmaz. E, tabii, burada iktidar partisine mensup milletvekili arkadaşlarımızın da yargıdan şikâyet eden tavırları gerçekten bizi çok ciddi bir endişeyle karşı karşıya bıraktı çünkü eğer iktidar kendisi bu yargıdan şikâyet ederse sokaktaki vatandaş yargıya nasıl güvenecek? Bunların da çok iyi ortaya konması lazım. Dolayısıyla, herkesin de Anayasa'nın şu başlangıç hükümleri dâhil olmak üzere Türk vatani ve milletinin ebedî milletinin ebedi varlığını ve yüce Türk Devletinin bölünmez bütünlüğünü koruyacak hassasiyeti ve özellikle milletvekili yemininde çok veciz bir şekilde özetlenen "Devletin varlığı ve bağımsızlığını, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü, milletin kayıtsız ve şartsız egemenliğini koruyacağımı, hukukun üstünlüğüne, demokratik ve laik cumhuriyete, Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı kalacağımı, toplumun huzur ve refahı, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerden yararlanmasını ülküsünden ve Anayasa'ya sadakatten ayrılmayacağımı büyük Türk milleti önünde namusum ve şerefim üzerine and içerim." Yani buradaki yemine çok veciz şekilde özetlenen Anayasa'nın bizim açımızdan çok hassas değerlerine hepimizin uyması lazım. Eğer bugün Anayasa'ya uyma konusunda biz Meclis olarak gerekli hassasiyeti göstermezsek, siz iktidar olarak gerekli hassasiyeti göstermezseniz hani vaktiyle rahmetli Özal "Anayasa'yı bir defa çiğnemekten bir şey olmaz." dedi ama ondan sonra Anayasa'yı çiğnemek de alışkanlık hâline geldi. Dolayısıyla, Anayasa'ya aykırı olan bu kanunun bu maddesinin madde metninden çıkartılmasını ben hepinizin takdirlerine sunuyorum çünkü bu madde, bu şekliyle geçerse çok muğlak ifadeler içeren bu maddenin bize, memleketimize, milletimize bir hayır getirmeyeceğine inanıyoruz.

Ben hepinize teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Erdoğan.

Sayın milletvekilleri önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 esas sayılı kanun tasarısının 1'inci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Altan Tan

Diyarbakır

"Amaç ve kapsam

Madde 1- Bu Kanunun amacı: Kürt sorununun eşit yurttaşlık temelinde çözümü ile iç barış ve uzlaşının kalıcı tesisine yönelik olarak toplumsal barışın önündeki engellerin kaldırılması ve bu bağlamda sorunun taraflarının çözüme ve toplumsal barışın

inşasına ilişkin mutabakata varmalarını olanaklı kılacak müzakerelerin yasal çerçevesini belirlemek ve çözüm sürecine ilişkin usul ve esasları belirlemektir."

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Yapılan düzenleme ile çatışmalara kaynaklık eden siyasi, etnik, kültürel, inançsal, sosyal, ekonomik boyutlu tüm sorunların nihai çözümü ve toplumsal iç barış ve uzlaşının kalıcı tesisine yönelik yol ve yöntemlerin araştırılması, toplumsal barışın önündeki engellerin kaldırılmasına dair çalışmalar yürütülmesi hedeflenmektedir. Zira barış ve barış içinde yaşama arzusu Türkiye’de yaşayan tüm halkların en büyük özlemidir. Bu nedenle de barış süreçlerini kolaylaştırıcı, geliştirici her türlü yol ve yöntem yasal bir statüye kavuşturulmalı ve böylece barış, koruma altına alınmalıdır. Nitekim barış müzakerelerinin yasal olarak koruma altına alınması, özünde barışın koruma altına alınması demek olacağı için, çözüme ilişkin yapılacak görüşmelerin sorunun ve aynı zamanda çözümün birincil muhatabı olan siyasi aktörlerle müzakerelerin yapılmasına ilişkin iş bu madde metni düzenlenmiştir. Böylece toplumsal barışa yönelik yapılan, yapılacak olan tüm görüşmelerin, gerçekleşen, gerçekleşecek olan müzakere süreçlerinin bu düzenleme ile yasal zemine taşınması ve barış süreçlerinin kolaylaştırılması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

1’inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

2’nci madde üzerindeki görüşmelere başlıyoruz.

Maddeyi okutuyorum:

Uygulama, izleme ve koordinasyon

MADDE 2- (1) Hükümet, çözüm süreci kapsamında aşağıdaki hususlarda gerekli çalışmaları yürütür.

a) Terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünlüğün güçlendirilmesine yönelik siyasi, hukuki, sosyoekonomik, psikolojik, kültür, insan hakları, güvenlik ve silahsızlandırma alanlarında ve bunlarla bağlantılı konularda atılabilecek adımları belirler.

b) Gerekli görülmesi halinde, yurt içindeki ve yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlarla temas, diyalog, görüşme ve benzeri çalışmalar yapılmasına karar verir ve bu çalışmaları gerçekleştirecek kişi, kurum veya kuruluşları görevlendirir.

c) Silah bırakan örgüt mensuplarının eve dönüşleri ile sosyal yaşama katılım ve uyumlarının temini için gerekli tedbirleri alır.

ç) Bu Kanun kapsamında yapılan çalışmalar ile alınan tedbirlere ilişkin kamuoyunun doğru ve zamanında bilgilendirilmesi sağlar.

d) Alınan tedbirlere ilişkin uygulama sonuçlarını izler ve ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlar.

e) Gerekli mevzuat çalışmalarını yapar.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz isteyen milletvekili?

Buyurun Sayın Erdoğan.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Arkadaşlar, tabii ki bu kanunun 2’nci maddesini ben okuduğum zaman önce acaba bizimle dalga mı geçiliyor diye düşündüm çünkü gerçekten 2’nci madde niye böyle yazılmış, niye böyle bir şeye ihtiyaç duyulmuş... Yani bu maddede yazılan hükümlerle ilgili şimdiye kadar Hükümet görevini yapmamış mı ya da bunları görev olarak kabul etmiyor mu? Gerçekten şimdiye kadarki hukuk bilgimizle, devlet tecrübemizle bu madde beni çok düşündürdü ama okudukça acaba bunun arkasına -hani niyet okuyuculuk yapmayalım deriz ama- ne konmak isteniyor, burada nelerin üzerinde durulmaya çalışılıyor, biz en çok bunu düşünmeye çalıştık. "Hükümet, çözüm süreci kapsamında aşağıdaki hususlarda gerekli çalışmaları yürütür. Terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünlüğün güçlendirilmesine yönelik siyasi, hukuki, sosyoekonomik, psikolojik, kültür, insan hakları, güvenlik ve silahsızlandırma alanlarında ve bunlarla bağlantılı konularda atılabilecek adımları belirler." Bir kere, bu konuda şimdiye kadar Hükümetin yetkisinin olmadığını düşünmek hiç devleti tanımamak, hiç hukuk bilmemek anlamına gelir. Hükümetin muhakkak bu konularla ilgili şimdiye kadar da çalışmalar yapması lazım. Acaba bundan sonra Akil Adamlar Komisyonu gibi bu, devletin dışındaki insanları da içine alacak komisyon çalışması vesaire gibi birtakım aklımıza gelmeyen çalışmalar mı var burada? Yoksa, devletin içinde mi bu çalışmalar yapılacak? Bu 2’nci maddenin başta (a) fıkrası olmak üzere, bütün maddelerinde bu sorular insanın kafasına takılıyor. Eğer bu komisyonlar kurulacaksa bu komisyonlar devletin içinde mi kurulacak, yoksa akil adamlar gibi dışarıdan mı kurulacak? Yoksa, bu komisyonlara, işte, bir sonraki fıkrada bahsettikleri, görüştükları kişileri, kurumları, yabancı kurumları da vesaireyi de mi dâhil edecekler? Bunlarla ilgili... Gerçi

şimdiye kadar sorduğumuz hiçbir soruya Allah'a şükür cevap alamadık ama Sayın Bakan maddenin sonunda bize bu maddenin niye böyle yazıldığını, bunun nasıl uygulanacağıyla ilgili birazcık fikir verebilirse çok mutlu oluruz.

(b) fıkrasında "Gerekli görülmesi halinde, yurtiçindeki ve yurtdışındaki kişi, kurum ve kuruluşlarla temas, diyalog, görüşme ve benzeri çalışmalar yapılmasına karar verir ve bu çalışmaları gerçekleştirecek kişi, kurum veya kuruluşları görevlendirir." Şimdiye kadar, bu görüşmeler tabii ki MİT Kanunu'nda da çok konuşuldu, görüşüldü, tartışıldı. O zaman da anlaşıldı ki şimdiye kadarki birçok görüşme MİT üzerinden yapıldı. Bundan sonra bu görüşmelerde muhatap acaba kim olacak? Sadece İmralı'dan Sayın Öcalan mı olacak, efendim, Kandil mi olacak ya da başka bir yerdeki birisi mi olacak?

BAŞKAN – Mehmet Bey, sehven oldu galiba.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Pardon, İmralı'da mahkûm olan Öcalan mı olacak, bebek katili mi olacak, neyse...

Bizi bu kadar yorarsanız bir gün de tabii ki dikkatimizi de dağıtıyorsunuz, ondan sonra eksik aramaya çıkıyorsunuz.

BAŞKAN – Biz onun dil sürçmesi olduğunun farkındayız Sayın Vekilim.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Yani bu irtibat kurulacak kişiler, kuruluşlar kimdir? Bundan sonraki görüşmeleri siyasetçiler mi yapacak? Ya da Parlatmentonun ve kamunun dışından, akıl adamlar gibi, başka birileri mi devreye girecek? Bu konuda da maalesef Hükümetin dışında hiç kimsenin bilgisi yok. Hükümetin içinde kaç kişinin bilgisi var, onu da bilmiyoruz. Yani, birçok konuda, iktidar partisinin milletvekili arkadaşlarımız kusura bakmasın ama onlar da bizden fazla bir şey bilmiyorlar birçok konuda. Hani, bizim bilgi eksikliğimiz var ama onların da çoğu... Bir kanun tasarısı önlerine gelmeden önce bilen birkaç kişi biliyorsa biliyor. Geri kalanı, onlar da bizim gibi, kanun tasarısı buraya geldikten sonra okuyup öğreniyor. Bu bakımdan, (b) fıkrasında da çok ucu açık, nereye gideceği, kimlerle nasıl bir görüşme yapılacağı ki bu konuda terör örgütünün ısrar ettiği, gözlemci konusunda da herhangi bir... Bizi endişelendiriyor. Bundan sonraki görüşmeler herhangi bir gözlemci nezaretinde mi yapılacak, yoksa şimdiye kadar yapıldığı gibi mi yapılacak? Bunlar da gerçekten merak ettiğim bir şey çünkü bir gözlemcinin devreye girmesi terör örgütünü Türkiye'nin karşısında bir taraf hâline getirir ve Türkiye'nin egemenliğini tartışmaya açacak bir yapıya sebep olur. Böyle bir şeyi biz kesinlikle Milliyetçi Hareket Partisi olarak düşünmek bile istemiyoruz ama kanunu öyle bir yazmışsınız ki insan istese de istemese de şimdiye kadar yürütülen gizli saklı ilişkilerden dolayı bunları düşünmek zorunda kalıyor.

"Silah bırakan örgüt mensuplarının eve dönüşleri ve sosyal yaşama katılım ve uyumlarının temini için gerekli tedbirleri alır." Şimdi, bir defa Sayın Bakan gerekçeye yazmış, "Bu süreç on senedir, on iki senedir devam ediyor." diyor. Şimdi, ben gerçekten merak ediyorum, bu süreç size göre 2002'den bu yana başladıysa, 2002'den bu yana silah bırakan terörist var mı? Varsa kaç kişi? Yani hiç duymadık biz silah bırakan. İşte bazen basında çıkıyor, 1 kişi teslim oldu, 3 kişi teslim oldu ama "PKK, işte, vazgeçmiş dağdaki işlerden, terörün dağ kadrosunu dağıtmaya karar vermiş, bundan sonra terör bitecek." Yani güvenlik kuvvetlerinin eli kolu bağlı ama PKK'nın eli kolu bağlı değil, diğer terör örgütlerinin eli kolu bağlı değil, onlar istedikleri yerde istedikleri gibi maalesef cirit atıyorlar. Geçmişte bir sürü eve dönüş yasası çıktı, o eve dönüş yasasından istifade eden, pişmanlık yasasından istifade eden terörist sayısının da o zamanki uygulamalarda çok sınırlı olduğunu hepimiz bilmekteyiz.

Dolayısıyla, bundan sonra, önce silah bırakan terör örgütü üyeleri, öncelikle, bir defa, nasıl rehabilite edilecek yani onların silah bırakmasını sağlayacağız, onların içerisinde suç işleyenler ne olacak, onlar nasıl cezalandırılacak? Yoksa herkesin yaptığı yanına kâr mı kalacak? İşte, yirmi sene önce Başbağlar'da olanlar cezasız mı kalacak? Şehit olan bu kadar askerimizin, polisimizin o kanı hava da mı kalacak? Bunlara hiçbir ceza vermeden nasıl yapacaksınız bunu, genel bir af ilan etmeden? Onu da biz bu metinden işin doğrusu anlayabilmiş değiliz. Tabii ki bu aşamalar sağlandıktan sonra bu dağdaki terör örgütü üyelerinin muhakkak rehabilite edilmesi elbette ki gerekli, sosyal devletin bunu çözmesi gerekli ama işin buraya gelmesi için öncelikle, bir kere, PKK'nın silah bırakması lazım ama şimdiye kadar ortada PKK'nın silah bırakmasıyla ilgili bir emare, PKK'nın silah bırakmasıyla ilgili bir niyet ortada yok. "Çatışmaları durduracağız." deniyor on dokuz aydır ama bu on dokuz aylık süre içerisinde her ne kadar böyle eskisi gibi bir çatışma yok gibi gözüküyorsa da her gün İnternet sitelerinde Türkiye'nin değişik yerlerinde silahlı, üniformalı PKK militanlarının gezdiği, şehitlikler kurdukları, dağlarda hareket ettikleri, sınırdan girip çıktıkları, yol kestikleri vesaire bir sürü bilgi, belge -her gün- haber sitelerine düşüyor. Bunların, efendim, Hükümetimiz bir kısmına yalan bilgi, asparagas falan diyebilir ama sonuçta bunların bir kısmının da gerçek olduğunu inkâr etmeleri mümkün değil. İşte bugün gene Genelkurmayın yaptığı açıklama mesela, bizi çok üzdü. İşte sınırda İran sınır birlikleri tarafından vurulan bir PKK militanını "Biz vurmadık yani bize karşı eylem yapmayın." noktasında bir açıklama yapılması, hani, insan ne diyeceğini şaşırıyor. Olay belki kamuoyunun bilgilendirilmesi bakımından bir şey ama o bölgedeki insanlara yani "Bunu

biz yapmadık, bize karşı eylem yapmayın, Başkalé'yi yakmayın, polis araçlarını yakmayın, karakola saldırmayın, biz böyle bir yanlış yapmayız.” gibi, yani bu açıklama gerçekten insanı üzen bir açıklama. Her birimizin bu açıklama üzerinden...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Yapmadıysa “Yapmadım.” demesinde bir problem yok.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Şimdi yapmadığı ayrı ama böyle bir açıklama yapma ihtiyacı duyması da ayrıca bir garip.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Şeffaf oluyor.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Bu şeffaflık değil işte yani şimdi, bu süreçte, “Biz olsaydık vurmayacaktık bunu yani görseydik de bir şey yapmayacaktık, İranlılar bizim açılımımızı bilmiyorlar, onlar bizden habersiz yapmışlar.” gibi bir açıklama. Gerçekten, bu geldiğimiz nokta insanı üzüyor.

Şimdi, “Bu kanun kapsamında yapılan çalışmalara ve alınan tedbirlere ilişkin kamuoyunun doğru ve zamanında bilgilendirilmesini sağlar.”

Başta da söyledim, gerçekten -kanun kapsamında- şimdiye kadar Hükûmet, bu kanun olmadan da bu açılım sürecini illegal olarak yürüttü. Ama bu yürütme sırasında, her ne kadar, işte “Biz şunu sağladık, bunu sağladık.” dediyse de yaptığı işlerin her birisini kamuoyundan gizledi. Oslo görüşmeleri ilk defa kamuoyuna düştüğünde, 2010 yılında Sayın Genel Başkanımız bunu Kayseri’de dile getirdiği zaman Sayın Başbakanın onun karşısındaki tepkisini hepimiz biliyorsunuz. Gene son grup toplantısında Sayın Başbakan “Son günlerde benim İmralı’yla doğrudan görüştüğüm iddiaları var. Bunu iddia edenler alçaktır, adidir.” ifadesini kullandı. Bu ifadeyi kullanıncaya kadar böyle bir görüşme olmamıştır diye düşünüyordum ben ama böyle bir ifade kullanılınca, eski, 2010 yılındakiyle örtüştürünce demek ki böyle bir şey var, önümüzdeki günlerde önüne çıkabilecek ki şimdiden ön almak için bu kadar ağır bir şekilde gene gündeme bunu getirdi. Ben gerçekten merak ediyorum şimdi, böyle bir görüşme var mı? Varsa ne zaman, nerede oldu İmralı’yla Sayın Başbakanın doğrudan görüşmesi? Gerçekten merak ediyorum. Çünkü bu kadar ağır bir şeyi inkâr ettiği zaman Sayın Başbakan, muhakkak arkasından bir şey çıkıyor. “Libya’da NATO’nun ne işi var?” dedi akşam, ertesi gün “Tabii ki... NATO ne için var?” dedi. Bunun gibi bu konuda da gerçekten -Başbakan bunu niye söyledi diye- ben öncesinde bu konuşulanlara çok itibar etmediğim hâlde Başbakanın grup toplantısında bu ifadeleri kullanmasından sonra gerçekten “Acaba böyle bir şey ne zaman, nerede, nasıl oldu?”yu düşünmeye başladım.

“Alınan tedbirlere ilişkin uygulama sonuçlarını izler ve ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlar.”

Acaba Hükûmet şimdiye kadar terörle mücadele ve terörün önlenmesiyle ilgili hiçbir koordinasyon, izleme vesaire yapmadı mı? Yani, bundan sonra niye böyle bir şeye ihtiyaç duyuldu? Kamu Güvenliği Müsteşarlığı kurulalı kaç yıl oldu. Dört yıldır bu kurum hiçbir koordinasyon yapmadı mı? Bu kurum şimdiye kadar ne iş yaptı? Gerçekten, Sayın Bakanın bu konuda da Komisyonumuzu ve bizleri en azından bilgilendirmesini istiyoruz.

Tabii, burada, gene “Gerekli mevzuat çalışmalarını yapar.” deniyor. Hemen sonraki maddede de “Bakanlar Kurulu çözüm sürecine ilişkin gerekli kararları almaya yetkilidir.” deniyor. Acaba bu mevzuattan kasıt nedir? Bu mevzuat çalışmaları sadece bildiğimiz gibi Meclisin bilgisi dâhilinde çıkacak olan kanunlar mı? Elbette Meclise gelirse kamuoyu da o kanun tasarısı ve o kanunun süreciyle ilgili bilgi sahibi oluyor. Yoksa, gizli kapılar ardında, Resmî Gazete’de yayımlanmayan... İşte, çok eleştirdiler kendilerinden önceki hükûmetleri: “Gizli kapaklı kararlar alındı, şöyle oldu, böyle oldu...” Mesela, AK PARTİ iktidara geldiği zaman Başbakanlığın önündeki cadde törenle yaya trafiğine açılmıştı. Ben birkaç ay öncesinde oradan geçiyordum, dediler ki: “Buradan geçemezsin.” “Milletvekiliyim.” dedim, “Kimliğini göster, yoksa gene geçemezsin.” dediler. Hani, onun gibi... Eskiden eleştirdiler, orayı tekrar trafiğe kapattılar. Ben gene böyle takım elbiseliydim, bir terörist gibi de değildim ama Başbakanlığın önünden kimliğimi göstermeden ben de geçemedim. Bunun gibi, bu mevzuat çalışmaları ne olacak? Kapalı kapılar ardında yönetmelikler, genelgeler, tebliğler... Zaman zaman Bakanlar Kurulu tarafından alınıp Cumhurbaşkanına imzalatılmadan yürürlüğe giren altın madeni arama kararnamele gibi gizli kararnameler mi olacak? Altın madeni işletmesiyle ilgili değişik kararnamelerde bunun örnekleri vardı geçmişte, gene bu Hükûmet döneminde yaşadık bunları. Acaba bunda da böyle bir şeyler mi yapılacak? Bu gerekli mevzuat çalışmalarını eğer başka türlü düşünürsek zaten Hükûmet elbette ki mevzuat çalışmasını... Nasıl bu kanun tasarısı doğrudur, yanlıştır, hazırlamıştır, buraya önümüze getirmiştir, görüşüyoruz, eğer bundan sonra da Hükûmet her şeyi hazırlayıp Parlamente’ye getirecekse zaten bunun buraya yazılmasına gerek yok. Yani, Hükûmet kanun tasarısı hazırlayabilir; bu zaten Hükûmetin görevleri arasındadır. Bu konuda Hükûmetin önünde buraya ayrıca bir madde yazmayı gerektirecek bir engel yoktur. Herhangi bir milletvekili de bir kanun teklifi hazırlayıp getirebilir. Ama burada bu mevzuattan kastınız nedir? Gerçekten bu bizi çok ciddi manada meraka gark ediyor.

Tabii buradaki hükümlere bir bütün olarak baktığımız zaman Hükûmete sınırsız, kontrolsüz yetki devri var. Parlamento adına elbette Türkiye’de demokratik sistem... Parlamenter demokratik sistemlerde yürütme görevini hükûmet yapar ve hükûmetin aldığı kararlar aleni olur ki Parlamento hükûmeti denetleyebilsin, Parlamento bunun için var. Ama Parlamentonun hükûmeti denetleyebilmesi için de hükûmetin aldığı kararların açık olması lazım. Bizim bugüne kadar bu Komisyonda sorduğumuz sorulara, milletvekili olarak verdiğimiz soru önergelerine, bunların birçoğuna maalesef Hükûmetten cevap gelmiyor. Dolayısıyla, burada, şimdiye kadar “Efendim, yasal dayanağı yoktu...” Hükûmet bunları belki kanun, yönetmelik, genelge, tebliğ yapmadan şifahi olarak bir kısmını yürüttü. Bundan sonra bu kanuna göre “Ben zaten bunlarla ilgili gerekli düzenlemeleri yapma yetkisini aldım...” Bakanlar Kurulunu toplarsınız ya da ilgili koordinasyon kurulunu toplarsınız, Parlamentodan kaçırarak istediğiniz gerekli düzenlemeleri yaparsınız. Yarın birisi bir şey dediği zaman da “Biz bu kanunu niye çıkarttık? Zaten bu yetkileri almak için çıkarttık...” O zaman bu fiilen bir kanun hükmünde kararname çıkartma yetkisine dönüşür ki bu da Anayasa’ mıza aykırıdır. Çünkü Anayasa’ mızda kanun hükmünde kararname çıkartma yetkisiyle ilgili olarak yani hükûmete verilecek yetkinin bir süresi var, bunun sınırı var; burada ne süre var ne sınır var. “Gerekli mevzuat çalışmasını yap, istediğin kadar yönetmelik çıkar, istediğin kadar genelge yayınla, istediğin kadar talimat ver. Biz bununla ilgili nasıl olsa çerçeve kanunu çıkarttık, yetkiyi aldık. Bundan sonra bir daha kimsenin bu konuda bilgilendirilmesine, bir şey duymasına gerek yok...” “Biz zaten buraya yazdık ya gerekli bilgiyi kamuoyuna veriyoruz...” O da iktidar partisinin algı yönetimine dönüşüyor. Hükûmetin kamuoyunu bilgilendirmesine değil, iktidar partisinin algı yönetimine dönüşüyor. Tabii, bu kanunun bu şekliyle böyle bir süreçte kamuoyuna getirilmesi, gündeme getirilmesi, Medise getirilmesi de zaten işin başka bir tarafı, bu tamamen Cumhurbaşkanlığı seçiminde de vaziyeti kurtarma operasyonu. Ondan sonra nasıl bir yol izleyeceğinizi kimse öngöremediği için biz de böylesine muğlak, lastikli, çektiğin zaman nereye gideceği belli olmayan ve Türkiye’nin egemenliğini tartışmaya açacak olan bu kanun tasarısına ve özellikle bu kanun tasarısının 2’nci maddesindeki bu garip ifadelerin hepsine Milliyetçi Hareket Partisi olarak karşıyız. Böyle bir kanunun yürürlüğe girmesinin memleketimize, milletimize hayır getirmeyeceğini düşünüyoruz.

Bu terör örgütleriyle oturup görüşme konusunda da... Tabii, Anadolu’da çok yaygın bir tabir vardır “Yılanla çuvala girilmez.” diye. Elinde silah olan insanla masaya oturmanın, o insanın elindeki silahı ne zaman, nerede, nasıl kullanacağını bilmemesi de düşünüldüğü zaman gerçekten üzerinde çok düşünülmesi, çalışılması, araştırılması gereken bir konu olduğunu biz burada Hükûmete bir defa daha hatırlatıyoruz.

Tabii bizim uyarılarımızı, dün bu yargıyla ilgili konuda söylediklerimizi arkadaşlarımız tehdit olarak algıladılar. Biz kimseyi tehdit etmedik, etmiyoruz. Sadece hukukun gideceği tabii yolu söylüyoruz. Bu yanlış alet olan herkes... Çünkü bu kadar yanlış kanunla, yönetmelikle, genelgeyle, tebliğle örtülemez. Bu kadar yanlış kimse yarın müsaade etmez. Bu yanlışların hesabını ileride muhakkak soracak bir cumhuriyet savcısı, bir cumhuriyet hâkimi çıkar.

Ben bu duygularla hepinize teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben de teşekkür ediyorum Sayın Erdoğan.

Buyurun Sayın Güler.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Sayın Başkan, teşekkür ederim.

1’inci maddenin özelliği usul ve esasları düzenlemesiydi ama konusu bulanıktı. 2’nci maddede de ilginç bir terim var. 2’nci madde uygulama, izleme ve koordinasyon görevini hükûmete veriyor. Efendim, Anayasa’da “hükûmet” diye bir organ yoktur. Hükûmet, hukuki bir terim değil, siyaset biliminin terimi, basının kullandığı terim hatta günlük yaşamın terimi denebilir ama Anayasa’da terim olarak hiç geçmeyen bir yapı organ vasfı da taşımayacağı için burada görevlendirmenin hükûmete verilmesi önemli bir sorun oluşturur. Bizim Anayasa’ mızda madde 8, yürütme yetkisi ve görevinden söz eder. “Yürütme yetkisi ve görevi, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından kullanılır.” diye tanımlanır. Sonra yürütme bölümü düzenlenir, yürütme bölümünde de Cumhurbaşkanı, Bakanlar Kurulu, olağanüstü yönetim usulleri ve idare başlıkları vardır ama bunun hiçbir yerinde hükûmet diye bir şey yoktur. Biz eğer yasayla bir organa görev veriyorsak, bunun Anayasa’da elbette tanımlanmış bir organ olması zorunluluğu var. Sanıyorum bunun açıklamasını Hükûmet temsilcimiz yapar. Hükûmetten kastedilen burada nedir? Hukuk terminolojisinde olmayan bir terim neden burada kullanılmış?

Bu maddede toplam altı görev verilmiş. Nereye? Hükûmete. Bunlardan bir tanesi adımları belirlemek, plan, projelendirmek demek ki dolayısıyla, bu anayasal ve hukuksal olarak ne olduğu belli olmayan hükûmet karar alma yetkisine sahip olacak.

SİRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Hocam, yetkilendirmede “Bakanlar Kurulu” diyor yani 3’üncü maddenin 1’nci...

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Onu düzeltmez.

SİRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Ama yetkilendirmeyi burada yapıyor.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Yok. Şimdi söyleyeceğim niye karışıklık geldiğini.

İkincisi, müzakere için görevlendirme yetkisi var, yine hükümet görevlendirme yapacak. Şimdi, orada hükümetin bir parçası olarak başbakan var, bu Anayasa’da tanımlanmış durumda ve Bakanlar Kurulunun karar alma yetkileri var ama Bakanlar Kurulu iki tür karar alabilir. Bir üçlü kararnameyle karar alabilir, bir de Bakanlar Kurulu, Cumhurbaşkanı imzasıyla bakanların imzasından oluşan kararnameler çıkarabilir. Dolayısıyla, işte karışıklık burada ortaya çıkar.

(b) fıkrasına geldiğimiz zaman, müzakere için yapılacak görevlendirme Hükümetin hangi bileşenince başbakan mı, Bakanlar Kurulunca mı? Bakanlar Kurulu ise ne tür kararnameyle yapılacak, bu karışıklığa yol açar. “c” maddesinde tartışmalı fıkralardan birisi. Ben bu maddeden şunu anlıyorum: Af çıkınca kimi uyum çalışmaları yapma ihtiyacı olacak, işte o zaman yine bu “hükümet” af çıktıktan sonra o çalışmaları yapmakla yükümlü sayılmış. Orada da hem Bakanlar Kurulu hem kamu kurum ve kuruluşları ya da kararname problemi tekrar karşımızda. Örneğin, orada bazı kararları almak için üçlü kararname kullanmak gerekebilir hani Adalet Bakanı, Başbakan, Cumhurbaşkanı biçiminde tüm Bakanlar Kurulu niye uğraşsın? Sosyal yaşamla ilgiliyse Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı, Başbakan, Cumhurbaşkanı üçlü kararname çıkarabilir ama öyle konular vardır ki Bakanlar Kurulu kararnamesi ihtiyacı doğabilir. “ç” maddesinde “kamuoyunu bilgilendirme” ona ilişkin söylenebilecek bir şey yok, şimdiye kadar eksik olan bir şey burada düzenlenmiş ama “d” maddesine gelince burası gerçekten tuhaf bir düzenleme olmuş, hükümetten söz ediliyor, o belirsizliğine rağmen içinde Bakanlar Kurulunun olduğunu varsayıyoruz. “İzler, koordinasyon sağlar.” kurul yapıları zaten var oluş nedeni itibarıyla koordinasyon sağlar. Burada ayrıca bir kurula varoluş nedeni neden tanımlanmış, onu anlamak son derece güç. Gerekli mevzuat çalışmalarını hükümet yapar. Yani hükümete mevzuat çalışması yapma yetkisini çözüm süreci çerçevesinde ayrıca tanımlayarak vermeye neden gerek duyuldu, bunu gerçekten anlamak güç. Bu maddeyle ilgili olarak bütün problemler ve yetkilerin kime, hangi tür kararlara dayandırıldığı, görevlerin nasıl belirlendiği, kullanılan hükümet kavramı nedeniyle önemli bir karışıklık içerisinde. Anayasa’da yeri olmayan bir kamu yapısına günlük dilde, siyaset biliminde kullanılan isimle hükümete bu tarz görevlerin verilmesi mümkün değildir, bunun Anayasa’ya aykırılık oluşturacağı kanısındayım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben çok teşekkür ederim Sayın Güler.

Sayın Oğan, buyurun.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, dün de, bugün de birçok konuyu gündeme getirdik. Her defasında işte en sonunda “Sayın Bakan cevaplayacak.” dediniz, cevaplamadı. “Yarın da buradalar, nasılsa yarın cevaplarlar.” dediniz, yarın oldu yine cevaplanmadı.

BAŞKAN – Sayın Bakan burada.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Yani Sayın Bakanın burada olması bir şey ifade etmiyor ki sorumuza cevap vermedikten sonra burada olmuş ne fark eder, olmamış ne fark eder. Sayın Başbakan Yardımcısı, hiçbir sorumuza cevap vermedi, dilek ve temennilerini söyledi, bize de akıl verdi biraz önceki konuşmasında.

Bizim net kaygılarımız, endişelerimiz var. Siz, eğer bu kanunu getirdiğinizde yani muhalefetin yani milletin bir kesimin endişelerini gidermek gibi bir niyetiniz yoksa, amacınız, bütün hedefiniz PKK’nın endişesini gidermekse söyleyin. “Yok, PKK’nın endişesini gidereceğiz ama milletin size oy vermiş kesiminin de endişelerini gidermek istiyoruz.” diyorsanız o zaman sorumuza cevap verin, bizi oyalamayın Sayın Başkan, Sayın Başbakan Yardımcısı. Ya bizim burada sorularımıza cevap verin veyahut da biz o zaman çıkıp açıkça diyeceğiz ki “Bunların bütün amacı, milletin bize oy vermiş kesimi bunların umurunda değil, bunların tek muhatabı -ki bütün hâl ve davranışlarınızdan o anlaşılıyor- PKK’nın endişelerini gidermek.” Aksi takdirde yani bir sorumuza cevap vermiş olmaz mısınız ya, bir tane sorumuza. Yok, demek ki sizin bizim gibi bir kaygınız yok, sizin bütün kaygınız PKK’nın endişelerini gidermek.

2’nci maddeye baktığımızda, şimdi, burada Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun yani neredeyse Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun’dan işte birkaç tane maddeyi alıp buraya koymuşsunuz. O zaman bu Kanun varsa Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığına ne gerek var, onun Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Kanun’a ne gerek var? Yani burada Hükümetinize ait olan kanunları yeniden bir kanun maddesi olarak getiriyorsunuz. Hükümetin kurumlarına ait olan görevleri burada yeniden yeniden düzenleyip getiriyorsunuz. Yani bunu yapmaktaki amacınız burada bazı içine sakladığınız maddeleri gizlemek midir? Örneğin, 4’üncü maddede ifade edilen “Bu kanun kapsamında verilen görevleri yerine getiren kişilerin hukuki, idari ve cezai sorumluluğu doğmaz.” Bunu mu gizlemeye çalışıyorsunuz veyahut da “Bakanlar Kurulu çözüm sürecine ilişkin gerekli kararları almaya yetkilidir.” yani Bakanlar Kurulunun zaten ülkedeki sorunları çözmeye yetkisi yok mu? Zaten

var, Bakanlar Kurulunun bunun için ayrı bir kanun maddesiyle yetki almasına ne gerek var, doğrusu bu izaha muhtaç maddelerden birisidir.

Ha, siz şunu diyorsanız eğer “Bakanlar Kuruluna biz yetki verelim, bu şekilde Anayasa’nın üzerine kanun maddesini çıkardınız ama bununla yetinmeyelim, kanun hükmünde kararnameyi de Anayasa maddesinin üzerine çıkaralım.” diyorsanız, buyurun yapın. Ondan sonra da bizim “Zamanı geldiğinde kanunu size hatırlatırız.” sözümüzü de Sayın Başbakan Yardımcısı, tehdit olarak algılamayın. Kanunu hatırlatmak ne zamandan beri, hangi ülkede tehdit olmuştur?

Sayın Başbakan Yardımcısı, tehdit o değil, tehdit “Yüzde 50’yi evde zor tutuyorum.” demektir. “Yüzde 50’yi evde zor tutuyorum, bir bırakırsam gösterir size.” tehdit budur. Tehdit kanun maddelerini hatırlatmak değildir. Biz size Anayasa’yı hatırlatıyoruz. Anayasa... Bu Anayasa kitapçığının içinde yazan maddeleri hatırlatıyoruz, burada diyor ki: “İstediğin kanunu çıkar kardeşim, istediğin kanun hükmünde kararnameyi çıkar kardeşim ama bunların hiçbirisi Anayasa’nın üstünde olmaz.” Zamanın kudretli generalleri de kendini öyle çıkardıkları kanunlarla, hatta Anayasa’nın içine dahi yedirmeye çalışmışlardı ama bu dünya onlara da kalmadı. Sultan Süleyman’a dahi kalmayan dünya emin olun hiç kimseye kalmaz. Yeri, zamanı gelir eğer hukuk önünde haklıysanız zaten bir mesele yok ama haksız bir durumunuz var ise -ki bize göre var- o zaman bunun cezai sorumluluğuyla da karşılaşmak niye tehdit olsun? Hiç tehdit falan değil. Eğer bir suç işlemişseniz nasıl ki bizim iktidarımız döneminde işlediğimiz bir suç varsa şimdi kanun önüne çıkmaya hazırız biz. Sizin iktidarınız döneminde de işleyeceğiniz her suç için kanun karşısına çıkacaksınız. Bunu söylemek tehdit değil, hiç onu tekrarlayıp durmuyunuz.

Madde 2’de diyorsunuz: “Hükümet, çözüm süreci kapsamında aşağıdaki hususlarda gerekli çalışmaları yürütür.

Terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesine yönelik siyasi, hukuki, sosyoekonomik, psikolojik, kültür, insan hakları, güvenlik ve silahsızlandırma alanlarında ve bunlarla bağlantılı konularda atılabilecek adımları belirler.” Sizin koordinatörlüğünü yaptığınız Başbakan Yardımcılığının zaten böyle bir görevi var. Bu zaten Hükümet olmanın gereğidir ama siz “Bunun içerisinde PKK’yla silah pazarlığı yapmak var.” diyorsanız onu da açık yazın veyahut da “Gelip silahını teslim eden PKK’lılar kaç tane Mehmetçik’i şehit etmiş olursa olsun hiç önemli değil, yeter ki silahını teslim etsin, hiçbir cezai sorumluluğu olmayacak.” diyorsanız onun da zamanı geldiğinde hem o Mehmetçik’e kurşun sıkanlar hem onları aklamaya çalışanlar kanun karşısında elbette ki hesap verecektir.

(B) maddesinde “Gerekli görülmesi halinde, yurt içindeki ve yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlarla temas, diyalog, görüşme ve benzeri çalışmalar yapılmasına karar verir ve bu çalışmaları gerçekleştirecek kişi, kurum veya kuruluşları görevlendirir.” Burada benim bilhassa merak ettiğim bu “benzeri çalışmalar”dan neyin kastedildiğidir. Kanun yapma tekniği açısından böylesine hassas bir konuda “benzeri çalışmalar” gibi elastiki bir cümlemin, kelimenin burada yer almasını doğrusu anlamış değilim. Benzeri çalışmaların içerisine yarın siz birçok şeyi getirip koyabilirsiniz, para sınırlamayı da bunun içerisine koyabilirsiniz, teröristlerle her türlü gayrikanuni işleri, beraber kotaracağınız işleri de bunun içerisine koyabilirsiniz. Hukuk devletinde böyle başı sonu belli olmayan ifadelerle devlet yönetilmez. Ne yapmak istiyorsanız, yapacağınız iş hukukiyse zaten mesele yok, onu da yazın ama böyle “benzeri çalışmalar” deyip ucu açık birtakım ifadelerle burada kanun yapıp ve ondan sonra da “Hiçbir cezai sorumluluğumuz olmayacak.” diyorsanız kusura bakmayın, onun da cezai sorumluluğu zamanı geldiğinde olacaktır. Mesela, diyelim ki şehit aileleri miting yapacaklar sizin bu çıkarmak istediğiniz kanun tasarisına karşı. Siz mesela o mitinge karşı bir önlem aldığınızda o, bu “benzeri çalışmalar” içerisine girecek midir, merak ediyorum. Yani aklıma bir sürü şey geliyor ama sadece bir tanesini ifade ettim. Dün burada ifade etmiştim, sabah yine ifade ettim, her ikisinde de Sayın Atalay, yoktunuz. Mesela bu “benzeri çalışmalar” içerisine şu girer mi: Sizi, Milliyetçi Hareket Partisi olarak biz “yıkım koordinatörü” olarak adlandırıyoruz, bunu kendinize bir hakaret olarak lütfen addetmeyiniz. Diyebilir misiniz: “Ya, bu MHP’liler de çok oldu kardeşim, şunların ayağına bir sıkıverin.” Böyle dediğiniz takdirde Sayın Atalay, bu, “benzeri çalışmalar” içerisine girer mi? Nasılsa 4’üncü maddenin (2)’nci bendinde “Bu Kanun kapsamında verilen görevleri yerine getiren kişilerin hukuki, idari veya cezai sorumluluğu doğmaz.” Yani o açıdan bunun bir cezai sorumluluğu da size göre nasılsa yok. Bunu da bu elastiki lafların içerisine pekâlâ sığdırmak mümkün.

Biz çözüm sürecinize karşıyız. Biz çözüm sürecinizin bu ülkeye hayır getirmeyeceğine inanmaktayız. Biz çözüm sürecinizin terörü bitirmeyeceği, tam tersine, terörü daha da azdıracak kanaatindeyiz ve bu da ülkeye hayır getirmeyeceği için her türlü hukuki zeminde buna karşı çıkacağız. Biz buna karşı çıktığımız için acaba sizin bu çalışmalarınızı engellediğimiz bahanesiyle “Şu MHP’lilerin ayağına iki kurşun sıkıverin.” diyebilir misiniz, der misiniz? Veyahut da sabah burada yoktunuz, cevap da vermediniz bu saate kadar bekledim. Sayın Başkan “Muhakkak cevap verilecek.” demişti ama hâlâ bir Allah’ın kulundan, bir devletin görevlisinden bir cevap

almadım. Sabah burada öylesine, laf olsun diye konuşmadım Sayın Başkan. Ben burada çok ciddi bir durumu getirdim Komisyonun nazarına, çok ciddi bir konu. Sizin umurunuzda olmayabilir ama çok ciddi bir konu.

PKK bugün Kağızman'da dağ köyünde kurmuş çadırını, vatandaşları "MHP'ye niye oy verdiniz?" diye her gün orada sorguya çağırıyor, her gün, her Allah'ın günü orada sorguya çağırıyor. Hükûmetin oradaki temsilcilerine, emniyete, şuna, buna diyoruz, diyor ki: "Orası jandarma bölgesi." Jandarmaya diyoruz "Vallaha, çözüm süreci var, biz bir şey yapamayız." diyor. Yarın benim vatandaşına sizin bu bahsettiğiniz, getirmeye çalıştığınız maddenin, 4'üncü maddenin (2)'nci bendini uyguladığınızda, bu cezai sorumluluğa sahip PKK'lılar benim vatandaşımı tehdit ettiğinde, benim vatandaşına fiziki bir zarar vermeye çalıştığında o da bunun kapsamına girecek midir? Veya girmeyecekse bunu nasıl anlayacağız? Yani kanun tersinden okuyorum bir şey anlaşılmıyor, düzünden okuyorum bir şey anlaşılmıyor. O kadar ucu açık ki "Cezai sorumluluk olmaz." Hangi şartlarda cezai sorumluluk olmaz? Suç unsuru teşkil eden fiillerde cezai sorumluluk olmaz, öyle anlaşıyor buradan. Peki, bu suçun kapsamı nedir? Mesela, onu neyle sınırlandıracağız? Buradan belli değil. "Ya, bunu şununla sınırlandıracağız: PKK'lılarla görüşme, Kandil'e gitme, İmralı'ya gitme. Bunlar suç değil." veyahut da "Silahlarını teslim alma, onu emniyetli bir bölgeye götürme. Bunlar suç değil." Böyle alt alta sıralamanız lazım, neyin ne olduğunu bilmemiz lazım. Veya "Bu konuda engel olanın ayağına sıkma." bilemiyoruz ki. Sayın Atalay, gülüyorsunuz ama bilemiyoruz yani. Buradan anladığım benim, her türlü eylem suç sayılmayacak.

Ben, PKK'dan tehdit alıyorum uzun süreden beri ama Allah'ın verdiği canı bir tek o alır, biz ona inanmışız. Dolayısıyla da şimdiye kadar hiçbir tedbir almadım, şikâyetle de bulunmadım ama şimdi bulunuyorum çünkü PKK'ya suç işleme özgürlüğü getiriyorsunuz ve PKK'ya suç işleme özgürlüğü bundan sonra fiiliyata dönüşecek. Sabah söyledim, dün söyledim, bugün basın toplantısında söyledim hiç duymak gibi bir niyetiniz yok. Tekrar söylüyorum: Bakınız, yarın bu kanun çıktığı zaman bize yönelik tehditler fiiliyata geçerse sorumlusu sizsiniz. Devletin savcısına, polisine, askerine, bütün güvenlik görevlilerine de buradan çağırıda bulundum, siz duymak istemiyorsunuz, bir daha bulunacağım.

Bugün bizim Kağızman'daki vatandaşlarımızın içine düştüğü durum, Iğdır'da vatandaşlarımızın içine düştüğü durum yarın öyle bir noktaya gelecek ki vatandaşlarımız kendisini kendisi koruma noktasına gelecektir. Sizin tabii, derdiniz bir tek PKK ama PKK benim vatandaşımı canından bezdirdiği noktada benim vatandaşım kendisini kendi imkânlarıyla koruma noktasına gelecektir. O zaman da bu cezai sorumluluk onlar için de geçerli olacak mıdır? Onlar da bu kapsamda cezai sorumluluğa sahip olacak mı yoksa "Vay kardeşim, sen niye eline silah aldın mı?" diyeceksiniz çünkü devlet yok orada. Devlete çağırıda bulunuyoruz "Aman çözüm süreci ne bir sıkıntı gelmesin." deyip herkes bir köşeye kaçıyor. Polise diyoruz, jandarmaya atıyor; jandarmaya diyoruz, polise atıyor. Devlet yok. Devletin olmadığı yerde ne olur? İnsanlar "illallah" der, artık canına tak eder kendi kendisini korumanın yollarına bakar. Açık söylüyorum, siz eğer vatandaşa sahip çıkmayacaksanız, çok açık ve net söylüyorum: Bu, kendi kendimizi savunma hakkı doğurur bize. Ondan sonra da kimin canı yanacaksa da yanar, kimse kusura bakmasın.

Ve bunların da cevabının burada verilmesi lazım. Benim vatandaşım her gün şikâyetle bulunuyor, yazıyor sizin Başbakanlığın ilgili şeylerine. Yok ya, bir Allah'ın kulu duymuyor. Yani, öyle bir tılsımlanmış ki kamu görevlileri "Aman çözüm sürecine bir hâl gelmesin." diye devletin, polisin, askerın teröristi gördüğü yok. Yani, ne yapalım, biz de mi terörist olalım ya? Yani, bizi de muhatap almanız için, benim vatandaşımın muhatap alınması için terörist mi olması lazım, dağa mı çıkması lazım? Eğer onu istiyorsanız onu da yaparız, hiç kimse kusura bakmasın.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Oğan.

Sayın Işık...

ALİM IŞIK (Kütahya) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli milletvekilleri, sayın Hükûmet temsilcileri; öncelikle hepinize hayırlı akşamlar diliyorum.

Böyle bir Ramazan ayı gününde hayırlı bir yasa üzerinde konuşmayı çok arzu ederdik ama bu yasanın hayırlı olmayacağı düşüncesiyle sözlerime başlamak istiyorum.

Dün söz talebinde bulunmuştum ancak çok geç vakit olması nedeniyle geneli üzerinde görüşlerimi ifade etme imkânı bulamadım ancak bu vesileyle hem tasarının geneli üzerindeki görüşlerimi hem de 2'nci maddesiyle ilgili görüşlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Öncelikle, 26 Haziran 2014 tarihinde Başbakanlık tarafından Türkiye Büyük Millet Meclisine havale edilen bu tasarının aynı gün hızla Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı tarafından Anayasa ve Adalet Komisyonlarına tali komisyon olarak, İçişleri

Komisyonuna da esas komisyon olarak hızla havale edilmesini ve iki gündür, gece gündüz dur demeden, canla başla iktidar partisinin bu tasarımı Komisyondan geçirme çalışmalarını çok manidar buluyorum. Bugüne kadar, sekiz yıldır, Başbakanlıktan gelip de hemen Medise havale edilip komisyonlarda bu hızla görüşülen başka yasa var mı, gerçekten hatırlamakta biraz zorluk çekiyorum, sebebini de elbette ki merak ediyorum ama cevabının da ne olduğunu çok iyi biliyorum çünkü bu yasa tasarısını, yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesinde PKK terör örgütünün AKP Hükûmetine dayattığı zorlamaları yasal bazda çözüme kavuşturma adına verilmiş sözlerin gereği olarak “Acaba Kürt kökenli vatandaşların oylarını bu Cumhurbaşkanlığı seçiminde AKP lehine çevirebilir miyiz?” telaşının getirdiği bir sonuç olarak görmek istiyorum.

Tabii, tasarının ismine bakarsanız son derece mülayim, yumuşak ama içeriğinin son derece zehirli olduğu görülmekte. Terörün sona erdirilmesi tabii ki tüm vatandaşlarımızın en canı gönülden isteği. Toplumsal bütünleşmeyi zaten bu ülkenin tüm değerleri olarak hepimizin benimsediğini de biliyoruz ama maalesef içeriğine baktığınız zaman ismiyle hiçbir ilgisi olmayan, tamamen terör örgütünün taleplerinin yasal bazda bir çözüme kavuşturulmak istendiği bir tasarı olduğunu görmekteyiz.

Değerli milletvekilleri, buraya nereden geldik? Son dönemde hangi aşamalardan bu noktaya gelindi, onu da sizlerle kısaca paylaşmak isterim.

15 Şubat 1999 tarihinde terör örgütü liderinin yakalanarak adalete teslim edilmesinin ardından yargılanması ve ölüm cezasıyla cezalandırılması ve hemen arkasından 2002 yılında yapılan seçimlerle birlikte iş başına gelen Adalet ve Kalkınma Partisi Hükûmetinin idam cezasını kaldırmasıyla sonuçlanmış ve maalesef ondan sonraki aşamalarda, özellikle 2003-2007 birinci AKP Hükûmeti döneminde terör örgütü -2002 yılında bitme noktasına gelmişken- yavaş yavaş canlanmaya başlamış ve 2007 seçimleri öncesinde tek taraflı bir ateşkesin sonucu olarak AKP tekrar iktidara taşınmış ve genel seçimlerde büyük bir oy çokluğuyla iş başına geldikten sonra 2009 yılı 1 Ağustos tarihinde, Sayın Başbakan Yardımcısının, sözde “Çözüm Süreci Koordinatörü” olarak isimlendirilse de, Sayın Oğan’ın da ifade ettiği gibi, Milliyetçi Hareket Partisinin gözünde yıkım koordinatörü olarak görev aldığı bir sürecin başında önce “Kürt açılımı” arkasından “demokratik açılım” arkasından -toplumda bu isimler tutmayınca- “millî birlik ve kardeşlik projesi” gibi isimler adı altında milletimize dayatılmaya çalışılan ve Sayın Başbakanın ifadesiyle hazmettire hazmettire bugünlere geline bir noktanın son aşamasında böyle bir tasarımı görüşmeye başladık.

2010 Ağustos ve Eylül aylarında Oslo görüşmelerine ait kayıtların İnternet aracılığıyla kamuoyuyla paylaşılmasının ardından tabii ki Hükûmet kanadında ortaya çıkan telaşın sonucu “Ne yapılabilir, yeni bir dönem nasıl kurtarılabilir?” çalışmaları başlatıldı ve 2011 seçimleri öncesinde Milliyetçi Hareket Partisine başlatılan kaset operasyonu ile hedef 367 ve üzerinde bir milletvekili sayısıyla AKP’nin seçimlerden çıkmasının ardından Anayasa değişikliğiyle bu yapılan suçların üzerinin örtülmesi ve yeni bir dönemin başlatılmasıydı ama bu aziz millet hür türlü çirkefe, hiçbirimizin kabul etmeyeceği her türlü oyuna rağmen Milliyetçi Hareket Partisini bu yüce çatı altına gönderdi ve o günden bugüne verdiğimiz mücadelenin sonucunda maalesef AKP istediği şekilde Anayasa’yı değiştirecek bu çoğunluğu alamadığı için bugüne kadar anayasal bir değişiklik gerçekleştiremedi.

2011 seçimlerinin ardından Türkiye Büyük Millet Meclisinde Anayasa Uzlaşma Komisyonu kuruldu, herkes iyi niyetle Türkiye’nin bu Anayasa değişikliği talebine cevap verilmesi gerektiğini savunarak çalışmalara başladı ama görüldü ki bu çalışmalarda amaç özellikle Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın değiştirilmesi dahi teklif edilemeyecek olan ilk 4 maddesinin değiştirilmesiyle üniter yapının bozulması, millî birlik ve beraberliğin, bütünlüğün zedelenmesini sağlayacak maddeler üzerinde anlaşma sağlanamayınca başkanlık sistemi kozunu AKP sürdürdü ve bununla birlikte anlaşamayan Komisyon sonuçta maalesef uzun bir çalışma döneminin ardından lağvedilmek zorunda kaldı.

Değerli milletvekilleri, bu dönemde bu çalışmalar yürürken çok önemli bir gelişme oldu. Maalesef Türk Silahlı Kuvvetleri ve emniyet güçleri silahsızlandırıldı. Dolayısıyla, emniyet güçleri gözünün önünde olan terör olaylarına müdahale edemez hâle getirildi ve Sayın Bakan kendi ifadesiyle, örneğin en son Diyarbakır’da bir askerî birlikte yaşanan bayrak indirme olayında kurşun sıkılmaması, müdahale edilmemesinin kendilerinin talimatı üzerine gerçekleştiğini kendisi açıkladı. Dolayısıyla, geline bu noktada yaşanan tüm acı olaylar, AKP’nin maalesef terör örgütünün dayatmalarına karşı çaresiz kaldığı ve bu yasa tasarısını bu yüce Meclisin gündemine getirmek zorunda kaldığını hep beraber gördük.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Öyle bir açıklamam olmadı.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Ona benzer...

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Öyle bir sözüm olmadı, onu düzeltiyim.

ALİM IŞIK (Kütahya) – O mealde “Hükûmet bu talimatı verdi.” şeklinde açıklamalarınız oldu.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Öyle bir ifadem olmadı, bana atfetmeyin, onu düzeltin.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Özür dilerim, onu geri alıyorum ama Kabine üyelerinden birisinin sözü olduğunu biliyorum, herhâlde Sayın Arınç olacak o zaman, bunu düzeltmiş olayım ama sizlerden birisi bu açıklamayı yaptı.

Tabii, bu süreçte son adım olarak İmralı görüşmeleri hızlandırıldı, heyetler kuruldu. Önce İmralı'yla görüşmenin yapıldığı inkâr edildi, arkasından “Devlet görüştü.” dendi, sonra “Talimatları biz verdik.” ve şimdi de artık resmen “PKK terör örgütünde kim görev aldıysa, kimi biz bu yasa kapsamında görevlendireceksek her türlü görüşmeyi yapabiliriz; yurt içinde, yurt dışında, istediğimiz yerde temas, görüşme, her şey serbest ve bunun sonunda asla bu görüşmeleri yapanlar, teması kuranlar ve bu konuda eylemi gerçekleştirenlerin hiçbirisi hukuki, idari ve cezai sorumluluğa tabi tutulmayacaktır.” şeklinde bir hükümle bu tasarı önümüze gelmiş oldu.

Değerli milletvekilleri, tabii ki bu süreçte iki önemli yasada çok önemli değişiklik yapıldı. Birisi MİT Yasası'ndaki değişiklikle, MİT'te görev alan personelin herhangi bir şekilde soruşturulması durumunda Başbakanın izniyle bunların soruşturulabileceği düzenlemesi getirildi. Bunun da sebebi, MİT personeli olmadığı hâlde Başbakanlık Müsteşar Yardımcılığı döneminde Hükûmet adına özel görüşmeyi yapan bir şahsın kurtarılması adına bu düzenleme yapıldı ve arkasından tüm MİT mensupları bu kapsam altına alınmış oldu.

İkinci önemli bir değişiklik: Türk Silahlı Kuvvetlerinin iç tehdide karşı yani yurt içerisindeki terör olaylarına karşı müdahale etme hakkı elinden alındı ve bugün Türk Silahlı Kuvvetleri, maalesef, bu değişiklikle Hükûmetin verdiği talimatların gereği olarak, gözünün önünde olan yol kesme, haraç toplama ve mahkeme kurma olaylarına müdahale edemez bir hâle geldi. Tabiri caizse, Türk Silahlı Kuvvetlerinin içi boşaltıldı, görevleri elinden alındı ve bu durumda resmen Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarının eğer böyle bir yasa tasarısı geçirilmezse suç işlemesine zemin hazırlanmış oldu. Dolayısıyla, Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarının da böyle bir düzenlemeye sıcak bakmalarının alt yapısı oluşturuldu.

Bir başka konu: Tabii ki bu süreçte IŞİD başta olmak üzere, bölgede bulunan, özellikle, sözde İslami referansla cihat yaptıklarını iddia eden birçok terör örgütü Türkiye'yi hedef aldı. Maalesef, Musul Konsoloslukundaki baskın sonucu rehin alınan Türk vatandaşlarının akıbetinin ne olduğunu ne basından öğrenebiliyoruz ne de bir Hükûmet yetkilisi gelip Türkiye Büyük Millet Meclisinde milletvekillerini bilgilendirme zorunluluğu duymaktadır. Basına yayın yapma yasağı getiren anlayışı da huzurunuzda kınamak istiyorum. Herkes biliyor, yurt dışında herkes Türkiye'yle ilgili ne olduğunu biliyor ama Türkiye Büyük Millet Meclisinde millet adına millet iradesini kullanan milletvekilleri bu ülkede Türkiye adına ne yapıyor, dış ilişkilerde hangi noktaya geldik, bu konuda bilgilendirilmiyoruz.

BAŞKAN – Sayın Işık, özür diliyorum. Genellikle konuşmacılar, böyle, on beşinci dakikaya giderken benimle göz göze geldiklerinde uyarıyorum ama sizinle hiç göz göze gelemediğimiz için süreyi bir hatırlatmak istedim.

Buyurun.

Toparlarsanız memnun olurum.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Hayhay Sayın Başkanım, peki.

Gelinen noktada, değerli milletvekilleri, bir kez daha tekrarlanacak olursa, söz konusu tasarının -benden önceki çok değerli milletvekillerinin de ifade ettiği gibi- şu anda mevcut Anayasa hükümlerine tamamen aykırı ve bunu getirenlerin de ileride suç işledikleri gerekçesiyle yargılanmasına yol açacak önemli bir yasa tasarısıdır. Bunun kesinlikle bu Komisyon gündeminden çekilmesi bu hayırlı ayda çok daha hayırlı olacaktır.

Er ya da geç, bugün bu yasa bu Meclise getirenler, bu müzakerelerde bu yasa lehinde görüş belirtenler ve yasalması konusunda oy kullananlar, inanıyorum ki yüce Türk adaletinin önünde bir gün bunun hesabını vereceklerdir. Ben bu uyarıyı da iyi niyetle yapmak istiyorum.

Gelelim tasarının 2'nci maddesindeki ciddi birkaç konuya. Değerli milletvekilleri, silah bırakan örgüt mensuplarının eve dönüşleriyle ilgili düzenlemede, Sayın Bakana sormak istiyorum: Bu sürecin başından beri sadece sizin bildiğiniz ama bir türlü yüce milletin temsilcilerinin bilmediği, öğrenemediği kaç terör örgütü mensubu bugüne kadar silah bıraktı? Onlara ne yaptınız? Bundan sonra bu terör örgütü mensuplarının silah bırakacağına inanıyor musunuz? Eline geçirmiş, hazır sizi yakalamış, istediğini yaptıran bir terör örgütü silahı bırakır da kuzu kuzu size teslim olur mu? Yani buna hiç inanıyor musunuz, kendiniz inanıyor musunuz buna? Bu mümkün değil. Olmayacağı dünyada yaşanan örnekleriyle de hepimizin birçok ülkede olduğu gibi bu ülkede de olmayacağına kanaat getirdiği bir konuyu “Yasal çerçeve yaptık. Terör örgütü mensupları, bırakın silahları. Gelin, size devletin kapıları açık. İş hazır, dolgun maaşla

istediğiniz yerin...” Böyle bir şeyin olmayacağını siz de biliyorsunuz. Yoksa otuz yılı aşkın bir süredir bu terör örgütü mensupları bu silahı çoktan bırakırlardı ve bugüne kadar da bu sorun yaşanmamış ve çoktan çözülmüş olurdu.

Yine, Sayın Oğan’ın da ifade ettiği gibi, “Her konuda, siyasi, hukuki, sosyoekonomik, psikolojik, kültür, insan hakları, güvenlik ve silahsızlandırma alanlarında, ayrıca bunlarla bağlantılı konularda atılabilecek her türlü adımı belirler.” Bağlantılı olmayan hangi adım kaldı? Her konuda istediğinizi belirleyeceksiniz, Bakanlar Kurulu yüce Meclisin yetkisini üzerine alacak ve Meclis adına, Bakanlar Kurulu kararıyla her türlü genelgeyi, kararı çıkaracak ve Meclis baypas edilerek bu sorun çözülmeye çalışılacak.

Bir de, (e) fıkrasında “...gerekli mevzuat çalışmalarını yapar.”... Zaten Hükûmetin görevi her türlü mevzuat çalışmasını yapmak. Buraya ayrıca böyle bir fıkranın eklenmesinin de ne anlama geldiğini gerçekten anlamakta güçlük çekmekteyiz.

Özetle, bu yasa tasarısı böyle bir günde bu yüce Mecliste görüşülmezse çok daha hayırlı bir iş yapılmış olur. Görüşülse de Kürt vatandaşlarımızın kesinlikle lehine olacak hiçbir düzenlemenin burada yer almadığını ifade etmek istiyorum. Ne çözülecek? Yani bu genel çerçeveye siz bu sorunun neresine çözüm bulacaksınız? Ve gerçekten bunu da merak ediyorum. Bu sadece bugüne kadar anayasal ve yasal mevzuatın aksine uygulama yapan Hükûmet mensuplarını ve bürokratları, sözde, geçmişteki suçlarını da kapsayacak şekilde kurtarmaya yönelik bir yasadır ama geriye yönelik hiçbir yasanın işlemeyeceğini siz de biliyorsunuz. Bugüne kadar yapılmış olan hiçbir suç karşılıksız kalmayacak. Ama çıkarsa, bundan sonrakileri biz “Hükûmet bize bu yetkiyi verdi. Bu yasa gereğince yaptık.” deseler de onu yapan bürokratlar yine kendilerini kurtaramayacak çünkü Anayasa’nın 137’nci maddesi açık: “Suç olan hiçbir görevi, talimatı hiçbir kamu görevlisi yerine getiremez. Getirirse de cezasına katlanır.” demektedir. Dolayısıyla, bu tasarının geri çekilmesinin hem Hükûmet hem iktidar partisi milletvekilleri hem de tüm muhalefet partisi milletvekilleri adına yararlı olacağını ifade ediyor, Sayın Başkan, sabrınızdan dolayı size de teşekkür ediyorum, tekrar iyi akşamlar diliyorum.

BAŞKAN – Estağfurullah, ben teşekkür ediyorum. Görevimiz efendim bizim.

Şimdi, Sayın Başbakan Yardımcım...

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Hayır konuşmayacağım.

BAŞKAN –Peki.

Milletvekillerimizden söz isteyen arkadaşlarımızın söz talepleri yerine geldi.

Şimdi 2’nci madde üzerinde üç adet önergemiz var, önergeleri okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 Esas Numaralı Kanun Tasarısının 2’nci Maddesinin tasarı metninden çıkarılmasını arz ederiz.

Mehmet Erdoğan

Hasan Hüseyin Türkoğlu

Muğla

Osmaniye

BAŞKAN – Buyurun Sayın Erdoğan.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Tabii, önergemize geçmeden önce Hükûmetin dünden bu yana burada konuşulan hiçbir şeye cevap vermeme konusundaki ısrarını anlayamadığımızı... Bunun nereye kadar devam edeceğini merak ediyoruz. Yani burada Komisyona katılan milletvekillerine bile yeterli açıklamayı yapmadan nasıl şeffaf bir uygulama olacak ve nasıl kamuoyu bundan sonra hani şu kanunun görüşmekte olduğumuz 2’nci maddesine göre bilgilendirilecek? Bunu başta Komisyon olmak üzere Parlamentonun ve yüce Türk milletinin takdirine bırakıyorum.

Şimdi, 2’nci madde, gerçekten, madde üzerinde konuşurken de söylediğim gibi çok garip bir madde. Bu sebeple bu maddeyle şöyle bir göz attığımızda göreceğiz ki Hükûmete sınırsız, ucu açık bir yetki verilmekte, “terörün sona erdirilmesi” ifadesinden yola çıkılarak her alanda Hükûmeti yetkilendirmektedir. Tabii terör örgütü PKK’yla doğrudan temasın ve görüşmenin yasal zeminini oluşturmakta ve terör örgütü devlet ile eşit şartlara taşınmaktadır. Anayasa’ mıza, kurucu iradeye, Lozan Anlaşması’na aykırı olan bu düzenlemeler kabul edilemez.

Ayrıca Hükûmetin gerekli mevzuat çalışmalarını yapmasını öngören bu düzenleme zaten Hükûmette olan bir yetkiyi tekrardan ibarettir. Bunun buraya yazılmasından gerçekten nasıl bir niyet okuyuculuğu yapacağımızı bile öngöremiyoruz. Yani bir Hükûmetin herhangi bir konuda mevzuat çalışmasını yapmasını zaten bir Bakanlar Kurulunu tartışmak çok anlamsızken bu buraya niye yazıldı, ben gerçekten merak ediyorum. Ama şu 2’nci maddede yazılan bütün onun dışındaki diğer fıkralara baktığımız zaman hepsinin ucu açık, nereye gideceği belli değil. Böyle bir düzenlemenin terör örgütünü bitirmek adına yapılması ki burada örgütten kastedilen her ne kadar kanunun hiçbir noktasında ifade edilmiyor ise de Hükûmetin şimdiye kadarki yaptığı açıklamalar, Hükûmet yetkililerinin ve

iktidar partisinin yaptığı açıklamalar dikkate alındığında buradaki terörden kastedilen şeyin PKK olduğu anlaşılmaktadır. Eğer PKK'ya böyle davranılırsa diğer örgütlere nasıl davranılacak, yarın diğer örgütler de başka şekilde Hükûmeti tehdit eder vaziyeti alırlarsa yani hani Kandil'dekiler çıkıp diyor ya "Şu güne kadar şunları yapmazsanız..." İşte bu da temmuza kadar bu çerçeveye yasa Meclise gelmezse ondan sonrasını siz düşünün dediler. Şimdi biz bu çerçeveye yasayı iki gündür Komisyonunda görüşüyoruz. Yarın aynısını İŞİD de derse, yani "Siz bizi tanımazsanız, bizimle ilgili masaya oturup artık bizi bir komşu olarak tanımazsanız, bilmezseniz biz de elimizdeki rehinelere öldürürüz." falan derlerse ne yapacağız?

O bakımdan, Anayasa'ya aykırı, Türkiye'nin Lozan'da elde ettiği bütün kazanımlarını, devlet olma vasfını bir terör örgütüyle masanın üzerine getirecek bu uygulama bizim Anayasa'mızın, bir kere, tamamına aykırı, Anayasa'mızın ruhuna aykırı, özüne aykırı. Dolayısıyla dün İçişleri Bakanımız her ne kadar bu Anayasa'yı yeterli ve gerekli bulmasalar da bu Anayasa'mız hâlihazırda yürürlüktedir, yeni bir anayasa yapmaya kadar da bu Anayasa yürürlükte kalmaya devam edecektir. Bu Anayasa yürürlükte kaldığı müddetçe iktidarı da, muhalefeti de, yargıyı da, Meclisi de, herkesi bağlayan bir Anayasa'dır. Dolayısıyla herkesin öncelikle kanun yaparken biz, biliyorsunuz, Meclis Başkanlığına da başvurduk, bu kanunun Anayasa'ya aykırı olduğunu, bu kanunun geri çekilmesi gerektiğini... Ama Meclis Başkanlığı bugün verdikleri cevapta, bu konuda kendilerinin bir takdir yetkisi olmadığını, bu kanun tasarısının havale edildiği, komisyonların bunu incelemesi gerektiğini... Ama ısrarla iktidar partisi bu Anayasa'ya aykırılıkla ilgili konuyu yok saymakta. Ama dediğim gibi bu yarın Anayasa Mahkemesine gittiğinde Anayasa Mahkemesi elbette ki bizim Milliyetçi Hareket Partisi olarak ortaya koyduğumuz somut gerçeklere dayanan ve Anayasa'nın bugün sabah da bütün maddeleri tek tek okudum, şimdi tekrar okumakta yarar görmüyorum çünkü ne kadar tekrar etsek sizin üzerinizde bir etkisi yok. Onun için Anayasa Mahkemesi muhakkak bunları dikkate alacaktır ve bu kanun Anayasa Mahkemesinden, yani yanlış hesap Bağdat'tan muhakkak dönecektir.

Dolayısıyla yanlış hesap üzerinde bu kadar ısrar edeceğinize şurada şu Anayasa konusunda siz de muhakkak partinizin, efendime söyleyeyim ya da işte değişik hukuk fakültelerinin hocaları vardır, sivil toplum kuruluşlarından bu konuda değişik kuruluşlardan görüşünü de alın, Anayasa Mahkemesine gitmeden bu, Anayasa'ya aykırı olan kanunun Anayasa'ya aykırı kısımlarını düzenletip... Yani hani şöyle bir şey: Bu kanun ne deveye benziyor ne kuşa benziyor. Bir uzman eli değsin bu kanuna ki birazcık hiç olmazsa devekuşuna benzeyip öyle çıksın. Bu şekilde çıktı zaman bu ne kuş ne deve.

Bu mübarek gecede, ben şu cuma gecesinde bu konuda duyarlılık istirham ediyorum, hepinize teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Erdoğan.

Sayın milletvekilleri, önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 esas sayılı kanun tasarısının 2 inci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Altan Tan

Diyarbakır

"Uygulama, izleme ve koordinasyon

MADDE 2- (1) Hükümet/Türkiye Büyük Millet Meclisi çözüm süreci kapsamında aşağıdaki hususlarda gerekli çalışmaları yürütmek ve önlemleri almakla yükümlüdür.

a) Müzakereyi yürüten taraflarca; şiddetin sona erdirilmesi ve toplumsal barışın sağlanmasına yönelik siyasi, hukuki, sosyo-ekonomik, psikolojik, kültürel, insan hakları, ekoloji, hakikatlerle yüzleşme, karşılıklı silahsızlandırma ve de-militarizasyon sürecinin başlatılması ve bu hususlara ilişkin atılabilecek adımlar belirlenir.

b) Müzakereler; sorunun taraflarını temsil eden muhataplar ile ilgili kurumlar tarafından belirlenecek üst düzey yetkili veya yetkililer, demokratik müzakere heyetleri ve barış sürecini izlemek, taraflar arasında arabuluculuk yapmak ve sorunların çözümüne yönelik tavsiyelerde bulunup raporlar hazırlamakla görevli yerli veya yabancı kurum, kuruluş veya gerçek kişilerden oluşan bir gözlemci heyetin birlikte olduğu oturumlarda gerçekleşir. Müzakerelerin gerçekleşmesi için uygun teknik ve yöntemler kullanılır; müzakereler kayıt altına alınır ve arşivlenir.

c) Toplumsal barışın sağlanması temelinde gerçekleşen müzakerelerin yapılma sıklığı ve biçimi taraflarca belirlenir. Müzakerelere ilişkin gelişmeler hakkında hazırlanacak raporlar düzenli aralıklarla kamuoyuyla paylaşılır.

d) Müzakerenin taraflarınca gerekli görülmesi halinde; yurtdışındaki ve yurtdışındaki kişi, kurum ve kuruluşlarla temas, diyalog, görüşme ve benzeri çalışmalar yapılmasına karar verilir ve bu çalışmaları gerçekleştirecek kişi, kurum veya kuruluşlar görevlendirilir.

e) Hükümet/Türkiye Büyük Millet Meclisi, şiddetin sona erdirilmesi ve toplumsal barışın sağlanması ve tüm yurttaşlar için demokratik ve eşit siyaset hakkının tanınmasının güvencelerini sağlar.

f) Hükümet/Türkiye Büyük Millet Meclisi; sivil, siyasal ve sosyal hak ve özgürlüklerin kullanımı önünde hukuki veya fiili engelleri ortadan kaldıracak önlemleri almakla yükümlüdür. Bu konuda gerekli mevzuat çalışmaları yapar.

g) Hükümet/Türkiye Büyük Millet Meclisi; mevzuatta yer alan ayrımcı ve ırkçı ifadelerin ayıklanması yönünde gerekli mevzuat çalışmaları yapar.

h) Hükümet/Türkiye Büyük Millet Meclisi; toplumsal barışın tesisi ne yönelik olarak çatışmak süreç döneminde oluşturulmuş tüm paramiliter yapı ve birimlerin kaldırılmasına yönelik önlemleri alır.

i) Hükümet/Türkiye Büyük Millet Meclisi; silahlı örgüt üyelerinin demokratik, sivil, siyasal ve toplumsal yaşama katılması ve politik amaçları doğrultusunda demokratik mücadele zemininin yaratılması için gerekli düzenlemeleri yapar.

BAŞKAN – Gerekçe...

Gerekçe:

Yapılan düzenleme ile müzakerelerin sağlıklı yürütülmesi için gerekli önlemler belirlenmiş olup müzakere sürecinin toplum nezdinde de yansımalarının sağlanması amaçlanmıştır. Müzakerelerin taraflarına dair düzenlenen hüküm ile yapılan müzakerelerin tarafları tanımlanmış olup böylelikle müzakerelere kurumsal bir kimlik tanınmaktadır. Zira müzakerelerin taraflarının belirlenmesi müzakereleri yasal güvenceye kavuşturmanın birincil gündemidir. Bu nedenle çözüme ilişkin yapılacak müzakerelerin, sorunun ve aynı zamanda çözümün birincil muhatabı olan siyasi aktörlerle gerçekleşmesi gerekliliği bu madde metninde düzenlenmektedir. Ayrıca müzakerelerin sekteye uğramaması ve garanti altına alınması için tarafsız bir gözlemci heyetin varlığı, iki taraflı yürütülen müzakerelerin olmazsa olmaz koşullarındandır. Zira müzakereler üçüncü ve tarafsız bir gözlemcinin varlığı ile sağlıklı bir biçimde ilerleme imkanı bulabilecektir. Yine bu düzenlemede görüşmeleri yürütecek olan heyet tanımlanmış ve müzakerelerin kurumsallığı ve sürekliliği hedeflenmiştir.

Bir diğer husus da demokratik eşit siyaset hakkının tanınması ile seçim barajı, hazine yardımı gibi engellerin kaldırılmasının müzakere süreçlerine yapacağı katkıya dair kanun metnine hüküm eklenmesi gerekliliğine dairdir. Yine antidemokratik ceza yasalarının kişi hak ve hürriyetlerine ilişkin yarattığı hak ihlallerinin önlenmesi, bu bağlamda yurttaşlara yasalar eliyle uygulanan ayrımcılığın giderilmesi amaçlanmaktadır. Terörle Mücadele Yasası başta olmak üzere Türk Ceza Kanunu, 2911 sayılı yasa, PVSK gibi antidemokratik düzenlemeleri barındıran mevzuatın ayıklanması amaçlanmaktadır. Ayrıca uluslararası anlaşmalardaki çekincelerin kaldırılması, koruculuğun lağvedilmesi de barışa giden yolun temizlenmesi adına önemli adımları teşkil etmektedir. Müzakerelerin biçim ve yöntemine ilişkin eklenen düzenleme ile taraf iradesinin esasları, müzakerelerin kurumsallığı, şartları ve güvenilir koşullarda gerçekleşmesi amaçlanmıştır. Ayrıca müzakerelerin geniş katılım ile gerçekleşebilmesinin yasal zemini belirlenmiştir. Aynı zamanda bu hükümde müzakerelerin kamuoyunca bilinirliği ve şeffaflığının sağlanması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 sayılı yasa tasarısında (Madde 2) “çözüm süreci” için görevlendirmelerin öznesi “hükümet” olarak belirtilmiştir. Anayasada böyle bir kamu karar organı yoktur. Hükümet, hukuk dışında siyaset/ basın/ günlük yaşam dilidir. Görevlendirme öznesinin anayasa ve hukuka uygun şekilde değiştirilmesini öneririm.

Ahmet Toptaş
Afyonkarahisar

Ali Sarıbaş
Çanakkale

Birgül Ayman Güler
İzmir

BAŞKAN – Ali Bey, Ahmet Bey...

ALİ SARIBAŞ (Çanakkale) – Gerekçe...

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Tasarıda görev yükleme ve görev bölüştürmede belirsizliği gidermek Tasarı’nın anayasaya uygun hâle getirilmesi.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Değerli milletvekilleri, 2'nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... 2'nci madde kabul edilmiştir.

3'üncü maddeyi okutuyorum:

Yetki ve sekretarya

MADDE 3- (1) Bakanlar Kurulu, çözüm sürecine ilişkin gerekli kararları almaya yetkilidir.

(2) Çözüm süreci kapsamında yapılan çalışmaların koordinasyonu ve sekretarya hizmetleri Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı tarafından yürütülür.

BAŞKAN – Söz isteyen?

Sayın Oğan, buyurun.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Şimdi, Sayın Atalay sağ olsun yine yok, yani olsa da fark etmiyor.

Sayın Başkanım, yani şu an burada bir seremoniyle karşı karşıyayız, ne sorduğumuz soruya cevap alıyoruz ne bir muhatap var, öyle okuyup okuyup maddeleri geçiyoruz. Yani Başkan olarak sizi ve Hükûmetinizi de kınıyorum. Yani milletvekillerinin burada sorduğu soruya insan cevap vermez mi ya? Nasıl bir Komisyondur? Yani hakikaten, gözüne döneyim bizim Dışişleri Komisyonu.

Şimdi, ben Dışişleri Komisyonu üyesiyim. Orada makul çerçevede, saygı içerisinde herkes derdini anlatır, soru soran cevabını alır; şöyle veya böyle alır, olumlu veya olumsuz alır. Yani burada cevap vermeyerek ne yapmaya çalışıyorsunuz, doğrusu anlamak mümkün değil.

Şimdi, ben eminim ki Sırrı Bey sorsaydı, şimdi cevabını çoktan almıştı.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Bizim önergeyi de Sırrı Bey'e imzalatıralım da öyle cevap versin, başka çare yok.

SİRRİ SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Bundan sonra ne istiyorsunuz bana söyleyin.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Şimdi, peki, o zaman değerli arkadaşlar, burada ne demişsiniz? 2'nci maddenin (ç) bendinde “Bu kanun kapsamında yapılan çalışmalar ile alınan tedbirlere ilişkin kamuoyunun doğru ve zamanında bilgilendirilmesi sağlanır.” diyor. Yahu, Allah aşkına, siz burada Komisyonu bilgilendirmek istemiyorsunuz, Komisyonda milletvekilinin sorduğu soruya, muhatap kabul edip cevap vermiyorsunuz. Şimdi size nasıl inanacağız? Kamuoyunu bilgilendireceğinize falan nasıl inanacağız? Yani o zaman bu kanunun ne kadar lüzumsuz olduğu Sayın Başbakan Yardımcısının biraz önceki tavrıyla bir kez daha ortaya konulmuştur. Siz milletvekilini muhatap alıp cevap vermiyorsunuz. Biz burada, İçişleri Komisyonunda iki gündür sahurlara kadar çalışıyoruz hiç umurunuzda değil yani soruyu soran burada, Komisyondaki bir arkadaşınızı mı, yoksa ne bileyim, çok affedersiniz, bir sinek vızıltısı mı hiç fark bırakmadınız arada. Bu, önce sizin kendinize olan saygınızı yitirdiğiniz anlamına gelir, kusura bakmayınız. Burada biz makul ölçü içerisinde soru sorduk, çok makul; kimseye hakaret etmedik, kimsenin şahsına yönelik bir ifade bulunmadık, milletvekilinin görevinin gereğini yapmaya çalışıyoruz. Biraz önce, Mehmet Bey milletvekili yeminimizi okudu. Biz yeminimize sadık kalarak burada bizi rahatsız eden, endişe duyduğumuz konularda bilgi almak istiyoruz. Siz milletin vekiline bırakın bilgi vermeyi, muhatap kabul etmiyorsunuz; etmeyin. Biz de elimizden geleni ardına koymayacağız, bunu da söyleyeyim burada yani. Sahurlara kadar mı çalışmak, sahura kadar çalışmak; sabaha kadar mı çalışmak, sabaha kadar çalışmak, şimdi görelim.

Değerli arkadaşlar, madem öyle, siz bilgi vermiyorsunuz ama o zaman biz de gereğini yapacağız.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Tekrar sormaya devam edeceğiz.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Tekrar soracağız, tekrar soracağız, bunu milletin de paylaşacağız, diyeceğiz ki: Burada yazdıklarının hepsi hikâye, bunların Türk milletini, Milliyetçi Hareket Partisini, bize oy veren insanları muhatap aldıkları falan yok. Cumhurbaşkanı adayınız Sayın Başbakan ne dedi? “Ben herkesin adayı olacağım” dedi değil mi? Hani yani şu an hâlâ Hükûmetin başında, demek ki siz Türk milliyetçilerini kendinize muhatap kabul etmiyorsunuz.

BAŞKAN – Sayın Oğan, bir düzeltme yapayım müsaade ederseniz.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Buyurun.

BAŞKAN – Belki yanlış anlaşılma oldu. Bakın, dün Sayın Beşir Atalay sunumunu yaptı, dün akşam Sayın İçişleri Bakanı konuştu, bugün Sayın Beşir Atalay 1'inci madde üzerine konuştu, dediniz ki: “Tatmin olmadık.” Şimdi bu 3'üncü maddeyle birlikte sorduğunuz sorulara... Her maddeden sonra konuşmak durumunda değil Hükûmet temsilcisi, mutlaka konuşacak ve sorduğunuz sorulara cevap verecek, muhatap almamak gibi bir şeyi...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Şimdiye kadar yapılan konuşmalarda bizim söylediklerimize cevap niteliğinde hiçbir şey duymadık.

BAŞKAN – Yani içeriğini şey yapmamış olabilirsiniz, belki yeterli görülmemiş olabilir.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Sayın İçişleri Bakanının yaptığı konuşmada bizim sorduğumuzla ilgili, bizim konuştuğumuzla ilgili hiçbir şey yok, sadece Anayasa'nın gereksizliği anlattı.

BAŞKAN – Sayın Erdoğan...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Ben NTV'de seyrettim İçişleri Bakanının konuşmalarını.

BAŞKAN – Sayın Erdoğan, belki içerik olarak tatmin edici olmamış olabilir, tekrar konuşulur ama muhatap almamak gibi bir kaniya varmanıza gerek yok. Ebetteki...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Konuşmayı devam ettirecek bir zaman kalmadı, sahura kaldı yarım saat yani.

BAŞKAN – Yok, daha saat on bir.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Dün.

BAŞKAN – Yani mutlaka muhatap alma konusundaki kaygınızı gidermek isterim, öyle şey olmaz, elbetteki Komisyonumuz ve burada fikrini ifade eden sayın milletvekillerimiz muhatap alınacaktır her zaman.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Oğan.

Özür dilerim araya girdiğim için.

SİNAN OĞAN (İğdır) –Esağfurullah.

Sayın Başkan, sizin iyi niyetinizi ben anlıyorum, teşekkür de ediyorum. Ancak ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz. Yani dünden beri, hangi sorumuza cevap verildi, hangimiz muhatap alındı, Türk milleti muhatap alınmıyor. Burada HDP muhatap alınıyor, PKK muhatap alınıyor; biz muhatap alınmıyoruz, söyleyin. Almayın, istediğiniz kadar almayın, bunun milletin karşısında hesap günü de gelecektir elbet.

Dolayısıyla, işte, Bakanın söylediği, efendim, manşet olmuş. Yani siz burada hapsirsanız da maşallah NTV başta olmak üzere hemen "Bakan hapsirdi." diye yapıyor yani bu, bir gösterge değil Sayın Şahin, bu, hiç gösterge değil.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Ya, burada konuştuğunuza, sizin her sualinize illaki cevap vermek gibi Hükümetin bir görevi yok.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Ya, her sualime değil, 1 sualime cevap versin. Beni geçtim, Komisyon üyelerimize versin, onu geçtim, öbür arkadaşımıza versin.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Alim Hocam dedi ki: "Değiştirilen MİT Kanunu'nda MİT Müsteşarıyla ve MİT görevlilerinin soruşturmasına dair usulde bir kısım değişiklik var. Bakın 2937 sayılı Kanun'a, yine Başbakanın iznine tabi değil miydi, diğerleri MİT Müsteşarının iznine tabi değil miydi?"

ALİM IŞIK (Kütahya) – Ama kamu görevlileri eklendi yani eskiden yapılan suçu koruma altına aldı.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Bakın, beslendiğiniz kaynakların bir kısmı yanlış bilgi size empoze ediyor. Ama buna rağmen...

ALİM IŞIK (Kütahya) – Hayır, hayır.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – O kanunda hüküm varken bir daha niye hüküm getiriyorsun?

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Bir cevap da vermiyorum, illaki her şeye cevap vermek durumunda değiliz.

BAŞKAN – Tamam, Sayın Şahin, teşekkür ediyorum.

ALİM IŞIK (Kütahya) – MİT personeli Başbakanın iznine bağlı ama bu görüşmeleri yapan o zamanki Sayın Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı MİT personeli değil.

BAŞKAN – Ama 4483'e göre yine şey vardı.

Tamam, karşılıklı konuşmayı şey yapalım, Sayın Oğan'a da, Sinan Bey'e de haksızlık olmasın, saygısızlık olmasın.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Hiç haksızlık değil efendim, hiç haksızlık değil.

BAŞKAN – Lütfen buyurun Sayın Oğan.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Konuşma bittiği zaman ben konuşmama kaldığım yerden devam ederim, siz hiç üzülmeyin.

BAŞKAN – Tamam, buyurun.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Şimdi, değerli arkadaşlar, yani daha dakika bir gol bir. Yani, bizim ne kadar endişemiz varsa siz bu tavrınızla "Ey, MHP'li milletvekilleri siz endişenizde haklısınız, siz burada Hükümetin muhatapı değilsiniz. Bu kanun bizim kimi muhatap aldığımızı zaten ortaya koymuş, boşuna uğraşmayın." diyorsunuz. E, doğru yani bunu bir kez daha gördük. Nezaket kuralları

çerçevesinde Sayın Bakana ben bana göre önemli gördüğüm konuları sordum, dün akşam sordum, bu sabah sordum, bugün basın toplantısı yaptım sordum, bu akşam biraz önce yine sordum. Ya, yani duvarlar biraz sonra cevap verecek yemin ederim, biraz sonra duvarlar cevap verecek ya, sizden cevap gelmiyor.

BAŞKAN – Bakan Bey de cevap verecektir, verecektir.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Yani, dolayısıyla, bundan sonra, bu saatten sonra vereceği cevabın da hiçbir kıymetiharbiyesi yok, onu da söyleyeyim yani.

BAŞKAN – Daha görüşmeler bitmedi, 3' üncü maddesindeyiz Sinan Bey, şey yapma.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Sayın Başkan, sizle dün konuştuğumuzda “akşam” dediniz, akşam olmadı “Ya, bu işin yarını var.” dediniz. Yarın oldu yani bugün “İşte, bak burada.” dediniz ama hiçbirine cevap alamadık.

BAŞKAN – Ama gün bitmedi.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Şu an biraz önce de “Cevap vermeyeceğim.” dedi.

BAŞKAN – “Cevap vermeyeceğim.” demedi, “Bu maddede konuşmayacağım.” dedi.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Yok, yani o açıdan sizi millete şikâyet ediyorum, tekrar edeceğim, yarın da edeceğim, Meclis gündemine geldiğinde de edeceğim. Sizin muhatabınız biz değiliz, millet değil. Bu kanunun muhatabı zaten Türk milleti değil, PKK da yani bunu bari bu kadar bariz göstermeyin ya, yani biraz böyle yapıyormuş gibi yapın hiç olmazsa. Yani, bu kadar bariz “Ya, arkadaş ne konuşuyorsunuz orada? Ya, bizim muhatabımız PKK, siz istediğinizi sorun, bir PKK’lı kalkıp bir laf etse hemen cevap veririz ona.” Bugün Genelkurmayın yaptığı gibi, İranlılar bir PKK’lıyı vurmuş, Genelkurmay açıklama yapıyor: “Ya, vallahi billahi biz değiliz.” Ya, sana soran mı oldu sen misin, değil misin? Yani, terörist gelmişse vuracaksın veya yakalayacaksın. İranlı vurmuş sana ne, sen niye kendini savunmak zorunda bırakıyorsun? Yani, hakikaten Genelkurmayı da anlamak mümkün değil. Genelkurmayın düştüğü, Türk ordusunun, Türk askerinin düşürüldüğü duruma hakikaten üzüyor insan. Şanlı bir ordunun şu an düştüğü duruma bakın, PKK karşısında âdeta özürlü diler gibi “Biz değiliz, vallahi billahi biz yapmadık.” noktasına getirmiş kendisini. Aynı ordumuzun bugün İğdir’ da birtakım birlikleri vardı. O kadar dedik “Ya, burada kardeşliği sağlayan bir unsurdur. Buradan bu birlikleri götürmeyin.” ama dinletemedik, o birlikler gitti, her gün orada 3-4 kişi ölüyor şu an, İğdir’ da. Meralar izinsiz bir şekilde işgal ediliyor, PKK’nın geçiş güzergâhı oldu orası. Kağızman’ da jandarma bölgesinde PKK kamp kurmuş, milleti sorguya çekiyor, vallahi jandarma diyor ki... Bilmiyorum burada var mı Jandarmadan arkadaşlar? Jandarmadan mısınız? Yani, size söylüyorum: Üstünüze söyleyin, söylemiyorsanız basın yoluyla her gün her gün her gün söyleyeceğim. Jandarma diyor ki: “Ya, nasıl müdahale edelim? Çözüm süreci var.” Ya, devlet bu kadar aciz mi arkadaşlar? Devlet bu kadar aciz mi? Devlet bu kadar aciz olmamalı.

Bakınız, biraz önce tekrar dedim. Yarın şu manzarayla karşılaşsanız şaşırmayın, ezbere konuşmuyorum, laf olsun diye konuşmuyorum: Vatandaş artık kendisi kendisini savunacak noktaya gelmiş. Vatandaş artık silahlanır. Şaka yapmıyorum arkadaşlar, kendimizi koruyacağız noktasına gelirse ondan sonrasının garantisini hiç kimse veremez. Biz bu süreci 1993-1994’ te yaşadık, vatandaşın silahlanıp kendisini koruduğu süreçlerden biz geçtik, ezbere konuşmuyoruz. 1993-1994’ te İğdir’ da herkes kendisini savunacak noktadaydı, herkes silahlandı ve vatandaş kendini savunacak noktaya geldi. Şimdi diyoruz ki: “Sene olmuş 2014, üzerinden yirmi seneden fazla zaman geçmiş. Artık vatandaş kendini savunmak zorunda kalmasın, devletseniz gereğini yapın.” Ama diyorsunuz ki: “Yok, çözüm sürecine hâlel gelmesin.” Soru soruyoruz, cevap yok. Niye? Çözüm sürecine hâlel gelmesin. Uyarıyoruz, diyoruz ki: “Ya, IŞİD konsolosluğumuzu ele geçirecek.” “Yok, aman IŞİD’ e terör örgütü demeyin.” Dün akşam burada tekrar dedim ki: “Ya, orada bir şey oluyor, inşallah hayırlı bir şey oluyordur.” Bir şey olduğunun biz şeyini biliyorduk. Nerede, bir hanımefendi sayın milletvekilimiz, “Allah Allah” falan dedi. Bugün şoförleri bırakmışlar yani Allah’ tan iyi bir şey olduğunun haberini almıştık.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – O sözler üzerine demedi “Allah Allah.”

SİNAN OĞAN (İğdir) – Yani dedi ama “Allah Allah.”

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Başka bir söz için söyledi yani.

AHMET TOPTAŞ (Afyonkarahisar) – O söz için demiş olsun ya.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Dedi mi peki “Allah Allah” yani dedi mi? Dedi o genel çerçeve içerisinde. Yani, o onu demedi ama öteki arkadaşımız -geçen öğrendim bir de KEİPA’nın Başkanıymış- “Delilin var mı, delilin?” diyordu yani.

Arkadaşlar, burada birbirimizi dinlemek durumundayız. Birbirimizi ciddiye almazsak parlamenter sisteme en büyük zararı biz veririz. Elbette biz demiyoruz ki “Muhalefetin her dediğini yapın, muhalefetin her dediğini dinleyin.” ama öyle konular var ki hakikaten bu artık siyaset meselesi değil, millî meseledir. Burada da bizim endişemiz ondandır.

2010 yılında bu HSYK'yla ilgili genel bir torba referandum getirdiniz, biz dedik ki: "Ya, şunları ayırın. Onun içerisinde birtakım bizim de destekleyeceğimiz şeyler var Anayasa'ya bireysel başvuru hakkı gibi." "Yok." dediniz, hepsini bir torbanın içerisine doldurdunuz ve biz de HSYK'daki sıkıntıyı gördüğümüz için ona "Hayır." dedik. Ne oldu, HSYK'da bugün geldiğimiz durum nedir arkadaşlar? HSYK'yla başınız belada, kendi kendinize HSYK'yı başınıza bela ettiniz, Türkiye'de yargıyı bu vesileyle çöktürdünüz. Yani, şu an gidin, kime sorarsanız sorun, yargıya güven sıfır noktasındadır. Bugün, bilmem şu kesimin yargısı, bu kesimin yargısı gibi bir noktaya geldi yargı?

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Onlar da güvenmiyor zaten

SİNAN OĞAN (İğdır) – Neden, niye bu noktaya geldi, niye yargı güvenilirmez noktaya geldi? Çünkü o zaman siz bizim uyarılarımıza kulak asmadınız. Sayın Başbakan çıktı, bizim rahmetli şehidimizin mektubunun bir kısmını okudu, onun üzerinden siyasi rant devşirmeye kalkıştı. Biz o kadar uyardık, dedik ki: "Milliyetçi Hareket Partisi olarak burada yargıyı belli bir kesimin hükümrânlığı altına sokuyorsunuz." Dinlemediniz, çünkü o zaman cemaatle kol kola, kucak kucağaydınız ama vakit geldi ve Milliyetçi Hareket Partisinin uyarılarının ne kadar doğru olduğu görüldü.

Şimdi aynı uyarıyı yine yapıyoruz arkadaşlar. Sayın Başbakan Yardımcısı kanun maddesine bent yazmış "Bu kanun kapsamında yapılan çalışmalar ile alınan tedbirlere ilişkin kamuoyunun doğru ve zamanında bilgilendirmesini sağlar." Biz diyoruz ki: "Ya, Sayın Başbakan Yardımcısı, Sayın Koordinatör -hani biz yıkım koordinatörü diyoruz ama hadi siz çözüm koordinatörü olun- bir bilgi verin. Daha önce kaç tane paket çıkardınız?" Burada benden önce de arkadaşlar sordu; üç mü, dört mü, beş mi, artık sayısını bilmiyoruz. "Bu paketlerin neticesinde dağdan kaç tane terörist indi? Kaç terörist getirdi silahını teslim etti?" Yok, hiçbir bilgi yok. Peki, hani bizde, bireysel olarak yaptığımız çalışmalarda edindiğimiz bilgiler var, devletin bazı valilerinin de zaman zaman beyanları var ama onun ötesinde bizim kendi çalışmalarımızla elde ettiğimiz bilgiler var ve bu bilgilerden de görüyoruz ki dağa çıkışlar artmıştır, silahlanma artmıştır arkadaşlar. PKK'nın eğer bu süreç öncesinde 5 birim -örnek veriyorum- silahı vardıysa, bu 4 paketten sonra PKK'nın 7 birim silahı vardır. Niye? Çünkü bölgede de geniş bir alan açıldı, Irak'ta otorite sıkıntılıydı ama şimdi çok daha otoritesizlik durumu söz konusu ve PKK bölgeden istediği silahı istediği şekilde buluyor. PKK kalekol yapımına karşı çıkıyor ama kendisi orada her türlü silahlanmayı yapıyor, PKK her türlü mevzi çalışmasını yapıyor, PKK her türlü insan devşirme işine girişmiş. Artık öyle bir noktada ki çocukları dahi dağa kaldıracak noktaya gelmiş. PKK'nın Suriye kolu PYD neredeyse düzenli ordu kuracak. Irak'taki gelişmeler malumunuz. Türkiye'de PKK tek bir silah bırakmış değil. Bölgede PKK artık vergi topluyor, bölgede PKK mahkeme kurmuş, bölgede PKK açık ve net bir şekilde... Kağızman örneğini kaç gündür veriyorum. BDP'nin kaybettiği belediyelerin hesabını vatandaşın soruyor. "Siz madem MHP'ye oy verdiniz, artık sizin Kağızman'da yaşama şansınız yok, tasınızı tarağınızı toplayın gidin." diyor. Suriye'deki gelişmeler malum, Irak'taki gelişmeler malum. Bölgede yol on beş gün kapanıyor, yirmi beş gün kapanıyor, devlet sanki bölgede yok. Şimdi, bu kanunu çıkararak neyi çözeceksiniz? Yani, Başbakan Yardımcısı bunun bilgisini vermeyip neyin bilgisini verecek? Yani, "Biz şimdiye kadar şu, şu, şu başarıları elde ettik, çıkardığımız birinci paketin neticesi şudur, ikinci paketin neticesi şudur, üçüncü paketten şu başarıları elde ettik, dördüncü pakette PKK şu, şu noktalarda geri adım attı, işte şimdi bir çerçeve yasa hazırlayarak bu konuda tam çözümü sağlayacağız." bunu diyecek, belki biz ikna olacağız arkadaşlar. Yani, biz, "Çarşı, her şeye karşı." değiliz ki, belki ikna olacağız, belki buradan aldığımız bilgiler neticesinde oturup yeniden bir değerlendirme yapacağız ama yok çünkü sizin muhatabınız PKK. Yani, aklınızı o kadar PKK'yla bozmuşsunuz ki yani neredeyse Kandil'den adam çağırıp Meclise oturtacaksınız, Komisyona ve onlarla bu işi götüreceksiniz. Biz de size "Kolay gelsin." diyoruz. Madem sizin muhatabınız PKK, madem hiçbir bilgi verme şeyinde bulunmuyorsunuz, kibriniz madem bu kadar tavan yapmış "Ee, buyurun." diyoruz. Biz de iç hukukta ne kadar imkân varsa hepsini kullanacağız, bunu geçirmemek için Meclis Genel Kurulunda ne gerekiyorsa yapacağız, açık ve net söyleyeyim size. Her hâlûkârda biz elimizden geleni yapacaktık ama biz bunun, belli çerçeve içerisinde, karşılıklı görüşme içerisinde yürütülmesini ümit ediyorduk ama siz "Biz müzakereyi muhalefetle değil, PKK'yla zaten yaptık." diyorsanız, "Buyurun." diyoruz biz de, hodri meydan. Siz zaten müzakereyi Oslo'da yapmıştınız, Oslo'daki müzakere neticesinde alınan kararların gereğini şimdi yerine getiriyorsunuz, getirin.

Değerli arkadaşlar, "çözüm süreci" dediğiniz bu şey ihanet sürecidir. "Çözüm süreci" dediğiniz bu işin neticesinde... Şehit ailelerine burada sordum, hatırlatmada bulundum, dedim ki: "Sivil toplum örgütlerini davet etmişsiniz, İnsan Hakları Derneğini davet etmişsiniz, MAZLUMDER'i davet etmişsiniz." MAZLUMDER kaç üyesini kaybetti bu konuda? Ama binlerce şehit ailesi var ki bu konunun doğrudan mustaribi; eşini kaybetmiş, çocuğunu kaybetmiş, kardeşini kaybetmiş, onu muhatap almayıp kimi muhatap alacaksınız Allah aşkına? Milliyetçi Hareket Partisini muhatap almıyorsunuz, milletin seçtiği milletvekillerini muhatap almıyorsunuz, gazilerimizi muhatap almıyorsunuz, şehit ailelerini muhatap almıyorsunuz. Yani, bu kadar da bariz "Bizim tek muhatabımız PKK'dır."

demeyin arkadaşlar. Yani, buradaki bütün hâl ve davranışlarınızdan, gerek çağırılmış olduğunuz sivil toplum kuruluşlarının içeriğinden, gerek bakanlarınızın muhalefet milletvekillerine karşı tavırlarından açık ve net gözüküyor ki sizin muhatabınız PKK'dır. Yani, bir tek Kandil'den -biraz önce de ifade ettim- adam çağırıp burada oturtmadığınız kaldı. Onun dışında, ne bir şehit ailesinin temsilcisi var, ne gazilerimizin temsilcisi var. Arkadaşlar, bunların faturası ağır olur. Elbette ki terör bitmelidir, terörün bitmesi için toplumsal mutabakat şarttır. Toplumsal mutabakatı toplumun ne kadar geniş kesimleriyle yaparsanız bu işin başarı şansı o kadar yüksek olur. Buradan örnekler veriyordunuz "Yok, IRA öyledir, ETA öyledir, Doğu Timor'da şu oldu, Çeçenistan'da bu oldu, El Kaid'e'de şu oldu, Filistin'de şu oldu." Arkadaşlar, bütün, başarıya ulaşmış bu şekilde düşük yoğunluklu çatışma çözümlemelerinin hepsinde toplumun geniş kesimlerinin mutabakatı aranmıştır, açık ve şeffaf bir şekilde yürütülmüştür. Silahlı terör örgütlerinin açık ve net "Silahı bırakıyoruz." beyanları vardır ama bugün, terör örgütünün hiçbir şekilde bir beyanı söz konusu değildir "Silahı bırakacağız." diye. Silahı bırakmayı bir tarafa bırakın, silahlanıyor PKK terör örgütü ve siz ona yeni zırhlar getirmeye çalışıyorsunuz. Ben buradan söylüyorum, tarihe not düşüyorum, göreceksiniz, 4 tane paket getirdiniz, bu 5'inci, çerçeve yasa, 6'ncı paketinizin içeriğini söyleyeyim arkadaşlar: Terör elebaşı, bebek katili Abdullah Öcalan'ın ev hapsine çıkarılması yasasını getireceksiniz. İkinci aşama -yani bunu birinci aşama sayarsak- bundan sonraki aşama terör örgütü elebaşı Abdullah Öcalan'ın ev hapsine çıkarılması aşamasıdır. Zaten, bu konuyu beraber hazırladığınız belli olan HDP milletvekili arkadaşımızın da geçenlerde açıklaması oldu. Ne dedi? Dedi ki: "Bir dahaki sene bu açıklamayı burada ben değil, -bebek katili demedi ama ben o sıfatını ekleyeyim oraya- Öcalan burada bizzat mektubu kendisi okuyacaktır." dedi. Biraz önce buradaki konuşmalarımızdan da anladık ki şu ifade ediliyor: "Hükûmet size cevap vermiyor ama detayları bize sorun biz size söyleyelim." denildi, yanlış anlamadıysam. Demek ki var bir bilgi. "Detayları biz söyleyelim." diyorsa ve "Önümüzdeki sene de bu mektubu buradan Öcalan okuyacak." diyorsa demek ki her şey olmuş bitmiş. O zaman, (ç) bendini de tekrar tekrar okuyorum, bir daha okuyacağım müsaadenizle: "Bu kanun kapsamında yapılan çalışmalar ile alınan tedbirlere ilişkin, kamuoyunun doğru ve zamanında bilgilendirilmesini sağlar." hükmü boş, bunu boşuna getirirsiniz veya işinize geleni açıklayacaksınız manasına gelir ki işinize geleni açıklayacak bir kanun maddesine de ihtiyaç yok, onu zaten yapıyorsunuz. Eğer bu kanun kapsamında yapılan çalışmalar ile alınan tedbirlere ilişkin kamuoyunun doğru ve zamanında bilgilendirilmesini sağlamayacaksanız, bu bilgilendirme bebek katili Öcalan'ın ziyaretlerinden dönen isimlerin açıklamalarının arasında olarsa, bu bilgilendirme diğer partilerin milletvekillerinin yaptığı görüşmelerden basına sızacaksa ve bu, bizden önce, Türkiye Büyük Millet Meclisinin milletvekillerinden önce eğer bebek katili Abdullah Öcalan bu bilgiye sahipse o zaman bu kanunu demek ki Öcalan hazırlamış bunu; onun onayından geçmiş, ondan sonra Komisyona, oradan da Meclise gelecek. Siz buradaki hâl ve davranışlarınızla bunu bir kez daha teyit ettiniz arkadaşlar. Burada Sayın Bakanı kınıyorum, Sayın Başkanı sizi kınıyorum. Ne Sayın Bakanın şahsıyla ne sizin şahsınızla hiçbir şahsi sorunum yok, hatta zatlalinize sempati de var diyebilirim Sayın Başkan.

ALİM İŞİK (Kütahya) – Vardı...

SİNAN OĞAN (İğdir) – Sayın Başkana benim hâlâ... Başkan Vekili olarak siz oturuyorsunuz ama Sayın Başkanı kastediyorum ben.

Adalet ve Kalkınma Partisi içerisinde ben hâlâ sağduyu sahibi insanlar olduğuna inanıyorum. Onların da bu ülkenin birliğinden, bütünlüğünden yana olan tavırlarını biliyorum ve tavırlarına inanıyorum. Ama bu yasa, değerli arkadaşlar, ülkemizin hayrına olan bir yasa değildir. Bu yasanın bütün maddelerini -biraz önce de söyledim- tersinden okuyun, düzünden okuyun, neresinden okursanız okuyun... Bu yasa hem Cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesinde HDP oyları için verilmiş olan ramazan paketidir, Hükûmet o paket işini iyi bilir. Seçimlerden önce birtakım paketler hazırlanırdı, bu da BDP'ye, HDP'ye ve PKK'ya ramazan paketidir arkadaşlar, çözüm paketi değildir.

Bu kanun içerisinde yer alan maddelerin çoğu zaten var. Kamu Güvenliği Müsteşarlığının kuruluş yasasının maddelerine bakıyorduk, yani neredeyse birebir hepsi aynı. "Kamu Güvenliği Müsteşarlığı tarafından yürütülür sekretaryası." deniliyor, burada zaten var. Demek ki, burada siz iki tane önemli madde getirmişsiniz... 2010 referandumunda da aynısını yaptınız. Esas iki maddeniz vardı orada geçirecek, şimdi onlar elinize ayağınıza dolamış, o ötekiler süstü, onun etrafına getirip sardığınız süstü. Torba yasada da benzer şeyler yapıyorsunuz. Zehrin etrafına biraz tatlandırıcı koyuyorsunuz ama içinde zehir var. Zehir olan nedir? "Bakanlar Kurulu çözüm sürecine ilişkin gerekli kararları almaya yetkilidir." diyor. Bakanlar Kurulu gerekli kararları zaten alamıyor mu? Alıyor. Bakanlar Kurulu ne işe yarar? Toplumun önündeki sorunları çözmeye yarar. Bunun için ayrı bir maddeye niye ihtiyaç var, bunun burada izah edilmesi lazım. Düünden beri soruyoruz ne Sayın Başkan ne Sayın Bakan bir Allah'ın kulu bir cevap vermiyor ki "Ya bu 3'üncü madde şu gereklilikten doğdu. Biz bu maddede kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi almıyoruz. Kanun hükmünde kararnameleri buradan

çıkarıp, buna dayanarak bunu Anayasa'nın üzerinde tutmayacağız.” açıklamalarının tutanağa geçmesini bekledik, iki gündür bekliyoruz ama hiç kimse söylemiyor. “Bakanlar Kurulu çözüm sürecine ilişkin gerekli kararları almaya yetkilidir.” Bakanlar Kurulunun hükümet etme yetkisi zaten ülkedeki sorunları çözmeye yetkisi anlamına gelir, onun için ayrı bir 3'üncü maddeye ihtiyaç yoktur ama buradan sizin kastettiğiniz kanun hükmünde kararname çıkarmaktır. Biraz önce Sayın Bakan dedi ki: “Bu bir çerçeve yasadır –önceki Sayın Bakan da aynıısını söylemişti- bunun dışında ihtiyaç duyulan yasalar Medise gelecek.” O zaman 3'üncü maddeye niye ihtiyaç var? 3'üncü madde, zaten sizin görevleriniz arasında, 3'üncü madde kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi maddesidir değerli arkadaşlar. Yani demek ki siz bundan sonraki süreci kanun hükmünde kararnamelerle götüreceksiniz, bu öyle anlaşılıyor. Kanun hükmünde kararnameleri de hem kanunun üzerinde hem de Anayasa'nın üzerinde tutacaksınız buradan bizim anladığımız odur; aksi var ise, buradan açıklama bekliyoruz, aksi söylensin. Ha “Bu açıklamayı biz size yapmayız, ancak PKK'ya yaparız, onu da zaten yaptık siz istediğiniz kadar konuşun.” diyorsanız onu da deme özgürlüğünüz var sizin. Sizin ne kadar onu deme özgürlüğünüz var ise arkadaşlar, bizim de buna mümkün olan bütün imkânlarımızı kullanarak karşı çıkma özgürlüğümüz var ve karşı çıkmaya da devam edeceğiz.

Süre sınırlamasını hatırlatıyor zannediyorum sayın milletvekilimiz. Değerli arkadaşlar, milletvekilinin böylesine önemli bir konuda önüne süre sınırlaması getirme gibi bir durumunuz söz konusu değil. Bu, ne bileyim toplu iş sözleşmesi falan değil, onlar da önemlidir elbet veyahut da başka herhangi bir ekonomik durumun iyileştirilmesi veya ne bileyim başka bir konu değil, tarımdan doğan zararların aradan kaldırılması vesair yasa değil, bu, bizi endişelendiren bir yasa. Siz bizim endişelerimizi dinlemek zorundasınız, bizim endişelerimize makul cevap vermek zorundasınız, bizim endişelerimizi gidermeden getireceğiniz yasa, çıkaracağınız yasa toplumun endişeleri giderilmeden çıkarılmış yasa demektir. Biz burada, ben Sinan Oğan, arkadaşım Alim Işık, Mehmet Erdoğan olarak bulunmuyoruz arkadaşlar, biz bir siyasi partiyi burada temsil ediyoruz, milyonlarca insanın oy verdiği kesimleri burada temsil ediyoruz. Bu, bizim burada laf olsun torba dolsun diye söylediğimiz ifadeler değil, bizim tabanımızın endişeleri söz konusudur. Bizim tabanımız Türk milletinin fertleridir. Bizim tabanımızın endişelerine makul cevaplar vermek zorundasınız arkadaşlar. O cevapları vereceksiniz ki biz de ona göre tavrımızı belirleyeceğiz ama sizin hiçbir şekilde bizim tabanımızı yani Türk milletini, Türk milliyetçilerini muhatap almak gibi bir derdiniz söz konusu değil, çünkü sizin derdiniz PKK'yı muhatap almak, Öcalan'la zaten oturmuşsunuz müzakerede bulunmuşsunuz ve işi bitirmişsiniz.

Tekrar tekrar söylemekte fayda var, son kez söylüyorum arkadaşlar; toplumsal desteği olmayan hiçbir çözüm paketi başarıya ulaşamaz. Toplumda sadece PKK'lılar yok arkadaşlar, bu ülkenin geleceğinden endişe duyan Türk milliyetçileri de bu toplumun bir parçasıdır ve önemli bir parçasıdır. Sadece PKK'nın endişelerine dönük bir paket hazırlayamazsınız, sadece PKK'nın isteklerine dönük bir çalışma getiremezsiniz. Burada bizim endişelerimizin ne olduğunu dinlemek zorundasınız, ona makul cevaplar vermek zorundasınız arkadaşlar.

Yine, sahura vakit var, sahura kadar burada kim ilgiliyse ondan, o Sayın Bakandan Türk milletine tatmin edici açıklamalar yapılmasını bekliyoruz. İsteddiğiniz kadar “Bu, Sayın Bakanın inisiyatifindedir; Sayın Bakan ister cevap verir ister vermez.” deyin, istediğiniz kadar “Ya başında verdi sonunda ne gerek var?” veya “Hepsini toplayacak toptan bir cevap verecek.” deyin, kameraları istediğiniz kadar dışarıya çıkarın bu kayıtları, burada bütün konuşulanları, her gün yapacağımız basın toplantılarıyla burada konuşulanları zaptıyla Türk milletine bunu götüreceğiz, sizi defalarca defalarca Türk milletine şikâyet edeceğiz.

Siz Türk milletinin değil, PKK'nın taleplerini dikkate alıyorsunuz; siz Türk milletinin endişelerini umursamıyorsunuz, Türk milletinin endişelerini burada dile getiren milletvekillerinin sizin nazarınızda hiçbir kıymetiharbiyesi yoktur, sorulan hiçbir soruya, şimdiye kadar tek bir soruya dahi cevap alamadık. Hiçbir komisyonda bu yok arkadaşlar, hele ki böylesine Türk milletinin kaderini değiştirecek olan, Türk milletinin kaderiyle oynanacak olan böylesine önemli bir yasa olduğunu söylüyorsunuz; hepimiz bunda hemfikiriz bakış açılarımız farklı olsa da. Siz başka açıdan bakıp bunu önemsiyorsunuz, biz ise başka açıdan bakıp bunu önemsiyoruz ama hepimizin ortak söylediği bir şey var: “Bu yasa Türk milleti için önemli bir yasadır, ülkemiz için önemli bir yasadır.” Size göre çözüm getirecek, bize göre çözülme getirecek bir yasadır. Eğer hepimiz bu yasanın önemi konusunda anlaşmışsak, hepimiz bu yasanın öneminin farkındaysak o zaman endişelerimizin burada dile getirilmesi ve makul cevaplarının verilmesi lazım.

Peki, eğer Komisyonun görevi bu değilse nedir? Komisyon burada ilgili partilerin düşüncelerine makul bir cevap vermeyecekse bu Komisyon ne işe yarıyor Allah aşkına? O zaman gelin, hemen oylayın, Genel Kurula indirin. “Bu Genel Kurulda tartışılacak konudur.” Elbette doğrudur ama ihtisas düzeyi boyutunda Komisyonla tartışılması lazım. Komisyonla tartışılırken “Benim çoğunluk oyum var ‘Oylamaya sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler’ deyip geçerim.” deme lüksünüz yok arkadaşlar.

Tekrar ediyorum: Bu, soğuk vurmuş, don vurmuş Malatya kayısının, Iğdır kayısının bilmem zararlarının ödenmesi kanunu değil, kayısıya bu sene don vurur, gelecek sene bir şekilde zararlar tazmin edilir gider ama bu öyle değil. Burada akan bir kanın durdurulmasına yönelik bir çalışma, üniter yapının size göre... Bize göre ise üniter yapının bozulmasına dönük birtakım düzenlemeler getiren kanun tasarısı var. Bize göre Anayasa'ya aykırılık var. "Anayasa'ya aykırıdır." dedik, hiçbir şekilde bu sözlerimize, bu sorularımıza tatmin edici bir cevap vermediniz. Bunun içeriğinin birtakım insanlara ayrıca bir zırh getirdiğini ve bu zırhla insanlara ve PKK'ya suç işleme özgürlüğü getireceğini düşündüğümüzü söyledik. Kalkıp "Ya arkadaşlar, bakın, bu maddenin başlangıcı burasıdır, bitişi burasıdır; şunu kapsar, o dediklerinizi kapsamaz." demediniz. Israrla kayıtlara hiçbir şey girmesini istemiyorsunuz. Israrla bu maddeden dolayı aman bir şey söylerim, ağzımdan bir şey kaçır yarın o bizim elimizi kolumuzu bağlar, bu kanunun elastiki yapısını istediğimiz gibi kullanmamıza engel olur gibi bir düşünce içerisindeyiz. Bizim hiçbir sorumuza cevap vermiyorsunuz, bizim hiçbir endişemizi paylaşıyorsunuz ve ne hikmetse ben konuşmaya başladığımda Sayın Beşir Atalay salonu terk ediyor. Biraz önce, bir defa yakaladık konuşma esnasında o zaman da telefonla oynuyordu Sayın Başbakan Yardımcısı.

Değerli arkadaşlar, siz bizim endişelerimize tatmin edici bir cevap vermezseniz emin olunuz, emin olunuz, emin olunuz. Tekrar tekrar ediyorum. Bu PKK'nın yasası olur, Türk milletinin yasası olmaz. Toplumun bir kesimi Türk milliyetçileridir, bir kesimi başka bir partidir, bir kesimi başka bir partidir, toplumun marjinal bir kesimi PKK'lı teröristtir veya ona inananlardır. Siz, Türk milletinin önemli bir kesimini yok sayıp, marjinal bir kesimi dikkate alarak sadece onların sorularına cevap verir, sadece onların endişelerini gidermek için bir çalışma içerisine, bir tavır içerisine gireceğiz diyorsanız, ben de size hodri meydan diyorum.

BAŞKAN – Sayın Oğan, teşekkür ediyorum.

Başkanımıza duyduğunuz saygıyı ben vekâleten aldım, kabul ettim. Teşekkür ederim.

Alim Işık Bey, söz sizde.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Tabii, Hükûmetin, burada konuşan milletvekillerini yok sayması, sorulan sorulara sadece burada değil Türkiye Büyük Millet Meclisi zemini içerisinde gerek sözlü gerek yazılı soru önergeleri ve gerekse Genel Kurul konuşmaları sırasında da sorulara cevap vermemesi onun bir alışkanlığı. Biz bu konuları bugün sormuyoruz, yıllarca bu konularda verilmiş hepimizin çok sayıda yazılı sözlü soru önergeleri var ama aynı Hükûmet, aynı tavır sadece bugün değil, geçmişten beri sürdürmeye devam ediyor. "Çözüm süreci nedir, bu neyi kapsamaktadır, çözüm süreci kavramının içinde ne vardır?" sorusunu bugüne kadar bu yüce Meclis çatısı altında hiçbir milletvekili duymadı, duymadı. Dolayısıyla, Hükûmet milletvekilini kale almıyorsa, Sayın Başbakan Yardımcısı veya burada Hükûmet adına oturan Bakan burada konuşan millet iradesinin temsilcisi milletvekilini kale almıyorsa, kusura bakmasın milletvekili de onu Bakan olarak görmez, Başbakan Yardımcısı da olsa, onu da o kale almaz. Bu konuyu özellikle paylaşmak istiyorum samimi duygularla söylüyorum. Biz burada Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceğine yönelik bir konunun daha detaylı tartışılması ve alınacak kararların, yapılacak düzenlemelerin milletin beklentilerine uygun hâle getirilmesi için endişelerimizi paylaşıyoruz, görüşlerimizi ve önerilerimizi paylaşıyoruz ama "Sizin görüşlerinize bizim ihtiyacımız yok, biz zaten kararı taraflar olarak verdik. Dolayısıyla, siz ne kadar konuşursanız konuşun biz size cevap vermeyeceğiz." anlayışını şiddetle kınadığımı ifade etmek istiyorum.

İkinci konu Sayın Komisyon Başkanının tutumuyla ilgilidir. Bu Mecliste 17, 18 ihtisas komisyonu var, 10'un üzerinde yurt dışı komisyonu var. Birçok komisyonda çok ciddi konularda müzakereler yapılır ama Hükûmet adına orada oturan bakanlık temsilcisi her soruya cevap vermek zorundadır. Katılır ya da katılmaz, "Yazılı vereceğim" der ama görüşünü açıklar. Burada Komisyon Başkanı sanki Hükûmet yokmuş gibi bir tavır içerisinde. İçişleri Komisyonu gibi, çok önemli bir Komisyona bunu yakıştıramadığımı ben de ifade etmek istiyorum. Komisyon Başkanı uyaracak, "Hükûmet bu konuda görüşünüz nedir?" diye soracak. Tutanaklara geçsin, Hükûmet desin ki: "Görüşümüz yok." Biz de çıkalım diyelim ki: "Hükûmet bizim getirdiğimiz bu konuya görüşünün olmadığını beyan etti. O zaman bu tasarı Hükûmetin tasarısı değil, PKK terör örgütün tasarısıdır, bu da tescillenmiştir." Gerçi sükût ikrardandır, konuşmaması da zaten bu anlama gelir ve Hükûmetin konuşmamakta ısrar etmesi bu tasarıyı kendisinin hazırladığı anlamına gelir. Buna benzer bir konuşmayı tam iki yıl önce, 2012 yılında çıkartılan Büyükşehir Yasası sırasında o günkü Sayın İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin Bey'e söylemiştim, "Eğer bu tasarıyı siz hazırlamış olsaydınız, burada bu sorulara cevap verirdiniz. Bu tasarıyı hazırladığınız belli, sizin işiniz bu tasarı bittikten sonra bitecektir. Bunu tarih görecektir ve yazacaktır demiştim şimdi de Sayın İçişleri Bakanına ve koordinatör Başbakan Yardımcısına benzer ifadeleri söylüyorum. Bu zor zahmetli ve kendilerine göre çok önemli gördükleri tasarının bitiminden sonra, göreceksiniz, Sayın Komisyon Başkanının bu müdahalesiz tavrının semeresi Komisyon Başkanına dönecektir. Çünkü o zaman da -sonradan olan- Sayın İçişleri Komisyonu Başkanı aynı tavrı izlemişti, Bakan alındı, Komisyon Başkanı

Bakan yapıldı, Sayın Muammer Güler, daha sonra bir konu üzerine istifa etmek zorunda kaldı. Ama bu Komisyon çalışma biçimi ve Komisyon Başkanının tavrının normal olmadığını da ifade etmek istiyorum.

Bir diğer konu, tabii tasarı, millî egemenliğin tartışılmasına yol açacak bir tasarı, buradaki hükümler de maalesef bu konuyu tartışmaya yol açıyor. “Bakanlar Kurulu, çözüm sürecine ilişkin gerekli kararı almaya yetkilidir.” Hayır, hiç bir kurum, Anayasa’ mızın 6’ncı maddesinde yer alan “Kaynağını Anayasa’ dan almayan hiçbir yetkiyi kullanamaz.” ibaresini yok sayamaz. Bakanlar Kurulu, Türkiye Büyük Millet Meclisinin çıkaracağı yasayla ilgili elbette ki düzenleme yönünde tasarıları getirir ama millet adına kararı bu yüce Meclis verir. Şimdi, burada, siz, yüce Meclisi devre dışı bırakacaksınız, her türlü kararı Bakanlar Kurulu alacak, isterse kamuoyunu bilgilendirecek, istemezse kendi “Biz bu kararı aldık, bunun gereğini yapıyoruz.” diyecek. Zaten, biraz önce, 2’nci maddede verilen, Sayın Altan Tan tarafından verilen önerge her şeyi açıkça gösteriyor, kendilerine bu samimiyetlerinden dolayı teşekkür ediyorum. En azından burada, Anayasa’ ya aykırı olan düzenlemeyi anayasal formata uygun hâle getiren bir önerge veridiler, Hükûmet ve Türkiye Büyük Millet Meclisini muhatap kıldılar bu konuda, bu önergede o gözleniyor. Ama Hükûmet sadece kendine bu yetkiyi aldı, Türkiye Büyük Millet Meclisiyle bu yetkiyi paylaşmaktan imtina gösterdi, bu maddede de, zaten 3’üncü maddede de Bakanlar Kurulunun görevlendirilmesi bunu gösteriyor.

Diğer taraftan, yine, bu önergede yer alan bir çok madde, Hükûmetin bir türlü söyleyemediği, kamuoyuyla paylaşamadığı ama müzakere taraflarının içeriğinin ne olduğunu çok iyi bildiği bazı hükümleri gösteriyor, kendilerine teşekkür ediyorum. İşte, bu önerge, Hükûmetin söyleyemediği ama bu çözüm sürecinden ve yasal düzenlemede nelerin amaçlandığını açıkça ortaya koymuştur, ondan dolayı bu önergenin önemli olduğunu düşünüyorum; her ne kadar kabul edilmemiş olsa da niyetin bu olduğu ortaya çıkmıştır, bunu yüce millet elbette değerlendirecektir.

Değerli milletvekilleri, bir devlet 4 ana özelliğiyle tanımlanır. Hepiniz çok iyi biliyorsunuz ki devlet askere alır, vergi toplar, asayiş sağlar ve mahkeme kurarak yargı mekanizmalarıyla hak mücadelesinde haklının hakkını korumaya çalışır. Bugün, maalesef, PKK terör örgütü resmî devletin özellikleri olan bu özellikleri artık uygulamaya geçirmiş durumdadır. İşte, bu yasayla, bu tasarıyla siz, PKK terör örgütüne ileride devlet kurma serbestisini sağlayacak zemini de oluşturunuz; bu, bu vatana ihanettir, kayıtları geçmesini özellikle istiyorum. Bunun mutlaka bir geri dönüşü olacaktır. Bu tasarının geri çekilmesi her şeyden daha hayırlı olacaktır diyorum.

Yine, size söz verdiğiniz için, Komisyon Başkanı adına Başkanlık olarak da teşekkür ediyorum. Sağ olun.

BAŞKAN – Sayın Işık, ben de çok teşekkür ediyorum.

Önce, büyükşehir yasa tasarısıyla alakalı atıfta bulundunuz. O zaman ben Komisyon sözcüsüydim, ben de 4 dönem belediye başkanlığı yapmış birisi olarak, kaldı ki orada hiçbirimizin bu işlerde bilgisinin olmadığını ifade ettiniz. Doğrusunu söylemek gerekiyorsa zaten büyükşehir yasa tasarısının altlığı Kocaeli Belediyesi’yle İstanbul Belediyesi’ydi. Bunun örneklemesi yıllar öncesinden yapılmıştı, sonradan da mülki sınırlar arasında diğer belediyelerle ilgili de büyükşehir yasa tasarısı çıktı, yanlış anlaşılmanın önüne geçmek adına ifade etmek istiyorum.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Yok, Sayın Bakana atfen söylemiştim. Yani sizi kastetmedim, onu da düzeltiyorum eğer öyle bir yanlış anlaşılma olduysa.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Evet, Sırrı Süreyya Bey, buyurun.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Oğan’ın bir iki ithamı oldu, ona bir gerçeğini aktarmak için söz aldım, fazla uzatmayacağım.

Benim Diyarbakır’da yaptığım konuşmanın metni sağ-sol bütün yayın organlarında var ve aynı şekilde var. Siz de “Google”dan bakabilirsiniz. Ben orada şöyle diyorum: “Kendilerine en çok barış sürecinin sonunda Öcalan’ın serbest kalıp kalmayacağını sorulduğunu belirten Önder, ‘Bugün onlara cevabı yalnızca bizim verebileceğimizi söylemek için bir aradayız.’” diye başlıyorum, bir mucize beklemediğimizi belirtiyorum. Gazetenin diliyle “Kendilerinin bir mucize beklemediğini belirten Önder -şöyle devam ediyor- ‘Başta kadınlar ve gençlik, mazlumlarda -sayıyorum- Türkiye halklarının özgürlük ve demokrasi mücadelesi bu dirayette gelişirse önümüzdeki yıl Sayın Öcalan bu meydanlarda size selam verecektir.’”

SİNAN OĞAN (İğdır) – Ben farklı bir şey demedim ki.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Hayır, siz bunu sanki bir mutabakat varmış gibi... Ayrıca saygısızlık etmek istemem, bütün saygıyla söylüyorum. Siz meydanlarda “9, 9 daha kaç eder? Ondan sonra biz iktidardız.” yollu önermelerin sahibi siziz. Gayet şarta bağlanmış, oradaki mitingde, o halka demokrasi mücadelesinin yükseltilmesinin, en sonunda bu ülkenin suçlar tarihinden bir

genel af benzeri bir şeyle herkes gibi Sayın Öcalan' ın da özgürlüğüne kavuşacağını ya da kavuşması gerektiğini söylenen bir şey. Onun için bu bir Hükûmetle mutabakat falan değil.

Seçim paketi şeyini doğrusu gerçekten yakıştıramadım, sizin bilim insanı hüviyetinizi de göz önünde bulundurarak. AKP' nin bize bir ramazan hediyesi paketi yaptığını söylediniz. Zaman zaman Hükûmet ile müşterekliğiniz oldu ve şu an da dâhil olmak üzere bizim mutabakat zemini bizden çok daha geniş zeminler oluşturdunuz. Siz bu tür hediye paketleri mi aldınız bunu yaptığınız zaman, bu mutabakat zeminlerini oluşturduğunuz zaman ki bize ya da Hükûmete bunu söylüyorsunuz. Buna üzüldüğümü ve gerçekliğinin olmadığını söylüyorum.

Şey çok sık tekrar ediliyor sayın konuşmacılar tarafından, bir seçim rüşveti... El insaf, biz partimizin Genel Başkanını aday göstermişiz. Sizler bu siyasi cesareti gösterebildiniz mi? Bir siyasal partinin genel başkanından daha yüksek bir mertebesi var mı, bir şahsiyeti var mı? Biz bundan daha büyük iddiamızı nasıl koyabilirdik ortaya, söyler misiniz rüşvet bunun neresinde? Genel Başkanımızı Cumhurbaşkanı adayı yaptık. Bir anlamda kendimizi saydırıyoruz ve bundan korkmuyoruz, çekinmiyoruz; demokratik bir mücadeledir bu, en iddialı olduğumuz yerden giriyoruz.

Onun için bu konulara bir açıklama getirmek istedim.

Teşekkür ederim.

(Başkanlığa, Başkan Mehmet Ersoy geçti)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum, Sayın Önder.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Sayın Başkan, müsaade ederseniz, isim vererek bir satışma var. Kısa bir cevap vereyim.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Satışma yok, sizin söylediklerinize cevap verdim.

BAŞKAN – Tamam, Sayın Oğan, kısaca lütfen, yeni bir satışmaya meydan vermeyelim.

Buyurun.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Şimdi, dediniz ya “Hazreti Google’a soralım.” Ben de “Hazreti Google’a hemen sordum, şimdi konuşurken yani bunu biliyordum ama. Pervin Buldan, sizin Grup Başkan Vekiliniz. “HDP Grup Başkan Vekili Pervin Buldan’dan Habertürk’e flaş açıklama: ‘Köşk seçimini müzakere silahı olarak kullanacağız.’” Seçim iki turlu, birinci turda aday çıkarıp ikinci turda bunu bir müzakere silahı olarak kullanacağınızı siz söylemişsiniz. Yani Pervin Buldan’ın söylediğini yalanlıyor musunuz şu an? Yalanlamıyorsunuz. Dolayısıyla da...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Siz Pervin Buldan demediniz, onu ayrı konuşuruz. Ama, bu mantıkta şu yok mu...

SİNAN OĞAN (İğdır) – Grup Başkan Vekili...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Siz CHP’yle, yıllardır kanlı bıçaklı olduğunuz bir partiyle ortak aday çıkarırken bir müzakere etmiş olmuyorsunuz da biz birtakım ilkeler koyup... İkinci turda belki biz kalacağız, ne biliyorsunuz. Sizin bu kadar derbederliğinizin sonucunda Demirtaş ikinci tura kalacak.

ALİM IŞIK (Kütahya) – O “kanlı bıçaklı” ifadesi tutanaktan çıksın.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Tamam, çıksın “kanlı bıçaklı” ifadesi, özür de diliyorum. Diyelim ki çok sert mücadele içinde olduğunuz CHP’yle bunu yapıyorsunuz, bunda bir beis yok. Biz diyoruz ki ikinci turda müzakere silahı olarak -o demedi bilmiyorum ama kendi ontolojisi içinde- demek ki sizinle de konuşacağız. Hayır, hayır diyorum bakın.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Oradan okunabiliyor değil mi?

ALİM IŞIK (Kütahya) – Bizimle konuşmak için ikinci turu beklemenize gerek yok.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Sizinle de konuşacağız demek ki. Eğer koşulsuz bir biat varsa zaten adı müzakere silahı olmaz. Demek ki Sayın Ekmeleddin İhsanoğlu da gelip derdini anlatacak, bu sürece nasıl baktığını... Belki Hükûmetten daha cesur, daha kararlı bir tutum belirler...

SİNAN OĞAN (İğdır) – Yani normalde ben söz almıştım ama...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – ...işte, buradan ben söyleyeyim, onu destekleriz.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Önder.

Sayın Oğan buyurun.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Siz sorduğunuz için, kısa hemen bitireceğim.

Şimdi, on dakika önce “Bizim böyle bir niyetimiz yok.” dediniz. Onun üzerine ben de bunun müzakere silahı...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Neye niyetimiz yok dedim?

SİNAN OĞAN (İğdır) – Yani bu seçimlerle ilgili dediğinizin...

BAŞKAN – Artık soru sormayın Sayın Önder.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Yanlış geçmesin.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Ben dedim ki biz, eğer böyle bir iddiasızlığımız olsa, böyle bir niyetimiz olsa...

SİNAN OĞAN (İğdır) – “Bizim iddiamız var.” dediniz.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Elbette var, Genel Başkanımızı yapmışız.

SİNAN OĞAN (İğdır) – “Genel Başkanımızı koyduk.” dediniz, burada da...

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Siz yapamamışsınız mesela.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Biz toplumun geniş mutabakatını aradık. Elbette ki her iki partinin sayın genel başkanı da aday olabilirdi ama o zaman ilgili partinin adayı olurdu.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Elbette, bakın, bu bir iddiaya götürüyor.

BAŞKAN – Sayın Önder, bitiremeyiz bunu.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Biz ne yaptık? Toplumun ne kadar geniş kesiminin mutabakatını sağlayabilirsek onu yapmaya çalıştık ve bunda da başarılı olduk.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Onu göreceğiz, görülecek.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Biz hiçbir zaman...

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – O mutabakatı sonra anlatırsınız.

BAŞKAN – Mustafa Bey, lütfen karşılıklı konuşmayınız.

Sayın Oğan, bitirin siz lütfen.

Sayın milletvekillerimiz, lütfen...

SİNAN OĞAN (İğdır) – Dolayısıyla da burada konuşulan, basına yansıyan şeyler üzerinden konuşuyoruz yani ne bir niyet okuması yapıyoruz ne bir şey yapıyoruz. Burada müzakerenin hem de böyle “silah” tabiri kullanılarak söylenmiş bir ifade var. Ben ona istinaden bir açıklamada bulundum. Şimdi, kimse de itiraz etmiyor zaten; Köşk seçimini HDP’nin bir müzakere silahı olarak kullanacağı burada zaten belli, Grup Başkan Vekilince ifade edilmiş.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Oğan.

SİNAN OĞAN (İğdır) – “Hazreti Google”ın da böyle faydaları var işte.

BAŞKAN – Sayın Güler, söz sizin efendim.

Buyurun.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Sayın Başkan, madde 3’te “Bakanlar Kurulu çözüm sürecine ilişkin gerekli kararları almaya yetkilidir.” cümlesi var. Bu, hakikaten akıl karıştıran bir cümle çünkü Bakanlar Kurulu genel siyaseti yürütmekle Anayasa’da görevlendirilmiş bir organ ve elbette gerekli kararları alma yetkisi kendiliğinden var ama öyle anlaşıyor ki burada özel bir iş var, “çözüm süreci” olarak yasa tasarısı tarafından adlandırılan bu özel iş ayrıca kararları alma yetkisini belirlemeyi gerektirmiş. Fakat, bu kararları almanın biçimi nedir? Elbette, Bakanlar Kurulunun aldığı kararların en kuvvetlisi kanun hükmünde kararnamedir ancak Anayasa’da kanun hükmünde kararname çıkarabilmek, Anayasa’nın 91’inci maddesinde düzenlenen bir yetki kanunu çıkarmayı gerektirir. 91’inci maddeye göre Bakanlar Kurulu kanun hükmünde kararname çıkarabilmek yani Türkiye Büyük Millet Meclisinin kanun yapma yetkisini kullanabilmek için bir yetki kanununa sahip olmalı ve bu yetki kanununda çıkarılacak olan kanun hükmünde kararnamelerin amacı, kapsamı, ilkeleri, kullanma süresi ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılmayacağını gösterilmesi gerekir. Öyle görünüyor ki özel bir iş için yetkilendirilen Bakanlar Kurulu, süre, kanun hükmünde kararname sayısı belirtilmediği için bu bir yetki kanunu değildir. Demek ki -kayıtlara geçirelim- elimizdeki kanun tasarısı çerçevesinde Bakanlar Kurulu kanun hükmünde kararname çıkaramaz. Tüzük çıkarabilir elbette, yönetmelik çıkarabilir ve diğer kararları alabilir fakat... Altan Bey yok herhâlde, değil mi?

BAŞKAN – Yok.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Arkadaşlar var ama Altan Bey’in 2’nci maddeyle ilgili önergesi aklımızdaki pek çok soruyu açtı.

BAŞKAN – Ama Altan Bey’in vekili değil arkadaşlar. Aman, Sayın Hocam!

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Efendim?

BAŞKAN – Altan Bey’in vekili değil, cevap verme hakları yok.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Açıklama...

BAŞKAN – Cevap verme hakları yok.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Peki.

Bu görüşmeler başladığından beri çözüm sürecinin ne olduğunu BDP, HDP, PKK tarafından öğreniyoruz ama Hükûmetin çözüm sürecini nasıl tanımladığını bir türlü öğrenemedik diye şikâyet ediyoruz. Soru soruyoruz ama sorulara ilişkin de -arkadaşlarımın da söylediği gibi- cevap alamıyoruz. Burada Altan Bey’in verdiği önerge pek çok şeyi açıklığa kavuşturuyor. 2’nci maddeyle ilgili olarak verdiği önergeyi -gerekçesi de var- incelediğimde gördüğüm şudur: Bu işin bir parçası müzakere sürecidir, bir parçası da hukuksal düzenlemelerdir. Müzakereler sağlıklı yürütülsün diye beş koşulu var verdiği önergenin:

1) Müzakere süreci toplum nezdinde de yansısın.

2) Müzakerelere kurumsal bir kimlik tanınsın.

3) Müzakere tarafları belirlenmiş olsun.

4) Birincil muhatap olan siyasi aktörlerle gerçekleştirilsin.

5) Müzakereler tarafsız bir gözlemci heyetin varlığıyla, üçüncü ve tarafsız bir gözlemcinin varlığıyla, yerli ya da yabancı heyet varlığıyla yapılabilirsin.

Dün buradaki tartışmalarda zaman zaman üstü kapalı geçilmişti. Öyle anlaşıyor ki bu çözüm sürecinin içerisinde yabancı ya da yerli kişi ve kurumlardan oluşan bir gözlemci varlığı öngörülüyor. İşte çok merak ettiğimiz boyutlardan birisi, Hükûmet, bu çözüm sürecinde yapılacak olan işleri hangi çerçevede düşünüyor dediğimizde, bu ayrıntıların hiçbirini ne yazılı ne de sözlü olarak görme şansı bulamıyoruz.

Sayın Başkan, biz Düyun-ı Umumiye geleneği denen bir geleneğe sahibiz. Dünyada örneği bulunmayan diye anlatılan bir Düyun-ı Umumiye deneyimimiz var. Öncesinde Osmanlı mali sistemini denetleyecek bir gözlemci komisyon önerisi vardı. Bu gelişmişti ve Düyun-ı Umumiye’ye, yani Osmanlı borçlarını yönetme denilen, âdetâ sömürge valiliğine dönüşmüş ve yerleşmişti. Burada korkularımız var, parçalanmış bir imparatorluk nedeniyle paranoyalarımız var ve benzeri deniyor. Hayır, bizim bir tarih bilincimiz var. Benim gerçekten bir iç sorunumu, Güney Afrika gibi sömürge bir ülkedeki örneği bana taşıyarak, yabancı ülke temsilcilerinin bulunduğu heyetlerle hallettirmeyi teklif eden bir taraf var. Eğer Hükûmet bu yasayı üçüncü ve tarafsız yerli ya da yabancı kişi ve kurumların varlığını da kabul ederek getirmişse önümüze, elimizdeki metnin gerçekten çok kapalı bir metin olduğunu, şeffaflıktan söz etmekle birlikte, yasamanın aleniyeti ilkesini ihlal ettiğini burada belirtmek görevimiz.

Burada müzakerelerle ilgili söylenene ek olarak hukuksal beklentilerden söz edilmiş. Müzakere konusunda BDP önerisi çok net ama hukuksal beklentiler konusunda bu sefer o kapalı. Diyor ki: “Tüm yurttaşlar için demokratik ve eşit siyaset hakkının tanınmasının güvencelerini sağlamak, sivil, siyasal, sosyal hak ve özgürlüklerin kullanımını rahatlatmak, mevzuatta yer alan ayrımcı ve ırkçı ifadelerin ayıklanmasını gerçekleştirmek, çatışmalı süreç döneminde oluşturulmuş tüm paramiliter yapı ve birimlerin kaldırılmasına yönelik önlemler almak, silahlı örgüt üyelerinin -o, silahlı bırakan dememiş- politik çalışma yapmalarına imkân tanımak.” Burada bazıları açık. Benim kapalı dediğim “Tüm yurttaşlar için demokratik ve eşit siyaset hakkının tanınmasının güvencelerini sağlar.” Bunun tartışmasını daha önce yapmıştık. Bu, Türkiye’de tekçi, inkârcı, baskıcı diye adlandırılan ulusal örgütlenme yerine milliyetler devleti örgütlenmesinin zeminini oluşturan bir terimdir. Demek ki ancak Anayasa değişikliğiyle gerçekleştirilebilecek bir dizi hukuksal değişiklik beklentisiyle karşı karşıyayız.

Şimdi, Sayın Altan Tan’ın 2’nci maddeyi değiştirmek üzere teklif ettiği bu metne bakınca, elimizdeki tasarının “Yetki ve sekretarya” başlıklı 3’üncü maddesine karşı güven duygum ortadan kalkmıştır. Bunların Hükûmet tarafından açıklanmaya muhtaç noktalar olduğu kanısındayım. Açıklama talep ediyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Güler.

Sayın Öz, buyurun.

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Sayın Başbakan Yardımcımız, değerli milletvekili arkadaşlarım; öncelikle hepinizi saygılarımla selamlıyorum. Tabii ki bu tasarının tamamına baktığımızda, başlığınan itibaren Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmesinin Güçlendirilmesine Dair Kanun Tasarısı olarak önümüze geliyor. Fakat dünden bu yana tasarı tartışmaları sırasında takip ettiğimiz, özellikle AKP sözcülerinin bazıları tarafından bu tasarının terörün sona erdirilmesi gibi bir niyeti taşımadığını açıkça ifade edilmesini çok yadırgadığımı başta ifade etmek istiyorum. Yani olay şu ki: “Biz her ne kadar bu tasarıyı gündeme de alsak, dağda bulunanlar, elinde silah olanlar mutlak suretle terörist faaliyetlerine veya zamanı geldiğinde yine silahlarıyla beraber bazı şeyleri talep etme noktasında yeniden terörist faaliyetlere başlayacaklardır” gibi bir ifadeniz olmuştu, Adalet ve Kalkınma Partisinin bir milletvekili tarafından. Eğer bu durum böyleyse o zaman, bu hazırlamış olduğunuz tasarıda Bakanlar Kuruluna tamamen yetki alarak, bir hukuk devletinde hukuku dışlayarak, daha sonradan işlenecek olan birtakım suçları önceden cezasız bırakma adına böyle bir tasarıyla komisyona getirmiş olmanızı anlamak mümkün değil. Burada çözüm süreci zaten başından itibaren Parlamenteoya net olarak ifade edilmedi. Şuna da ben inanıyorum ki, vicdan sahibi olan, ahlak sahibi olan herkes bu ülkede terörün sona erdirilmesi, bu ülkenin vatandaşı olduğunu ifade eden herkesin mutlak suretiyle hayatını kaybetmesi karşısında bundan bir şey beklemesini veya bundan kendi ideolojik veya siyasi görüşüne katkı sağlamasını beklemesi kadar akıl dışı bir kavram ve tutum olamaz. Yani burada bulunan herkes gibi biz de Milliyetçi Hareket Partisi olarak tüm çekincelerimizi ifade etmekle beraber bu ülkede terörün sona erdirilmesinin, toplumsal bütünleşmenin sağlanması, bu ülkede yaşayan etnik, mezhep, tüm unsurların bu ülkenin eşit birer ferdi olarak bu ülkede yaşamını idame ettirmesi noktasında hiç kimseden farklı düşünmediğimizi açıkça ifade etmek istiyorum.

Tabii ki, burada, Hükümetiniz bu sürece başlarken, doğu ve güneydoğu bölgemizdeki otuz yıldır ülkenin önemli bir sorunu olan terörle mücadele noktasında bir süreç başlattığını, bu sürecin sonunda başlarken yapılan ilk görüşmelerde silahların bırakılacağını, dağdan inmelerin artacağını ifade etmişti. Ama ondan sonraki takiplerimizde, maalesef, durumun böyle olmadığı, teröristlerin özellikle katılımlarının günden güne daha fazla arttığı, hasta ve ağır yaralı olanlarının sadece gelip teslim olduğu, bir kısmının silahlarını bile dağda bırakarak sınır dışına çıktığı gibi söylemler, basında oldukça geniş yer buldu.

Hükümet bu noktada, baştan itibaren açılım sürecinin ne amaçladığını, ne yapmak istediğini... Bizim başlangıçta bu konuda terörle, özellikle PKK terör örgütünün temsilciliğini yapmış Öcalan’la görüşmeleriniz olduğunu ifade ettiğimiz süre içerisinde görüşmediğinizi ifade etmiştiniz. Yani buradan devlet aygıtı içerisinde elbette ki onun sorumluluğunu yürüten bir Hükümettir. Ben çok iyi hatırlıyorum, bu görüşmeler ilk başladığında, hatta başlamadan önce, Barış ve Demokrasi Partisinin Eş Başkanlığını yapan Sayın Ahmet Türk’le yapılan ilk görüşmenizde Sayın Başbakanın “PKK’ya terör örgütü demedikleri sürece bizim onlarla görüşmemiz mümkün değil.” diye bir ifadesi olmuştu. Daha sonraki görüşmelerinizde “Hayır, biz, Hükümet başkanı olarak, Türkiye Cumhuriyeti devletinin başkanı olarak değil, Adalet ve Kalkınma Partisinin Genel Başkanı olarak bir fikir alışverişi yaptık.” ifadesi olmuştu.

Sayın Bakan, baştan itibaren bu süreç topluma, muhalefet partilerine, Türkiye Büyük Millet Meclisine amacı, başlangıç ve bitiş zamanı, neyi amaçladığı, nereye doğru gittiği, hangi yöntemin izleneceği, müzakere aşamasında kimlerin görevlendirileceği, bu görevleri verirken yetkilerinin ne olacağı, bu görevlendirmeler sonucunda daha ileriki dönemde hukuki nelerle karşı karşıya gelineceği gibi birtakım belirsiz sorular hiçbir zaman cevabını bulmadı.

Sizin bu süreciniz devam ederken, bir taraftan “Terörü durdurduk.” derken, ama doğu ve güneydoğuda, özellikle ifade etmeseler bile, oradaki teröristler tarafından yolların kesildiğini, iller arasında yolların ulaşımına kapatıldığını, vergi toplandığını, asker kaçırıldığını, asayiş kontrollerinin onların kendi ellerine geçirildiğini, mahkemeler kurduklarını, en sonunda Diyarbakır’da Türk Bayrağı’nı kışlanın içerisine girip indirmeye kadar olayı götördüklerini de üzülerek gördük. Bu az önceki saymış olduğumuz unsurlar eğer doğu ve güneydoğuda devleti tamamen yok sayan bir anlayış değilse, o zaman bunu adını farklı bir şekilde koymak lazım. Gerçekten bu açılım sürecinizin sonucunda belli imtiyazlar, belli tavizler verilerek bu noktaya geliyorsanız, bu tasarıyla amaçladığınız hiçbir şeyin arkası kesilmeyecek.

Türkiye gibi özellikle Orta Doğu coğrafyasında büyük öneme sahip olan aynı zamanda sadece kendi çevremizdeki ülkeler dışında bu coğrafyada elbette ki ayakta durmanın zor olduğunu hepimiz biliyoruz. Ama, burada, ülke içerisindeki kargaşada eline silah alan, her dağa çıkan, farklı etnik veya mezhep unsurlarına bağlı insanlar da benzer bir yol izlediğinde, bu ülke yöneticilerinin tavrının ne olacağını da açıkça bilmek isteriz.

Dolayısıyla burada hukuku devre dışı bırakarak, Anayasa’nın uygun görmediği bir şekilde sadece bir kurula yetki vererek, MİT Yasası’nda yaptığınız gibi, bu işi Meclisten de, Meclis denetiminden de gizleyerek veya oraya hiç bilgi vermeksizin bir sekreteryayla, bir koordinasyonla, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı tarafından yürütmeye çalışmanızın elbette ki bizler

tarafından “Acaba gizli amaç nedir? Bunun arkasında neler vardır?” diye düşünmemizi hiçbir şekilde engellenemez. Dolayısıyla, burada, bu sorunu çözmek isteyenlerin bu sorunun çözümü noktasında herkesin açık ve net bir şekilde fikrini ortaya koyması lazım. Bu tasarıda baştan itibaren “Tarafları kim? Kiminle müzakere edildi? Bu tasarı nasıl hazırlandı? Gerçek manadaki amacı nedir? Sonuçta bizi nereye götürecektir?” sorularının cevabının net verilmesi gerekiyor.

Şunu ifade etmek gerekir ki tabii ki, bu coğrafyada terörün sona erdirilmesi, ülkede yaşayan 76 milyon insanın eşit birer yurttaş gibi tüm kamu haklarından ortak yararlanması hiç kimsenin karşı duracağı bir şey değildir. Bu mümkün değil. Zaten bin yıllık tarihî geçmişimiz biz farklı düşünsük bile buna asla müsaade etmeyecektir. Biz bir paranoya içerisinde falan değiliz. Ama, siz, uzun süredir götürmüş olduğunuz bu müzakerelerle “Ülkedeki terörü her ne kadar belli bir noktaya, çözümü noktasında getirdik.” demiş olsanız da, özellikle tasarının geliş zamanlamasıyla alakalı olarak, Cumhurbaşkanlığı seçimi öncesinde apar topar ve hızlı bir şekilde bunu gündeme getirmeniz, “Seçim öncesinde birilerine verilen sözlerin yerine getirilmesi mi acaba?” algısından elbette ki bizi kurtarmıyor. Elbette ki böyle düşünüyoruz. Onun için, burada, her şeyin net konuşulması lazım, açık konuşulması lazım.

Bölgedeki terör örgütleri sadece PKK’yla da sınırlı değil. Bugün, gerçekten, Orta Doğu coğrafyasında 2003’ten sonraki Amerika ve Irak savaşıyla başlayan Irak’ın toprak bütünlüğünün bozulduğunu, Suriye’deki iç kargaşaya dış politikamız münasebetiyle izlemiş olduğunuz yol sonucunda hangi noktaya geldiğimizi, Hükümet olarak gözden geçirmek gibi sizlerin bir sorumluluğu olduğunu düşünüyorum.

Dolayısıyla başlangıcı amaç olarak her ne kadar herkesin tasvip edebileceği bir şey olmakla beraber ama burada, Anayasa’ya aykırı olan ve üstelik burada ileriki dönem için yapılabilecek fiillerden dolayı peşinen sizlere af niyetinde bir şeyi vaateden bir tasarını tartışmanın çok fazla anlamlı olmadığı kanaatini taşıyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Öz.

Sayın Yılmaz, siz öbür maddede mi konuşacaksınız?

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – 3’üncü maddede konuşacağım.

BAŞKAN – Öyle mi? Pardon. Ben yanlış anlamışım. Belki 4’te konuşursun demiştim ama...

ALİM IŞIK (Kütahya) – 4’e geçme niyetiniz yok herhâlde Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Evet, çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Tabii, Başkan olarak bu kanunun bir an önce geçmesini arzu ettiğinizi biliyorum. İki üç gündür yoğun bir mesainin içerisindeyiz. Şunun da farkındayız: Bizim tabii burada hassasiyetimiz var. Biz bu kanunun geçmemesini istiyoruz. Bu kanun tasarısına külliyen karşı olduğumuzu, defalar ki görüşmelerimizde ortaya koyduk.

Tabii, bu tür kanun tasarılarının Komisyonunda ve Meclis Genel Kurulunda ne kadar mücadele de etseniz, karşı da çıksanız bir günde geçmese de, iki günde, üçüncü günde, dördüncü günde, parmak çoğunluğu esasının hâkim olduğu bu demokrasi anlayışında geçtiğinin farkındayız. Ama bizim hassasiyetlerimiz var, Milliyetçi Hareket Partisi olarak hassasiyetlerimiz var, Türk milleti adına hassasiyetlerimiz var, devletin, vatanın birliği noktasında, bayrağımızın tekliği noktasında hassasiyetlerimiz var. Bununla ilgili İç Tüzük’ten kaynaklanan haklarımızı da sonuna kadar kullanmak için bu mücadeleyi veriyoruz, vermeye de devam edeceğiz. En azından kayıtlara geçirilmesi açısından, tarihe not düşülmesi açısından anlayışla karşılayacağınızı düşünüyorum, teşekkür ediyorum.

Şimdi, tabii, konuşmama başlamadan önce bir iki şeyi ifade etmek istiyorum yani yanlış anlamalara neden olmamak üzere: “Cumhurbaşkanlığı seçiminde niye kendi genel başkanınızı aday göstermediniz?” gibi bir ifade, doğru bir ifade değil. Cumhurbaşkanı, hepimiz biliyoruz ki cumhurun başı. Seçilen Cumhurbaşkanı mutlak suretle tarafsız olmalı ve toplumun bütün kesimlerini kucaklayacak, toplumdaki ekseri çoğunluğun ve tamamının kendini dışlanmamış hissettiği bir adayın, Cumhurbaşkanı olması Türkiye’nin geleceği açısından, özellikle içinde bulunduğumuz bu gergin ortamda insanların bir kısmının kendisini dışlanmamış hissettiği, toplumsal gerginliğin hat safhaya ulaştığı ortamda Milliyetçi Hareket Partisi, 80 öncesindeki Cumhurbaşkanı seçimleri de dâhil olmak üzere, 80 sonrasındaki bütün Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde hep sağduyulu hareket etmiştir. Adalet ve Kalkınma Partisi de çok iyi biliyordur ki Abdullah Gül’ün seçiminde demokratik bir tavır koymuştur, milletin talepleri doğrultusunda bir tavır koymuştur. 367 açmazının olduğu bir ortamda Parlamente’ye girerek Cumhurbaşkanının seçilmesi noktasında ve bir krizin önlenmesi noktasında tavrını ortaya koymuştur. Bugün de yaptığı çok farklı değildir. Yani şu yaşananları birileri normal görebilir yani özellikle iktidar partisi iktidarın getirdiği güçle taleplerinin çoğunun yerine gelmesi, kendilerini mutlu ve huzurlu hissedebilirler, kendilerini güvende hissedebilirler ama toplumun

büyük bir bölümünün kendisini güvende hissetmediği, simitçinin bile işini yaparken “Telefonum mu dinleniyor?” diye tedirgin olduğu bir Türkiye’de bu on iki yıldır uygulanan politikaların neticesidir. Hukukun bir kenara itildiği, demokrasinin kendine demokrat olan bir anlayış şeklinde geliştiği bir ortamda ve bugün hangi demokrasi ortamını görebiliyorsunuz? İşte, kabul etmeniz de etmeseniz de şimdi demokrasiyi mutlaka geliştirmek zorundayız. Yani bunu en çok da Adalet ve Kalkınma Partisinin bilmesi lazım. Bu mağduriyetleri en çok yaşayanlar bugün bu siyasi partinin içerisinde olan insanlar. Medya lincini yaşamışlardır bunlar on iki, on üç, on beş yıl içerisinde. Toplumun belli bir kısmı belli bir grup tarafından medya lincine uğramıştır ama bugün gelinen noktada dün kendisinin mağdur olduğu, mağduriyetini yaşadığı birtakım olayları bugün kendilerinin oluşturduğu bir havuz medyası... Yani bunu “Bugün bizimle bağlantısı yok.” deseniz bile bunu artık sağır sultan bile biliyor ki biz de görüyoruz. Yani evvelsi günde bir yandaş medyada benim de linç kampanyasına uğradığım, hiç alakam olmadığı bir yerde resmim dâhil olmak üzere ortaya konarak bir linç kampanyası yapılıyor. Bunu niye söylüyorum? Bugün bakıyoruz havuz medyasına, sanki Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı seçimi diye bir seçim yok, Sayın Recep Tayyip Erdoğan Cumhurbaşkanı oldu, ondan sonraki Adalet ve Kalkınma Partisindeki senaryoların tartışıldığı bir algı yöntemi oluşturuluyor. Şimdi, böyle bir ortamda bizim fedakârlık göstererek... Yoksa kendi adayımızı gösteririz, buna gücümüz de var, imkânımız da var, Allah’a şükür öz güvenimiz de var ama burada kendinden fedakârlık eden bir siyasi partinin geniş manada toplumsal mutabakatı sağlayabilecek, toplumun tüm kesimlerinin kendisini güvende hissedeceği ve kendisinden bir şey bulacağı Cumhurbaşkanı adayını göstermesini eleştirmeyi doğru bulmuyoruz. Biz bu noktada toplumsal mutabakatı sağlayarak, toplumun tüm kesimleriyle temas ederek bir Cumhurbaşkanı adayı gösterdik ve Cumhurbaşkanı adayımızın da arkasındayız. Bununla ilgili eleştirilerin hiçbirisini kabul etmediğimizi buradan ifade etmek istiyorum.

Şimdi, bu terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesine dair kanun tasarısıyla ilgili daha önce de iki üç konuşmamda ifade ettim görüşlerimizi. Buradan birçoğunu tekrar etmenin sıkıcı olacağını biliyorum. Milliyetçi Hareket Partisi olarak ve şahsım olarak da terörün sona erdirilmesi, bu ülkede kanın akmaması, anaların ağlamaması, şehit haberlerinin gelmemesi bizim en büyük dileğimiz yani buna toplumda karşı çıkacak bir insanın veya bunları arzu eden bir insanın insanlığından şüphe etmek lazım veya Türkiye ve insanlıkla ilgili değer yargılarının hiç olmaması gerekiyor. Bunu niye söylüyorum? Zaman zaman bizim bundan beslendiğimizi ifade eden birtakım söylemler oluyor. Bu söylemleri kabul etmemiz mümkün değildir. Bunu bu şekilde düşünmenin de doğru olmadığını ifade ediyoruz. Ama bizim söylemek istediğimiz şu: Yani biz bu coğrafyada bin yıldır kardeşçe yaşıyoruz. Aynı şeyleri söyledik. İşte, Çanakkale savaşlarında beraber olduk, beraber mücadele ettik. Diyarbakır’daki Kürt Mehmet de, Edirne’deki Türk Ahmet de Bursa’daki Boşnak Ali de bu vatanın, bu bayrağın, bu milletin, bu devletin geleceği için arkalarına bakmadan şehadet şerbetini içtiler. Şimdi, bölge milletvekilleri de zaman zaman ifade etti. Bu otuz kırk yıldır o bölgede gerçekten yanlış politikalar, hukuksuzluklar, demokrasi dışı birtakım hareketler, hukukun dışına çıkarak yapılan uygulamalar, devletin hangi kurumu olursa olsun yapılan yanlışlardan doğan acılar hepimizi rahatsız eder. Yani bu acıları veya oradaki hukuksuzlukları tasvip etmek mümkün değil ama şunu da tasvip etmek mümkün değil: Şimdi, PKK bir terör örgütü müdür? PKK’nın bugüne kadar birçok masum, mazlum, katlettiği insanları yok mu sayacağız? Yani onların acılarını, verilen mücadeleleri nereye koyacağız burada?

Şimdi, hiçbir şey olmamış gibi, işte 40 bin kişinin katlinden sorumlu “bebek katili” diye ifade ettiğimiz Abdullah Öcalan önce meşrulaştırıldı iktidarınız döneminde, sonra siyasallaştırıldı, kabul etmeniz de etmeseniz de bugün devletleştirme noktasına gelinmiştir. Yani bunu görmeden, bunu yok sayarak ne yapacağız, nereye gideceğiz? Yani bu ülkede sıkıntı çeken, acı çeken, kendisine devletin zulüm yaptığını gören herkes eline silah alarak birilerini öldürürse, belli bir kitleyi de, grubu da arkasına alırsa bunlarla devlet her zaman pazarlık mı yapacak? Yani şimdi bunları yok sayarak, bunların hiçbirisini yaşamamış kabul ederek, olmamış kabul ederek bu müzakereyi veya bu uygulamaları nereye kadar götürebileceğimizi düşünüyoruz? Bunun önünü açtığınızda hangi noktaya varacağız? Yani orada yapılması gerekenlerin hepsini yapın yani o bölgeyle ilgili hangi haklar verilecekse, ne yapılacaksa, oradaki insanımızın kendisini güvende hissedeceği ne yapılması gerekiyorsa hep beraber yapalım, buna amenna.

Yani biz şunu söylüyoruz: Adana’daki, İzmir’deki, Edirne’deki vatandaşlarımız hangi hakka sahipse Diyarbakır’daki, Van’daki, Şırnak’taki vatandaşımız da o haklara sahip olsun. Bununla ilgili bir sıkıntımız yok ama şimdi öyle bir politika uyguladınız ki yaptığınız çalışmalar neticesinde 2007 yılından itibaren PKK terör örgütü sanki bölgedeki tüm vatandaşlarımızın veya Kürt kökenli vatandaşlarımızın yegâne temsilcisi gibi bir anlayışı ortaya koydunuz. Bunlarla uzlaştığımızda, bunların taleplerini yerine getirdiğimizde bu meselelerin çözüleceğini düşündünüz. Şimdi, PKK terör örgütünü vatandaşlarımızın, o bölgedeki yaşayan veya Kürt kökenli vatandaşlarımızın tamamı kabul etmiyor ki. Zaman zaman silahın gücüyle gücünü ortaya koyarak, tehditle, şantajla o bölgedeki insanların desteklerini arkalarına aldılar. Bugün sizin müzakere ettiğiniz terör örgütünün, askerimizden polisimize, mühendisimizden

kundaktaki bebeğe kadar birçok vatandaşımızın katlinden sorumlu bir terör örgütü olduğu gibi ortadadır. Yani orada ranttan beslenen, uyuşturucu kaçakçılığından petrol kaçakçılığına, insan kaçakçılığına kadar birçok gayrimeşru işi de idare eden bir terör örgütüdür. Şimdi, siz Hükümet olarak böyle bir terör örgütünü muhatap alarak bu olayları çözeceğinizi düşünüyorsunuz. Bu olayları bu şekilde çözmek mümkün değil. Yani son, nihai hedef nedir? Yani son, nihai hedef o bölgede huzurun, güvenliğin sağlanması ise, anaların ağlamaması ise, askerlerimizin, polisimizin şehit olmamasıysa tamam ama yaptığınız çalışmalar var, 2007 yılından itibaren söylediğiniz ifadeler var, görüşmeler var. İşte, dediniz ki: “Silahlar susuyor, terör bitiyor, barış bu bölgeye hâkim olacak, dağlarında çiçek açacak, derelerinde balık tutacağız.” Ama bir baktığınız zaman... Şimdi, devletsiniz, elinizde kayıtlar var. Yani şu anda eskisinden daha fazla bu terör örgütüne militan noktasında katılımlar var. O bölgedeki ortaokul, lise çağındaki çocuklar ikna yoluyla, ister ikna yoluyla olsun ister tehditle olsun yüzlerce, binlerce dağa çıkıyor, orada eğitim görüyorlar. Kandil’de örgüt eğitimlerine son sürat devam ediyor. Bunun yanı sıra, işte zaman zaman yansıyor -devletin imkânları sizin elinizde, daha iyi bilirsiniz- büyük şehirlerde ciddi manada, eskisinden daha güçlü bir şekilde örgütlenmeye devam ediyor. Gücüne güç katmış, gücünü artırmış, silahlarla o bölgede dolaşıyorlar. E, bunlar kim şimdi orada silahıyla dolaşanlar? Askerimizin, polisimizin katlinden sorumlu bir katil orada dolaşıyorsa ve devlet buna müsaade ediyorsa devletin devletliği nerede kalacaktır?

Peki, bugün “On sekiz aydır kan akıyor.” diyoruz, başka birtakım olaylar da oluyor. Yarın gelinen bir noktada, işte, “özerklik” denildi, gerçekleşti; “federasyon” denildi, gerçekleşti; dediler ki: “Biz devlet kuracağız. Burada biz ayrı bir devletiz.” Bu talebi ortaya koydular, koyacakları da kesin...

BAŞKAN – “Yavaş ol.” deriz canım biz de.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – İşte, “Yavaş ol.” deseniz de silahı gösterdi mi... Sayın Başkan, silahı gösterdiği zaman eğer silahın gölgesinde veya silahın tehdidiyle bu kararları alırsanız yarın hiç “Dur.” diyemezsiniz, “Dur.” diyecek gücünüz de kalmaz, ortamınız da kalmaz.

BAŞKAN – Toparlar mısınız.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Toparlıyorum Sayın Başkan.

Yani bu noktada yarın dedi ki: “Ben devlet olacağım.” Siz de dediniz ki: “Olmaz, bu devlet tektir, bu bayrak tektir, milletimiz bölünmez, devletimiz bölünmez.” Yeniden silahlarla eylemlere girişiler, analar ağlamayacak mı? Kan akmayacak mı o zaman? Bunun garantisini hangi ortamda, nasıl vereceksiniz? Yani bu kadar kişinin katlinden sorumlu bir PKK terör örgütüyle pazarlıkla bu ülkede barışın, huzurun gelebileceğini mi düşünüyorsunuz? Yani barışı ve huzuru ancak demokrasiyi sonuna kadar kullandığınızda gerçekleştirebilirsiniz. Demokrasiyi sonuna kadar kullanmazsanız, özellikle bu etnik ve mezhepsel birçok farklılıkların olduğu, geçmişinde birçok acıların olduğu, tarih boyunca çok kritik bir coğrafyada demokrasiyi geliştirmezseniz, demokrasiyi hâkim kılmazsanız, hukukun üstünlüğünü hâkim kılmazsanız al el acele atacağınız bu tür adımlarla neticeye gitmeniz mümkün değil. E, bu şekilde baktığımızda da bu Hükümetten demokrasiyi beklemek mümkün değil, hukukun üstünlüğünü beklemek mümkün değil. Yani neye göre söylüyorum bunu? Uygulamalara baktığınızda bunu çok net bir şekilde görüyorsunuz. Yani MİT’i dokunulmaz kılan... Yani düşünebiliyor musunuz, demokrasinin gelişeceği bir ülkede dokunulmayan bir MİT olabilir mi, bir şahsın her türlü suçu işleme özgürlüğü olabilir mi? Yani maddelerle suç işlemeyi özgürlük hâline getiren bir anlayış hangi demokrasiyi ortaya çıkaracak? Yani bugün demokrasinin geliştiğini söylediğiniz bir ülkede hukuk yoksa, hukukun olmadığı yerde siz neyi tesis edeceksiniz? “Hukuk vardır.” diyebilir misiniz? Bugün bir karar veriyor, karar veren hâkimin cemaatçi mi, iktidara yakın mı, şu mu, bu mu tartışıldığı bir ortam ve “Kararı hangi mahkemeye düşürsek lehimize çıkarırız, aleyhimize çıkarırız?” in konuşulduğu bir ortam ve kararların da bu şekilde çıktığı bir ortam. Yani bunlar yaşanan Türkiye değil, on iki yıldır sizin yönettiğiniz bir Türkiye. Şimdi, bu tür bir yönetim anlayışını sergileyen bu Hükümet hangi demokrasiyi Türkiye’de hâkim kılacak, hangi hukuku hâkim kılacak ki bunun neticesine gidecek? Gitmesi mümkün değil.

Bakın, nihai hedef... Hiç niyet okuyuculuğuna falan gerek yok, hiç komplo teorilerine gerek yok. Daha önceki konuşmamda da söyledim, Orta Doğu ve Kuzey Afrika’da, içine Türkiye’nin de alındığı kısımda, buraları planlayan birtakım güçlerin senaryoları adım adım gerçekleşiyor. “Orta Doğu’ya demokrasi getireceğiz.” diyenler kendilerine daha yakın, kullanabildikleri -eski yönetimleri değiştirdiler- kendilerine daha bağlı, daha organize yönetimleri getirerek Orta Doğu’yu o şekilde şekillendirdiler ve burada son ve nihai hedeflerinden bir tanesi... Enerji bölgesi olan, suyun gelecek yüzyılda en önemli değerlerden olacağı bir ortamda suyun olduğu bu bölgeyi, enerjinin olduğu bu bölgeyi daha iyi kontrollerine alabilmek için plan aşama aşama uygulanıyor. Bunun nihai hedefi de Irak, Suriye ve Türkiye’nin de içinde bulunduğu, kendi kontrollerinde bir Kürdistan devletini kurdurma son aşamalarından bir tanesi. Bu, aşama aşama Suriye’de gerçekleşti, gerçekleşiyor; Irak’ta gerçekleşti. Bugün Türkiye’de de yapılan uygulamalar adım adım, aşama

aşama, işte bu çıkarılan kanunlarla, uygulanan politikalarla son ve nihai adımı da, uygulaması da bir ayrı Kürt devletinin bu bölgede kurulmasıdır. Yoksa bu sizin getirdiğiniz kanun tasarılarıyla ne anaların ağlamasının önüne geçilebilir ne o bölgeye huzur, barış, güven ortamı gelir.

Şunu da ifade edeyim: Yani bu ramazan ayı içerisinde bunu alalecele getirmeniz... Kiminle tartıştınız, kiminle görüştünüz bu kanun tasarısını? Yani bu kadar Türkiye'nin geleceğini ilgilendiren... Muallak bir kanun tasarısı. Burada bir tane net madde var mı? Hepsi "-cek, -cak"lı, yani ucu açık, nereye çekerseniz çekin. Toplum, sivil toplum örgütleri ne düşünüyor? Partiler ne düşünüyor? Kurum ve kuruluşlar ne düşünüyor? Genekurmay ne düşünüyor? Toplumun dinamikleri ne düşünüyor? Bunlarla oturup bir geniş mutabakat sağlayarak "Bu bölgede huzur, barış, güven nasıl sağlanır? Toplumsal bütünleşme nasıl sağlanır? Millî birlik ve beraberlik nasıl sağlanır? Terör nasıl sona erdirilir?" bunların hiçbirisini ortaya koymadan, iki üç tane karar alıcı, kimlerle konuştuğu, kimlerle pazarlık yaptığı... Yanlış değerlendirilmesin, bugün her söylediğinizin aksi ortaya çıkıyor.

BAŞKAN – Sayın Yılmaz, 20'nci dakikaya giriyorsunuz, takdirinize sunuyorum artık.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Sayın Yılmaz sabahtan beri sıra alamadı, onun için biraz konuşsun.

BAŞKAN – Lütfen, toparlarsanız...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Yani onun için, bu ramazan ayı içerisinde bir hayırlı iş yapın, bu kanun tasarısını geri çekin.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben çok teşekkür ediyorum.

Sayın Erdoğan...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Önergelerle birlikte söz alsın, önergesiyle birlikte...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Önerge ayrı, bundan sonra konuşuruz önergeyi.

Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Tabii, bu...

BAŞKAN – Çok özür diliyorum, bir yanlış ışık daha yanıyor ama kiminki yanıyor orada? Sinan Bey, sizinki mi?

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Tabii, bu kanunun bana göre en önemli maddelerinden bir tanesi de 3'üncü madde çünkü...

SERMİN BALIK (Elâzığ) – Sizin orada hep kırmızı ışık yanıyor.

SİNAN OĞAN (İğdir) – Yani bizden AKP'ye hep kırmızı ışık var, o yüzden.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Sürekli...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – AKP kırk yılda bir doğru bir şey yaparsa o zaman da yeşil ışık yakanız, hiç merak etmeyin yani.

SERMİN BALIK (Elâzığ) – Biz doğru yapıyoruz da siz onu görmüyorsunuz.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Biz göremiyoruz niyeyse, gözlüklerimi taktım gene göremiyorum doğru bir şey burada.

Şimdi, bu kanundaki en önemli maddelerden birisi de 3'üncü madde. Bir defa, 3'üncü maddede "Bakanlar Kurulu çözüm sürecine ilişkin gerekli kararları almaya yetkilidir." Yani bu hangi kararları almaya yetkilidir? Bu kararlar kiminle görüşülerek alınacaktır? Bu kararların hükmü ne olacaktır; kanun kuvvetinde mi olacaktır, yoksa vesaire? Ama bu maddeye baktığımızda esas operasyonun Anayasa'nın 137'nci maddesini baypas etme operasyonu olduğu... 137'nci maddede "Kanunsuz emir olmaz, kanunsuz emirleri yerine getirmek suçtur." noktasını acil hâllerde, kamu düzeninin gerektirdiği hâllerde vesaire... Burayı karartmak için Bakanlar Kurulu çözüm sürecine ilişkin gerekli her türlü kararı alacak. Pekâlâ bu kararlar kamuya açık mı olacak, kapalı mı olacak? Biz bugüne kadar birçok konuyu... İşte, biraz önce 2'nci maddedeki önergesi olmasaydı BDP'nin aslında bu kanunun esas amacını görme konusunda niyet okuyuculuğundan ileriye gidemiyorduk ama o 2'nci madde bugüne kadar BDP'yle yapılan görüşmelerde varılan mutabakatın bence bir bakıma ifadesiydi. Ben o bakımdan BDP'lilere, Sayın Altan Tan'a çok teşekkür ediyorum.

ALİM IŞIK (Kütahya) – HDP oldu değil mi? Sırrı Bey, düzeltme yapmadınız. Eski BDP'liler...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Neyse, onlar da eskiye alışık, daha yenisine tam alışamadılar, onun için düzeltmediler.

Şimdi, tabii, dolayısıyla, bu 3'üncü maddenin bu kadar lastikli, bu kadar geniş çerçevede bırakılması gerçekten bir hukuk garabetidir. Bu maddenin muhakkak... Yani, burada, Bakanlar Kurulunun alacağı kararların muhakkak bir mevzuat olarak bu kanun tasarısı gibi Meclis'in önüne gelmesi ve kamuoyunun Meclis üzerinden muhakkak bilgilendirilmesi lazım. Bugüne kadar bu çözüm

süreciyle ilgili bilgilerin bir kısmını BDP'den öğrendik, bir kısmını Kandil'den öğrendik, bir kısmını başka yerlerden öğrendik ama hiçbirisini Hükûmetten öğrenemedik. Bu gizli kapaklı Bakanlar Kurulu kararlarına iş kaldığı zaman, bundan sonra bu kararların çoğu Resmî Gazete'de yayımlanmayacağı için Hükûmet tarafından hiçbir bilgiyi, bırakınız vatandaş muhalefet partileri olarak, milletvekilleri olarak biz bile alamayacağız demektir. Bu da işte -bir önceki maddede yazdığınız- bu kanun kapsamında çalışmalar ile alınan tedbirler için kamuoyunun doğru ve zamanında bilgilendirilmesini tamamen karartacak bir düzenlemedir.

Tabii, "Çözüm süreci kapsamında yapılan çalışmaların koordinasyonu ve sekreteryaya hizmetleri Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı tarafından yürütülür." ibaresiye daha komik bir düzenlemedir çünkü İnternet'e girin, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'u bir Allah rızası için okuyun Sayın Bakan yani bu kanunu siz yaptınız İçişleri Bakanırken. Bu kanunu okuduğunuzda, şimdi, bu kanunda yazılanlardan farklı olarak burada ne var? Yani şimdiye kadar Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının bu konuyla, terörle mücadele ve terörün sonlandırılmasıyla ilgili bir çalışma yapmasının önünde hangi engeller vardı da bu hükmü buraya yazdınız? Ya da eğer bunu buraya yazıyorsanız o zaman bu Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'u yürürlükten kaldıralım, ona gerek yok o zaman. Ha, biz bu Müsteşarlık kurulurken zannettik ki İçişleri Bakanlığı bu sistemin içerisinde olacak, bu Müsteşarlık İçişleri Bakanlığına bağlı olacak ama bunun sizin şahsınıza bağlı bir Müsteşarlık olarak kurulduğunu biz o zaman anlamadık ama sonradan siz oradan ayrılırken bu sizin şahsınıza bağlı olarak İçişleri Bakanlığından ayrıldı, Başbakanlığa gitti, yarın Dışişleri Bakanı olursanız da herhâlde Dışişleri Bakanlığına bağlanır.

Yine, bu Kasım 2013'te, tabii, bu süreçle ilgili olarak -aslında gene yurtdışından aldığımız bilgilerle- Sayın Bülent Arınç Amerika'da Washington'da düzenlenen "Türkiye'nin Demokratikleşme Süreci" konulu konferansta bir konuşma yapıyor ve burada diyor ki: "Şimdiye kadar PKK'yla biz görüştük ve onların sıkıntılarını, taleplerini karşıladık. PKK'nın kendine ait bayrağını elinde taşıması, Öcalan posterlerini taşımasını suç olmaktan çıkardık, bu yüzden cezaevinde olanları cezaevinden çıkarttık. Türkiye'nin sistemi böyle olmalıdır. 'Federasyonlar, demokratik özerklikler' falan gibi laflardan dolayı, siyasi suçlardan dolayı cezaevinde olanların hepsini çıkarttık. Efendim, önümüzdeki günlerde başta Terörle Mücadele Kanunu olmak üzere PKK'nın şikâyet ettiği birtakım kanunları da ortadan kaldırabiliriz ama PKK bizi çok sıkıştırıyor. Çünkü bizim PKK'nın taleplerini yerine getirebilmemiz için kamuoyunun bunu hazmetmesi lazım." Bu konuşma metni İnternet'te YouTube'daki videolarda var, arzu edenler hazreti Google'a girip bu metnin tamamını dinleyebilirler ama orada ısrarla yani bu millete hazmettirmekten bahsediyor. Şimdi, bu millet PKK'yı hazmetmek zorunda mı? PKK bir terör örgütü değil mi? Yani PKK doğru işler mi yaptı şimdiye kadar? Bu kadar insanın ölümünden biz mi sorumluyuz, PKK mı sorumlu?

Bizim, Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan, bin yıldır beraber yaşadığımız insanlarla hiçbir problemimiz yok ama PKK'yı o insanların temsilcisi noktasına getiren bu Hükûmetten şikâyetçiyiz, bu Hükûmetin bu sebeple buraya bu kanunları getirmesinden şikâyetçiyiz ve bunu eleştiriyoruz, kınıyoruz ve bunu her zaman eleştirmeye ve kınamaya da devam edeceğiz.

Yani bölgede yaşayan vatandaşla PKK'yı birbirine karıştırmaya kimsenin hakkı yok ve siz bugün gündüz külahlı gece silahlı insanlara bölgeyi teslim ettiniz, bölgedeki insanlar "Eskisinden hani daha iyi olacak, efendim, balık tutacak, çiçek toplayacak." derken siz bölgedeki insanı PKK'ya mahkûm ettiniz. Şu anda bölgede PKK istediğini yapar konumda. Artık otuz yıldır bu bölgede terörle mücadelede devletin yanında saf tutmuş olan korucuları PKK istediği zaman, istediği yerde katledebilmektedir. Orada katledilen her korucunun kanında sizin de eliniz vardır, bunları da herkesin çok iyi görmesi lazım ve bu, Sayın Bülent Arınç'ın Amerika'da yaptığı konuşmanın da bu kanunla çok yakından ilgisi olduğunu düşünüyorum. Demek ki yani sadece bu açılım koordinasyonu size ait değil, Hükûmetten herkesin bu konuyla ilgili bir görev taksimatı var, herkes kendi üzerine düşeni yapıyor, herkes ikna etmesi gereken yerleri ikna ediyor. Siz bu milleti ikna ettiğinizi zannediyorsunuz ama belli bir noktadan sonra, şu anda belli bir bölgede Türkiye'nin yaşadığı sıkıntının Türkiye'nin her yerinde yaşanır hâle gelmesine sebep olacak düzenlemeler getiriyorsunuz.

Bu düzenlemeleri vakti varken -bir kere Türkiye gerçeklerini çok iyi okuyarak- geriye döndürün. Bugün bir terör örgütüne vereceğiniz tavizler yarın Türkiye'yi hem Türkiye'deki hem bölgedeki diğer terör örgütleriyle masaya oturmaya mecbur eder. Bizim bulunduğumuz bölge Afrika'nın ucunda, Antarktika'da, bilmen nerede değil, bulunduğumuz bölge dünyanın merkezinde, dünyanın en önemli üç kriz merkezinin ortasında yer alan bir ülkede yaşıyoruz. Yani bir tarafta Balkanlar, bir tarafta Kafkaslar, bir tarafta Orta Doğu gibi tarih boyunca ateş çemberi olmuş üç nokta var etrafımızda, biz bunun ortasında yaşıyoruz. Bin senedir burada yaşadık, bundan sonra bu bölgede yaşamamızı tehlikeye sokacak ve yarın önümüze başka sıkıntıları getirecek bir kapı açıyorsunuz. Kapıyı bir defa açtınız mı ondan sonra kapatamazsınız. Bunları lütfen vakti varken doğru bir zemine oturtalım, bu kanundan vazgeçin. Türkiye'de ortak akıllı kullanan, "Her şeyi sadece biz biliriz." mantığını bir kenara bırakan bir yeni düzenleme konusunda... Terör nasıl alt edilecek,

efendime söyleyeyim, yanlış yapan insanlardan pişman olanların meselesini, sıkıntısını nasıl çözeceğiz, bunları oturalım, hep birlikte yeniden çözelim.

Ben bu duygularla hepinize teşekkür ediyorum ama biz uyarma görevimizi tekrar edelim. Bu yanlıştır, bu yanlışla ortak olan, bu yanlışla parmak kaldıran herkes yarın bunun vebaline katlanacaktır. Bu vebali illa ki “İşte, efendim, bizi yargıyla tehdit ediyorsunuz, bizi şununla tehdit ediyorsunuz.” falan değil... Biz Allah’a inanıyoruz, şu mübarek ramazan gününde adaletin ilahi olduğuna inanıyoruz. Adaletin bir kısmı bu dünyada muhakkak tecelli eder ama geri kalanı da muhakkak öbür âlemde tecelli edecektir. Hem bu dünyada hem öbür dünyada bu ülkede bu kanundan dolayı dökülecek olan kanların hepsine hepiniz ortakısınız.

Ben hepinizi tekrar uyarma görevimi yaptıktan sonra teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Erdoğan.

Başka söz alacak milletvekilimiz yok.

Sayın Başbakan Yardımcım, ilave edeceğiniz bir husus var mı?

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Birkaç cümle ifade edeyim.

BAŞKAN – Buyurun.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; doğrusu ben akşam ara vermeden önce söyleyeceklerimi söyledim yani çözüm sürecinin hedefi, yasanın amacı konusunda ama hâlen bize “Hükûmet bir şey söylemiyor.” diyor bazı konuşmacılar, ona da doğrusu hayret ediyorum ben.

Ya, ben çok uzatmayı sevmem, bir konuştuğum zaman işin özünü söylerim yani bundan önceki 2’nci maddede de doğrusu, ben, vakit almamak için, çok harcamamak için söz bile almadım. Yani tabii, bizim söylediklerimize bir inanma, itibar olmayacaksa çok fazla bir şey söylemenin de bir anlamı yok. Çünkü burada söylenenlere yani benim akşamki... Bu konunun zorluğu, burada tabii, kaygıların pek çoğunun da makul karşılanabileceği, bizim hedeflerimiz, amaçlarımızla ilgili burada bir konuşma yaptım ama ondan sonraki söylenenlere ben bakıyorum: “Vatana ihanet, Cumhurbaşkanlığı seçimiyle ilgili bir yasa, gizli ajandanız var, efendim, bölme senaryoları, komik” falan gibi bütün bu ifadeler için de tabii ben ne söyleyebilirim?

Ben ilk başta yasanın amacını dün uzun bir konuşmayla anlattım. Bugün akşam samimi olarak, konuşmaların hepsine değer verdiğimi de ifade ederek burada şey yaptım ama tabii, sizlerin takdiriniz, bizim yapacağımız bir şey yok. Neticede biz burada anlatırız, söyleriz ama herkesin kendi kafasında ön yargıları varsa, onları hiç etkileyemiyorsak yapacağımız bir şey yok, o sizlerin takdirinizdir. Yani burada konuşmamıza rağmen aynı şeyler söyleniyor. Yani çözüm sürecinin hedefini biz anlattık. Çözüm sürecinin hedefi: Silahların bırakılması, şiddetin bitmesi ve eve dönüşün sağlanması. Başka bir hedefi yok çözüm sürecinin. “Bunu nasıl yapacaksınız?” Zaten bunu çalışıyoruz işte, Bakanlar Kuruluna bunun yetkisini veriyoruz. Bunların bir kısmı tekrar yasa olarak size gelecek. Ha burada bu kanun hükmünde kararname mevzuatı mıdır? Öyle bir şey yok arkadaşlar, yanlış anlamayın bakın. Bu bir çerçeve yasa. Yani Bakanlar Kurulu kimi, nasıl görevlendirecek? Kimi kurumlara görev verecek, kimi yasa tasarısı hazırlayacak, Meclise sevk edecek. Bakanlar Kuruluna burada bir görev veriyoruz. Yani burada hiç karmaşık bir şey yok ama işte burada sunulmuş bir milletvekili tarafından, reddedilmiş bir önergeyle bizim yaşamız değerlendiriliyor. Tabii, sayın hocamızın takdirine sunarız yani siz bir öğretim üyesi olarak bunu nasıl yapılabiliyorsunuz, ben tabii onu anlayabilmiş değilim. Yani bir milletvekilinin verdiği önergeyle yasayı değerlendirmek, analiz etmek, o sizin bileceğiniz iş.

Burada sonra deniyor ki: “Başbakanın İmralı’yla görüşmesi...” Bu soru mu yani, bu soruysa ben buna nasıl cevap vereceğim? Bu kaç defa açıklandı, böyle bir şey nasıl burada söylenebiliyor, ona ben hayret ediyorum. Yani sorulara cevap verilmedi gibi bazen böyle bir şey oluyor da bunlar işte soru. Yani bu bir kanun hükmünde kararname mevzuatı değil. Sayın Başbakanımızın bir görüşmesi olmamıştır. MİT Müsteşarımız ve MİT mensupları görüşür İmralı’yla. Biz siyasi ekip olarak siyaset kesimiyle görüşürüz ve bu böyle yürür. Üçüncü bir şahıs, üçüncü bir ülke, dışarıdan bir heyet falan burada yok, Türkiye ilk defa kendisi yürütüyor. Onun için de birilerinin rahatsızlığı vardır. Türkiye kendisi bu sorunu çözmek için uğraşıyor. Bunlar daha önce açıklanan şeyler, yani bir defa daha ben şey yapayım.

“Bu eve dönüş falan nasıl olacak?” Zaten bu, onun çalışılması görevini veriyor yani o bir yasa tasarısı olarak yarın huzurunuzda gelecek. Eve dönüşün falan nasıl olacağını biz şimdi işte çalışacağız. Daha, akşam da ifade ettim, bir yol haritası hazırlıyoruz. O yol haritasında her şey zamanlı olacak, şu tarihe kadar şu ve biz de onun gereğini yapacağız. Orada o yol haritasının gerçekleşmesi için yasaysa yasa, başka çalışmalarsa başka çalışmalar. Doğrusu, bunlar şimdiden sonra yapılacak çalışmalar. Yani biz

böyle biliyoruz, bunu anlatıyoruz size ama siz buna inanıp inanmamada kendiniz özgürsünüz. Biz size inanıyoruz ama siz bize inanmıyorsanız yapabileceğiniz bir şey yok arkadaşlar. Doğrusu başka ne diyebilirim ben?

Yani soru burada, ayağa kurşun sıkma falan gibi yani tehdit, şiddet, nefret, bizim üslubumuz değil bunlar yani bizde bunlar yok. Bizim ne için çalıştığımızı ben arz ettim sizlere yani samimiyetle bu ülkenin büyük sorunlarını nasıl çözmeye çalıştığımızı anlattım ama burada hep böyle karanlık senaryolar, hep en olumsuz, en aykırı; hiç bu çözüm sürecinin olumlu bir tarafı olamaz, asla. Böyle bakış olunca biz ne diyebiliriz? Dinliyoruz sizleri, memnuniyetle dinliyoruz. Kimi hakaret, kimi tehdit, kimi şey, ona da bir şey diyemiyoruz, herkesin üslubu kendine ait tabii, biz o üslubu kullanmayız. Onu da ifade edeyim.

Burada tabii, çalışmalar Bakanlar Kurulundan zaten Medise gelecek. Onun dışında Bakanlar Kurulu kararlarının formatı... Tabii, kimi sadece görevlendirme olur, resmî bir format olması gerekmez, şu kurumlar şunları yapacak. Kimi tasarı olur, kimisi Bakanlar Kurulu kararı da olabilir, onlar zaten Cumhurbaşkanı imzasını gerektirir. Biliyorsunuz, Cumhurbaşkanı imzası olmadan Bakanlar Kurulu kararı olmaz ve mutlaka Resmî Gazete’de yayımlanır. Yani Bakanlar Kurulunun çalışma formatı bu, bu üçüdür.

Çözüm süreci tanıımı, onu anlattım. “Topluma anlatılmıyor.” deniyor. Bakın arkadaşlar, değerli milletvekilleri; şunu ifade edeyim: Çok sık yaparız biz, her ay bir aylık gündem araştırması yaparız ve her yürüttüğümüz konuyu mutlaka topluma sorarız. Toplumun onaylamadığı bazı konuştuğumuz, dile getirdiğimiz tasarruflardan vazgeçmişizdir. Yani AK PARTİ’nin ve Hükümetimizin en önemli şeylerinden, çalışma yöntemlerinden birisi bu: Toplumla sağlıklı diyalog. Ve yüzde 50’nin üzerinde onay almayan tasarrufları biz yürütmeyiz ve şu anda çözüm süreci yüksek bir onay alıyor yani toplum, bizim bununla ne yapmak istediğimizi biliyor, doğudaki, batıdaki, her bölgedeki. Her bölgede en az, en düşük yüzde 50’nin üzerinde. Çünkü, insanlar bir umut içinde artık, bundan kurtulmak istiyor. Şiddetten, terörden, çocuğunu askere korkarak göndermeden falan kurtulmak istiyor. Yani Türkiye bu sorunu bitirsin, bu güzel ülkede huzurla, zenginlik içinde inşallah yaşasın istiyor ve biz de bunun için uğraşıyoruz. Yani bizim kafamızda şeyler var size göre, bazı arkadaşlara göre, yani vatana ihanet için uğraşıyoruz, işte bunları sırf onun için getiriyoruz falan. Böyle düşünen düşünebilir, ne yapabiliriz yani biz? Rabbim biliyor, biz ülkemiz için neler yapıyoruz, neleri kaygı ediyoruz, neleri dert ediniyoruz, hiç kimsenin üstlenmediği riskleri icabında alabiliyoruz. Ama siyasi şeylerle bunlara bakmasak, biraz objektif baksak yani makul, olabilecekler üzerinden baksak... Sırf eleştireyim diye, sırf karşı çıkayım diye baktığımızda en olumlu şeye bile olumsuzluklar bulunabilir. Yani en başta da ifade ettiğim gibi, siyasi partilerimizle bunları yardımlaşmak lazım.

Bakın değerli arkadaşlar, İngiltere’yi ben hep örnek veririm. Tony Blair ilk iktidar olduğunda o sorunu çözmek istiyor. Çünkü ülkeye çok fazla maliyeti vardı, korku vardı sürekli Kuzey İrlanda’yla, IRA’yla. Bir karar veriyor, ilk geldiğinde yani Başbakan olduğunda, kafasındaki en önemli projelerden birisi, terörü çözmek, bitirmek ve ilk ziyaret ettiği ana muhalefet genel başkanı. Ana muhalefet genel başkanı diyor ki: “Katiyen burada size karşı çıkmayız, bunu yürüttüğünüzde size destek veriz.” Yani bu konularda yardımlaşmak lazım. Ha bu konularda biz çok girişimlerde bulunduk, kimi randevu verilmedi falan yani yine onları şey yapabiliriz ama bunları biraz daha paylaşmamız lazım. Ve bir de son olarak, bu yasa doğrusu her kesimde büyük memnuniyet uyandırdı. Öyle basında yazılıp çizilenler, burada bile var bende, neler denmiş bu yasa tasarısı Medise geldikten sonra, hangi konuşmalar olmuş, hangi beyanatlar olmuş, hangi köşe yazarı ne yazmış. Yani çok büyük bir memnuniyet var. Hani bugüne kadar çözüm sürecinde işte belirsizlikler var da bundan sonra bu şeffaf yürüyecek, vatandaş da, milletimiz de bilecek, atılan adımlarla ilgili bilgi verilecek. Akşam da söylediğim gibi, millete bilgi verirsiniz, iyi anlatırsanız milletin desteğini alıyorsunuz yani biz o şeyimizi, bundan sonra inşallah ilkemizi daha fazla yürüteceğiz.

Benim genel olarak şu safhada değerli arkadaşlar, söyleyeceğim bunlar. Tekrar katkılarınız için çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Atalay.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Efendim ben polemik olsun diye konuşmayacağım ama bir iki hususu müsaade ederseniz söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Oğan, buyurun.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Şimdi, Sayın Başbakan Yardımcısı, yani “Milletle bilgi veriyoruz.” diyorsun da milletin vekiline bilgi vermiyorsunuz yani siz benim, 4 konuşma yaptım, 3’ünde yoktunuz.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Hiçbir soru yoktu, akşam dinledim, soru var mıydı Sayın Milletvekilim, soru var mıydı?

SİNAN OĞAN (İğdır) – Müsaade eder misiniz, söyleyeyim ben. Soruları hatırlatayım ben şimdi, müsaade ederseniz. Tam da o noktaya değineceğim, ya sizin olmadığınız evrede arkadaşlar yanlış not tutuyor. Yani, kusura bakmasın kimse.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – O Akşamkini ben dinledim.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Efendim, ben Kağızman’la ilgili çok büyük bir endişem olduğunu ifade ettim yani lütfedip ona bir cevap vermediniz.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Ama, ne cevap vereyim, öğrenmem lazım onu ben, Kağızman’da ne olduğunu bulup öğrenmem lazım.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Sayın Başbakan Yardımcısı, devlet şu ana kadar orada ne olduğunu bilemiyorsa zaten sorun orada.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Arayıp İçişleri Bakanından öğrenmen lazım.

SİNAN OĞAN (İğdır) – İçişleri Bakanına da dün sordum aynı soruyu, bir cevap alamadım. Yani, İçişleri Bakanı iki günden beri eğer oradan bir cevap alamıyorsa, siz kaç saat oldu bir cevap alamıyorsanız zaten vay hâlimize demektir.

Şimdi, işinize gelen şeyi soruyorsunuz. Ben orada bir mübalağa yaptım, dedim ki: “Şu MHP’nin ayağına sıkın.” Siz bir tek onu aldınız, bakın bir tek onu aldınız ama ondan önemli benim sorduğum birkaç tane soru var, hiçbirisine cevap vermediniz. Dedik ki daha önce 4 tane bununla ilgili paket çıkardınız, 4 pakette kaç tane terörist indi? Ya, bizi ikna edin, ikna etmek için bir teşebbüste bulunun yani “İkna edin.” de demiyoruz. Yani, bir adım atın, deyin ki: “Daha önce 4 tane paket çıkardık, bu 4 paketin neticesinde şu başarıyı elde ettik.” Başarıysa biz de sevinelim. Niye sevinmeyelim devletin başarısına, milletin başarısına? Ben peşin söylüyorum, ben sevinmeye hazırım eğer bir başarı elde edilmişse. Ha, başarısızlık varsa onun da bir muhasebesi yapılsın. Niye başarı elde edilmedi? Ya, biz üçüncü dünya ülkesinden konuşmuyoruz, Türkiye’den bahsediyoruz. Kan akmasını kim ister Allah aşkına? Kan üzerinden kim siyaset yapmak ister? Askere giden evlat bir kesimin evladı değil, hepimizin, hepimizin evladı, kardeşi, akrabası askere gidiyor. Dolayısıyla, bununla ilgili tek bir tek bir kelime etmiyorsunuz. 4 tane yargı paketinin neticesinde ne oldu? Bütün açıklamalarınızı dikkatle dinledim, bununla ilgili tek bir kelime yok.

“PKK’ya suç işleme özgürlüğü getiriyorsunuz.” dedik bununla ilgili, tek bir kelime söylemiyorsunuz. Örnek verdik, dedik ki: “Biz tehdit ediliyoruz. Şimdiye kadar önemsemiyorduk ama kanun suç işleme özgürlüğü âdeta getiriyor. Bundan sonra bunun sınırı nedir yani kim bu zırha bürünecek?” PKK’nın bir kısmı da bu zırha bürünecek, öyle anlaşılıyor. Söyleyin ki: “Hayır, asla.” deyin, biz de ikna olalım Sayın Başbakan Yardımcım. Yani, hiçbir sorduğumuz soruya cevap vermiyorsunuz, sadece cevap vermenizi sağlamak için söylediğimiz “Ya, şu MHP’lilerin ayağına sıkın.” şeyini burada alıp onun üzerinden cevap veriyorsunuz. Dolayısıyla, Sayın Cumhurbaşkanının çok “retweet” alan bir “tweet”i vardı; “İnsan gerçekten hayret ediyor,” Hakikaten, insan gerçekten hayret ediyor yani! Burada milletin vekiline bilgi vermiyorsunuz, sonra da “Açık ve şeffaf yürüyecek.” deyip ve “Her türlü bilgiyi vereceğiz.” diyorsunuz.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Oğan.

Buyurun Sayın Başbakan Yardımcısı.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Yani, biz ikna olmaya hazırız Sayın Başbakan Yardımcısı.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Çok memnun oldum bunu duyduğuma.

Yani, daha özel şekilde de görüşüp anlatayım ben, çok daha fazla şey anlatayım size eğer anlatmamı arzu ederseniz.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Yani, burada sakıncalı olanlar mı var Sayın Başbakan Yardımcısı?

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Şimdi, paketlerle ilgili, Sayın Oğan, demokratikleşme paketleri, hiçbirisi, kimse, birileri istedi diye yapılmadı. Bakın, bunu bütün vicdanımla söylüyorum. Bizim parti programında yazdıklarımız var ve o programı yazanlardan biriyim ben ve bugüne kadar bizim bir demokratikleşme sürecimiz var safha, safha; Türkiye’yi normalleştirme, Türkiye’yi demokratik bir ülke hâline getirme. Onun için de yasaların kalkması, tabuların kalkması, özgürlüklerin artması yönünde yani bu, hem etnik konularla ilgili hem dinî konularla ilgili mümkün olabilirdi her şeyi sağlamaya çalıştık. Bu paketler odur. Yani, paketlerin karşılığında “Bilmem kimin dağdan inmesi.” gibi bir planımız yoktu bizim. Şundan emin olun: Bu paketler birileriyle konuşarak falan çıkarılmış şeyler değildir. Biz ne yapılacak, daha fazla hangi adımlar atılabilir... Bunların, bakın, Sayın Oğan çok faydasını gördük.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Peki, bununla dağdan iniş hedefiniz var mı?

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Bunun hedefi o.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Önceki 4’ünde böyle bir hedefiniz var.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Bunun tek hedefi o, tek hedefi o.

Burada demokratikleşme vesaire gibi konular yok. Biraz önce söylediğim hedef, tek hedef budur. Buradaki bundan sonraki çalışmalar bunun için olacak. Herkes bir testte, taraflarda burada sınavdadır. Göreceğiz. Ama, şeyimiz bu yani şu anda biz bu safhada olgunlaşmış bu konuyu görüyoruz doğrusu. Yani, artık daha ileri çalışmaları yapmak için bir olgunlaşma görüyoruz, inşallah yanılmayız.

Onun dışında, “PKK’ya suç işleme özgürlüğü” falan, böyle bir şey söz konusu değil. Bu yasa bize lazım Sayın Oğan. Bu yasa devlete lazım. Bu yasa Hükûmete lazım. Bu yasa bu çalışmayı yürütenlere lazım. Bu yasa PKK’ya falan lazım değil. Bu yasada ismi konmuş, Medisin görevler verdiği bir şey söz konusu. Yani, ciddi bir devlet olarak bilinmezlerle, işte başkalarının bir sürü şeyler yaptığı, işte ne alınıp veriliyor falan şeylerini de ortadan kaldıran devlet ciddi bir çalışma yürütüyor; ülkesindeki şiddeti bitirmek için bir çalışma yürütüyor; toplumsal bütünleşmeyi güçlendirmek için bir çalışma yürütüyor ve bunu da yasal bir belge hâline getirmek istiyor. Çabamız bu inanın, başka bir şey değil.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Önümüzdeki kanunu okuyarak ondan bir çıkarımda bulunuyoruz. Bu kanunda diyor ki: “Bu kanun kapsamında verilen görevleri yerine getiren kişilerin hukuki, idari ve cezai sorumluluğu olmaz.” “Kişiler” diyor efendim, “buradaki devlet görevlisi” demiyor. Bu kişilerin içerisine herkes girebilir. Öcalan da girebilir, Kandil’deki Karayılan da girebilir, herkes girebilir. Yani, biz niyet falan okumuyoruz.

ALİM IŞIK (Kütahya) – “Girecek mi, girmeyecek mi?” diye soruyoruz.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Biz niyet okuması yapmıyoruz. Getirilen kanunda “kişi” diyor, burada pekâlâ “devlet görevlisi” denebilirdi.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Yani, doğrusu biz onu yazarken öyle bir şey düşünmedik. Yani, kişi olarak bizim önümüzde somut şeyler var. Başbakan diyor ki MİT Müsteşarına: “Git, görüş. Örgüt mensuplarıyla görüş.” Ama ondan sonra bir savcı o MİT Müsteşarını ifadeye çağırıyor. Neredeyse göz altına alacaklar.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) - Değiştirin o zaman.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) - Yani bizim derdimiz bu. O zaman bürokrata iş yaptırılmıyorsa, bürokrat iş yapmaz o zaman.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Efendim, bizim eleştirimiz nedir? Bu kanunun elastiki olduğu, her türlü, nereye çekerseniz oraya gideceği... Kullandığınız tabir nedir? “Kişilerin...” Bu kişinin içine herkes girebilir efendim.

BAŞKAN – Ama “Hükûmetin görev verdiği...”

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Görev verilirse...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – “Normal bir kişiye idari bir görev verilir.” demiyor, bunu anlayamıyorlar.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Görev verilen kişi...

SİNAN OĞAN (İğdır) – Karayılan’a vermeyeceğinizi bu görevi nereden bileceğiz? Nereden bilelim efendim?

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Anlamayla bir alakası yok. Bak, sen hukukçusun İdris Bey yani şimdi...

SİNAN OĞAN (İğdır) – Hukuk dilinde böyle olur mu?

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Bakanlar Kurulunun bunu kime verdiği...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Hepsini ayrı ayrı sayıyor.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Dağıdaki bir vatandaşa...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Verebilir, burada bir şey yok ki.

SİNAN OĞAN (İğdır) - Peki, devlet görevlisi değil o zaman. Niye demiyorsunuz?

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) - Şeytanın bile aklına gelmeyen işler sizin aklınıza geliyor!

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Vallahi, sizin aklınıza geliyor işte. 2 komisyondan atlatıp buraya getiriyorsunuz.

BAŞKAN – Tamam, şey yapmayalım.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Asker yok, polis yok, kişi var. Kişi herkes olabilir.

SİRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Şimdi, önce Karayılan böyle bir görev kabul etmez, ondan dolayı rahat olun, vesveseye gerek yok.

BAŞKAN – Biz lafın gelişi diyoruz.

SİRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Ama diyelim ki devlet görevlisi olmayan bir sivil toplum önderi, bir kanaat önderi, bir akademisyen, bunlardan yardım istendiği zaman... Mesela, siz -çok ciddiym, ironi de yapmıyorum- gelin, bu izleme heyetinde siz de

yer alın. Hangi arkadaşımız söyledi, bilmiyorum ama tabana yayılmazsa bu barış, barış olmaz, evet, bütün kalbimle katılıyorum. Yukarıdan derme çatma yaptığınız şey üç gün sürer. Derdimiz ve niyetimiz bu değil.

SİNAN OĞAN (İğdır) – O zaman kanunu netleştirelim.

SIRRI SÜREYYA ÖNDER (İstanbul) – Eyvallah.

SİNAN OĞAN (İğdır) – 2010’da çıkarılan HSYK Kanunu’nun bugün Hükûmeti nasıl zor durumda bıraktığını biliyoruz. Ucu açık olmayacak. Konuşmamızda hep başı ve sonu elastiki dedik, başı belli değil, sonu belli değil dedik.

BAŞKAN - Sayın Oğan, şurada herhâlde şeyi anlayamadık ya da onu tam açıklığa kavuşturamadık: Bu icrai bir kanun değil. Esas itibarıyla sizin kaygılarınızı, endişelerinizi dile getirebileceğiniz ya da onları ortadan kaldıracak düzenlemeler bundan sonra bu çerçevede içinde önümüze gelecek. Burada somut hiçbir şey yok ki. Onlar geldiği zaman...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Vallahi, Sayın Başkan, bu kanuna göre herkes her şeyi yapabilir, Hükûmet her şeyi yapabilir.

BAŞKAN – Yok, işte Sayın Başbakan Yardımcısını dinledik.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Sayın Erdoğan, inan öyle... Bu çok soyut bir kanun.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – İşte, ben de onun için diyorum.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Biz soyut istedik bunu.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Bizim endişemiz ve itirazımız soyutluktan...

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Bunu soyut istedik biz ama bir çerçeve yasak olsun.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Sayın Atalay, sizin bunun içine neyi koyacağınız belli değil. Biz de diyoruz ki: Bu kanun nerede başlıyor, nerede bitiyor, kişilere kim giriyor, bunu bir netleştirin.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Zaten bizim itirazımız, bizim tartışmamızın sebebi bu.

SİNAN OĞAN (İğdır) – Demek iki gündür birbirimizi hiç anlamamışız.

BAŞKAN – Çok iyi anlıyoruz ya.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Bakanlar Kurulu “Şu kurum, şu kişiler, şu işi yürütecek.” diyecek, onlar için geçerli bu, onun dışında bir şey olamaz ki.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Bakın, Sayın Başbakan Yardımcım ben Bakanlar Kurulunun Cumhurbaşkanının onayına gitmeden uygulamaya koyduğu Bergama altın madenleriyle ilgili Bakanlar Kurulu kararını görmüş bir insanım. Şimdi, bu Bakanlar Kurulu şunu yapar, şu şunu yapar, bu bunu yapar...

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – “Bakanlar Kurulu...” yasada... “Bakanlar Kurulu kararı...” bu ismi kullanırsak, bu ismi kullandığınızda Cumhurbaşkanının imzası gerekir ama başka bir statüde yani Bakanlar Kurulu kararı niteliğini almayan...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Bakanlar Kurulu demiyor burada, “Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Başka bir şey belki.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Yani burada bizim şu andaki mevzuatımıza ve hukuk anlayışımıza uymayan tanımlar, tarifler var. Bu kadar ucu açık bir tasarıdan kimse bizim iyi niyet beklememizi ummasın.

BAŞKAN – Peki, karşılıklı konuşmayı burada bitirelim isterseniz.

Çok teşekkür ediyoruz katkılarınız için, teşekkür ediyoruz Sayın Başbakan Yardımcım.

3’üncü madde üzerindeki görüşmeleri tamamladık.

Şimdi önergelerimizi okutuyorum.

2 adet önerge var.

Öncelikli olarak Anayasa’ya aykırılık önergesini okutuyorum:

İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 Esas Numaralı Kanun Tasarısının 3’üncü Maddesinin tasarı metninden çıkarılmasını arz ederiz.

Mehmet Erdoğan

Hasan Hüseyin Türkoğlu

Muğla

Osmaniye

BAŞKAN – Mehmet Bey, gerekçe?

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Yani öncelikle şu son konuştuğumuz konuyla ilgili bir iki cümle ifade etmek istiyorum. Bizim bu kanun tasarısındaki en temel itirazımız bu kanunun ucunun açık olmasıdır. Bu kanuna göre, siz ne isterseniz onu yapabilirsiniz veya hiçbir şey yapmayabilirsiniz. Böyle bir kanun mantığı, böyle bir hukuk mantığı olmaz.

Sayın Oğan'ın biraz önce söylediği konu da son derece açık bir konu. Siz burada bu görevleri yerine getirecek kişi diyorsunuz, bu kişi ister kamu görevlisi olur ister yurt içinde olur ister yurt dışında olur ister dağda olur ister bayırda olur, bunun ucu açıktır. Siz bunu somut, daha net bir tarif, kamu görevlisi ya da işte şudur, budur, neyse, milletvekilidir, siyasetçidir, bunu tanımlamadığınız müddetçe bu konudaki tartışmayı kimse bitiremez.

Şimdi bu 3'üncü maddeyle ilgili Anayasa'ya aykırılık itirazımız çok açık ve çok nettir. 3'üncü maddenin birinci fıkrasında diyorsunuz ki: "Bakanlar Kurulu çözüm sürecine ilişkin gerekli kararları almaya yetkilidir." Bu karar Bakanlar Kurulu kararı olur, Bakanlar Kurulu toplanır şunu der, bunu der, bunu bilmeyiz ama Anayasa'nın 7'nci maddesi çok açık ve net bir hüküm içermektedir. "Yasama yetkisi Türk milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindedir, bu yetki devredilemez." Yani burada siz kendinize göre kapalı kapılar ardında istediğiniz gibi karar alıp uygulayamazsınız, bu yanlıştır. Bu şekilde, bu olayları, bu görüşmeleri, bu kararları millettan kaçıramazsınız. Siz millettan yetki almak istiyorsanız Bakanlar Kurulu olarak -Türkiye Büyük Millet Meclisinden- bu da 91'inci maddede düzenlenmiştir. Kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisidir. Kanun hükmünde kararnamenin nasıl çıkartılacağı 91'inci maddede detaylarıyla düzenlenmiştir ve gene 91'inci maddede çıkartılan kanun hükmünde kararnamenin Türkiye Büyük Millet Meclisine sevk edilmesi ve ilgili komisyonda ivedilikle görüşülüp kanunlaşması gerektiğini de pekâlâ siz de en az bizim kadar bilmektesiniz. Bunu bilmediğinizi iddia edecek değiliz ama uygulamadığınız, bugüne kadar çıkarttığınız kanun hükmünde kararnamelerin hiçbirisini Meclis gündemine getirip kanunlaştırmadığınızda bir realitedir. Üç sene önce çıkarttığınız kanun hükmünde kararnamelerden herhangi bir tanesini bugüne kadar ilgili komisyonlarda görüşüp Genel Kurulda görüşülmesini sağladınız mı Hükümet olarak? Hayır. Burada da 3'üncü maddeye dayanarak istediğiniz kararları alma imkânınız vardır, gene dediğim gibi bunları isterseniz Bakanlar Kurulu kararı hâline getirir Cumhurbaşkanına imzalatır, Resmî Gazete'de yayımlarsınız isterseniz imzalatırsınız ama bu gizlidir dersiniz yayımlamazsınız, bununla ilgili mevzuatımızda gizli Bakanlar Kurulu kararlarının yayınlanmayacağına ilişkin hükümler vardır. Yani, hem şeffaflıktan bahsediyorsunuz hem de böyle garabet bir yetki talebinde bulunuyorsunuz. Onun için, bu kanunun bu maddesinin Anayasa'ya aykırılığı hiç tartışmasıdır ve inşallah, zaman zaman doğru kararlar veren Anayasa Mahkemesi bunda da bir doğru karar verir bu şekliyle Anayasa Mahkemesinin önüne giderse iptal eder diye ümit ediyor, en azından bekliyoruz. Biz bu yanlıştan vakit varken dönülmesini ve bu kanunun daha Genel Kurula gelmeden, bu tanımların, buradaki yetkilerin sınırlarının, çerçevelerinin çizilmesi gerektiğini anlatıyoruz. Hem diyorsunuz ki: Bir çerçeve. Ama bu çerçevenin bir sınırı yok. Çerçeve oval olur, dikdörtgen olur, kare olur, her neyse bir sınırı vardır. Bu çerçevenin sınırı yok, bir defa burada anlaşmamız lazım. Bu çerçevenin sınırı konusunda şurada başlar, şurada biteri kimse bize anlatamaz. Bunu anlatın, biz de az çok bunları okuduk, yazdık, ikna olduğumuz zaman bizde konuşmaktan, bunları tartışmaktan vazgeçeriz.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Erdoğan.

Sayın milletvekilleri, önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 esas sayılı kanun tasarısının 3 üncü maddesinin 2 inci fıkrasında yer alan "Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı" ibaresinin "barış sürecinin tesisi ve buna yönelik ilkelerin hayata geçirilmesi hususunda yapılacak iş ve işlemlerin koordinasyonu ve yürütmesini gerçekleştirmek üzere teşkil edilecek olan "Toplumsal Barış ve Müzakere Bakanlığı" şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Altan Tan

Diyarbakır

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

İşbu değişiklik teklifi ile görüşülmekte olan bu kanun kapsamında barış sürecinin tesisi ve buna yönelik ilkelerin hayata geçirilmesi hususunda yapılacak iş ve işlemlerin koordinasyonu ve yürütmesini gerçekleştirmek üzere "Toplumsal Barış ve Müzakere Bakanlığının kurulması amaçlanmıştır.

BAŞKAN - Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

3' üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum sayın milletvekilleri: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Sayın milletvekilleri, tasarının görüşmelerine kaldığımız yerden, 4' üncü maddeden devam etmek üzere oturumumuzu yarın saat 14.00' te buluşmak üzere kapatıyorum.

Teşekkür ederim.

Kapanma Saati: 01.28